

קובץ שופר הזוהר

פרך יב

ובו ארבעה ספרים נפתחים

- א. זוהר הישיבה
- ב. זוהר הצדיקים
- ג. פת הזוהר ח"ג - עלון אור הזוהר 53
- ד. סוד שיח שרפי קודש

יצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
חשוון תשע"ג

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
 האדמו"ר מהאלמין
 חיבר למעלה מאלף ספרים
 על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
 רחוב בר יהודה 50
 בת ים יצ"ו ארץ ישראל
 טל: 0527651911

הַמְשִׁיחַ מַחְבֵּה שְׁנֵלְמַד זֶהֱר הַקְדוֹשׁ

"וְהַמְשִׁפִּילִים יִזְהִירוּ בְּזֶהֱר הַרְקִיעַ", כִּי אֹמֵר מֹשֶׁה בְּעֵלְיוּ הַשְּׁלוֹם לְרִשְׁבִי זִיעִ"א: "בְּהֵאֵי חֲבוּרָא דִּילְךָ דְּאֵיהוּ סֵפֶר הַזֶּהֱר... וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעַם" מֵאֵילָנָא דְחַיִי, דְּאֵיהוּ סֵפֶר הַזֶּהֱר, יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". פְּרוּשׁ: מִשׁוּם שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מֵאֵילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סֵפֶר הַזֶּהֱר, עַל יְדוּ יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים (רַעֲיָא מְהֵימְנָא פִּי נִשְׂא דֶּף קַבֵּד: רמ"ק)

אַלְיֵהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב יְרַד מִן הַשָּׁמַיִם עִם כְּמָה חֲזִילִין שֶׁל נְשָׁמוֹת וְכְמָה מְלָאכִים סְבִיבוּ וְשִׁכְנִתָּא עַלְיָה עֵטְרָא עַל בְּלָהוּ [וְשִׁכְנֵיהָ עַלְיוֹנָה הֵיטָה עֵטְרָה עַל כָּל הַנְּשָׁמוֹת]... וְאָמַר לְרִשְׁבִי: רַבִּי רַבִּי... וְאָמַר אֵלְיֵהוּ הַנְּבִיא לְרִשְׁבִי: וְכְמָה בְּנֵי נִשְׂא לְתַתָּא יִתְפָּרְנְסוּן מֵהֵאֵי חֲבוּרָא דִּילְךָ, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְיָה בְּסוּף יוֹמֵי... פְּרוּשׁ: כְּמָה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפָּרְנְסוּן מִזָּה חֲבוּרָא שְׁלֶךְ [שְׁיִהְיֶה לָהֶם מְזוּן וְתַקּוּן הַנְּפֶשׁ ע"י לְמוּד הַזֶּהוּ"ק] פְּאֶשֶׁר יִתְגַּלֶּה לְמַטָּה בְּדוּר הָאֲחֵרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים [קְרוֹב לְבִיאַת מְשִׁיחַ], וּבְשִׁבִיל לְמוּד הַזֶּהוּ"ק יִתְקַיֵּם מָה שְׁפָתוֹב "וּקְרֵאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ לְכָל יוֹשְׁבֵיהָ" - פְּרוּשׁוֹ, שְׁיָבוֹא מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ וְיִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחַרוּתְנוּ בְּב"א (תִּיק"ז תי"ו - הַגְּרָא וּבִלְר). - לְשׁוֹן הַפֶּסַע מְלֶךְ: וְעַל זֶה הַלְמוּד אָמַר הַקְּב"ה (בְּרַכּוֹת ח ע"א), שְׁנַחֲשֵׁב כְּאֵלוּ פְּדָאֵנִי לִי וּלְבָנֵי מַהְגְּלוֹת. - וּבְמַקְדָּשׁ מְלֶךְ אָמַר: כִּי כְּמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת יֵשׁ לְמַשְׁתַּדֵּל בְּלְמוּד פְּרוּשׁ מֵאֲמַרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְאִין קִץ לְגַדֵּל שְׁכָרוֹ, וְאֶשְׁרִינּוּ וּמָה טוֹב חֲלַקְנוּ אִם נִזְכָּה לְעֵזֶר וּלְקַרְבַּי בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ, כִּי כִּד גְּזַר הַבּוּרָא יִתְבַּרְךָ שְׁלֵא יִתְגַּלֶּה יְהִיְהִי גְנוּז סֵפֶר הַזֶּהֱר הַקְּדוֹשׁ עַד סוּף הַיָּמִים שְׁבוּכְתוֹ יָבוֹא הַגּוֹאֵל, כִּי סְגָלָה זֶה בּוּ דְּנָקָא וְלֵא בּוּזְלוֹתוֹ, עַכ"ל.

ספר

זוהר הישיבה

בו יבאר דעת תורה מכל גדולי ישראל האמתיים, קדמוני הדורות, בליטא וגלילותיה, ובארץ ישראל, ועד לצדיקי דורנו החיים עמנו בענין חובת לימוד הזוהר הקדוש, לכל איש יהודי, ובנודאי לבחורי הישיבה, וילדי התלמוד תורה, לחזק ידי ישראל כמו שנאמר (תהלים ח' ג') "מפי עוללים וינקים יסדת עז למען צורריך להשבות אויב ומתנקם", הוא השו"א הגדול היצר הרע, כי רק בתשובה נגאל, ולמוד הזוהר הקדוש זוכים לתשובה פנימית, ובא לציון גואל, ב"א

יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי
עיה"ת בית שמש תובב"א
תמוז תשע"ב

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת
מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו
בדפוס בשאר הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון
אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

מבוא

הַדָּן לְה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ, יֹאמְרוּ גְאוּלַי
ה' אֲשֶׁר גָּאֵלָם מִיַּד צָר, וּמֵאַרְצוֹת קִבְצָם
מִמִּזְרַח וּמִמְעַרְב מְצַפּוֹן וּמִיָּם, (תהילים פרק קז
א-ג), אֲשֶׁר זָכִינוּ לְהַגִּישׁ לְפָנֵיכֶם סֵפֶר קְדוּשׁ זֶה
הָאוֹמֵר וּמַגְלֵה דְבָרֵי קְדוּשֵׁי וְצַדִּיקֵי עֲלִיוֹן,
וּבִפְרֵט מִגְּאוּלַי לִיט"א וּסְבִיבוֹתֶיהָ, לְמַעַן לְלַמֵּד
הָעַם דַּעַת ה', כִּי בּוֹ נִיגָאֵל וְלֹא בְּזוּלָתוֹ, וְבוֹ
יִתְקַבְּצוּ כָל גְּאוּלַי ה' וַיְבוֹרְרוּ הַנִּיּוֹצוֹת
קְדוּשִׁים, כְּדֹאמְרוּ חֲז"ל (יבמות דף ס"ב ע"א):
דֹּאמֵר רַב אֲסִי אֵין בֶּן דּוּד בֵּא עַד שִׁיכְלוּ כָל
נִשְׁמוֹת שְׁבַגּוּף, שְׁנֵאמֵר (ישעיה פרק נז טז) "כִּי לֹא
לְעוֹלָם אָרִיב וְלֹא לְנֹצַח אֶקְצוֹף כִּי רוּחַ מְלַפְּנֵי
יַעֲטוֹף וְנִשְׁמוֹת אֲנִי עֹשֵׂתִי".

בְּאוֹתוֹ זְמַן יַעֲבְרוּ עָרֵב רַב מִהָעוֹלָם

וּבְזוּהַר הַקְּדוּשׁ בְּרֵאשִׁית (חלק א' דף כ"ח ע"ב),
בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ: בְּאוֹתוֹ זְמַן יִזְכּוּ

ישראל כל אחד ואחד לבת זוגו, וזהו שכתוב (יחזקאל לו) "ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם", וכתוב (יואל ג) "ונבאו בניכם ובנותיכם וגו', ואלו הם נשמות חדשות שעתידים להיות על ישראל, כמו שפרשוה אין בן דוד בא עד שיכלו כל נשמות שבגוף, ואז החדשות יבואו. באותו זמן יעברו ערב רב מהעולם (ועיין באריכות דברי הזוה"ק בפנים הספר).

הם מגזע רע, תשמר מהם

ונאמר בישראל ובמשה, כל אחד בבת זוגו, "ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו", שתעבר ערוה מהעולם, שאלה הם שגרמו גלות, ערב רב ודאי, ועליהם נאמר "והנחש היה ערום מכל חית השדה" וגו', ערום לרע מכל החיות של אמות העולם עובדי עכו"ם, והם בני הנחש הקדמוני שפטה את חוה. וערב רב ודאי הם היו זהמא שהטיל נחש בחוה, ומאותה זהמא יצא קין והרג את הבל רועה צאן,

שנאמר בו "בשגם הוא בשר". בשגם זה הבל. בשג"ם ודאי הוא משה. והרג אותו, והוא היה בן בכור של אדם. ועם כל זה, משה, כדי לכסות על ערות אביו, לקח את בת יתרו שנאמר בה (שופטים א) "ובני קיני חתן משה". והרי פרשוה, למה נקרא קיני? שנפרד מקין, כמו שנאמר (שם ד) "וחבר הקיני נפרד מקין". אחר כך רצה להחזיר ערב רב בתשובה לכסות את ערות אביו, שהקדוש ברוך הוא מצרף מחשבה טובה למעשה, ואמר לו הקדוש ברוך הוא: הם מגזע רע, תשמר מהם. אלה הם חטא של אדם שאמר לו "ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו". אלה הם חטא של משה וישראל.

הם גרמו לשבר את שני הלוחות של התורה ובגללם גלו ישראל בגלות וגרשו משם. זהו שכתוב "ויגרש את האדם". ואדם ישראל בודאי. ומשה בגללם גרש ממקומו ולא זכה להכנס לארץ ישראל, שבגללם עבר על

מֵאֵמֶר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְחָטָא בְּסַלְעַ שְׁהֵכָה בּוֹ, וְלֹא אָמַר לוֹ אֱלֹא רַק (במדבר כ) "וְדַבַּרְתֶּם אֶל הַסַּלְעַ", וְהֵם גָּרְמוּ. וְעַם כָּל זֶה, מִחֲשֵׁבָה טוֹבָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצַרְפָּה לְמַעֲשֵׂה, שֶׁהוּא לֹא קִבֵּל אוֹתָם, וְנָתַן בָּהֶם אוֹת בְּרִית אֱלֹא לְכִסּוֹת עֲרוֹת אָבִיו. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לוֹ (שם יד) "וְאֶעֱשֶׂה אִתְּךָ לְגוֹי גָּדוֹל וְעֲצוּם מִמֶּנּוּ", וּבִגְלָלָם אָמַר (שמות לב) "מִי אֲשֶׁר חָטָא לִי אֶמְחִנּוּ מִסְפָּרֵי", שֶׁהֵם מְזַרְעֵ עֲמָלֵק שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (דברים כה) "תִּמְחָה אֶת זְכַר עֲמָלֵק", וְהֵם גָּרְמוּ לְשִׁבַר אֶת שְׁנֵי הַלוּחוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה. וּמִיָּד - "וּתְפַקְחֶנָּה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ יִשְׂרָאֵל כִּי עִירָמִם הֵם". בְּשַׁעֲבוּד שֶׁל מְצַרִּים שֶׁהָיוּ בְּלִי תּוֹרָה, וְנֶאֱמַר בָּהֶם (יחזקאל טז) "וְאֵת עֲרוֹם וְעֲרִיָּה".

וְאִיּוֹב בְּגִלְלֵ זֶה אָמַר פְּעַמִּים (איוב א) "עָרַם יִצְתִי מִבֶּטֶן אִמִּי וְעָרַם אֲשׁוּב שָׁמָּה". מֵה שֶׁהָיָה מִשָּׁה, הַתְּהַפֵּךְ לְעַרְב רַב לְשִׁמָּה וְלְשִׁנְיָה. "אֲשׁוּב שָׁמָּה" - כָּאֵן רָמַז שְׁעֵתִיד לְחֹזֵר

ביניהם בגלות האחרונה, והולך ביניהם לשמ"ה
 [שמשה עתיד לחזור בין הערב רב בגלות
 האחרונה כדי לברר מהם הנצוצי קדושה והוא
 הולך ביניהם בשממון כי יתהפך שמו ממשה
 לשמ"ה] והוא אמר (שם) "ה' נתן וה' לקח יהי
 שם ה' מברך..."

כשקרבו להר סיני. זהו שכתוב (דברים ד) השמע עם
 קול אלהים מדבר מתוך האש וגו'. וערב רב מתו

"וישמעו את קול ה' אלהים" וגו', כשקרבו
 להר סיני. זהו שכתוב (דברים ד)

"השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש"
 וגו'. וערב רב מתו. והם היו שאמרו למשה
 (שמות כ) "ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות",
 ומצאו את התורה. ואלה הם עמי הארץ
 שנאמר בהם (דברים כז) "ארור שכב עם כל
 בהמה", בגלל שהם מצד אותו שנאמר בו
 "ארור אתה מכל הבהמה".

וַיֵּשׁ עֶרְב רַב שֶׁל שִׁדִּים וְרוּחוֹת וְלִילִין, וְהַכֹּל
מְעַרְבָּבִים בְּיִשְׂרָאֵל, וְאֵין בְּכֹלם מְקַלֵּל כְּעַמְלֵק

ובזוהר (שם דף כט ע"א): וְהָרִי כַּמָּה הֵם עֶרְב רַב
רְעִים בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת, אֲבָל יֵשׁ עֶרְב רַב
מְצַד שֶׁל הַנְּחָשׁ, וַיֵּשׁ עֶרְב רַב מְצַד שֶׁל אֲמוֹת
עִכּוּ"ם שְׂדוּמִים לְחַיּוֹת וּבְהֵמוֹת הַשָּׂדֶה, וַיֵּשׁ עֶרְב
רַב מְצַד שֶׁל מְזִיקִים, שְׁנַשְׁמָתָם שֶׁל רְשָׁעִים הֵם
מְזִיקִים שֶׁל הָעוֹלָם מִמֶּשׁ [וַיֵּשׁ מִן עֶרְב רַב
שְׁנַשְׁמָתָם שֶׁל הַרְשָׁעִים אַחֲרֵי פְטִירָתָם נַעֲשׂוֹת
מְזִיקִים מִמֶּשׁ, (מקדש מלך, להקדוש מהר"ש בוזגלו
זי"ע)], וַיֵּשׁ עֶרְב רַב שֶׁל שִׁדִּים וְרוּחוֹת וְלִילִין,
וְהַכֹּל מְעַרְבָּבִים בְּיִשְׂרָאֵל [וְהֵם שׁוֹלְטִים עַל
יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּת וּמְפָרִיעִים לָהֶם לְלִמּוּד תּוֹרָה
וּלְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה (מְתוֹק מִדְּבַשׁ)], וְאֵין בְּכֹלם מְקַלֵּל
כְּעַמְלֵק, שֶׁהוּא נָחַשׁ רַע אֵל אַחֵר. הוּא גְלוּי לְכָל
הָעֲרִיּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, רוֹצֵחַ הוּא, וּבֵת זֹגוּ סִם
מֹות עֲבוּדָה זָרָה, וְהַכֹּל סִמָּא"ל. וַיֵּשׁ סִמָּא"ל וַיֵּשׁ
סִמָּא"ל, וְלֹא הַכֹּל שְׁוִים. אֲבָל אוֹתוֹ צַד שֶׁל

הנחש הוא מקלל על הכל. ויקרא ה' אלהים אל האדם ויאמר לו איכה. כִּאֲנִי רִמְזוּ לֹא שְׁעֵתִיד לְהַחְרִיב בֵּית הַמְּקֹדֶשׁ וְלִבְכוֹת בּוֹ אִיכָה. זֶהוּ שְׁכָתוּב (איוב א) אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד. אִ"י כ"ה. וְלִעֲתִיד לָבֵא עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַעַר כָּל הַמֵּינִים הַרְעִים מִהָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (ישעיה כה) "בִּלְעַ הַמּוֹת לְנֶצַח". וְאִזְ שָׁב הַכֹּל לְמִקּוּמוֹ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (זכריה יד) "בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד".

ובספר המפואר לרבי שלמה מולכו ז"ל כתב:
 וכשנברא אדם הראשון היה אורו גדול מכל אור הנבראים. שהשמש היה מתבייש מפניו לפי שהשמש מאיר בעולם הזה. ואורו של אדם הראשון מאורו של הקב"ה היה, שהוא אור החיים. וכשחטא אדם נטלה ממנו אותו מעלה ומדרגה. ובזמן הגאולה ימחול הקדוש ברוך הוא חטאו של אדם בזכות הגואל. ואז הנשמות תהיינה מאירות באור החיים וטהורות

ונקיות מהנזק שקבלו בחברת הגוף אשר בו. ורוח ונפש שהם עץ הדעת טוב ורע שבסבתם הנשמות הטו מן הדרך הישר, ועד שתהיו כל הנשמות שלימות, יתעכב ויתאחר מלבא משיח בן דוד. כמו שאמרו רבותינו ז"ל, אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, פירוש עד שתהיו תמימות נקיות ושלמות, ואז יאיר לנו האור הגדול שהוא הקדוש ברוך הוא ולא השמש והירח. כמו שאמר הכתוב "לא יהיה לך עוד השמש לאור" וכתוב "והיה אור הלבנה" וכו' וכתוב "כאור שבעת הימים" אור שנברא במעשה בראשית.

ובספר מגלה עמוקות על התורה (פרשת דברים) כתב, שמקדים רפואה למכה בליל ט' באב שהוא קודם לחורבן הבית כי המקדש נשרף ביום י' כמ"ש ר' יוחנן (תענית כט) אילו הייתי באותו דור הוי קבעינה בעשירי, שבו נשרף ההיכל, והקב"ה קודם שנשרף ב"ה עסק

(בגאולה) [בגאולת] ישראל, והיה מטייל עם אברהם ארוכות וקצרות, שהן הן ב' גאולות כמו שנאמר (ישעי' ס) "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה" שקשה איפכא מבעיא ליה? זכו אחישנה, לא זכו בעתה, רי"ל אשכנזי מפרש, שצריך להוציא כל הנשמות שבגוף ואם כן איך יכול להיות אחישנה?

אבל התירוץ, שכל נשמות יבואו יחד, ש"הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום" שכל הנשמות יהיו ביחד, ואם כן יהיה בעתה ואחישנה, זה שהיה מטייל עמו ארוכות וקצרות, שהראה לו ב' גאולות שיהיו קצרות אף ארוכות, ואני מפרש על הצרות, כי אין בן דוד בא עד שיבואו כל הצרות ויסורין שגזר הקב"ה, וכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, שהקב"ה שלח הרבה צרות תכופות וסמוכות, כמו שכתוב, "כי ידעתי את מכאוביו"

וכן לעתיד לבוא "הקטן יהיה לאלף" שיהיה קטן יעקב, ואלף צרות יגיעו לו, ואם כן הוא בעתה ואחישנה, לכן אמרו רז"ל (סנהדרין צ"ח) אם ראית דור שצרות רבות באים חכה לו, שנאמר (שם נט) "כי יבא כנהר צר אז רוח ה' נטשה בו ובא לציון גואל" וכו'.

ובשער הפסוקים (ספר ישעיה סימן נ"ט) כתב המהרח"ו דברי האריז"ל: ובא לציון גואל וגו', ארז"ל אין בן דוד בא, שהוא הגואל, עד שיכלו להתתקן כל הנשמות שבגוף. ולכן ר"ת, ג'ואל ו'לשבי פ'שע, הוא 'גוף', לרמוז, כי לא יבא בציון הגואל, עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, ויתוקנו, "ויהיו שבי פשע": [הגהה אמר שמואל, [בנו של המרח"ו] נראה לעניות דעתי, כי שבי פשע, ירמוז, להחזיר ולצרף האותיות מפשע, הגורם לחסרון השפע מן העולם, לאותיות שפע]. - גם ראשי תיבות ב'יעקב נ'אם י'דו"ד ו'אני, הוא בני"ו, לרמוז, כי הנה האדם

המוציא שז"ל, מוסר טפות זרעו שהם בניו, אל הקליפות החיצונים כנודע. וכאשר האדם הוא חוזר בתשובה שלימה, אז חוזרות הנשמות ההם אל אוצר הקדושה הנקרא גוף. וכל זמן שאינם חוזרות המשיח מתעכב. וזה שאמר הכתוב "ובא לציון גואל", כאשר ישובו מן הפשע, שהוא טיפת ז"ל שהם בניו, ויחזירום אל הגוף הנזכר.

"הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום" גו':
הנה אין בן דוד בא, עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, כמו שכתבתי לעיל בפסוק "ובא לציון גואל". גם נודע, כי אם ישראל ישובו בתשובה, יבא מיד הגואל, כמו שאמר הכתוב "היום אם בקולו תשמעו" (תהלים צ"ד, ו'), ואם אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות, איך יתקיים זה וזה. לזה אמר הכתוב, "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום", ויולידו נשמות לאין מספר, ויכלו לצאת כל הנשמות, כיון ששבו בתשובה, כנזכר בפסוק שלפניו, שהוא,

"ועמך כלם צדיקים", והרי נתקיימו שתיהם וכו'. ונמצא כי הגאולה באה בעתה, לפי שכבר יצאו כל הנשמות. והוא אחישנה, כי על ידי התשובה, אקדים זמן הגאולה, ואעשה נס גדול כזה, שהקטן יהיה לאלף, והרי הוא בעתה ואחישנה, עכ"ל.

והגאון רבי יעקב מליסא (בעל הנתיבות), בפירושו צרור המור על שיר השירים כתב, דכל הצרות שיש לישראל במשך כל הגליות הם למען סיבה אחת "כי לא ידח ממנו נידח" ועל ידי זיכוך היסורים מתבררים כל הניצוצות הקדושים כנודע (לך נא ראה דברי האריז"ל בענין גלות מצרים וכל עבודת הפרך שהיתה להם).

מכל האמור לעיל, נראה ומתבאר ביותר דברי האור החיים הקדוש על הפסוק (בראשית פרק מט יא) "אֲסֹרֶי לַגָּפֶן עֵירוֹה וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֶתְנֹו כַּבֵּס בֵּינָן לְבָשׂוּ וּבָדָם עֲנָבִים סוּתָה", כבס ביין

וגו' - יתבאר על דרך אומרם ז"ל (בזוהר חדש פ' בראשית) כי גלות ד' שבו יגלה הגואל העצום, צריך שתהיה ביד ישראל מצות עסק התורה, וזולת זה יתעכב מבוא, ולזה רמז באומרו כבס וגו', פירוש כי כוחו של המלך המצופה שילה שמו הוא בחינת עסק התורה שיתעסקו ישראל בינה של תורה, ועיין מה שפירשתי (שהש"ר ב) בפסוק הביאני אל בית היין, (ושם כתב שיין רומז לד' חלקי התורה, וברש"י על פסוק זה בגמרא כתב, יין גימטריה סוד, כוונתו שרומז ללימוד הסוד), ואמר כי באמצעותה יהיה לבושו שהוא כינוי למלכות, נכון אליו ללובשו.

ואומרו וּבַדָּם עֲנָבִים וּגְו' - נתכוון לומר כי אם גיע זמן הגאולה ולא ימצא יין, פירוש שאין בנו תורה, תהיה הגאולה באמצעות עול ותוקף הגלות אשר יצירון האומות לישראל, כאומרם ז"ל (סנהדרין צז:): כי כשיגיע קץ הנחתם ולא יהיה בישראל זכות לגואלם יעמיד להם

מלך קשה כהמן וכו', והוא אומרו ובדם ענבים,
כי באמצעות היסורין יזדככו הנפשות ויתבררו
ניצוצי הקדושה כדרך שיתבררו באמצעות
בחינת התורה, אלא שזו מלאכתו נאה וזו
מלאכתו בלתי נאה, עכ"ל.

זאת אומרת שאין לנו שום עצה להינצל
מיסורי עקבתא דמשיחא ולחזור
בתשובה שלימה תשובה פנימית תשובה
עילאה, אך ורק בלימוד הזוהר הקדוש המתקן
ומזכך הנשמה מבפנים ומכין אותנו לקראת
הגאולה השלימה.

וכדברי הרמח"ל הקדוש, באגרתו המפורסמת
בענין "זאת חוקת התורה אדם כי
ימות" וגו', שאך ורק על ידי לימוד הזוהר
הקדוש ברציפות בחבורות קדושות בכל
קהילות ישראל ינצלו מהגזירות ומהיסורים
ויזכו לחיי נצח, וכמו שאמר האריז"ל שהרשב"י
ורבי אלעזר ניצלו מגזירת מיתת עשרה הרוגי

מלכות על ידי שהשקיעו עצמם בתורה בגילוי הסוד, והעלו מ"ן ונחת רוח להקב"ה ביותר.

על כן הובאו כאן מאמרי גדולי הדורות שלא כסדרן ואין מוקדם ומאוחר בתורה, אלא כדי שיכנסו ללב הלומד ולמען ירוץ הקורא בו ויפיק ממנו תועלתו, כי העיקר הוא "וַיְדַעַתְּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבַבְךָ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמֶּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד" (דברים פרק ד לט).

הקדמה

יִשְׁמְחוּ הַלּוֹמְדִים וַיִּגְלוּ הַתְּלִמִּידִים, בְּהַגְלוֹת
 נְגָלוֹת, אֹר יְקָרוֹת, חֲכָמָה נְפִלְאָה, תּוֹרָה מְפֹאָרָה,
 מִרְבוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, רֵאשׁוֹנִים כְּמִלְאָכִים, מְלֵאִים
 בְּחֲכָמָה, וְאֵלּוּפִים בְּמַדְעַ, אֲשֶׁר כָּל רֵז לֹא אָנִים
 לָהּ, וְכָל פֶּז לֹא מִפִּיס לָהּ, וּבְגָדֵל חֲכָמָתָם וְרַחֲב
 דַּעְתָּם וְעַמְקֵ הַבְּנֵתָם בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
 וְצְפוֹנוֹתֶיהָ, יְדוּעַ יְדוּעוֹ וְשְׁמוּעַ שְׁמֵעוֹ, כִּי אֵין עֲצָה
 וְאֵין תְּבוּנָה לְנֶגֶד ה', וְכָל לּוֹמְדֵי הַתּוֹרָה וְתוֹפְסֵיהָ
 עֲלֵיהֶם מְטַלַת חוֹבוֹתֶיהָ, לְלִמּוּד וּלְלִמּוּד וּלְעֶסֶק
 תְּמִידִים כְּסֻדְרָם, בְּלִימוּד סֵפֶר הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ,
 הֵן בְּגִירָסָא וְהֵן בְּהִבְנָה, כִּי בּוּ וְלֹא בְּזוֹלָתוֹ נִגְאָל
 מְגָלוֹת הַחֵיל הַזֶּה, כְּמוֹ שְׁיוּבָא בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר
 פְּנִימָה, מִהַגְר"א הַרְמַח"ל וְעוֹד, עַד לְאַחֲרוֹנֵי
 זְמַנֵּנוּ, הַחֲפֵץ חַיִּים וְהַחֲזוֹן אִישׁ וְתְלִמִּידוֹ זִיע"א
 וְלִהְבְּדִיל בֵּין חַיִּים לְחַיִּים, מִרְן הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק

רבי חיים קניבסקי שליט"א, אשר מרגלא בפומיה ללומדי התורה – דעו, כי חובה עליכם לעסוק בלימוד הזוהר הקדוש, כי מבלעדיו לא זוכים לעלות לגן עדן העליון, עכת"ד. [צא ולמד בקדש פנימה, בגוף הספר, דברי הזוהר הקדוש בשיר השירים על הפסוק "אם לא תדעי לך", ומה שכתבו בזה קדושי וצדיקי הדורות הרמ"ק, המהרח"ו, הרמח"ל, רבי יהודה פתיה ובעל הסלם ועוד, זיע"א].

ובפרט עתה, כֹּאֲשֶׁר "היו צָרִיחַ לְרֹאשׁ" (איכה א' ה'): "בגוים לא מצאה מנוח" (שם ג'), מצוים אנו ביותר להתחזק בלימוד התורה הקדושה בכל פרד"ס – ד' חלקיה, למען הצלת עם ישראל, כדכתב מרנא הרי"ח הטוב בפרושו על התהלים (פרק י"ח פסוק ל"ה) על הפסוק "מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועתי", וזה לשונו: יובן, ידוע (עבודת הקודש ח"א פ"ז), אות למ"ד, רומזת ללימוד התורה, לכן היא גבוהה מכל

האותיות, כי תלמוד תורה גדול מכל המצוות (קדושין לט, ב), ולכן במילואה עולה גימטריא ע"ד, כי בזכות התורה "יאכל עד" (בראשית מט, כז) כלומר, יוגבר שם "אכדט"ם" שמספרו ע"ד, והנה ידוע (בראשית רבה סה, כ) שעל ידי לימוד התורה ישראל נוצחים במלחמה, ולהפך – להפך, וזה שאמר "מלמד ידי למלחמה", המ"ם שמוש, והיא בחיריק, וקרי ביה "מלמד", רוצה לומר, בזכות לימוד התורה הרמוז בלמ"ד, בזה אשא "ידי למלחמה" שהם נוצחים, ובזה "נחתה קשת נחושה זרועתי", (ספר חיים והשלום).

והאור החיים הקדוש בפרושו על פרשת ויחי (בברכת יעקב ליהודה) ביאר, דמשה הוא גואל ראשון, והוא גואל אחרון, כדאמר בזוהר הקדוש "מ'ה ש'היה הוא" ר"ת משה – "ש'היה", (קהלת א ט), ואין משה רעיא מהימנא נותן התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, [ובזהר הקדוש קורא לאלו שאינם עוסקים בספר הזוהר "עמי הארץ"

גם כי גדלים בתלמוד], ומוסיף שם, דבכל פעם שיש זמן הראוי לגאולה, צריך שיהיה בנו יינה של תורה הוא כח עסק התורה בכל הפרד"ס – ד' חלקיה, (כדפרש בשיר השירים על הפסוק "הביאני אל בית היין"), ואם לאו ח"ו סובלים יסורים, ורק על ידי כח התורה שיש בעם ישראל נגאלים, עכת"ד.

ופוק חזי מה שאמרו בזוהר הקדוש פרשת בראשית (דף כח): בלשון הקודש: אמר רבי אלעזר, והרי מי נתן מעשה של אדם בישראל ובמשה? אמר לו: בני, ואתה אמרת כך? וכי לא למדת (ישעיהו מו) מגיד מראשית אחרית! אמר לו, כך הוא ודאי. ולכן משה לא מת, והוא נקרא אדם, ובגללו נאמר בגלות האחרונה ולאדם לא מצא עזר, אלא כלם כנגדו. וכן נאמר בעמוד האמצעי ולאדם לא מצא עזר שיוציא שכנה מהגלות. זהו שכתוב (שמות ב) ויפן כה וכה וירא כי אין איש. ומשה הוא בדמותו ממש, שנאמר בו לא מצא עזר כנגדו. באותו זמן ויפל ה' אלהים

תַּרְדֵּמָה עַל הָאָדָם. ה' אֱלֹהִים - אָבָא וְאִמָּא.
 תַּרְדֵּמָה - זו הגלות, שְׁנַאֲמַר בָּהּ (בראשית טו)
 וְתַרְדֵּמָה נְפִלָה עַל אַבְרָם. הפילו על מֹשֶׁה וַיִּישָׁן.
 אֵין שְׁנָה אֶלָּא גְלוּת. וַיִּקַּח אַחַת מִצְלָעוֹתָיו -
 מִצְלָעוֹתָיו שֶׁל מִי? אֶלָּא מֵאוֹתָם עֲלָמוֹת שֶׁל
 הַגְּבִירָה נִטְלוּ אָבָא וְאִמָּא אֶחָד מֵהֶם, וְהוּא צַד לְבָן,
 יָפָה כְּלָבָנָה. וַיִּסְגֹּר בְּשָׂר תַּחְתָּנָה - זֶה בְּשָׂר
 שְׁנַאֲמַר בּוֹ (שם ו) בְּשִׁגְם הוּא בְּשָׂר. בְּשָׂר שֶׁל מֹשֶׁה
 אָדָם, וְעָלְיוֹ נֶאֱמַר פְּנֵי מֹשֶׁה כְּפְנֵי חַמָּה, וְלִכְּן (שיר
 ו) יָפָה כְּלָבָנָה בְּרָה כַּחַמָּה. [ויבאר בְּמִקְדָּשׁ מֶלֶךְ:
דְּמֹשֶׁה רַעֲיָא מְהִימְנָא סוּבַל עַל וְצַעַר הַשְּׂכִינָה
הַקְּדוּשָׁה לְבָדוּ, כִּי אֵין הַתְּלַמִּידֵי חֲכָמִים רוֹצִים
לְסַיְעוּ בָּזָה, שְׂאִינָם רוֹצִים לְלָמוּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה,
אֶלָּא כּוֹלָם כְּנַגְדּוֹ וְלֹא מִצָּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִי
שִׁיעֶזֶר לְהוֹצִיא אֶת הַשְּׂכִינָה מִן הַגְּלוּת, וְכֹלָם בְּסוּד
הַתַּרְדֵּמָה וְהַשִּׁנָּה.

וּבַתִּיקוּנֵי זוהר (תיקון ל'). אָמַר הַרְשָׁב"י ע"ה
 שְׁכַל הָאָסוֹנוֹת וְהָעֲנִיּוֹת וְהַצָּרוֹת, וְעַכּוּב בֵּיאת

הַמְּשִׁיחַ וְהַגְּאוּלָּה, זֶה בְּגִלְלֵי שְׁלֵא רוֹצִים לְלַמּוֹד אֶת תּוֹרַת הַסּוּד. - וּבְזֹהַר פְּרָשַׁת נְשֵׂא (קכד, ב), אָמַר הַרְעִיָּא מְהִימְנָא דְדוֹקָא בְּזִכּוֹת לִימוּד סֵפֶר הַזּוֹהַר יוֹצְאִים מֵהַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, וְכִבֵּר בְּאֵרוֹ גְּדוּלֵי הַדּוֹרוֹת, כִּי הַלִּימוּד בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ מוֹעִיל גַּם בְּגִירְסָא, כִּי מְטֵהַר הַנְּפֶשׁ הוּא (עֵיין בְּסֵפֶר אֹזֶר הַזּוֹהַר) וּמְזַכֵּךְ הָאֹזֶר, וּמְכַנְיַע כַּח מַלְכוּת הַרְשָׁעָה, וְדַע כִּי כִבֵּר הוֹרָה מִלְּאָךְ הָאֱלֹקִים הָאֶרֶץ הַחַי זי"ע לְתַלְמִידָיו הַגְּדוּלִים, שְׁיִלְמְדוּ זוֹהַר בְּגִירְסָא, לְזִכּוֹת עַל יְדוֹ לְהַשְׁגָּה, וְכֵן לְבַעֲלֵי תְּשׁוּבָה לְטַהֲרַת נַשְׁמָתָם, וּלְקַבְּלַת תְּשׁוּבָתָם. וְאֵלּוֹ כִבֵּר קִימְנוּ עֲצַת הַרְמַח"ל זי"ע"א לְלַמּוֹד בְּחִבּוּרָה זוהר הקדוש בגירסא ברציפות, כִּבֵּר הוֹנַח לָנוּ, וְנִצַּלְנוּ מִיַּד כָּל הַקְּמִים עָלֵינוּ, וְזָכִינוּ לְרוּחַ טְהָרָה, (דניאל פרק ז יג) "וְאָרוֹ עִם עֲנַנֵי שְׁמַיָּא" וְגַבַּר יִשְׂרָאֵל!

עַל כֵּן קִבְּצְנוּ כָּאן דְּבַרֵי גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל וְקְדוּשָׁיו מְגֹאֲוֵי לִיטָא וְגִלְלוּתֵיהָ, מְעַנְּנִין

חובת השָׁעָה לַעֲסוֹק בְּלִמּוּד הַזוהַר הַקָּדוֹשׁ,
 וְעַתָּה יֵאמַר בְּקוֹל רַם וְנִשְׂא "חַתּוּם פִּי
 שָׁטָן... זְעוּם בּוֹ וַיִּדַּם", וְלֹא יִקְנָטְרוּ עוֹד
 הַשׁוֹגְגִים וְהַמְזִידִים, וְלִשְׁמָעִים יוֹנְעִים יֵאמְרוּ
 הַמְגִידִים, לְכֹל אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַקְּטָנִים עִם
 הַגְּדוֹלִים, יַחַד כָּל יִשְׂרָאֵל חִבְרִים, וּמִמֶּנּוּ יִשְׁקוּ כָּל
 הָעֵדָרִים, בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת נִפְלְאִים, כּוֹלְנוּ לִי-הֵ
 וּלִי-הֵ עֵינֵינוּ מְצַפִּים.

בְּבִרְכָה,

וְעַד מִפְּעַל הַזוהַר הָעוֹלָמִי חוֹדֵשׁ

תַּמּוּ"ז ז'מִנִּי תִשׁוּבָה מִמְּשֻׁמְשִׁים וּבְאִים,

שְׁלֵהִי דְקִיִּטָּא, הַתְּשַׁע"ב

זוהר הַיְשִׁיבָה

כד |

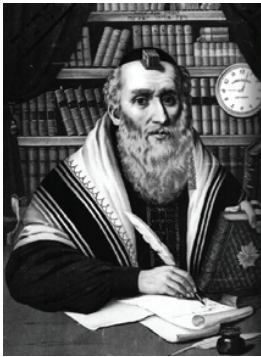
											
ספר הזוהר הקדוש	ספר הזוהר הקדוש	ספר הזוהר הקדוש	ספר הזוהר הקדוש	ספר הזוהר הקדוש	ספר הזוהר הקדוש	ספר הזוהר הקדוש	ספר הזוהר הקדוש	ספר הזוהר הקדוש	ספר הזוהר הקדוש	ספר הזוהר הקדוש	ספר הזוהר הקדוש
*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
עם לשון הקודש	עם לשון הקודש	עם לשון הקודש	עם לשון הקודש	עם לשון הקודש	עם לשון הקודש	עם לשון הקודש	עם לשון הקודש	עם לשון הקודש	עם לשון הקודש	עם לשון הקודש	עם לשון הקודש
*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
זוהר חדש א - זוהר חדש ב	תיקוני זוהר זוהר חדש א	במדבר ב - דברים (תיקוני זוהר)	במדבר א-ב	ויקרא - במדבר א'	שמות ב ויקרא	שמות ב	שמות א-ב	בראשית ב - שמות א	בראשית א-ב	בראשית א	בראשית א
לשם זה הוי"ו ערכין, תמידה, כירותה, מעילה, קנים, המידה, מדות, נדה	לשם זה הוי"ו חולין, במדות	לשם זה הוי"ו זכמים, מנחות	לשם זה הוי"ו מכות, שבועות, עבודת זוהר, הוריות	לשם זה הוי"ו בבא בתרא, סנהדרין	לשם זה הוי"ו בבא קמא, בבא מציעא	לשם זה הוי"ו טעין, קדושין	לשם זה הוי"ו נדרים, ניזיר, סוטה	לשם זה הוי"ו זבמות, כתובות,	לשם זה הוי"ו יזמא, סוכה, ביצה, ראש השנה, תענית, מגילה, מועד קטן היטנה.	לשם זה הוי"ו עירובין מסכים שקלים	לשם זה הוי"ו ברכות, שבת
י'ב	י'ז	י'	ט	ה	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
											

זוהר הישיבה

פרק א'

הגאון מווילנא הגר"א

עקר הגאולה בלמוד הקבלה

הגאולה לא תהיה, רק על ידי
למוד התורה, ועקר
הגאולה בלמוד הקבלה.

(אבן שלמה פרק י"א אות ג')

היצר הרע עושה שלא ילמד
קבלה

היצר הרע עושה שלא ילמד קבלה, פי יודע
שעל ידי לימוד זה ישוב האדם
בתשובה שלימה.
(הגר"א בישעיהו ו' ט')

פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הֵם חַיִּים לְנַפֵּשׁ

פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הֵם חַיִּים לְפְנִימִיּוֹת הַגּוּף
 שֶׁהוּא הַנֶּפֶשׁ וְהַחִיצוֹנִיּוֹת
 לְחִיצוֹנִיּוֹת הַגּוּף, וְהַעוֹסְקִים בְּרָמָז וְסוּד אֵין
 יֵצֵר הָרַע יְכוּל לְהַתְגַּרוֹת בָּהֶם.

(אבן שלמה פְּרָק ח' אוֹת כ"ו)

הַהֲשָׁגָה מִתְחִילָה מִתּוֹרַת הַנִּסְתָּר

הַהֲשָׁגָה מִתְחִילָה מִתּוֹרַת הַנִּסְתָּר וְרַק אַחַר כֵּן
 מִשִּׁיגִים יֵתֵר חֶלְקֵי הַתּוֹרָה. וְלִבְסוּף
 מִשִּׁיגִים אֵת הַתּוֹרָה הַנִּגְלִית.

(הַגָּאוֹן מוֹיִלְנָא, סְדוּר)

מִי שֶׁהָיָה יְכוּל לְהַשִּׁיג סוּדוֹת הַתּוֹרָה וְלֹא
 הִשְׁתַּדֵּל לְהַשִּׁיגוֹ, נִדוּן בְּדִינֵין קָשִׁין

כָּל אֶחָד מֵה שֶׁמְלַמְּדִין אוֹתוֹ בְּכַטָּן אִמּוֹ כֵּן יֵשׁ
 יְכֻלֵּת בִּידוֹ לְהַשִּׁיג. וּמִי שֶׁהָיָה יְכוּל לְהַשִּׁיג

סודות התורה והוא לא ישתדל להשיגן, נדון
בדינין קשין.

(הגאון רבי אליהו מוילנה, הגר"א, אבן שלמה חלק כ"ד)

ללמד ספר הזוהר ושערי אורה

שאלתי ממנו: איך הדרך לצאת ידי חובתו
השעור למוד שאמרו רבותינו
זכרונם לברכה?

והשיב: ללמד ספר הזוהר ושערי אורה כדי
להבין קצת הכנויים בזהר הקדוש,
רק בלי הפרוש, כי הוא מבלבל ומסיע לענין
אחר.
(אבן שלמה פרק י"א אות ג')

קבלנו מרבנו הגדול הגר"א זצלה"ה

קבלנו מרבנו הגדול זכרוננו לברכה [הגר"א],
שחלילה לומר שהסוד האמתי יסתר

הדין המסכם להלכה פסוקה, רק שהאחרונים לא ירדו לעמק החכמה הזאת.

(הנהגות צדיקים הנהגות פרטיות מר' יוסף זונדל מסלנט ע"פ הגר"א)

פרק ב'

עבודת הקודש להרשב"א

אי אפשר להשיג סתרי האמונה שרשיה ועקריתה כי אם בקבלת חכמת האמת

והאמת המקבל שאי אפשר להשיג סתרי האמונה שרשיה ועקריתה כי אם בקבלת חכמת האמת כי ממנה ישתלם המאמין בכל זה ובזולתה נמנע ולזה יצטרך המאמין האמתי והעובד השלם אחר היותו תורני שלם להתעסק בחכמת הקבלה אשר היא נשמת התורה וממנה יעמד על סוד האמונה האמתית המסכמת עם הדת מכל צד

וְעַל כּוֹנֵת הַתּוֹרָה וְהַרְצוֹן וְהַחֲפֵץ בְּעִבּוּדַת
 הַתְּפִלָּה וְהַמְצוּוֹת וְאַחַר עֲמָדוֹ עַל זֶה יִשְׁתַּדֵּל
 לְהוֹסִיף לְקַח וּלְהוֹלִיד תּוֹלְדוֹת וְעֲנָפִים דּוֹמִים
 לְשָׂרְשִׁים אֲשֶׁר בִּידוֹ אֲשֶׁר אֵין זֶה כְּפִי
 הַשֶּׁכֶל הָאֲנוּשִׁי כִּי קָצַר קָצְרָה יָדוֹ לְהַשִּׁיג
 הָאֲמֶת לֹא יוּכַל בְּשׁוֹם פָּנִים אֲבָל הוּא
 כְּפִי הַשֶּׁכֶל הָאֱלֹקִי לְקַיֵּם פְּלִפְלֵת בְּחֻכְמָה
 זֶה דֶּרֶךְ הַחַיִּים אֲשֶׁר בּוֹ חַיּוֹ וְדִרְכוֹ
 הַנְּבִיאִים וְהַחֲכָמִים וְאֵין הַרְצוֹן בְּהַקְדָּמַת
 הַתּוֹרָה אֲבָל הַחֲכָמָה הָאֲמֵתִית וּמְנִיעֵת לְמוֹדָה
 תְּחִלָּה כְּמְנִיעֵת לְמוֹד הַפִּילוֹסוֹפִיָּה תְּחִלָּה
 לְחֹשְׁבִים שֶׁהִיא הַחֲכָמָה הָאֲמֵתִית שְׁלֹא רָאוּ
 אוֹר, כִּי מְנִיעֵת לְמוֹד הַפִּילוֹסוֹפִיָּה תְּחִלָּה
 רָאוּי וּמְחִיב לְפִי שֶׁהִיא הוֹרֶסֶת וְעוֹקְרֶת
 שְׂרָשֵׁי דַת הָאֲמֶת וְדִרְכָּהּ דֶּרֶךְ הַמִּינּוֹת
 וְהָעוֹסֵק בָּהּ קֹדֶם שֶׁיְהִיָּה תּוֹרְנֵי שָׁלֵם בְּעַל
 אֲמוּנָה שְׁלֵמָה תְּבִיאֶהוּ לְיַדֵּי מִינּוֹת וּכְפִירוֹת
 וְכוּ'.

אָבֵל הַחֲכָמָה הָאֲמֵתִית חֵס וְשָׁלוֹם שְׁתוּרִישׁ
 שׁוּם אָמוּנָה רָעָה אוֹ דַעַת נִפְסָד אָבֵל
 בַּהֶפֶךְ שֶׁתִּנְחִיל הָאֲמֵת וְהַצְדָּק וְתִשְׁרִישׁ אָמוּנוֹת
 וְדַעוֹת אֲמֵתִיּוֹת בְּלֵב לִוְמָדִיהָ וְאַף אִם יִקְדִּימוּהָ
 לְלַמֵּד הַתּוֹרָה כִּי הִיא הַמוֹצִיָּאָה לְאוֹר
 תַּעֲלוּמוֹת הַתּוֹרָה וְעַקְרִיָּה מְחֻזָּקֶת וְתוֹמְכֶת
 שָׂרְשִׁיהָ לְפִי שֶׁשְׁתִּיּוֹן עוֹלוֹת בְּקִנְיָה הַחֲכָמָה
 הָאֱלֹקִית אָבֵל טַעַם אַחֲוָה לְפִי שֶׁהַתּוֹרָה בַּגּוֹף
 וְהַחֲכָמָה כַּנְּשָׂמָה אֵלֶיהָ וְכִשְׂיִקְדִּים לְמוֹד
 הַתּוֹרָה וְיִדַּע הַמְּצוּוֹת וּפְרוּשָׁן כְּפִי מַה שֶּׁבָּאָה
 בָּהֶן הַקְּבֵלָה מְסִינִי וְאַחַר כֵּן יִכְנֹס לְטִיֵּל
 בְּפִרְדֵּס הַחֲכָמָה אֲזִי תַחּוּל הַנְּשָׂמָה בַּגּוֹף כַּהֲגֵן
 וְכִסְדָּר כִּי יַעֲמֵד וְיִבִּין הַסּוּדוֹת וְהַסְתָּרִים הֵהֵם
 שֶׁל כָּל מְצוּהָ וּמְצוּהָ עַל בּוֹרֵין וְאֲמַתָּתָן וְלֹא
 יִתְבַּלְבֵּל שְׁכָלוֹ אַחַר שֶׁקָּדַם לוֹ יְדִיעַת הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר עָלֵיהֶם יוֹרוּ הַסְתָּרִים הֵהֵם וְזֶה כְּדָרָךְ
 קְדִימַת הַחֲמוּר לְחוּל הַצּוּרָה בּוֹ.

(עבודת הקודש להרשב"א חלק התכלית פרק יז)

פרק ג' ❁

חֹזֵת יָאִיר

אֲשֶׁרִי לוֹ מַה טוֹב חֶלְקוֹ וּמַה נְעִים גּוֹרְלוֹ
 אֶהוּב לְמַעַלָּה וְנַחֲמָד לְמַטָּה

אִי לִי אִם אֵינִי עַל הַפְּרִיָּשָׁה וְלִגְרָם רַפְיוֹן
 חֲשׂוֹל וּמְנִיעָה מִחֲכָמָה זֹו שֶׁהִיא בְּלִי סֶפֶק
 נְשִׁמַּת הַתּוֹרָה וְשֶׁרֶשׁ הָאֱמוּנָה בְּחֲכָמָה וְדַעַת
 וְתַבּוּנָה וּבְלִי סֶפֶק דְּזָכָה לָּהּ וְיִרִית לָּהּ הוּא
 מְבַנֵּי עָלֶיהָ אֲשֶׁרִי לוֹ מַה טוֹב חֶלְקוֹ וּמַה נְעִים
 גּוֹרְלוֹ אֶהוּב לְמַעַלָּה וְנַחֲמָד לְמַטָּה וְכוּ'.

(חֹזֵת יָאִיר סִימָן ר"י)

וְאֵינִי בְּלִמּוּדֵנוֹ אוֹתָן לֹא יִמָּצֵא בְּדַעַתְנוֹ דְּבַר
 מוּבָן זוּלַת קְרִיאַת הַמִּלּוֹת

וְאֵינִי רֹאֶיָּה מִמֵּאמְרֵי זֹהַר וְסֶפֶר יְצִירָה וְרַעֲיָא
 מִהֵימְנָא שְׁקִבְלוּ מִפִּי סָבָא דְּסַבִּין וְאֵלֶיהוּ

וּמְקַדִּישִׁין עֲלִיוֹנִים וְכֵן הֵנָּךְ יְנוּקֵי דְבִזְהַר רוּחַ
הַשֵּׁם הָיָה בָּם וּמְלָתוֹ עַל לְשׁוֹנָם וְגַם הָאֱלֹקֵי
הָאָר"י וְגוּרָיו שֶׁקִּבְלוּ מִמֶּנּוּ פָּה אֶל פֶּה מִפִּי
עֲלִיוֹנִים יֵצְאוּ הַדְּבָרִים וְאֵינָן בְּלִמּוּדָנוּ אוֹתָן לֹא
יִמָּצֵא בְּדַעְתָּנוּ דְּדָבָר מוּבָן זוּלַת קְרִיאַת הַמְּלוֹת
מֵה שְׂאִין כֵּן אֵלוֹ הָאֲחֵרוֹנִים הַמְּבַקְשִׁים לְבָאֵר
דְּבָרֵי הַזֹּהַר הַחֲתוּמִים וְהַנֶּעְלָמִים וְלִפְעָמִים
יֵם כְּסוּתָרִים זֶה אֶת זֶה.

(חזו"ת יאיר סימן ר"י)

פרק ד' ❁

הרמח"ל

חִיבִים לְדַעַת אוֹתָהּ כִּי מִצְוָה הִיא עָלֵינוּ
חִיבִים לְדַעַת אוֹתָהּ, כִּי מִצְוָה הִיא עָלֵינוּ:
"וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבַבְךָ, כִּי
הַשֵּׁם הוּא הָאֱלֹקִים". הָרִי שְׁחִיבִים אֲנַחְנוּ

לִידַע בִּידִיעָה וְלֹא בְאַמוּנָה בְּלִבָּד, אֶלֶּא
בְּדַבָּרִים הַמְתִּישְׁבִּים עַל הַלֵּב.

(הַרְמַח"ל, סֵפֶר מְלַחֶמֶת מִשָּׁה, כָּלְלִים, עַמ' שִׁמ"ט)

כָּל חֲכָמַת הַקִּבְּלָה הִיא רַק לְדַעַת הַנְּהַגְתּוֹ שֶׁל
הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן

כָּל חֲכָמַת הַקִּבְּלָה הִיא רַק לְדַעַת הַנְּהַגְתּוֹ שֶׁל
הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן, עַל מֵה בָּרָא כָּל הַבְּרִיּוֹת
הָאֵלֶּה? וּמֵה הוּא רוֹצֵה בָּהֶם? וּמֵה יִהְיֶה סוּף
כָּל סִיבּוּבֵי הָעוֹלָם? וְאֵיךְ מִתְּפָרְשִׁים כָּל
הַגְּלִגּוּלִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר לְעוֹלָם, שֶׁהֵם כָּל כֶּף
זָרִים, כִּי כָּבֵר שְׁעַר הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן בְּעֶצְמוֹ
סִיבּוּב הַנְּהַגָּה זֹאת הַגּוֹמְרֵת בְּשִׁלְמוֹת גָּמוּר.
וְאֵלֶּה הַשְּׁעוּרִים הֵם מֵה שְׁאֲנוּ מִפְּרָשִׁים בְּסוּד
הַסְּפִירוֹת וְהָעוֹלָמוֹת.

נִפְתָּחוּ שְׁעָרֵי הַחֲכָמָה עַל הַרְשֵׁב"י, לְהֵאִיר
לְכָל יִשְׂרָאֵל עַד קֵץ הַיָּמִים

רַק בְּיָמֵי רִשְׁב"י, אַחֲרֵי שֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה אֲשֶׁר

הִיָּה בַּמְעָרָה, נִפְתָּחוּ שַׁעֲרֵי הַחֲכָמָה עָלָיו,
 לְהָאִיר לְכָל יִשְׂרָאֵל עַד קֵץ הַיָּמִים.

(רבינו משה חיים לוצ'אטו, הרמח"ל, אדיר במרום עמ' י"ג)

רַשְׁב"י חֵבֵר סֵפֶר הַזֹּהַר, לְפִי הַהֲאָרָה אֲשֶׁר
 הִגִּיעַ אֵלָיו בְּהַתְקַנּוּ בַּמְעָרָה

הַנֵּה רַשְׁב"י חֵבֵר סֵפֶר הַזֹּהַר, לְפִי הַהֲאָרָה
 אֲשֶׁר הִגִּיעַ אֵלָיו בְּהַתְקַנּוּ בַּמְעָרָה, וְעַנִּינוּ
 חֲבוּר עַל הַתּוֹרָה מִבְּאֵר סוּדוֹת גְּדוּלִים לְפִי
 סְדְרֵי הַתּוֹרָה עֲצָמָה. וְשָׂאֵר הַסְּפָרִים אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ
 מִן הָאֲחֵרִים, כְּגוֹן סֵפֶר יִצְרָה וּפְרָקֵי הַיְכָלוֹת
 וְכִיּוּצָא. וְכָל הַסְּפָרִים אֲשֶׁר לְרֵאשׁוֹנִים, כְּגוֹן
 סֵפֶר רְזִיּאֵל, סֵפֶר דְּחֲנוּךְ וְכִיּוּצָא, אֵינָם עַל
 הַתּוֹרָה וּלְפִי סְדְרֵי תּוֹרָה.

אֵךְ זֶהוּ חֲבוּר גְּדוּל וְנוֹרָא הַמְּגַלָּה עִמָּךְ
 הַסּוּדוֹת בְּבִרְוֹר רַב עַל הַתּוֹרָה עֲצָמָה,
 וְזֶהוּ נִקְרָא גְלוּי הַתּוֹרָה בְּפִנְיֵימִיּוּתָהּ, כְּמוֹ
 שֶׁעָתִיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְגַלּוֹת הַתּוֹרָה

עֲצָמָה בִּיתֵר פְּנִימִיּוֹת עֲמָקָה גַּם כֵּן לְעֵתִיד
לְבוֹא.

(רבינו משה חיים לוצאטו, הַרְמַח"ל, אדיר בַּמְרוֹם עמ' כ"ד)

הַזוהר הַנֶּעֱשָׂה עַל הַתּוֹרָה זֶה נִקְרָא הַפֶּתַח
הַגָּדוֹל שֶׁל כָּל־לֹת הַתּוֹרָה

וְהָיָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי מְגַלֵּה סוּדוֹת
הַתּוֹרָה, וְחֻבְרִים מִקְשִׁיבִים לְקוּלוֹ
וּמִתְחַבְּרִים עִמּוֹ לְהִיּוֹת בְּחִבּוּר זֶה, כֹּל אֶחָד
עוֹנֶה חֶלְקוֹ. כְּמוֹ שְׁנַעֲשִׂית הַמְּשֻׁנָּה עַל יְדֵי
הַתַּנְּאִים, וְרַבְּנּוֹ הַקְּדוֹשׁ חֵבֵר סְבֵרַת כָּל־סָפֵר וְעָשָׂה
מֵהֶם סֵפֶר הַמְּשֻׁנָּה.

כִּי רָצָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי שְׂיַחְבֵּר סֵפֶר
כָּלוּל מִמְּאֵרֵי כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְיִהְיֶה
הַסֵּפֶר מְחֻבֵּר עַל הַתּוֹרָה. כִּי הַחִבּוּרִים מִדְּבָרִים
עַל עֲנִינִים פְּרָטִים, אֵךְ הַזוהר הַנֶּעֱשָׂה עַל
הַתּוֹרָה זֶה נִקְרָא הַפֶּתַח הַגָּדוֹל שֶׁל כָּל־לֹת
הַתּוֹרָה. וְהֵנָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי צָוָה לְרַבִּי

אָבָא לְהִיּוֹת כּוֹתֵב וּמְסַדֵּר אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר יִדְבְּרוּ הַחֲכָמִים בְּנֵי הַיְשִׁיבָה, בְּכָל זְמַן
 וּזְמַן וּבְכָל מְקוֹם שָׁהִם, אֶת הַכָּל יְסַדֵּר לְפִי
 סֵדֵר הַתּוֹרָה.

(רבינו משה חיים לוֹצְאטוֹ, הַרְמַח"ל, אֲדִיר בְּמָרוֹם עַמ' כ"ד)

לְמוֹד הַזֵּהָר, תְּקוּנִים וְזוהר חֲדָשׁ, מִעֲלוֹת
 הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים מִנֵּע שְׁרֵפֶת הַתְּלִמוֹד
 תְּקִנּוֹת רֵאשׁוֹנוֹת לְקַבֵּעַ לְמוֹד תְּמִידֵי אֲשֶׁר לֹא
 יִפְסִיק.. הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה בְּסֵפֶר הַזֵּהָר
 הַקְּדוֹשׁ וְתְקוּנִים, לְלַמֵּד כָּל אִישׁ מֵהֶם חֵלְקוֹ
 זֶה אַחֵר זֶה מֵאַחֵר תְּפִלַּת הַבִּקְרָר וְעַד עֵת תְּפִלַּת
 מְנַחֵה עָרֵב כָּל הַיָּמִים תְּמִיד חוּץ מִשַּׁבָּת וַיּוֹם
 טוֹב וְכוּ', וְעוֹד הוֹסִיפוּ בַלְמוֹד הַתְּמִידֵי שֶׁל
 הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ לְלַמֵּד כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ וְעוֹד שֵׁשׁ
 שָׁעוֹת בְּלִילָה חוּץ מִן הַלֵּילוֹת מְמוֹצָאֵי יוֹם
 כְּפוּר וְכוּ' וְכוּ'.

וּבִשְׁנַת תצ"א הָיָה גְזֵרוֹת נִוְרָאוֹת וְכוּ' לְבַעַר
 סְפָרֵי הַתְּלִמוּד שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכוּ',
 וְהִגְאוּן ר"י בְּאֶסְאֵן שָׁאֵל לְרַבֵּינוּ מֹשֶׁה חַיִּים
 לוֹצְאָטוֹ (רמח"ל) לְבָאֵר לוֹ סוּד הָעֲנִיָּן, וְרַבֵּינוּ
 יֵשִׁיב לוֹ בְּבֵאוֹר סוּד כָּל הָעֲנִיָּן, כִּי הוּא רָאָה
 זֹאת מִקֶּדֶם וְהִקְדִּים רְפוּאָה לַמָּכָה וְתִקֵּן
 בַּיְשִׁיבָה שְׁלוֹ שִׁילְמָדוֹ זֶהָר וְתִקּוּנֵים וְזֶהָר חֲדָשׁ
 בְּלִי הַפֶּסֶק מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים
 וְכוּ'.

(יְרִים מֹשֶׁה, עֲנִיָּנִים נִפְלְאִים מִרַבֵּינוּ מֹשֶׁה חַיִּים לוֹצְאָטוֹ)

אֶף עַל פִּי שְׂאִינוּ מִבֵּין הַלְּשׁוֹן מְסֻגָּל לְנִשְׁמָה
 וְלַטְעֵנַת כֶּת הַשְּׁלִישִׁי הַגַּם שְׂאִין זֹו טְעֵנָה
 בְּשִׁבִיל שְׂאִינוּ מִבֵּין לְכַף לֹא יֵהָא
 רוּצָה לְהִבִּין הֵלֹא לֹא עָלֶיךָ לְגַמֵּר כְּתִיב וְהִגִּיתָ
 בּוֹ יוֹמָם וְלֹא כְּתִיב וְהִבַּנְתָּ בּוֹ יוֹמָם וְלִילָה אִם
 תְּבִין תְּבִין וְאִם לָאוּ שְׁכַר הַלְּמוּד בִּידֶךָ וְהָא

רְאִיָּה מִסְפָּר הַזֹּהַר שְׂאָף עַל פִּי שְׂאִינוּ מִבֵּין
הַלְשׁוֹן מְסֻגָּל לַנְּשָׂמָה.

(קל"ח פתחי חכמה בהקדמה)

בְּשֵׁנַת תצ"א בְּקִיץ הָיָה גִזְרוֹת נוֹרְאוֹת מֵאֵת
הָאֲפִיפִיּוֹר שֶׁל אוֹתוֹ הַזְּמַן לְבַעַר סְפָרֵי
הַתְּלִמוּד וְכָל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל עָסְקוּ בְּזֶה הָאֵיךְ
לְבַטֵּל הַגִּזְרָה - וְלַמְדוּ זֶהר וְתִקּוּנִים וְזֶהר
חֲדָשׁ בְּלִי הַפֶּסֶק מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת
הַכּוֹכָבִים, אֶפְלוּ בְּזְמַן הַלְמוּד הַכָּלְלִי

וְהִנֵּה בְּשֵׁנַת תצ"א בְּקִיץ הָיָה גִזְרוֹת נוֹרְאוֹת
מֵאֵת הָאֲפִיפִיּוֹר שֶׁל אוֹתוֹ הַזְּמַן, וְאֶחָד
הַגִּזְרוֹת הָיָה לְבַעַר סְפָרֵי הַתְּלִמוּד שֶׁל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל, וּמוּבָן כִּי זֶה הָיָה צָרָה נוֹרְאָה מְאֹד וְכָל
גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל עָסְקוּ בְּזֶה הָאֵיךְ לְבַטֵּל הַגִּזְרָה,
וְהַגָּאוֹן ר"י בַּאֲסָאן רָבוּ שֶׁל רַבֵּינוּ שְׂאֵל אֶת רַבֵּינוּ
לְבָאֵר לוֹ סוּד הָעֲנִיָּן שֶׁיְהִיָּה כַח כְּזֶה לְהַסְטֵרָא
אַחֲרָא נֶגְדַת הַתּוֹרָה, וְרַבֵּינוּ הִשִּׁיב לוֹ בְּבֵאוֹר

מִסְפִּיק סוּד כָּל הָעֵינָן, וְכֵן כּוֹתֵב לוֹ רַבֵּינוּ כִּי הוּא
רָאָה זֹאת מִקֶּדֶם וְהִקְדִּים רְפוּאָה לַמָּכָה וְתִקֵּן
בְּהִיְשִׁיבָה שְׁלוֹ שְׁיִלְמָדוּ זֹהָר וְתִקּוּנֵי זֹהָר חֲדָשׁ
בְּלִי הַפֶּסֶק מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים.

וְעוֹד הוֹסִיפוּ בְּלִמּוּד הַתְּמִידִי שֶׁל הַזֹּהָר
הַקְּדוֹשׁ לְלַמֵּד כָּל הַיּוֹם כְּלוּ וְעוֹד שֵׁשׁ
שָׁעוֹת בְּלִילָה חוּץ מִן הַלֵּילוֹת מְמוּצְאֵי יוֹם
כְּפוּר וְכוּ' וְכֵן הוֹסִיפוּ שְׁלֹא לְפָסֵק מִן הַלִּמּוּד
שֶׁל הַזֹּהָר אֶפְלוּ בְּזִמְן הַלִּמּוּד הַכֹּלְלִי שֶׁל כְּבוֹד
מוֹרְנוּ הָרַב רַבֵּי מ"ח.

(יָרִים מִשָּׁה מְשַׁפֵּט הַבַּה"ת אוֹת יד)

מִכְּתָב נוֹרָא מִהַרְמַח"ל הַקְּדוֹשׁ זִי"ע - צָרִיף
לְקַבֵּעַ עֶקֶר לְמוֹדוֹ בְּזוּהַר הַקְּדוֹשׁ

קַבְּלֵתִי אֲגַרְת הוֹד כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ... רְאִיתִי אֲשֶׁר
שָׂמַח כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ כִּי עָשִׂיתִי פְּרִי
בְּנִגְלוֹת, וְגַם אֲנִי שָׂמַח תּוֹדָה לָא-ל, בְּאֲשֶׁר
יְחַנְּנֵי ה' בְּכָל חֻלְקֵי תּוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה, כִּי כָּלָה

תְּמִימָה וּמְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. אַךְ מִנְחַשׁ אָנִי בַּגְּבִיעַ
שָׁלוֹ, כְּפֹנֶת הַיּוֹד כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ אֲשֶׁר לָזֶה הָיָה
מִתְאַוֶּה, וְלוֹלֵי הָיִיתִי מִנִּיחַ הַנְּסֻתָרוֹת וְעוֹשֶׂה
עֲסָקִי בַּנְּגֻלוֹת כְּבָר הָיָה לוֹ לְשִׁמְחָה, וְאֲנִי צָר לִי
מְאֹד הָיִיתִי רְחוּק מֵאֵת הַדֶּרֶת כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ, כִּי
לוֹלֵי הָיִיתִי קָרוֹב אֵלָיו לֹא הָיִיתִי מִנִּיחַ
מְלֶהֱשֶׁתֵּדֶל, כִּי אִישׁ כְּמוֹהוּ, שֶׁר וְגָדוֹל
בְּיִשְׂרָאֵל, יַעֲזוֹב אֶת הַטּוֹב הַפְּנִימִי, אֹר
הַבְּהִיר, סֶלֶת הַנְּקִיָּה, לְהַשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁוֹ הַרְמָה רַק
בְּעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה שֶׁהוּא פֶשֶׁט הַתּוֹרָה וּבִתְמֻרוֹר
חַיִּי, הַקֵּל וְחֹמֶר וּגְזֵרָה שְׁוֵה, אֲשֶׁר עָלָיו
אָמְרוּ: "וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעִבּוּדָה קָשָׁה"
(זֶהר א' כז.). הֵלֵא מִקְרָא צוּחַ וְאוֹמֵר: "כָּל
הַבָּשָׂר חָצִיר וְכָל חֲסֵדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה", כָּל
חֲסֵד דְּעַבְדִּין לְגִרְמִיחוֹ עַבְדִּין (תְּקוּ"ז ל'),
וְהַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה הַמְּתַנַּת לְבָנֶיהָ שֶׁיִּנְהָלוּ
אוֹתָהּ מִן הַגְּלוּת, וְאֵין מְנַהֵל לָהּ מְכַל בָּנִים
יְלָדָה. הַיִּיטֵב בְּעֵינַי ה' ? וְסוּף דְּבַר : מַה נִּמְצָא

נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרָנוּ בְרוּךְ הוּא בְּכָל הַפְּלוּלִים
הַגְּדוּלִים וְהַפְּסָקִים הָרַבִּים? וְאִין אֶחָד מִתְחַזֵּק
לְעַמּוּד בְּסוּד ה' וּלְגַלוֹת אור כְּבוֹדוֹ אֶל
הַשְּׂכִינָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ: "וְרֵאִיתִיָּה לְזִכֹּר בְּרִית
עוֹלָם": בְּרִזִּין דְּאוּרִיתָא. לֹא בִּסְתֵר מְדַבֵּר
הַקְּדוֹשׁ רַשְׁבִּי (זוהר ב' דף רמז: וְזוהר חֲדָשׁ עַל
שֶׁה"ש דף ע:, מִהֲדוֹרֵת מוֹסֵד הָרַב קוּק) עַל פְּסוּק:
"אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָּה בְּנָשִׁים" שְׁמִי שְׁאִינוּ
יִוְדַע רִזִּין דְּאוּרִיתָא אֶפִּילוּ אֵית בֵּיה עוֹבְדִין
טָבִין וְסִגִּיאִין, מִפְּקִין לֵיה מְכָל תַּרְעֵי דֵּהֵהוּא
עַלְמָא. הֵהֱסֵתֵר הֶסֶתִיר הָרַב הַקְּדוֹשׁ הָאֵר"י
זֵלֵה"ה דְּבָרָיו (שְׁעַר הַמְצוּוֹת, וְאַתְחַנֵּן) בְּאֶמְרוּ,
שְׁמִי שֶׁהוּא חָרִיף יַעֲיִן שְׁעָה אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם
לְכָל הַיּוֹתֵר בְּהִלְכָּהּ, וּמִי שְׁאִינוּ חָרִיף לֹא יַעֲיִן
בָּה כָּל עֵקֶר, אֶלָּא עֵקֶר הָעֵסֶק יֵהִיָּה בַּמְדַּרְשִׁים
וּבְאַגְדוֹת וּבִקְבָלָהּ, פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה. אִם כֵּן
לָמָּה נַעֲזֹב אֶת הָעֵקֶר וְנֶאֱחֹז אֶת הַטְּפִל? זֶה
הַכֵּלָל: אִין אָדָם מוֹצֵא לְעֵתִיד לָבוֹא, אֶלָּא

הָאוֹר מֵה שְׁהַמְשִׁיךְ בִּידֵיעָתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמִי
שִׁידַע הַפְּנִימִיּוֹת יִהְיֶה בְּאוֹר פְּנִימִי, וּמִי
שֶׁלֹּא הִשְׁיגוּ לֹא יִהְיֶה מִמֶּנּוּ עַל שׁוֹם
פְּנִים. וְכִי יֹאמְרוּ: הֲלֹא הַדִּינִים צְרִיכִים
לְיִשְׂרָאֵל הַנֶּעְזוֹב אוֹתָם? לֹא, לֹא נֶעְזֹב
אוֹתָם, אָבֵל נִקְבַּע לָהֶם זְמַנִּים לְפִי שְׂאֵי
אֶפְשָׁר בְּלֹאוֹ הַכִּי, אֲךָ לֹא בָּהֶם נִבְלָה זְמַנּוֹ
ח"ו. הֲלֹא זֶה רַע בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, שָׂרֵב
חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל כָּבֵד רָחֲקוּ מֵעַל הָאֲמֶת וּמִן
הָאוֹר הַנָּעִים, כְּבוֹד ה' אֶלְקֵינוּ, לְלַכֵּת אַחֲרֵי
פְּלוּגֵיהֶם שֶׁל הַבַּל. וְה' בּוֹחֵן לְבוֹת הוּא
יֹדַע אִם לְעֵקֶל אִם לְעֵקֶלְקֵלוֹת הוּא, כִּי
אֵינָם נוֹטִים אֶלֶּא אַחֲרֵי הַבְּצָע וְהַכְּבוֹד:
וּמֵה שִׁיבִיא לָהֶם מֵאֲלֹה כֹּכֵל אֹת נִפְשָׁם,
אוֹתוֹ יִבְחָרוּ לָהֶם. צַר לִי עַל הָאָדָם הַגָּדוֹל
הַדֶּרֶת כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ, אֲשֶׁר לֹא יַעֲשֶׂה עֵקֶר
עֶסְקוֹ בְּמֵה שֶׁהִיא רְאוּי לְאִישׁ אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ,
וּלְפִי אֲכָלוּ יִתְעַדֵּן בְּמַעֲדֵנִי מֶלֶךְ, מִלְּכוּ שֶׁל

עוֹלָם. אֲנִי אֵין בְּכַחֵי אֶלָּא מֵה שְׂבֻכְחֵי,
אֲבָרְךָ אֶת ה' אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת,
וְהוּא יִתֵּן בְּלִבִּי בְּנִיּוֹ אֶת הַטּוֹב לָהֶם תָּמִיד...".
(אגרות רמח"ל אגרת פ"ח)

❧ פֶּרֶק ה' ❧

יְסוּד וְשֵׁרֵשׁ הָעֲבוּדָה

רְאוּי לְקַבֵּעַ שְׁעוֹרוֹ בְּלִמּוּד הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים
בְּאִפְּן שֵׁי־שְׁלִימִים כָּל שָׁנָה
וְיִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ זוֹ שִׁירָאָה לְסִיִּים זֶהר יִשָּׁן
וְזֶהר חֲדָשׁ וְהַתְּקוּנִים בְּכָל שָׁנָה.
אֲךְ אִם יִלְמַד סֵדֶר הַפְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל הַזֶּהר
הַקְּדוּשׁ עַל סֵדֶר הַשְּׁבֻעוֹת, לֹא יִסְפִּיק
לְפַעֲמִים שָׁנִים וּשְׁלֹשָׁה שְׁבֻעוֹת בְּפִרְשָׁה
אֶחָת, דִּהְיִנוּ בְּפִרְשׁוֹת גְּדוּלוֹת. לְכֵן רְאוּי
שִׁיקְבֵּעַ שְׁעוֹר הַלִּמּוּד מִזֶּהר הַקְּדוּשׁ וְתְקוּנִים
ג' דְּפִין בְּכָל יוֹם, שְׂיֻכַּל לְהַשְׁלִים כָּל

הזֶהָר יִשָּׁן וְיִחַדֵּשׁ וְתִקְוֵנִים בְּכָל שָׁנָה, וְאַחַר
לְמוֹד ג' דְּפִין יִקְבַּע לְמוֹדוֹ בְּשֶׁאֵר סְפָרֵי
הַמְּקַבְּלִים, וְיִלְמַד סְפָרֵי הַמְּקַבְּלִים עַל סֵדֶר
שֶׁיִּכּוֹל עַד שְׁיִסִּים כָּל סְפָרֵי הַמְּקַבְּלִים
הַנִּמְצָאִים וְכוּ', אַךְ הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים
יִזְהָר לְסִימָם בְּכָל שָׁנָה כַּנִּזְכָּר לְעֵיל, וְכִזָּה
יִתְנַהֵג כָּל יְמֵי חַיָּיו.

(יסוד ושרש העבודה, שער הששי, שער הניצוץ)

אֵין אָדָם יָכוֹל לָבוֹא לְמַשְׁהוֹ הַשְּׂגָה
בְּגִדְלוֹת הַבוּרָא מִכָּל לְמוֹדֵי הַתּוֹרָה כְּמוֹ
מַחְכְּמַת הַקְּבָלָה

לְמוֹד הַקְּבָלָה הוּא שְׂיִוְדַע לְאָדָם גְּדֻלָּתוֹ
וְרוּמָמוֹתוֹ שֶׁל יוֹצְרָנוּ וּבוֹרְאָנוּ יִתְבַּרְךָ
שְׁמוֹ יִתְעַלֶּה, וְאֵין אָדָם יָכוֹל לָבוֹא אֶל קֶצֶת
הַשְּׂגִת גְּדֻלָּתוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ מִכָּל
לְמוֹדָנוּ כְּמוֹ מְלִמוּדֵי חֲכַמַת הַקְּבָלָה, בְּיַחּוּד
מִלְמוּד סֵפֶר הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים, חֲכַמַת

אָדָם תָּאִיר פָּנָיו מֵרְבוּי הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים
הַקְּדוּשִׁים לְאִין קֶץ וְסוּף וְתַכְלִית. גַּם בְּרֵאוֹתוֹ
בְּשֵׁאֵר סְפָרֵי הַמְּקַבְּלִים, וּבִיחֻד בְּכַתְּבֵי הָאֲר"י
זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, מֵהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת הָעוֹלָמוֹת מֵרוֹם
הַמַּעְלוֹת עַד עוֹלָם הַתַּחְתּוֹן הַזֶּה, וּבְרֵאוֹתוֹ גַּם
כֵּן אֶף קִצַּת פְּרִטֵי סֹדֵר הַנְּהַגְתָּם מֵעוֹלָם
הַתַּחְתּוֹן עַד רוֹם הַמַּעְלוֹת לְאִין קֶץ וְתַכְלִית,
מִזֶּה יִשְׁיג הָאָדָם קִצַּת גְּדֻלָּתוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ שֶׁל
יוֹצְרָנוּ וּבוֹרְאָנוּ בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ. וְזֶה
עֵקֶר כּוֹנֵן בְּרִיאַת הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה הַשֶּׁפֶל
וְהַשָּׁמַם, לַחֲקֹר וּלְהַשִּׁיג גְּדֻלַּת וְרוֹמְמוֹת יוֹצְרוֹ
וּבוֹרְאוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וַיִּתְעַלֶּה.

גַּם מִלְמוּד חֲכָמַת הַקְּבָלָה יִשְׁיג הָאָדָם קִצַּת
מַעְלַת תּוֹרָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה וְהַתְּמִימָה, כִּי
בְּרֵאוֹת הָאָדָם בְּסְפָרֵי הַמְּקַבְּלִים, וּבִיחֻד בְּזֵהַר
הַקְּדוּשׁ וּבַתְּקוּנִים, מִפְּרוּשִׁים נְפִלְאִים וְנוֹרְאִים
שֶׁל תּוֹרָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאִיךְ נִטְמָן בְּרָמְזֵי סוּדוֹת
גְּדוּלִים וְנוֹרְאִים, לְפַעְעָמִים בְּתַבְּהָ אַחַת

וּלְפַעֲמִים בָּאוֹת אַחַת, גַּם בְּרֵאוֹתוֹ רָזִין
עַל־יוֹנִים וְסוּדוֹת נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים הַנִּסְתָּרִים
בְּצִיּוֹר הָאוֹתִיּוֹת, וּבִיּוֹתֵר בְּטַעֲמִים וּבִנְקֻדּוֹת
וּבְתַגִּין, מִכֹּל זֶה יִשְׁיג הָאָדָם קִצַּת גְּדֹל מַעֲלַת
תּוֹרַתְנוֹ הַקְּדוֹשָׁה, וְעַל יְדֵי זֶה בָּא בְּלִבּוֹ אֲהַבַת
הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ וּתְשׁוּקָתוֹ גְּדוֹלָה עַד
לְמֵאד מְאֹד, כִּי מִהֲשֹׁגַת תּוֹרַתְנוֹ הַקְּדוֹשָׁה
יָבוֹא הָאָדָם גַּם כֵּן לְקִצַּת הַשָּׁגָה שֶׁל הַבּוֹרָא
יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה, כִּי אוֹרֵיתָא וְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא חַד הוּא כְּנִזְכֹּר בַּזְהַר הַקְּדוֹשׁ
בְּמִקוּמוֹת הַרְבֵּה. וְיִמָּצֵא הָאָדָם קִצַּת מְזֵה
בְּמֵאֲמָרִים נִזְכָּרִים לְעִיל. וּמִהֲרָאוּי לְהֶאֱרִיךְ
בְּזֵה מְאֹד, אֵךְ פָּרֵץ עָלַי פּוֹרֵץ גָּדֵר, לְקַצֵּר בְּכָל
הַיּוֹתֵר אֶפְשָׁרִי. וְלִכֵּן מִפְּלִיג הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ
וְהַתְּקוּנִים בְּכַמָּה מְקוּמוֹת גְּדֹל מַעֲלַת לְמוֹד
הַקְּבֻלָּה לְאִין תַּכְלִית וְכוּ'.

אַחֵי וְרַעֲי, אִם כָּל כֶּף גְּדוֹלָה לְשָׁמַיִם שִׂאוּ
וּמַעֲלָתוֹ וְכַמָּה תְּקִיף חֵילָא דְהֵאֵי אֵילָנָא

רַבְרָבִי שֶׁל לְמוֹד סֵפֶר הַזֹּהָר הַקְּדוּשׁ, וְשֵׁרֵשׁ
 בְּאַרְץ גְּזֵעוּ לְשִׁלַּח רְצוּצִים חֲפָשִׁי מִן הַגְּלוּת
 הַמֶּר, הָאֵיךְ לֹא יִתְלַהֵב לֵב הָאָדָם לְהָאִיר אֶזְן
 לְשִׁמְעַ בְּלְמוּדִים לְקַבֵּעַ שְׁעוֹר קָבוּעַ בְּכָל יוֹם
 בְּזֹהָר הַקְּדוּשׁ וּבִתְקוּנִים וְשָׂאָר סְפָרֵי הַמְּקַבְּלִים
 כו'.

(יסוד וְשֵׁרֵשׁ הָעֲבוּדָה, שְׁעָרֵי הַשָּׁשִׁי, שְׁעַר הַנִּיצוּץ)

סֵפֶר הַזֹּהָר הוּא עֵקֶר כָּל סְפָרֵי מוֹסֵר, וְהוּא
 יִלְהִיב לְבָבךָ בְּשִׁלְהֶבֶת אִשׁ לְעֲבוּדָה הַתְּמִימָה
 - סֵפֶר הַזֹּהָר הוּא הַמְּפַתַּח וְהוּא הַסּוּגָר

בַּסֵּפֶר סוּר מִרַע וְעֲשֵׂה טוֹב (דף ט"ז:) וְזֶה
 לְשׁוֹנוֹ: תִּדְבֹּק נִפְשֶׁךָ בְּסְפָרֵי יִרְאִים
 שְׁתִּרְאֶה בְּכָל עֵת חִיּוּבְךָ לְבוֹרָא כָּל עוֹלָמִים,
 וּבְכִפְרֹט בְּסֵפֶר הַזֹּהָר שֶׁהוּא עֵקֶר כָּל סְפָרֵי
 מוֹסֵר, וְהוּא יִלְהִיב לְבָבךָ בְּשִׁלְהֶבֶת אִשׁ
 לְעֲבוּדָה הַתְּמִימָה, סֵפֶר הַזֹּהָר הוּא הַמְּפַתַּח
 וְהוּא הַסּוּגָר, עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

על חלק הנסתר שבו כתב בספר יסוד ושרש העבודה (שער ו' פרק ג') וזה לשונו: אין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדלתו ורוממותו יתברך שמו מכל למודנו, כמו מלמוד חכמת הקבלה, וביחוד מלמוד ספר זהר הקדוש והתקונים, חכמת אדם תאיר פניו וכו'.

ראה בהקדמת מורינו הרב חיים ויטאל לשער ההקדמות, וזה תכן דבריו: ולא מבעיא בחלק הנגלה שבזהר, שבו בודאי יכול כל אדם לעסק, כמו שהוא עוסק בשאר מדרשי חכמינו זכרונם לברכה, אלא אפלו בחלק סתרי התורה שבזהר יכול כל אדם לעסק בו אפלו בעיון, כמו שהוא עוסק בנגלות התורה בעיון, ומי שאינו יכול לעסק בנגלות התורה בעיון, לפחות יעסק בבקיאות בספר הזהר, חוץ מה שרגילים כלל ישראל לגרס את לשון הזהר ואת ספר תקוני הזהר תמיד, ובפרט

בְּחֵדֶשׁ אֱלוּל, הַמְקֻדָּשׁ וּמְטֵהר אֶת נַפְשׁ הָאָדָם
וּמְלֵהִיבוֹ לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׂזֵהוּ כָּל
תְּכֵלִית לַמּוֹד וְגִרְסַת הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ אַךְ וְרַק
לְהִתְקַרֵּב לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלִזְכוּת לִירֵאת
הַשֵּׁם. (סוּד מֵרַע וְעֵשָׂה טוֹב דָּף ט"ז:)

לְקַבֵּעַ שִׁיעוֹר קְבוּעַ בְּכֹל יוֹם בְּזוֹהַר
הַקְּדוֹשׁ וּבִתְקוּנִים

וּבִסְפָר יְסוּד וְשֵׁרֵשׁ הָעֲבוּדָה כְּתַב, וּז"ל: אַחֵי
וְרַעֲי, אִם כָּל כֶּן גְּדוּלָה לְשָׁמַיִם שִׂאוּ
וּמַעֲלָתוֹ, וְכַמָּה תְּקִיף חֵילָא דְהַאי אֵילָנָא
רְבִרְבָּא שֶׁל לִימוּד סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ, וְשֵׁרֵשׁ
בְּאַרְצָן גִּזְעוּ לְשַׁלַּח רְצוּצִים חֲפָשִׁי מִן הַגָּלוּת
הַמֶּר, הַאִיךְ לֹא יִתְלַהֵב לֵב הָאָדָם לְהַעֲרִיר אֶזְנֵן,
לְשִׁמוּעַ כִּלְמוּדִים, לְקַבֵּעַ שִׁיעוֹר קְבוּעַ בְּכֹל
יוֹם בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ וּבִתְקוּנִים וּשְׂאָר סְפָרֵי
הַמְּקַבְּלִים וְכוּ', עַכ"ל.

(יְסוּד וְשֵׁרֵשׁ הָעֲבוּדָה, שְׁעַר הַנִּיצוּץ)

❁ פרק ו' ❁

הַמְּקוּבַל הָאֱלוֹקִי

רַבִּי חַיִּים ווִיטָאֵל זִי"ע

תְּלַמִּידוֹ הַמְּבַהֵק שֶׁל הָאֲרִיז"ל

אוי לָהֶם לְבָרִיּוֹת מֵעֲלֻבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה שְׂאִינָם
 עוֹסְקִים בְּחֻכְמַת הַקְּבָלָה שֶׁהִיא נוֹתֵנָת כְּבוֹד
 לַתּוֹרָה, כִּי הֵם מֵאֲרִיכִים הַגָּלוּת וְכָל הַרְעוֹת
 הַמְּתַרְגְּשׁוֹת לְבוֹא בְּעוֹלָם

זֶה אֶצְלִי פִירוּשׁ הַמְּשֻׁנָּה (אָבוֹת ו ב): אָמַר רַבִּי
 יְהוֹשֻׁעַ בֶּן יְלֹי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בֵּית קוּל
 יוֹצֵאת מֵהַר חוֹרֵב וּמִכְרָזַת וְאוֹמְרַת: אוֹי לָהֶם
 לְבָרִיּוֹת מֵעֲלֻבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה, כִּי בְּלִי סִפְק
 בְּהִיוֹתָם עוֹסְקִים בְּפִשְׁטִיָּה וּבְסִפּוּרִיָּה לְבָדָם
 הִיא לוֹבֶשֶׁת בְּגָדֵי אֱלֻמְנוּתָהּ וְשִׁק הוֹשֵׁת

כְּסוּתָהּ וְכָל הָאֲמוֹת יֹאמְרוּ לְיִשְׂרָאֵל "מֶה
 דוֹדְךָ מְדוּד", מֶה תּוֹרַתְכֶם מִתּוֹרַתְנוּ, הֲלֹא גַם
 תּוֹרַתְכֶם סְפוּרִים בְּהִבְלֵי הָעוֹלָם. אֵין עֲלֵבוֹן
 תּוֹרָה גָדוֹל מְזֵה, וְלָכֵן אוֹי לָהֶם לְבָרִיּוֹת
 מֵעֲלֵבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה וְאֵינָם עוֹסְקִים בְּחֻכְמַת
 הַקְּבָלָה שֶׁהִיא נוֹתֶנֶת כְּבוֹד לַתּוֹרָה, כִּי הֵם
 מְאָרִיכִים הַגְּלוּת וְכָל הָרַעוֹת הַמְתַּרְגְּשׁוֹת
 לָבוֹא בְּעוֹלָם, כַּנֶּזְכָּר לְעֵיל בַּמֶּאֱמָר שֶׁהִתְחַלְנוּ
 בְּהַקְדַּמְתָּנוּ זֹאת וְזֵה עֲצָמוֹ הוּא בֵּת קוֹל
 הַמְכָרִיז בְּכָל יוֹם.

**טַפְּשִׁין דְּעֵלְמָא, לָא מְסַתְּכְלֵי אֱלָא בַּהֲהוּא
 לְבוּשָׂא, דְּאִיהוּ סְפוּר דְּאוּרִייתָא**

וְנִרְמִז בַּפְּסוּק "קוֹל אוֹמֵר קְרָא", וְעַל כִּיּוֹצֵא
 בְּזֵה אָמְרוּ גַם כֵּן בְּסֵפֶר הַזֵּהר פְּרָשַׁת
 בְּהַעֲלֵתְךָ (דף קנ"ב.) וְזֵה לְשׁוֹנוֹ: רַבִּי שְׂמַעוֹן
 אָמַר, וְוִי לְהֵהוּא בַר נָשׁ דְּאָמַר, דְּהָא אוּרִייתָא
 אֲתָא לְאַחְזָא סְפוּרִין בְּעֵלְמָא, וּמְלִין

דְּהַדְיוּטִי. וְעוֹד הָאֵי מְלָה דְּאוֹרֵייתָא לְבוּשָׁא
 דְּאוֹרֵייתָא אִיהוּ. וּמֵאן דְּחָשִׁיב דְּהָהוּא לְבוּשָׁא
 אִיהוּ אוֹרֵייתָא מִמֶּשׁ, וְלֹא מְלָה אַחֲרָא, תִּיפַח
 רוּחִיהּ, וְלֹא יְהֵא לִיָּה חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דְּאֲתִי.
 וּבְגִין כֵּן אָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים
 קִיט): 'גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ', מֵה
 דְּתַחוֹת הָאֵי לְבוּשָׁא דְּאוֹרֵייתָא וְכוּ'. טַפְשִׁין
 דְּעֵלְמָא, לָא מְסַתְּכְלִי אֶלָּא בְּהָהוּא לְבוּשָׁא,
 דְּאִיהוּ סְפוּר דְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא יִתִּיר וְכוּ'.

עוֹד יֵשׁ מְקוּם אַחֵר כִּיּוֹצֵא בְּזָה בַּפְּרָשָׁה הַנּוֹכַח
 עֲצָמָה (דָּף קמט:), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וּמֵאן
 דְּאָמַר, דְּהָהוּא סְפוּרָא דְּאוֹרֵייתָא, לְאַחֲזָאָה עַל
 הָהוּא סְפוּרָא בְּלִבְד קְאֲתִי, תִּיפַח רוּחִיהּ. דְּאִי
 הָכִי, לָאוּ אִיהִי אוֹרֵייתָא עֲלָאָה, אוֹרֵייתָא
 קְשׁוּט.

וְהִנֵּה בְּחֻכְמֵי הַפְּשָׁט עֲצָמָם שְׁתֵּי בְּחִינּוֹת, אִם
 הִכֵּת שְׁהֵם יִרְאִי הַשֵּׁם וְעוֹסְקִים בָּהּ לְשֵׁם

שָׁמַיִם אֲלֵא שְׁנֵשְׂאָרוֹ בְּתוֹךְ הַחֶשֶׁךְ מְנַעוּרֵיהֶם
 וְלֹא לְמַדּוֹ סוּדוֹת הַתּוֹרָה וּמִתִּירָאִים לְגַעַת בָּהֶם
 בְּאִמְרָם "מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשְּׁמַיִמָה וַיִּקְחֶהָ לָנוּ",
 וּמִי עֲלֶה שָׁמַיִם וַיִּרְדַּ וַיִּגִּידָהּ לָנוּ מַה הֵם רְזִיָּה
 וְסוּדוֹתֶיהָ, וְעַל כֵּיוָצֵא בְּזֶה "וְאֵל הַשְּׁמַיִם וְאֵין
 אוֹרָם", כִּי גַם שָׁהִם נִפְשׁוֹת חֲצוּבוֹת מִן
 הַשְּׁמַיִם אֵין אוֹרָם עִמָּהֶם וּבְמַחֲשָׁכִים יֵשְׁבוּ
 וּמִשָּׁם לֹא יֵצְאוּ.

רְאִיתָ אִישׁ חָכָם בְּעֵינָיו תִּקְוָה לְכֶסֶל מִמֶּנּוּ

וְעוֹד יֵשׁ כֶּת אַחֲרֵת וְהֵם קִצָּת תִּלְמִידֵי חֲכָמִים
 חֲרִיפִים וּמְפֹלְפָלִים עוֹקְרֵי הָרִים וְטוֹחֲנֵן
 זֶה בְּזֶה בְּפֹלְפוּלָם בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ, עֲלֵיהֶם
 נֹאמַר "רְאִיתִי אֶת הַהָרִים" וְגו' רוֹעֲשִׁים
 וּמִתִּירָאִים לְגִשָּׁת אֶל מְקוֹם אִשׁ אוֹכְלָה הֵם רְזִי
 הַתּוֹרָה, דְּבָרֵיהֶם כְּגַחֲלֵי אִשׁ לַהֲבַת שְׁלֵהֶבֶת
 וּמִתִּירָאִים פֶּן יִצְרְבוּ בָם צָרְבַת כְּעַנְיָן "הֵהוּא
 יְנוֹקָא דְהוּהוּ דְרִישׁ בְּחֶשְׁמַל וְנִפְק אִשָּׁא מִיְנִיהוּ"

וְאֶכְלֶתִּיהָ", וְמָה טוֹב וְמָה נְעִים חֶלְקָם אִם
עָלְתָה לָהֶם כֶּךָ וַיִּשְׁרְפוּ בְקִדְשֵׁת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ
כִּי אִשׁ אוֹכְלָה הוּא, וְעַל כִּיּוֹצֵא בְּאֵלוֹ נֶאֱמַר
(מְשָׁלִי כד ז): "רָאמוֹת לְאוֹיֵל חֲכָמוֹת", וְלִכֵּן
"בְּשֵׁעַר לֹא יִפְתַּח פִּיהוּ". וּבְלִי סִפְק כִּי
הַחוֹשְׁבִים כֶּךָ אוֹיֵלִים הֵם כִּי לוֹלִי שְׁהֵם
חוֹשְׁבִים בְּעֵינֵיהֶם דִּי לָהֶם אוֹתָהּ הַחֲכָמָה
הַפְּשוּטָה שִׁידְעוּ בָּהּ וּכְבַר הֵם חֲכָמִים, לֹא
הָיוּ נִמְנָעִים מִלְּכַנְס מִפְּנִימִיּוֹתָהּ, וְעַל כִּיּוֹצֵא
בְּזֶה נֶאֱמַר (מְשָׁלִי כו, יב): "רָאִיתָ אִישׁ חֲכָם
בְּעֵינָיו תִּקְוָה לְכֹסִיל מִמֶּנּוּ".

וְאִם שְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר עָלָיו
נֶאֱמַר (מְלָכִים-א ה יא): "וַיַּחֲכֶם מְכָל
הָאָדָם" וְכוּ', אֲמַר בְּסוּף יָמָיו בְּעֵת שְׁחִבַּר
קִהְלֵת (קִהְלֵת ז כג): "אֲמַרְתִּי אַחֲכָמָה וְהִיא
רְחוּקָה מִמֶּנִּי", וְלֹא בִדְעָתוֹ כָּלֵל לַחֲשֵׁב שְׁכַבַּר
נִתְחַכֵּם אֶלָּא חֲשֵׁב שְׁאִפְשָׁר שְׁלַעֲתִיד יִתְחַכֵּם,
כְּמוֹ שְׁכַתוֹב "אֲמַרְתִּי אַחֲכָמָה" לַעֲתִיד עַל יַדִּי

הִיגִיעָה, וְעַם כָּל זֶה רָאָה אַחַר כֶּךָ כִּי טָעָה
בְּזֶה, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב "וְהִיא רְחוּקָה מִמְּנִי".

מִה יַעֲשׂוּ הַפְּתָאִים הַיְתוּשִׁים אֲשֶׁר בְּזַמְנָנוּ זֶה
וּמִה יַעֲשׂוּ הַפְּתָאִים הַיְתוּשִׁים אֲשֶׁר בְּזַמְנָנוּ זֶה
בְּהִיוֹתָם חֲכָמִים שְׂמֵחִים בְּחֻלְקָם וְשֹׂשֵׁים
בְּעִבּוּדָתָם, וְהָרִי רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה
חֲכָמֵי הַתְּלֻמוּד הַגְּדוֹלִים וְהָרֵאשׁוֹנִים אָמְרוּ:
אֵין אָנוּ אֶפְּיֵלוּ כְּחֻמּוֹרוֹ שֶׁל רַבִּי פְּנַחֵס בֶּן
יְאִיר, וְאֵין לְתַמָּה מְזֵה, כִּי הָרִי מְפָרֵשׁ בְּכָתוּב
"וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל נַעֲרָיו שָׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם
הַחֻמּוֹר", וְדָרְשׁוּ בוֹ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה
'עַם הַדּוּמָה לְחֻמּוֹר', וְאֵין כְּוֹנְתָם כִּי אָמַר
לָהֶם כֶּךָ עַל הֵיוֹתָם נַעֲדָרִים בְּלִתֵּי חֲכָמָה, כִּי
הָרִי הַכָּתוּב אָמַר וְהָעִיד עַל אֲלִיעֶזֶר שֶׁהוּא
אֶחָד מֵהֶם הוּא דְמִשְׁק אֲלִיעֶזֶר, וְדָרְשׁוּ
חֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה (יוֹמָא כח:): 'דוּלָה
וּמִשְׁקָה מִתּוֹרַת רַבּוֹ לְאַחֲרִים'.

מה חמור אינו רואה אף אתם כף

אמנם כבר בארו חכמינו זכרונם לברכה
עצמם ואמרו הטעם, לפי שלא ראו
ענן השכינה קשור על ההר ולכן קראם עם
הדומה לחמור, מה חמור אינו רואה, אף אתם
כף. ואף אם במקום אחר נראה כי קרא כף
לאליעזר מפני שהוא עבד, והנה הוא קנין
כספו כמו בהמתו וחמורו, אין זה רק
אסמכתא בעלמא כי הרי ישמעאל בנו היה
שם, והרי ישמעאל בן אברהם היה והבן הולך
אחר משפחת אביו.

על כן נתקלקלו, ולבם שרש פורה ראש
ולענה, ועלתה בהם חלודת טיט ורפש, לכפר
בחכמת האמת - ואין ספק כי לא יהיה להם
חלק בעולם הבא

אמר עוד (ירמיה ד כד): "וכל הגבעות
התקלקלו", כי הגבעות הם התלמידי

חֲכָמִים הַבְּחוּרִים הַנִּקְרָאִים גְּבָעוֹת אֵצֶל
בְּחִינּוֹת הַהָרִים הַנִּזְכָּר, הִנֵּה הַגְּבָעוֹת אֵלוֹ
נִתְקַלְקְלוּ לְגַמְרִי, כִּי בְּרֹאוֹת הַתְּלַמִּידִים
הַקְּטַנִּים אֶת הַגְּדוֹלִים הַהָרִים הָרָמִים רוֹדְפִים
יוֹמָם וְלַיְלָה אַחֲרֵי הַפְּשָׁטִים וְאֵינָם עֲסוּקִים
בְּחֻמָּה הַזֹּאת וְאֵינָם יוֹדְעִים כִּי מִירְאָתָם
לְכַנֵּס בָּהֶם נִמְנָעִים מִלְּהַתְּעַסֵּק בָּהֶם כַּנִּזְכָּר,
וְעַל כֵּן גְּבָעוֹת אֵלוֹ נִתְקַלְקְלוּ וְלִבָּם שָׂרֵשׁ
פּוֹרָה רֹאשׁ וְלֹעֲנָה וְעֲלָתָה בָּהֶם חֲלוּדַת טִיט
וְרֶפֶשׁ לְכַפֵּר בְּחֻמַּת הָאֱמֶת, וְאוֹמְרִים שְׂאִין
בַּתּוֹרָה אֵלָּא פְּשָׁטִיָּה וְלִבּוֹשִׁיָּה בְּלִבָּד עַל
דֶּרֶךְ הַנִּזְכָּר לְעִיל בְּפִרְשַׁת בְּהַעֲלֹתָהּ, וְאִין
סִפֵּק כִּי לֹא יִהְיֶה לָהֶם חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא
כַּנִּזְכָּר שֵׁם בְּזִהָר. וְכִבֵּר נִתְבָּאֵר לְמַעְלָה הַסְּבָה
כִּי תוֹרַת עוֹלָם הַבָּא אֵינָנָה כְּפִשְׁטָה רַק
עַד שֵׁם עוֹסְקִים בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה וְסוּדוּתִיָּה,
וְזֶה שְׂלֵא בְּחַר בָּהֶם וְלֹא טָרַח בְּעוֹלָם הַזֶּה
מִעֲרַב שֶׁבֶת לֹא יֹאכַל בְּשֶׁבֶת, וְעֲלִיָּהֶם

נֹאמַר "הִנֵּה עֲבָדֵי יֹאכְלוּ וְאַתֶּם תִּרְעָבוּ"
וְגו'.

עֲרַב רַב הֵמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אֲנָשֵׁי הַשֵּׁם
וְהֵנָּה מֵה שְׁכָתָב בְּתַחֲלֵת דְּבָרָיו וְאֶפִּילוּ כָּל
אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵיתָא כָּל חֶסֶד
דְּעֲבָדֵי לְגִרְמִיהוּ וְכוּ'. עִם הָיִוֹת שְׁפִשְׁטוּ מְבֹאֵר,
וּבְפִרְט בְּזִמְנֵנוּ זֶה בְּעוֹנוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים אֲשֶׁר
הַתּוֹרָה נַעֲשִׂית קָרְדָּם לְחַתֵּךְ בָּהּ אֶצֶל קִצַּת
בְּעֵלֵי תּוֹרָה אֲשֶׁר עֲסָקִים בְּתּוֹרָה עַל מְנַת לְקַבֵּל
פָּרָס וְהַסְּפָקוֹת יִתְרוֹת, וְגַם לְהִיּוֹתָם מְכַלֵּל
רֵאשִׁי יְשִׁיבוֹת, וְדִינֵי סְנֵהֲדָרָאוֹת, לְהִיּוֹת שְׁמֵם
וְרִיחָם נוֹדֵף בְּכָל הָאָרֶץ וְדוֹמִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם
לְאֲנָשֵׁי דוֹר הַפְּלָגָה הַבּוֹנִים מִגְּדָל וְרֵאשׁוּ
בְּשָׁמַיִם, וְעַקֵּר סִבַּת מַעֲשֵׂיהֶם הִיא מֵה שְׁכָתָב
אֲחֵר כֶּךָ הַכָּתוּב וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם. כִּכְתוּב בְּסִפְר
הַזֹּהַר בְּפִרְשַׁת בְּרֵאשִׁית (דף כ"ה:) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ
עַל פְּסוּק אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ,

שְׁחַמְשָׁה מִיָּנִים יֵשׁ בְּעֶרְבַּ רַב, וּמִן הַג' מִיָּנִים,
 מֵהֶם הוּא הַנִּקְרָא כֶּת גְּבוּרִים, דְּעַלֵּייהוּ אֲתָמַר
 הֵמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אֲנֹשֵׁי הַשָּׁם,
 וְאִינוּן מִסְטָרָא דְאֵלִין דְּאֲתָמַר בְּהוּן (בְּרֵאשִׁית
 יא) הָבָה נִבְנָה לָנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְגו' וְנַעֲשֶׂה לָנוּ
 שֵׁם בְּבִנְיָן בְּתֵי כְּנִסְיֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת וְשׁוּיִין
 בְּהוּן סִפְר תּוֹרָה וְעֵטְרָה עַל רִישֶׁיהָ, וְלֹא
 לְשִׁמָּה, אֶלָּא לְמַעַבְדַּ לֹּזֶן וְכוּ'. וְהִנֵּה עַל הַכֶּת
 הַזֹּאת אָמְרוּ בְּגִמְרָא: כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שְׁלֹא
 לְשִׁמָּה נָח לוֹ שְׁנֵהֲפֹכָה שְׁלִיתוּ עַל פָּנָיו וְלֹא
 יֵצֵא לְאֹוִיר הָעוֹלָם.

רֵאִיָּה שְׂאִין עוֹסְקִין לְשִׁמָּה

וְאֲמַנָּם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מֵרְאִים תִּמָּה וְעֵנּוּהָ
 בְּאֲמָרָם כִּי כָּל עוֹסֵק בַּתּוֹרָה הוּא
 לְשִׁמָּה: וְהִנֵּה הֶחֱכַם הַגָּדוֹל הַתְּנָא רַבִּי מֵאִיר
 עָלָיו הַשְּׁלוֹם הָעֵיד עֲלֵיהֶם שְׁלֹא כֶּךָ הוּא בְּאֲמָרוֹ
 לְשׁוֹן כָּלְלוֹת כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמָּה זֹכָה

לְדַבְרִים הַרְבֵּה וְכוּ' וּמַגְלִים לוֹ רְזֵי תוֹרָה וְנַעֲשֶׂה
 כְּנֶהֱרַ שְׂאִינוּ פּוֹסֵק וְהוֹלֵךְ וּכְמַעֲיֵן הַמִּתְגַּבֵּר
 מֵאֵלָיו בְּלִתִּי הַצְּטֻרְכוֹ לְטֹרַח וְלַעֲיֵן בָּהּ וְלִהְיוֹצִיא
 טַפִּיִן טַפִּיִן שֶׁל מִימֵי הַתּוֹרָה מִן הַסֵּלַע, הִנֵּה זֶה
 יוֹרֵה שְׂאִינוּ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׂמְחָה כְּהַלְכָתָהּ, וּמִי
 זֶה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִזְלוּ עֵינָיו דְּמַעוֹת בְּרֵאוֹתוֹ
 הַמְּשַׁנֶּה הַזֹּאת וְרוֹאֶה חֲסֻרוֹנוֹ וּפְחִיתוֹתוֹ.

בְּגֵדֵר שֶׁלֹּא לְשִׂמְחָה

הַאֲמַנָּם אֵף עַל פִּי שֶׁלְכֹאוֹרָה אֶפְשָׁר לְפָרֵשׁ
 לְשׁוֹן הַמְּאָמֵר עַל אִפְּן זֶה [הַגָּהָה -
 אֶפְשָׁר כְּוֹנֵתוֹ עַל לְקַנְיֵטֵר כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַתּוֹסֵפוֹת
 (פְּסָחִים נ:)] אַב"ן ח"ן. וּבְעֵץ חַיִּים כָּתַב
 יָד שֶׁל הַחֲסִיד בַּעַל יְסוֹד וְשִׁרְשׁ הָעֵבֹדָה
 גָּרַס אֶפְשָׁר לְפָרֵשׁ כּוּ' עַל עִם הָאָרֶץ וְלֹא
 עַל תִּלְמִיד חָכָם כּוּ']. עִם כָּל זֶה דָּבַר
 קָשָׁה מְאֹד מְאֹד לֹמֵר וְכִי בְּשׁוֹפְטָנִי עֲסָקִינָן
 וְלֹא בְּכָלִלוֹת כָּל הַתִּלְמִידֵי חֲכָמִים הָעוֹסְקִים

בַּתּוֹרָה וְהִרְאָתָה עַל זֶה אָמְרוּ דְּרַךְ כְּלָלוֹת:
 וְאֶפִּילוּ כָּל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵיתָא כָּל
 חֶסֶד דְּעַבְדֵי לְגִרְמִיָּהוּ עַבְדֵי, וְאִין לֹא
 דְּמִלֵּת כָּל הִיא יִתְרָה וּמִשְׁבַּשְׁתָּא, שְׁהֵרֵי
 מְקַרָּא דְּוִרְשׁ וְכָל חֶסֶדוֹ כְּצִיץ הַשָּׁדָה, שְׁלֵא
 נְאָמַר וְחֶסֶדוֹ אֵלָא וְכָל חֶסֶדוֹ, לְרִמּוֹז כִּי כָּל
 הַתְּלִמֵּידי חֲכָמִים הָעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה הַנִּקְרָאת
 תּוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה הֵם דְּוָמִים בַּחֶסֶד
 הַהוּא אֵל צִיץ הַשָּׁדָה מְשׁוּם דְּלְגִרְמִיָּהוּ
 עַבְדֵי. אֲבָל בְּאוֹר לְשׁוֹן הַנִּזְכָּר לְעֵיל יוֹבֵן
 רֵאשִׁיתוֹ מֵאַחֲרֵיתוֹ בְּאָמְרוֹ וַיִּרְאֶה וְאַהֲבָה עַל
 מְנַת לְקַבֵּל פָּרַס אִיהִי שְׁפָחָה וְתַחַת שְׁלֵשׁ
 רְגָזָה אֶרֶץ.

לֵית יְחוּדָא עַד דְּעַרְב רַב יִתְמַחוּן מֵעֲלָמָא
 וְהָעֵנִין יוֹבֵן בְּמָה שְׁכָתַב בְּסִפְר הַזֵּהר בְּפִרְשֵׁת
 בְּרֵאשִׁית (דף כז:). וּבְגִין דָּא אָמַר
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא טוֹב הָיִוֹת הָאָדָם לְבָדוֹ

אֶעֱשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּנִגְדּוֹ דָּא מְשַׁנָּה אֶתְתָּא דְהַהוּא
 נַעַר וְאִיהוּ שְׂפַחָה דְשְׂכִינְתָּא, וְאִי זְכוּ יִשְׂרָאֵל
 אִיְהִי עֵזֶר לוֹן בְּגִלוֹתָא מְסִטְרָא דְהֵתֵר טָהוּר
 כְּשֵׁר, וְאִי לֹא אִיְהִי כְּנִגְדּוֹ מְסִטְרָא דְטָמֵא פְּסוּל
 אָסוּר וְכוּ' דְלִית יְחוּדָא עַד דְּעַרְב רַב יִתְמַחוּן
 מֵעֲלָמָא. וּבְגִין דָּא אֶתְקַבַּר מִשָּׂה לְבַר מֵאַרְעָא
 קְדִישָׁא, וְקְבוּרְתָּא דִּילִיָּה אִיְהִי מְשַׁנָּה דְשִׁלְטָא
 עַל מְטְרוֹנֵיתָא דְאִיְהִי קְבֻלָּה לְמִשָּׂה, וּמְלֻכָּא
 וּמְטְרוֹנֵיתָא מִתְפָּרְשָׂא מִבְּעֵלָה, וּבְגִין דָּא תַּחַת
 שְׁלֵשׁ רְגָזָה אַרְץ תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ דָּא
 עֶבְדָּא יְדִיעָא, וְשְׂפַחָה דָּא מְשַׁנָּה, וְנָבֵל כִּי
 יִשְׁבַּע לָחֵם דָּא עַרְב רַב.

'פִּשְׁט' מְלִשׁוֹן פִּשְׁטֵי אֶת כְּתָנְתִּי, שְׁהוּא
 בְּחִינַת הַמְּלָבוּשִׁים הַחִיצוֹנִי

הִנֵּה מְבָאָר כִּי תוֹרְתָנוּ הִקְדוּשָׁה כְּלוּלָה
 וְנִמְצְאָת בְּכָל אַרְבַּע עוֹלָמוֹת אָבִי"ע
 [אַצִּילוֹת בְּרִיאָ"ה יְצִירָ"ה עֲשִׂי"ה] וּבְהִיּוֹתָהּ

בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת אֲזַנְקֵרָא קַבְּלָהּ, כִּי שָׁם הִיא
 מְפַשְׁטַת מְכַל הַלְבוּשִׁים הַנִּקְרָא פְּשֻׁט מְלִשׁוֹן
 פְּשֻׁטָּתִי אֶת כְּתָנְתִּי, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַמְּלָבוּשִׁים
 הַחִיצוֹנִי, שֶׁהוּא עַל גְּבֵי עוֹר אָדָם הַמִּתְפַּשֵּׁט
 מֵעָלָיו לְפַעֲמִים, וְזֶהוּ עֵקֶר מַלְת פְּשֻׁט.
 (הַמְהַרְח"ו הַקְדָּמָה לְשַׁעַר הַהַקְדָּמוֹת וּלְעֵץ חַיִּים)

אוי להם לבריות מעלבונה של תורה

זֶה אֶצְלִי פִירוּשׁ הַמְּשֻׁנָּה (אָבוֹת פָּרָק ו' ב')
 "אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי, בְּכָל יוֹם וַיּוֹם
 בַּת קוֹל יוֹצֵאת מֵהַר חוֹרֵב וּמִכְרֹזַת וְאוֹמֶרֶת
 אוֹי לָהֶם לְבָרִיּוֹת מֵעַלְבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה", כִּי בְּלִי
 סִפְק בְּהִיוֹתָם עוֹסְקִים בְּפִשְׁטִיָּהּ וּבְסִיפּוּרֶיהָ
 לְבָדָם, הִיא לוֹבֶשֶׁת בְּגָדֵי אֱלֹמְנוּתָהּ וְשֶׁק הוֹשֵׁת
 כְּסוּתָהּ, וְכָל הָאָמוֹת יֹאמְרוּ לְיִשְׂרָאֵל, מַה
 דוֹדֵךְ מְדוּד, מַה תּוֹרַתְכֶם מִתּוֹרַתֵינוּ, הֲלֹא גַם
 תּוֹרַתְכֶם סְפוּרִים בְּהַבְּלִי עוֹלָם, אֵין עֲלֵבוֹן
 תּוֹרָה גְּדוֹל מִזֶּה, וְלָכֵן "אוֹי לָהֶם לְבָרִיּוֹת

מַעֲלֵבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה", וְאֵינָם עוֹסְקִים בְּחֻמַּת
 הַקְּבֵלָה שֶׁהִיא נוֹתֶנֶת כְּבוֹד לְתוֹרָה, כִּי הֵם
 מֵאֲרִיכִים הַגְּלוּת, וְכָל הָרְעוּת הַמְתַּרְגְּשׁוֹת
 לָבוֹא לְעוֹלָם, עַכ"ל. כְּלוּמַר שֶׁלֹּא זֶה בְּלִבְד כָּל
 הָאֲסוּנוֹת שֶׁקָּרוּ תְּלוּי בְּצוּאָרָם, אֲלֵא גַם ח"ו
 מֵה שֶׁעָתִיד לְהִיּוֹת שֶׁלֹּא יָבוֹא הֵם אֲשֵׁמִים
 בְּכַךְ, וְאֵי לָהּ לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה וְאֵי לָהּ לְאוֹתָהּ
 כְּלָמָה, מֵה יַעֲנוּ בְּיוֹם הַדִּין, כִּי רַק רַבֵּי שְׁמַעוֹן
 יְכוּל לְפַטּוֹר מִן הַדִּין, וְהֵם לֹא רָצוּ לְשִׁמוּעַ לוֹ,
 וְלֹא אָבוּ לְלַכֵּת בְּתוֹרָתוֹ – "תּוֹרָה אֹר" שֶׁעַל
 זֶה כָּתַב הַמַּהְרַח"ו שָׁם, כִּי הַפְּסוּק (מִשְׁלֵי פָּרָק
 ו' כ"ג) "וְתוֹרָה אֹר" הוּא רַק עַל חֻמַּת סֵפֶר
 הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וְז"ל: וְכִנְגַד הַכַּת הַב' הֵם
 הַתְּלִמִּידֵי חֻכְמֵי הָעוֹסְקִים בְּתוֹרַת ה' אֲשֶׁר
 נִפְשָׁם חֲצוּבָה מִן הַשָּׁמַיִם וְלֹא מִן הָאָרֶץ אָמַר
 "וְאֵל הַשָּׁמַיִם וְאֵין אֹרָם" כִּי גַם שְׁנֵיפְשָׁם
 חֲצוּבָה מִן הַשָּׁמַיִם, אֵין לָהֶם אֹר בְּתוֹרָתָם
 כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְנוּ לְמַעַלָּה בְּשֵׁם חַז"ל עַל פְּסוּק:

בְּמַחְשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי זֶה תִּלְמוּד בְּבָלִי. וְחֻכְמַת
סֵפֶר הַזוהַר הִיא הַמְּאִירָה אוֹתָם, וּמִבְּאֵרֶת
הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים בַּתִּלְמוּד, בְּמַלְבוּשִׁים כְּאֵלוֹ
הֵם חֲשׁוּבִים גְּשָׁמִיִּים, אֲשֶׁר עָלֵיהֶם נֹאמַר
”וְתוֹרָה אוֹר”, וְזֶה שֶׁאָמְרוּ וְאֵל הַשָּׁמַיִם וְאִין
אוֹרָם, וְעַל זֶה נִתְנַבֵּא יִשְׁעִיָּה הַנְּבִיא בְּנִחְמוֹתָיו
וְאָמַר: ”וְהוֹלֵכְתִי עוֹרִים בְּדֶרֶךְ לֹא יָדְעוּ” וְגו’,
כִּי הַתּוֹרָה הַפְּשׁוּטִית נוֹדְעוּ בְּמִסְפָּרָם, וְכו’,
עֵי”ש... וּבְלִי סִפֵּק כִּי הָעוֹסְקִים בַּתִּלְמוּד
בְּבָלִי בְּלִבָּד, מְגַשְׁשִׁים כַּעֲוָרִים קִיר, בְּלְבוּשֵׁי
הַתּוֹרָה, וְאִין לָהֶם עֵינַיִם רוֹאוֹת בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה
הַנִּסְתָּרִים בּוֹ, כִּי לֹא עַל חֲנָם כְּפִי רְצוֹנָם פָּסְקוּ
טָמֵא טָהוֹר אָסוּר וְהֵתֵר כָּשֶׁר וּפְסוּל, אֶלֶּא
מִתּוֹךְ פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה כַּנּוֹדָע לְיודְעֵי חֵן, וְכִמוֹ
שֶׁקָּרָאָם בְּמָקוֹם אַחֵר, הָאֶחָד שֶׁבְּאַרְנוֹ לְעִיל,
סְתִימִין עֵינִין וְכו’ וְזֶה שֶׁכָּתוּב (ישעיה פרק מ”ב
י”ט) ”מִי עוֹר כִּי אִם עֲבָדִי”, אֲבָל הַכּוֹוֹנָה הִיא
לְמַעוּטֵי וּלְאַפּוּקֵי חֻכְמֵי הָאֱמֶת הַנִּקְרָאִים

בָּנִים, אֵינּוֹן מָרִי קִבְּלָה כַּנִּל אֲבָל הָעוֹסְקִים
 בַּמִּשְׁנָה לְבִדְהָ בְּלִתִּי הַסְּתַכְּלוֹתָם בְּסוּדוֹתֶיהָ,
 וְכַפִּי סוּדוֹתֶיהָ יִפְסְקוּ הַדִּינִים אִם אָסוּר וְאִם
 מִתָּר כַּנִּל הֵנָּה אֵלּוּ עוֹרִים בּוֹדָאֵי הֵם, וְזֶה
 שְׁפָתוֹב "מִי עוֹר כִּי אִם עֲבָדִי", כִּי הָעוֹסֵק
 בַּפְּשֻׁט נִקְרָא עֶבֶד כַּנִּל וְעֲלֵיהֶם נִתְנַבֵּא יִשְׁעִיהָ
 לְעֲתִיד לָבוֹא שְׂיִזְכּוּ לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ לֹא יָדְעוּ הוּא
 דֶּרֶךְ חֲכָמַת הָאֲמֶת... וְזֶה שְׁפָתוֹב עוֹד אֲשֵׁים
 מִחֲשָׁךְ לְפָנֵיהֶם לָאוֹר, כִּי הַתְּלִמוּד בְּבִלִי שֶׁהוּא
 מִחֲשָׁךְ הַמְּסֻפָּר בַּפְּשֻׁט הָעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֵׁים
 לְפָנֵיהֶם לָאוֹר, וְיִסְתַּכְּלוּ מִתּוֹכוֹ רְזִין דְּאוֹרֵייתָא
 הַגְּנוּזִים בּוֹ, הַנִּקְרָא וְתוֹרָה אוֹר.

(ספר עץ חיים, הקדמת מוהרח"ו זיע"א על שער ההקדמות)

**חַטָּא אָדָם הָרֵאשׁוֹן שְׁלֹא עָסַק בְּקִבְּלָה וְלָכֵן
 גַּם נִשְׁבְּרוּ הַלּוּחֹת**

**כָּתַב הַמְּהַרְח"ו בְּהַקְדָּמָה לְעֵץ חַיִּים: כִּי עוֹוֹן
 אָדָם הָרֵאשׁוֹן בְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע הוּא**

שלא בחר להתעסק בעץ החיים שהיא חכמת הקבלה, וזהו עצמו עוון הערב רב האומרים למשה 'דבר אתה עמנו ונשמעה' בעץ הדעת טוב ורע, 'ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות' בסתרי תורה, כסברת הטועים קצת בני תורה אשר בזמננו זה המוציאים שם רע על חכמת האמת חיי עולם, ואומרים שכל מי שמתעסק בה ימות בקצרות שנים חס ושלום, ולכן נשברו הלוחות הראשונות מסטרא דעץ החיים ונתנו להם מסטרא דעץ הדעת טוב ורע משנה שפחה דמטרוניתא וגרם אבודא דחרבן בית ראשון ושני וגלות האחרון המר והארץ אשר אנו בעוונותינו הרבים עד דיתובון בני ישראל בתיובתא ובקשו את השם אלהיהם להכירו ולידעו ברזי תורה וידעו את מי הם עובדים ומי הוא מלכם, וכדין יזכו לעסק בחכמת האמת כמו שאמר

הַכְּתוּב: "וַיֹּרְהוּ הַשֵּׁם עֵץ וַיִּמְתְּקוּ" עַל יְדֵי
הַמְּשִׁיחַ. (שם)

בְּדוֹרָנוּ מִי שְׁאִינוּ עוֹסֵק בְּזוֹהַר וְתַקּוּנִים וְכַתְּבֵי
הָאֲר"י כָּל עֵסֵק תּוֹרָתוֹ הוּא מִן הַשְּׁפָה וְלַחוּץ
וְכַתֵּב בְּהִיכַל הַבְּרָכָה (פְּרֻשֶׁת עֵקֶב ז', י"ט):
בְּדוֹר הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן, מִי שְׁאִינוּ עוֹסֵק
בְּסֵפֶר הַזוֹהַר וְתַקּוּנִים וְכַתְּבֵי מֶרֶץ הָאֲר"י שֶׁהֵם
חַיִּים מִמֶּשׁ לְנַפֶּשׁ, בְּלוּלָה בְּמִקְרָא וּבְמִשְׁנָה
וּבְתַלְמוּד וּפּוֹסְקִים, יֵדַע נְאֻמָּנָה שְׁכָל תּוֹרָתוֹ
שְׁעוֹסֵק הוּא מִשְׁפָּה וְלַחוּץ, כְּדוֹאֵג, וְאִין לוֹ
עֵסֵק בְּחַיִּים וְהָאֲרָה לְנַפֶּשׁ, וְהוּא כָּלוּ טְעוֹת
וְרַמְאוֹת, וְאִינוּ עוֹסֵק בְּתוֹרָה אֶלָּא לְהִיּוֹת
מֵאֲנָשֵׁי שֵׁם, לְהִיּוֹת רַב וְרֹאשׁ גְּדוֹל הַדּוֹר
וְלְהַשְׁתַּרְרַר עַל הַבְּרִיּוֹת, וְאִין לוֹ חַיִּים וְלֹא
חֵלֵק בְּחַיִּים...

וּבְדוֹר הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן אֵי אֶפְשָׁר לְהַמְּשִׁיךְ
שְׂכִינָתָא עֲלֵיוֹנָה אֶלָּא עַל יְדֵי הַזוֹהַר

וּכְתַבִּי מָרַן הָרַב חַיִּים וַיֵּטֵאל בְּלִבֵּד שְׁנֵאמְרוּ
 בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וּבַדּוֹר הַזֶּה מִי הָאִישׁ הַחֲפִץ
 חַיִּים אוֹהֵב יָמִים מְבֹלִי לְבָלוֹת יוֹם בְּלַתִּי
 קֹדֶשׁה לְרֵאוֹת טוֹב עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה,
 יִדְבֵּק בְּסֵפֶר הַזֹּהַר וּבְכַתְבֵי מָרַן הָרַב חַיִּים
 וַיֵּטֵאל בְּלִבֵּד שְׁנֵאמְרוּ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ.

כָּל הַחֲמִשָּׁה מֵיְנֵי עָרַב רַב יִתְמַחוּן מִן הָעוֹלָם
 שֶׁהֵם מְעַכְבִּים אֶת יִשְׂרָאֵל מִלְּמַד תּוֹרַת ה'

וּבַזוֹהַר פֵּרֶשֶׁת בְּרֵאשִׁית (דף כה ע"א) הָאֵרִיךְ
 לְבֵאֵר עַל חֲמִשָּׁה מֵיְנֵים שֵׁישׁ בְּעָרַב
 רַב, וְסִימָנָם נֶגַע ר"ע, וּמֵהֶם נִמְחוּ בַדּוֹר
 הַמְּבוּל, וּמֵהֶם בַּדּוֹר הַהִפְלָגָה, [וּמִקּוּבַל בְּשֵׁם
 הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקֹּדֶשׁ, שֶׁבַּדּוֹר עֲקֻבְתָּא
 דְּמִשִּׁיחָא, יִחְזְרוּ נְשִׁמוֹת דּוֹר הַמְּבוּל וְדוֹר
 הַהִפְלָגָה חֲזָרָה לְעוֹלָם, וְזֶהוּ הַנְּסִיוֹן הָאַחֲרוֹן],
 וּמִבְּאֵר הַזֹּהַר ק"ק שָׁם, וּמֵהֶם הָעָרַב רַב,
 שְׁנֵתְעָרְבוּ בְּיִשְׂרָאֵל, שֶׁשׁוֹרְשָׁם מִקְּלִיפַת עַמְלֵק,

שְׁנֵשְׂאָרוּ בְּגָלוֹת הַרְבִּיעִית שֶׁהוּא גָלוֹת אָדוּם,
 (עיי"ש בְּאֶרֶךְ), וְעוֹד אָמַר שָׁם: וְסוּד הַפְּסוּק
 חָרַב בֵּיהּ מִקְדָּשָׁא עַל יְדֵי הָעָרֵב רַב, וְהָאֶרֶץ
 הִיָּתְהָ תְהוּ וּבָהוּ, וְעַל יְדֵי זֶה חָזַר הָעוֹלָם לְתֵהוּ
 וּבָהוּ, שְׁבִית הַמְּקָדָשׁ הוּא מִמְּשִׁיךְ הַשְּׁפַע
 וְהַחֲיוֹת בְּעוֹלָם [וְזֶה שֶׁאֲנִי נִמְצָאִים בִּימֵי
 סְפִירַת הָעוֹמֵר שֶׁנִּפְטְרוּ תַלְמִידֵי רַבִּי עַקִּיבָא,
 מִפְּנֵי שֶׁלֹּא נִהְיָו כְּבוֹד זֶה לְזֶה, וְהִיָּה הָעוֹלָם
 שָׁמַם מִן הַתּוֹרָה, וַיֵּשׁ לְדַמּוֹת לְחוֹרֵבֵן בֵּית
 הַמְּקָדָשׁ שֶׁהִיָּה תּוֹרָה בִּינִיָּהֶם, אֲבָל הִיָּה שְׁנֵאת
 חִינָם, וְכַתּוּב מִפְּנֵי שֶׁלֹּא בָּרְכוּ בַתּוֹרָה תַחֲלִילָה,
 וּבִיָּאֵר הַב"ח בְּסִימָן מ"ז הַלְכוֹת בְּרַכַּת
 הַתּוֹרָה, שֶׁהִיָּה חֶסֶד לְהֵם אֵת נִשְׁמַת הַתּוֹרָה,
 כִּי לְמַדּוֹ רַק לְצוּרֵךְ הַגַּשְׁמִי שֶׁלָּהֶם וְלֹא כַּדִּי
 לְהַשְׁרוֹת הַשְּׁכִינָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, עֵינֵן שָׁם
 בְּאַרְיִכוֹת, וְכִידּוּעַ שְׁלוֹמְדֵי תּוֹרַת הַנְּגִלָּה הֵם
 נִמְצָאִים עַדִּינֵן בְּעוֹלָם הַפִּירוּד, וְלִכְּן יֵשׁ
 בִּינֵיהֶם מַחְלוּקַת וְשִׁנְאָה, מֵהַ שְׁאִין כֵּן לְוֹמְדֵי

הסוד הם בעולם האצילות, ויש ביניהם אך ורק אהבה ואחדות כמו שאמר הרשב"י באידרא אנא בחביבותא תליא, ובזוהר הקדוש כתבו מה שאמרו חז"ל כל אחד ואחד נכוה מחופתו של חברו בעולם האמת, זה אינו אצל לומדי הסוד, אלא הם באהבה ואחדות גם בגן עדן העליון], וממשיך בזוהר שם: אבל כשיתגלה האור בזמן הגאולה על ידי הקדוש ברוך הוא הנקרא אור, כמו שכתוב קומי אורי כי בא אורך, ונרמז בפסוק "ויאמר אלוקים יהי אור" [וכתב הבני יששכר שהאור הגנוז מששת ימי בראשית נגנז בתוך ספר הזוהר], אַז יתְמַחֶזֶן מִן הָעוֹלָם וַיִּתְאַבְדּוּן כָּל הַחֲמֻשָּׁה מִיְיָ עָרַב רַב, שָׁהֵם מְעַכְבִּים אֶת יִשְׂרָאֵל מִלְלָמַד תּוֹרַת ה'.

וּבְזוֹהַר חֲדָשׁ (ויצא דף לה:), על הפסוק (שיר השירים פרק ד ד) "כְּמַגְדֵּל דָּוִד צְנֹאֲרָךְ בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלְךָ הַמַּגֵּן תְּלוּי עָלְיוֹ כָּל

שְׁלֵטֵי הַגְּבוּרִים", אמר רבי כל הדברים יכלו
והתורה לא תכלה... דתנן כל המתעסק
בתורה בכל יום, יתחדשו לו סתרים של
מעלה... אמר רבי יצחק כל המתעסק בתורה
לשמה, כשהוא יושן בלילה נשמתו עולה
למעלה ומראין לו אותם הדברים העתידיים
להיות בעולם... ועל ידם מתקיים העולם
ונבנה בית המקדש ואז, אלף המגן תלוי עליו
וכל שלטי הגבורים אותן הנקראים אלף
אלפין וכל הנשאר תלויים עליו, וכל
השילטון בכל העולמות מלאים מטובו של
מקום, ע"כ, [וכתב המהרח"ו, שרק לומדי
הסוד נקראים לומדי תורה לשמה והאריך
שם, שאין מי שיאמר שהוא לומד תורה
לשמה, כי התנא רבי מאיר מעיד עליו
שהלמוד תורה לשמה זוכה לדברים הרבה,
אם כן איפוא אותם הדברים, ולמה אין
תורתם נשפעת להם כמעייין המתגבר, וכמה

דמעות צריכים לשפוך על כך, כי רק לומדי הסוד זוכים לזה, וכן כתב החסד לאברהם בפירושו לפרקי אבות].

פרק ז'

בן איש חי

בעל אחיעזר והחפץ חיים על הבן איש חי ותאר זה של יחיד בדור וחד בדרא, לא היתה רק דעתו של בעל הלשם על רבינו, אלא כך גם היתה דעתו של עוד אחד מגדולי רבותינו שבאותו דור, הוא רבן של כל בני הגולה מרן רבי חיים עוזר גרודזינסקי זכר צדיק לברכה בעל שאלות ותשובות אחיעזר, וכך שמעתי מפי תלמיד

הַחֶפֶץ חַיִּים הוּא הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי מְרֵדְכֵי
צוֹקֶרְמָן זְכוֹר צַדִּיק לְבָרְכָה (אֲשֶׁר נִפְטַר בְּקִיץ
תשס"ב בירוּשָׁלַיִם בְּשִׁכּוֹנַת גְּבַעַת שְׂאוּל, וּבְצַעֲרוֹתוֹ
לָמַד בְּרֵאדִין בִּישִׁיבַת הַחֶפֶץ חַיִּים, וְזָכָה לְשָׁמְעוֹ מִפִּי
הַחֶפֶץ חַיִּים בְּסוּף יָמָיו שִׁיחוֹת וְדַבְרֵי חֲזוֹק, כְּפִי
שְׁסַפֵּר לִי), וְשָׁמַעְתִּי מִפִּיו, כִּי בְצַעֲרוֹתוֹ הִיָּתְהָ
שְׁמוּעַת אֲמַת מִפִּי הַגָּאוֹן רַבִּי חַיִּים עוֹזֵר
גְּרוֹדְזִינְסְקִי (בְּעַל שְׂאֵלוֹת
וּתְשׁוּבוֹת אַחִיעֶזֶר) הַנִּזְכָּר
לְעֵיל, שֶׁאָמַר כִּי גְדוֹל
הַדּוֹר הָאֲמֵתִי הִיָּה הַבֶּן
אִישׁ חַי. וְאָנִי כְּשֶׁנּוֹדַע לִי
דָּבָר זֶה (מִפִּי חֲבָרִי וִידִידִי
הַרְבֵּה הַגָּאוֹן מְנַחֵם טוֹקֶר
שְׁלִיט"א, מִפֶּה בְּנֵי בָרֶק, אֲשֶׁר
שָׁמַע זֹאת מֵאֲבִיו הַגָּאוֹן רַבִּי אֲבָרָהָם יִצְחָק טוֹקֶר
שְׁלִיט"א מִירוּשָׁלַיִם, אֲשֶׁר שָׁמַע בֶּן מִפִּי רַבִּי מְרֵדְכֵי
צוֹקֶרְמָן זְכוֹר צַדִּיק לְבָרְכָה), שְׂאֵלְתִי אֶת רַבִּי

מְרַדְכֵי צוֹקְרָמָן זָכַר צְדִיק לְבִרְכָה עֲצָמוּ בְכַדֵי
 לְאַמֶּת דְּבָרִים אֱלוֹ, וְאָמַר לִי שְׁזֵה אֶמֶת וְיִכּוֹל
 אֲנִי לְפָרְסָם זֹאת בְּשֵׁמוֹ. (וְצְדִיק וְחָסִיד זֶה תִּלְמִיד
 הַחֶפֶץ חַיִּים רַבֵּי מְרַדְכֵי צוֹקְרָמָן זָכַר צְדִיק לְבִרְכָה,
 יְדוּעַ הוּא שְׁהִיָּה דִּיקָן גָּדוֹל וְדוֹבֵר אֶמֶת בְּלִבּוֹ, וְכָל
 דְּבָרָיו מְזַקְקִים וּמְאַמְתִּים, כַּמְפָּרְסָם).

קִיְמוּ וְקַבְּלוּ הַיְהוּדִים קְהֵל עֲדַת יִשְׂרָאֵל
 לְהַחֲזִיק בַּלְמוּד הַקָּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּקוּנִים וְהַזְהַר
 יַחֲדָא וְרַבִּים מְנַעֵר וְעַד זָקָן

מִזְמָן אֲשֶׁר הִצִּיץ וְזָרַח אֹר יְקָרוֹת שֶׁל שְׁנֵי
 מְאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים וְסֵפֶר
 הַזְהַר קִיְמוּ וְקַבְּלוּ הַיְהוּדִים קְהֵל עֲדַת יִשְׂרָאֵל
 לְהַחֲזִיק בַּלְמוּד הַקָּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּקוּנִים וְהַזְהַר
 יַחֲדָא וְרַבִּים מְנַעֵר וְעַד זָקָן, וְהַגֵּם דְּאִין לְאֵל
 יָדָם לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין סוּד אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת
 שְׁבִסְפָרִים הַקָּדוֹשִׁים הָאֵלֶּה, אַף עַל פִּי כֵן

שׁוֹתִים בַּצָּמָא אֶת דְּבָרֵיהֶם וּמַתְּלֵהֶבִין
בְּקִרְיָאֲתָן מְאֹד מְאֹד.

(רַבְּנֵי יוֹסֵף חַיִּים, הֶבֶן אִישׁ חַי, בְּהַקְדַּמַת הַתְּקוּנִים בְּנִיהוּ)

הַטַּעַם שֶׁנִּתְפַּשֵּׁט לְמוֹד הַתְּקוּנִים בְּיָמֵי
הַתְּשׁוּבָה יוֹתֵר מִן הַזֹּהַר

הַנִּי מִלֵּי מַחֲיִים, מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ
מִזְמַן אֲשֶׁר הֵצִיץ וְזָרַח אֹרֶךְ יְקָרוֹת שֶׁל
שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת, סֵפֶר הַתְּקוּנִים וְסֵפֶר הַזֹּהַר,
קִיְּמוּ וְקִבְּלוּ הַיְּהוּדִים קָהֵל עֲדַת יִשְׂרָאֵל
לְהַחֲזִיק בַּלְמוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל סֵפֶר תְּקוּנִים
וְהַזֹּהַר יְחִיד וְרַבִּים, מִנְעֵר וְעַד זָקֵן. וְהֵגַם דָּאִין
לְאֵל יָדָם לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין סוּד אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת
שֶׁבְּסִפְרֵים הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלּוּ, אֵף עַל פִּי כֵן
שׁוֹתִים בַּצָּמָא אֶת דְּבָרֵיהֶם וּמַתְּלֵהֶבִים
בְּקִרְיָאֲתָם מְאֹד מְאֹד.

בְּרַם אִם הִחֲזִיקוּ בְּמָקוֹם אֶחָד בַּלְמוּד זֶה־
הַקְּדוֹשׁ מֵאֵה אֲנָשִׁים, הִנֵּה בַלְמוּד
הַתְּקוּנִים מִחֲזִיקִים אֵלָּף אֲנָשִׁים, כְּמַעַט רַב

בְּעֵלֵי בָתִּים מַחְזִיקִים בְּלִמּוּד הַתְּקוּנִים. וְזֶה דְרָכַן וּמְנַהֲגָם בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. וְהַטַּעַם שֶׁנִּתְפַּשֵּׁט לִמּוּד הַתְּקוּנִים בְּיָמֵי הַתְּשׁוּבָה יוֹתֵר מִן הַזֹּהַר, כִּי כָּל אָדָם אֲשֶׁר יַחֲטָא הוּא פּוֹגֵם יוֹתֵר בַּעֲשֵׂיָהּ בְּאַצִּילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשֵׂיָהּ שָׁבָה, וַיְדוּעַ כִּי הַשְּׂבָעִים תְּקוּנִים שֶׁעָשָׂה רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אֲמֵן, כִּיּוֹן שֶׁנִּדְרָשִׁים יוֹתֵר בְּדֶרֶךְ הַמְּסָפֵר, עַל כֵּן לִמּוּדָם מְתַקֵּן בְּעוֹלָם עֲשֵׂיָהּ יוֹתֵר שֶׁשָּׂם הוּא סוּד הַמְּסָפֵר וְהַחֲשִׁבּוֹן. לָכֵן בְּיָמֵי הַתְּשׁוּבָה הַכֹּל רְגִילִים בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים.

(בן איש חי בהקדמתו לספרו בְּנִיָּהוּ)

פרק ח' ❁

עמק המלך

יֵשׁ כֶּת אַחַת שֶׁיִּתְרַחֲקוּ מִן הַחֲכָמָה הַזֹּאת וַיִּשְׁתַּתְּפוּ לָהֶם טַעֲנוֹת רַבּוֹת וְכָלֵם

מִסְכִּימִים בְּגֹדֶל מַעֲלֵת הַחֲכָמָה יֵשׁ שִׁיאֲמַר
שֶׁהִיא חֲכָמָה נִשְׁגָּבָה וְאֵין הַכֹּל רְאוּיִים לְהִכָּנס
אֵלֶיהָ עַד שִׁידְמָה בְּדַעְתּוֹ לְהַעֲנִישׁ לְנוֹשְׂאִים
וְנוֹתְנִים בָּהּ בְּאָמְרוֹ שֶׁהוּא מְקַנֵּא קִנְאֵת הַשֵּׁם
צְבָקוֹת וְקִנְאֵת תּוֹרָתוֹ בְּרֵאוֹתוֹ כִּי שָׁלְחוּ יָדָם
בְּמָקוֹם גְּבוּהָ לְעֶסֶק בְּאִלְקוֹת וְכוּ' וְיֵשׁ עוֹד
כֶּמֶה בְּחִינּוֹת יִפְלוּ תַּחַת סוּגֵי סִבְרוֹת אֵלוֹ
שֶׁבְּאֲרֹנוֹ וְהֵנָּה אֶל שְׁלֹשָׁה אֵלוֹ נֹאמַר כִּי כָּל
מְגַמְתָּם לְרוּמָם הַחֲכָמָה הַזֹּאת וּבְאֻמַּת הֵם
פְּסוּלִים לְהַעֲיֵד עַל זֶה וְכִי מִי שֶׁלֹּא רָאָה הַיָּרֵחַ
יָבוֹא וְיַעֲיֵד כְּמוֹ מִי שֶׁרָאָהוּ וְהֵן אֻמַּת הַחֲכָמָה
רָמָה וְנִשְׁגָּבָה אֲמָנָם עֲלֵיהֶם וְעַל רוּמָמוֹתָם
נֹאמַר אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לְמִזְמָה נִשְׂאָ לִשְׂוֹא עָרִיף
וְעֲלֵיהֶם נֹאמַר רָאמוֹת לְאוֹיֵל חֲכָמוֹת בְּשַׁעַר לֹא
יִפְתָּח פִּיהוּ וּכְתִיב בְּקֶשׁ לֵץ חֲכָמָה וְאֵין
וְדַעַת לְנִבּוֹן נִקְלָ אֲנִי אֶהְבֵּי אֶהָב וּמִשְׁחָרֵי
יִמְצָאֵנִי וְיֵשׁ כִּיּוֹצָא בְּזֶה רַבּוֹ מְסַפֵּר בְּמוֹסְרֵי
שְׁלֹמֶה הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם וְעַל כֶּזֶה אָמַר

דוד המלך עליו השלום חלקי ה' אמרתי
 לשמר דבריך, ירצה כי לשמר דברי השם
 אני נשפיל עצמי, כי על כזה נאמר
 אל תהי צדיק הרבה ואל תרשע הרבה.

(עמק המלך בהקדמה פרק שביעי)

כל המפנה לבו מעסקי העולם ומתעסק
 ומשתדל במעשה מרכבה מקבל לפני הקדוש
 ברוך הוא כאלו מתפלל כל היום כלו

ויש כת שלישית שיתרחקו מן החכמה
 הזאת לאמרם כי קרוב אדם לטעות
 בדברים האלה ואפשר לו לבוא לידי חטא
 ולפל באחד מן הטעויות הנוגעים במקום
 גבוה והנה פונתם רצויה ומעשיהם אינם
 רצויים הן אמת צדקו באמרם כי קרוב
 האדם אל הטעות בדברים הנעלמים אבל
 עם כל זה לא יאשם וכן הוא בספר
 הבהיר וזה לשונו שאלו תלמידיו את

רְבִי רְחוּמַאי מַאי דְכָתִיב תְּפִלָּה לַחֲבֻקֹק
 הַנְּבִיא עַל שְׁגִינוֹת תְּהִלָּה מִבְּעֵי לֵיה אָלֵא
 כָּל הַמְּפָנָה לְבוּ מַעֲסָקֵי הָעוֹלָם וּמִתְעַסֵּק
 וּמִשְׁתַּדֵּל בְּמַעֲשֵׂה מְרֻכָּבָה מְקַבֵּל לְפָנָי הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלוֹ מִתְפַּלֵּל כָּל הַיּוֹם כְּלוּ
 שְׁנֵאמַר תְּפִלָּה מַאי שְׁגִינוֹת כְּמָה דְאֵת אָמַר
 בְּאֵהֲבָתָה תִּשְׁגָּה תָּמִיד וּמַאי נִיהוּ מַעֲשֵׂה
 מְרֻכָּבָה וְעוֹד אוֹמַר שָׁם אָמַר רְבִי רְחוּמַאי מַאי
 דְכָתִיב וְדַרְךְ חַיִּים תּוֹכַחַת מוֹסֵר מְלַמֵּד שְׁכָל
 הָרְגִיל בְּמַעֲשֵׂה מְרֻכָּבָה וּבְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית
 אֵי אֶפְשָׁר שְׁלֵא יִכְשַׁל שְׁנֵאמַר וְהַמְּכַשְׁלָה
 הַזֹּאת תַּחַת יְדָךְ דְּבָרִים שְׂאִין אָדָם יָכוֹל
 לַעֲמֹד בָּהֶם אָלֵא אִם כֵּן יִכְשַׁל בָּהֶם וְהַתּוֹרָה
 אוֹמֶרֶת תּוֹכַחַת מוֹסֵר אָלֵא בְּאֵמֶת זוֹכָה
 לְדַרְךְ חַיִּים, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ וּבִסְפָר הַזֹּהַר
 פְּרֻשֵׁת קְדוּשִׁים, עֵינַן שָׁם (גַּם בְּזוּהַר בְּהַר
 דָּף נד בד"ה בְּזִמְנָא דִּידַע בַּר נָשׁ, עֵינַן שָׁם).

(עמק המלך בהקדמה פרק שמיני)

פרק ט'

ספר הברית

העוסק בחכמת הקבלה לדעת רזי התורה
 וטעמי המצוות על פי סוד, נקרא בן
 להקדוש ברוך הוא, וקודשא בריך הוא
 מתפאר בו ברקיע

והעוסק בחכמת הקבלה לדעת רזי התורה
 וטעמי המצוות על פי סוד, נקרא בן
 להקדוש ברוך הוא, וקודשא בריך הוא
 מתפאר בו ברקיע, כמו שאמרו (בתקוני זוהר
 וברעיא מהימנא): אם כבנים אם כעבדים, מאן
 דאוליף רזין דאורייתא, איקרי בן למלכא
 ולמטרוניתא, ועייל בלא בר, ואית ליה רשות
 והורמנא לחפש בגנזי דמלכא לאשתעשא
 ולקשט, וקודשא בריך הוא אשתבח ליה
 בפמליא דיליה, עד כאן לשונו.

(ספר הברית חלק ב' מאמר יב פרק ה')

על למוֹד הַפְּרִדָּס אִם הִיא יְכוּל לְלַמַּד וְלֹא
לְלַמַּד לֹא יוּכַל לְהִתְעַלֵּם בְּעֵבוֹר לְתַקֵּן אֶת
אֲשֶׁר עֹוֹת אֶלֶּא צָרִיךְ לָבוֹא בְּגִלְגּוּל מִמָּשׁ
וּמִצֹּוֹת עֲשֵׂה הַגְּדוּלָּה שֶׁל לְמוֹד הַתּוֹרָה
צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּאַרְבָּעָה דְרָכִים שְׁפָה
הַנְּקֻרָאִים פְּרִדָּס רוּצָה לוֹמַר פֶּשֶׁט רָמַז דְרוּשׁ
סוּד. וְזֶה לְשׁוֹן הַקְּדוּשׁ הָאֶרֶ"י לוֹרִיא זְכוּרֹנוּ
לְבָרְכָה וְעַל לְמוֹד הַפְּרִדָּס אִם הִיא יְכוּל
לְלַמַּד וְלֹא לְלַמַּד לֹא יוּכַל לְהִתְעַלֵּם בְּעֵבוֹר
לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר עֹוֹת אֶלֶּא צָרִיךְ לָבוֹא בְּגִלְגּוּל
מִמָּשׁ, עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ. בְּפָרֵט נִזְר הַתּוֹרָה
הִיא חֲכָמַת הַקְּבָלָה אֲשֶׁר רַב הָעוֹלָם פּוֹרְשִׁים
מִמֶּנָּה בְּאַמְרָם בְּמָה שֶׁהֲרִשִׁית הַתְּבוּנָן, וְאִין
לָךְ עֵסֶק בְּנִסְתָּרוֹת, אַתָּה שְׁלַח נָא יָדְךָ
וְאַחַז בְּזֶה אִם אַתָּה מְסַגֵּל לַתּוֹרָה הַזֹּאת
וּמִיָּנִיָּה לֹא תִזְוַע, כִּי מִי שֶׁלֹּא טָעַם טָעַם
חֲכָמָה זֶה לֹא רָאָה מְאֹרוֹת מִיָּמָיו וְהוֹלֵךְ
בַּחֲשָׁךְ.

הַאֹמֵר דִּי לִי בַּנְּגִלוֹת אֵינִי רוֹצֶה בְּנִסְתָּרוֹת טָב
 לִיָּה דְּלֹא אֲבָרִי בְּעֵלְמָא

וְאֵי לָהֶם לְבָרִיּוֹת מֵעֲלֻבוֹנָה שֶׁל הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת וְהַאֹמֵר דִּי לִי בַּנְּגִלוֹת אֵינִי
 רוֹצֶה בְּנִסְתָּרוֹת טָב לִיָּה דְּלֹא אֲבָרִי בְּעֵלְמָא
 כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ בְּתַקּוּנִים (תקון מג) זֶה לְשׁוֹנוֹ:
 מֵאֵן דְּאֶסְתַּלַּק קִבְּלָהּ וְחִכְמָתָהּ מֵאוֹרֵיתָא
 דְּבַעַל פָּה וּמֵאוֹרֵיתָא דְּכֹתָב וְגָרִים דְּלֹא
 יִשְׁתַּדְּלוֹן בְּהוֹן וְאָמַר דְּלֹא אֵית אֵלָא פִּשְׁט
 בְּאוֹרֵיתָא וּבְתַלְמוּדָא בּוֹדָאֵי כְּאֵלוֹ הוּא
 אֶסְתַּלַּק נְבִיעוֹ מֵהוּא נְהָר וּמֵהוּא גֵּן וְוִי
 לִיָּה טָב לִיָּה דְּלֹא אֲתַבְּרִי בְּעֵלְמָא וְלֹא יוֹלִיף
 הֵהוּא אוֹרֵיתָא דָּא תַּחֲשֵׁב לִיָּה כְּאֵלוֹ חֲזַר
 עֵלְמָא לְתַהוֹ וּבַהוֹ וְגָרִים עֲנִיּוֹת לְעֵלְמָא וְאֶרְךְ
 גְּלוּתָא, עַד כְּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

וְכֹתָב בְּעַל סֵפֶר וַיִּקְהַל מֹשֶׁה שְׁכֻנַּת זֶה
 הַמֵּאֲמָר הוּא לְבָאֵר גְּדֹל הָעוֹזֵן שֶׁל

אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַגּוֹרְמִים מְנִיעָה לְאוֹתָם
 הַרוֹצִים לְלַמֵּד חֲכָמַת הַקְּבָלָה בְּסִבְרוֹת
 טַעֲנוּתֵיהֶם הַמְזִיפִים. (ובדף י.) זֶה לְשׁוֹנוֹ חֲמַת
 הַשֵּׁם מִלְּאֹתֵי וְקִנְיַת הַשֵּׁם צְבָאוֹת קִנְיַתִּי
 וְהַמְכַשְׁלָה הַזֹּאת אֵינְנָה תַּחַת יַד הַהֶמוֹן בְּלִבֵּד
 אֶף יַד הַסִּגְנִים וְהַחֲכָמִים מִתְּחַכְּמִים בְּדַעְתָּם
 בְּמֶרֶד וּמַעַל הַזֹּאת וְלֹא זֶה בְּלִבֵּד שְׂמוֹאֲסִים
 בִּידִיעַת הָאֱלֹקוֹת אֶלֶּא אֶף זֶה הַתְּחִילוֹ לְבַזוֹת
 וְלַגְנוֹת הַחֲכָמָה הַזֹּאת בַּחֲשֵׁךְ יִלְכוּ וּבַחֲשֵׁךְ שְׂמֵם
 יִכְסֶה עַל שְׂפָעֵרוֹ פִּיהֶם וְאָמְרוּ יִדְנוּ רָמָה
 בְּנִגְלָה מֶה לָּנוּ לְחֲכָמָה הַזֹּאת דֵּי לָנוּ בְּפִשׁוּטֵי
 הַתּוֹרָה עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

מֵאֵן דְּאוֹלִיף רְזִין דְּאוֹרִיתָא אִיקְרִי בֵּן לְמַלְכָּא
 וְלְמַטְרוֹנִיתָא וְעֵייל בְּלֹא בָר וְאִית לִיה רְשׁוּת
 וְהוֹרְמָנָא לְחַפְּשׁ בְּגִנְזֵי דְּמַלְכָּא

אָמְנָם אָנוּ מְחִיבִים וּמְשַׁבְּעִים וְעוֹמְדִים לְלַמֵּד
 זֹאת הַחֲכָמָה הָאֲמִתִּית כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ

בזוהר פֶּרֶשֶׁת תְּרוּמָה (דף קסא) זֶה לְשׁוֹנוֹ
 קוֹדֵשׁ בְּרִיךְ הוּא אָמַר לָהּ, לְנִשְׁמָתָא, וְאוּמִי
 לָהּ, דְּכַד תִּיחֹת לְהָאֵי עֲלָמָא דְתַשְׁתַּדֵּל
 בְּאוּרֵייתָא לְמַנְדַּע לֵיהּ, וּלְמַנְדַּע בְּרָזָא
 דְמַהִימְנוּתָא. דְּכָל מֵאן דְהוּי בְּהָאֵי עֲלָמָא, וְלֹא
 אֲשְׁתַּדֵּל לְמַנְדַּע לֵיהּ, טָב לֵיהּ דְלֹא יתְבַרֵי. עַד
 כָּאן לְשׁוֹנוֹ. וּבְזִכּוֹת וּבְכַח הַלְמוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה
 נִצָּא מִן הַגְּלוּת, לֹא בְזוּלַת זֶה הַלְמוּד, כְּאֲשֶׁר
 אָמְרוּ בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא (פֶּרֶשֶׁת נֶשֶׁא) זֶה לְשׁוֹנוֹ:
 בְּהָאֵי חֲבוּרָא דִילָךְ דְאִיהוּ סֵפֶר הַזֹּהַר, מִן
 זוֹהָרָא דְאִמָּא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה. בְּאֵלִין לָא צָרִיךְ
 נְסִיוֹן, וּבְגִין דְעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילָנָא
 דְחַיִי, דְאִיהוּ הָאֵי סֵפֶר הַזֹּהַר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן
 גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וְיִתְקַיֵּים בְּהוֹן, (דְּבָרִים לֵב) ה'
 בְּדַד יִנְחֶנוּ, עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

וְגָדוּל שְׂכַר לְמוּד הַזֶּה יוֹתֵר מִשְׂאָר כָּל הַתּוֹרָה
 וְכָל הַמְצוּוֹת

וְגָדוּל שְׂכַר לְמוּד הַזֶּה יוֹתֵר מִשְׂאָר כָּל הַתּוֹרָה

וְכָל הַמְצוּוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ בַּזוהַר (פְּרָשֶׁת וַיֵּרָא) זֶה לְשׁוֹנוֹ: וְלִית אֲתָר פְּנִימָאָה בְּכָל אֵינּוֹן כְּאֵינּוֹן דִּידְעֵי רְזָא דְמֵאֲרִיהוֹן וַיִּדְעֵי לְאַתְדַּבְּקָא בְּהוּ בְּכָל יוֹמָא, עַל אֲלִין כְּתִיב (יִשְׁעִיהָ סֹד) "עֵינַן לֹא רָאֲתָהּ אֱלֹהִים זִוְלַתְּךָ יַעֲשֶׂה", וְאֲלִין עֲאֲלִין כָּל תְּרַעֵי דְלַעֲיִלָּא וְלִית מֵאן דִּימְחֵי בִידְהוֹן, זַכָּאָה חוֹלְקִיהוֹן בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאֲתֵי, עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

אם עסק בחכמה זו, לאחר יציאת נשמתו מגופו פוטרין אותו מכל דינים
 ואם עסק בחכמה זו, לאחר יציאת נשמתו מגופו פוטרין אותו מכל דינים, כמו
 שאמרו בזוהר (פרשת חיי שרה): מאן דאשתדל באורייתא חירו אית ליה מכלא בעלמא דין משעבודא דשאר עמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות, חירו בעלמא דאתי בגין דלא יתבעון מניה דינא בההוא עלמא כלל, עד כאן לשונו.

מִי שֶׁלֹּא עָסַק בְּחִכְמַת הָאֱמֶת, בְּשָׁעָה
שֶׁנִּשְׁמָתוֹ רוּצָה לְעֵלוֹת בְּגֵן עֵדֶן דּוֹחִין אוֹתָהּ
מִשֵּׁם בְּבִזְיוֹן

וּמִי שֶׁלֹּא עָסַק בְּחִכְמַת הָאֱמֶת וְלֹא רָצָה לְלַמֵּד
אוֹתָהּ, בְּשָׁעָה שֶׁנִּשְׁמָתוֹ רוּצָה לְעֵלוֹת בְּגֵן
עֵדֶן, דּוֹחִין אוֹתָהּ מִשֵּׁם בְּבִזְיוֹן, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ
בְּזוֹהַר שִׁיר הַשִּׁירִים: זָכַאִין כָּל אֵינּוֹן
דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא, לְמַנְדַּע בְּחִכְמַתָּא
דְּמֵאֲרִיהוּן, וְאֵינּוֹן יְדַעֵי וּמְסַתְּכְלִין בְּרִזִין
עִילָאִין. בְּגִין דְּכַד בַּר נָשׁ נִפְיֵק מֵהָאִי עֲלָמָא,
בְּהָא אֲסַתְּלָקוּ מִנִּיהּ כָּל דִּינִין דְּעֲלָמָא. וְלֹא
עוֹד, אֶלָּא דְּפַתְּחִין לִיהּ תְּלִיסַר תְּרַעֵי דְּרִזִין
דְּאֶפְרִסְמוֹנָא זְכָאִיא, דְּחִכְמַתָּא עִילָאָה תְּלִיאָה
בְּהוּ כּוּ'. אִם לֹא תְּדַעֵי לָךְ הֵיפָה בְּנָשִׁים, צְאִי
לָךְ אִם אַנְתָּ אֲתִיא בְּלֹא יְדִיעָה, וְלֹא אֲסַתְּכַלַּת
בְּחִכְמַתָּא, עַד דְּלֹא תִיעוֹל הָכָא, וְלֹא יְדַעְתָּ
בְּרִזִין דְּעֲלָמָא עִילָאָה, צְאִי לָךְ, לִית אַנְתָּ כְּדִי
לְמִיעֵל, עַד כָּאן לְשׁוֹנוּ.

אָפְלוּ יֵשׁ בְּיָדוֹ כָּל מַעֲשֵׂים הַטּוֹבִים שְׁבַע עוֹלָם,
הַשְּׂרָפִים שׁוֹרְפִים אֶת נִשְׁמָתוֹ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם
וְלֹא עוֹד אָפְלוּ יֵשׁ בְּיָדוֹ כָּל מַעֲשֵׂים הַטּוֹבִים
שְׁבַע עוֹלָם הַשְּׂרָפִים בְּעֲלֵי שֵׁשׁ כְּנָפִים
שׁוֹרְפִים אֶת נִשְׁמָתוֹ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כְּמוֹ
שֶׁאָמְרוּ בַּזְהַר (פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי רֵמֶז): זֶה לְשׁוֹנוֹ:
הַאִי חַיּוֹתָא קְדִישָׁא קַיִמָּא כִּד נִשְׁמָתָא סִלְקָא
וּמְטָא לְגַבִּיהָ, כְּדִין שְׁאֵל לָהּ בְּרָזָא דְחַכְמָתָא
דְּמֵאֲרִיָּה, וּכְפּוּם הֵהִיא חַכְמָתָא דְרַדִּיף אַבְתָּרָה
וְאֲדַבֵּק (סְפָרִים אַחֲרִים: בַּה), הָכִי יַהֲבִי לִיָּה
אַגְרִיָּה. וְאִי יִכִּיל לְאֲדַבְּקָא וְלֹא אֲדַבֵּק, דְּחִי
לִיָּה לְבַר, וְלֹא עֵיילָהּ, וְקַיִמָּא.

סֵפֶר הַבְּרִית חֵלֶק ב' מֵאָמֵר יב פֶּרֶק ה': הַיִּצֵּר
הַקָּשָׁה הָרַע, לוֹחֵם וּמַפְתֵּה אוֹתָהּ, עַד שְׁתַּמּוֹת
בְּלִי חַכְמָה וּבְלִי דַעַת וַיִּדְיַעַת הַשֵּׁם

אֲנִי נִשְׁבַּע לָךְ בְּנִי, שְׁכָל הַמְּנִיעוֹת הָאֵלוֹ (עֲנִיּוֹת
הַמְּחִיב רְדִיפּוֹת הַמְּזוּן וְהַלְבוּשׁ וְתַקוּן הַבַּיִת

שֶׁהֵם עֲנִינִים הַכֹּרְחִים וְכוּ'), הֵם נִמְשָׁכוֹת אַחַר
הַיִּצָּר הַקָּשָׁה הָרַע, הַלּוֹחֵם וְהַמְּפַתֵּה אוֹתָךְ, עַד
שֶׁתָּמוֹת בְּלִי חֲכָמָה וּבְלִי דַעַת וַיְדִיעַת הַשֵּׁם,
וְאַתָּה מִתְּלַלְלֵךְ בְּחֶמְרַם וּבְלִבָּנִים, עַד שֶׁלֹּא יִתְּנוּ
לְךָ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא.

אִם תִּחְסַר הַחֲכָמָה אֲמִתִּית תָּמוֹת הַנֶּפֶשׁ מִיָּתָה
מִשָּׁנָה הַפְּרַת תִּפְרַת הַנֶּפֶשׁ הֵיא עוֹנָה בָּהּ
אֵךְ אִם יֵשׁ אֱלֻקִּים אֶתְךָ רְאוּי לְךָ שֶׁתִּחְשַׁב
כִּי הַחֲכָמָה הוּא מְזוּן הַנֶּפֶשׁ, וְאִם
תִּחְסַר הַחֲכָמָה הֵיא חֲכָמָה אֲמִתִּית, תָּמוֹת
הַנֶּפֶשׁ מִיָּתָה מִשָּׁנָה, הַפְּרַת תִּפְרַת הַנֶּפֶשׁ
הֵיא עוֹנָה בָּהּ. וְאִם לֹא תִחְסַר הַחֲכָמָה
הָאֲמִתִּית מִמֶּךָ, אִז תִּחְיֶה, כִּי עָלֶיָה נֶאֱמַר כִּי
הוּא חַיִּיךָ וְאַרְךָ יָמֶיךָ.

דַּע, כִּי הַמְּנִיעוֹת הֵהוּא, מְצַד הַיִּצָּר הָרַע
הַמְּמִית הַחַיִּים, וְהָאֱלֻקִּים יְבִיאֵהוּ
בְּמִשְׁפָּט עַל שֶׁלֹּא בָחַר בַּחַיִּים, וּבְצִיּוּרָךְ זֶה

בְּלִבָּךְ, לֹא יִמְנַעַךְ מוֹנְעִים כָּלֵל מִלְבַקֵּשׁ חֲכָמָה, שְׂאֵתָה יוֹדֵעַ הַמוֹנְעִים הַנּוֹזְכָרִים, אֱלוֹ בִקְשׁוֹ לְמִנַּע מִמֶּךָ מְזוֹן גּוֹפֶךָ לֹא הָיִיתָ סוֹבֵל אֶלֶּא הָיִיתָ צוֹעֵק לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלִבְרִיּוֹת לְפָרְנִסֶּךָ וְגַם הָיִיתָ בּוֹרַח מִהָעִיר לְעִיר וְאוּלַי הָיָה לָךְ בְּאַפְשָׁר לְפָרַח בְּאוֹיֵר הָיִיתָ פּוֹרַח, וְכָל זֶה כִּדִּי לְבַקֵּשׁ מְזוֹנֶךָ מִכָּל צַד וּפְנָה, וְכָל זֶה לְקִיּוֹם הַגּוֹף הַנִּמְשָׁךְ אַחַר הַיִּצּוֹר, כָּל שֹׁכֵן וְקַל וְחֹמֶר לְקַיִם הַנֶּפֶשׁ, וְאוּלַי יַעֲזָרְךָ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּזֶה הַצִּיּוֹר הַשְּׁכָלִי לְקַבְּלוֹ וְלְהֶאֱמִינוֹ וְלְהַמְשִׁיךְ אַחֲרָיו בְּכָל יְכָלְתֶּךָ, דַּע לָךְ שֶׁלֹּא יִמְנַעַךְ שׁוֹם מוֹנַעֲךָ הֵן עֲנִי הֵן גָּלוּת.

(ספר הפליאה דף ג' עמוד ג')

פרק י'

ויקהל משה

לְהִגָּן בְּעֵדְנוּ בַגְלוֹת הַמֵּר הַזֶּה מִכָּל הַקְּלָפוֹת
 וּמִכָּל הַמְּקַטְרָגִים עָלֵינוּ לְעֶסֶק בַּחֲכָמָה
 הַנִּפְלְאָה הַזֹּאת

וְלִהְיוֹן בְּעֵדְנוּ בַגְלוֹת הַמֵּר הַזֶּה מִכָּל הַקְּלָפוֹת
 וּמִכָּל הַמְּקַטְרָגִים עָלֵינוּ לְעֶסֶק בַּחֲכָמָה
 הַנִּפְלְאָה הַזֹּאת זֶה לְשׁוֹנוֹ הָרַב הַגָּאוֹן מוֹרְנוֹ
 הָרַב רַבִּי יַעֲקֹב גֵּר צֶדֶק בַּעַל הַגָּה אוֹצְרוֹת חַיִּים
 וְעֵץ חַיִּים בְּהַקְדָּמַת סִפְרוֹ אֲשֶׁר חִבֵּר וַיִּקְרָאוּ רָנוּ
 לְיַעֲקֹב לוֹלֵי חֲכָמָה זֹאת עֲתָה בְּדוֹרְנוּ הַדּוֹרוֹת
 גְּרוּעִים אֵין אָנוּ יְכוֹלִין לְעַמֵּד וּלְקַיֵּם בַּגְלוֹת
 הַמֵּר הַזֶּה אֲבָל הַחֲכָמָה הַזֹּאת הִיא לָנוּ עֶזֶר
 וְסֵעֵד וּמִגָּן לְאַחֵז בְּלִבָּב שָׁלֵם בְּאַבְיָנוּ
 שְׁבַשְׁמִים וְכוּ', וְעֲתָה אָנוּ רְחוּקִים מִשְׁרָשׁ
 עָלֵינוּ כְּמוֹ שְׁמָרִים בְּתוֹךְ הַחֲבִיּוֹת מִי יִגָּן עָלֵינוּ

אם לא קריאה ולמוד מחכמה העמקה והנפלאה הזאת וכו' לכן למוד הקבלה הוא שמירה מעלה מכל הקלפות ומכל המקטרגים אפלו לא יוכל לנהג מילתא דחסידות.

(ויקהל משה דף ג.)

אין לנו לא זכות אחר להגן עלינו זולת התעסקות בחכמה הזאת - התעסקות בחכמה הזאת כורתת ומקצצת את מסך הענן מי הטמא המבדיל מעבור תפלה

וזהו בודאי סימן לגאלה שמתחיל להתנוצץ אור פני מלך חיים עולם התקון עולם הפרצופין מה שהיה מקדם בהסתר פנים שנאמר ואנכי הסתר אסתיר פני אראה מה אחריתם ובעוונותינו הרבים החטא היה גרם שלא זכך ותקן האר"י זכרונו לברכה את נשמותינו עד הקצה אחרון לגאל אותנו וחסדי הויה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו ואין לנו

לֹא זְכוּת אַחַר לְהַשְׁעֵן לְתֵן לָנוּ יָד וְשֵׁם לְהִגָּן
עָלֵינוּ זוּלַת הַתְּעַסְקוֹת בַּחֲכָמָה הַזֹּאת הַכוֹרֶתֶת
וּמְקַצֶצֶת אֶת מִסַּךְ הָעֵנָן מִי הַטָּמֵא הַמַּבְדִּיל
מֵעֲבוֹר תְּפִלָּה לְהִרְאוֹת פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים
לְהִרְאוּיִים אֵלָיו לְקַבֵּל תּוֹרַתְנוּ וּתְפִלוֹתֵינוּ
וּלְגַלוֹת עָלֵינוּ אוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים.

(ויקהל משה דף ד.)

הַכֹּלֵל עוֹלָה בְּכוֹנֶנֶת הַמֵּאֲמָר הַזֶּה לְבָאֵר לָנוּ
גִּדְלֵי הַפָּגֶם שֶׁל אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַגּוֹרְמִים
מְנִיעָה לְאוֹתָם הַרוֹצִים לְלַמֵּד חֲכָמַת הַקְּבָלָה
בְּסִבְרוֹת טַעֲנוֹתֵיהֶם הַמְזִיפִים בְּכֹל אֶפְנֵי
טַעֲמֵיהֶם וְאָמַר מוֹרְנוּ הָרַב מֹשֶׁה קוֹרְדִּיווִירִי
זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה שְׁעֲלֵיהֶם אָמַר הַכָּתוּב עַד מָתִי
פְתִים תֵּאֱהָבוּ פְתִי, יִרְצָה, אַתֶּם נִמְשָׁכִים אַחַר
פְּשׁוּטֵי תוֹרָה וְאַתֶּם מְפַתִּים אֶת עַצְמְכֶם
בְּפְשׁוּטֵי שֶׁל תוֹרָה וּתֵאֱהָבוּן פְתִיִּים וְעֲלֵיהֶם
נֵאמַר כְּסִילִים יִשְׁנָאוּ דַעַת דְּהֵינּוּ יְדִיעַת הַתּוֹרָה
וּבַתְרִיהָ מֵהַ כְּתִיב תִּשׁוּבוּ לְתוֹכְחָתִי הִנֵּה

אֲבִיעָה לָכֶם רוּחֵי הַנְּסֻתוֹת סוּד נִשְׁמָה שֶׁל
תּוֹרָה הַמְתַּלְבֵּשׁ תוֹךְ הַפֶּשֶׁט אֲזִי יִקְרְאוּנִי
וְאֲנִי אֶעֱנֶה נִקְרָא בֶּן לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
כִּידוּעַ לָנוּ בְּאֲרִיכוֹת גְּדוֹל מִתוֹךְ מֵאֲמָרֵי זֶהר
וְעֲלֵיהֶם אָמַר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם
לֹא יִחַפֵּץ כְּסִיל בְּתַבּוּנָה רוּצָה לוֹמַר בַּסּוּדוֹת
הַנֶּעֱלָמִים הַנִּקְרָאִים תְּבוּנָה כִּמוֹ שֶׁאָמְרוּ
רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָה מִבֵּין דְּבַר מִתוֹךְ
דְּבַר כִּי אִם בְּהַתְּגַלוֹת בְּפִשׁוּטֵי שֶׁל תּוֹרָה
וְהוּא כְּסִיל מִמַּשׁ וְגוֹרֵם עֲנִיּוֹת לְעוֹלָם וְגוֹרֵם
אֲרִיכוֹת גְּלוֹת דְּגַמַּת עוֹלָם הַתְּהוּ שְׁנַת־בֵּטֵל
הַנְּהַגָה הַיִּשְׁרָה וְהַזּוּג הַתְּמִידִי אֲשֶׁר בֵּין
זַעִיר וְנוֹקְבָא וַיִּמְרִים רֹאשׁ לְהַטְמֵאָה וְהַקְלָפָה
וְגוֹרֵם פְּרוּד הַיַּחּוּד כְּבִיכוֹל בֵּין זַעִיר וְנוֹקְבָא
הַנִּקְרָא תּוֹרָה שֶׁבְכָתָב וּבֵין תּוֹרָה שֶׁבְעַל
פֶּה וּבֵין שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֲשֶׁר צִוָּה הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת בְּסוּד אֲשֶׁר
בָּרָא אֱלֹקִים לַעֲשׂוֹת תְּקוּנִים בְּהַתְּעוֹרְרוֹת

הַתַּחֲתוֹן בְּסוּד אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה
הֲיָה לְךָ לְעֶזְרִנוּ וְעַל זֶה הָעוֹלָם קָיָם כַּיְדוּעַ
אַצְלָנוּ. (ויקהל משה דף ד:)

מִי שֶׁלֹּא עָסַק בְּחִכְמָה זֹו בְּזִמְנָן עַל־יֵת נִשְׁמָתוֹ
לְמַעַלָּה הַמְּלֶאךָ הַגָּדוֹל יוֹפִיָאֵל דּוּחָה אוֹתוֹ
לְחוּץ וְהַשְּׂרָפִים אֲשֶׁר תַּחֲתָיו שׁוֹרְפִים אוֹתוֹ
בְּהַבְּלֵי כַּנְפֵיהֶם וְהוּא חוּזַר

וְקָדָם שְׁיִוְרְדַת הַנְּשָׁמָה מֵעוֹלָם הָעֲלִיוֹן לְהֵאֵי
עֲלָמָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁבִּיעַ אוֹתָהּ
לְעֶסֶק בְּרִזֵי דְאוּרֵיתָא כְּדֵאִיתָא בְּזוּהַר פְּרָשְׁתָּ
תְּרוּמָה (דף קסא) בְּדַבּוּר הַמִּתְחִיל דְזִמְיִנוּן
לְנַחֲתָא בְּהֵאֵי עֲלָמָא וְכוּ', הֲרִי לְךָ בְּפִרוּשׁ
מִדְבָרֵי הַזוּהַר שְׁתַּכְּלִית בְּרִיאת הָאָדָם כְּדֵי
שְׁיִלְמַד הַחִכְמָה הַזֹּאת וְקָדָם בִּיאַת הַנְּשָׁמָה
לְעוֹלָם הַזֶּה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁבִּיעַ הַנְּשָׁמָה
לְעֶסֶק בְּהֵאֵי עֲלָמָא בְּרִזֵי דְהֵימְנוּתָא בְּרִזֵי
דְאוּרֵיתָא גַם בִּיצִיאת הַנְּשָׁמָה לְעוֹלָם הַבָּא

אֵינָהּ יְכוּלָה לְהַשִּׁיג לְאוֹר עֲלִיוֹן לְמַעְלָה אֶל
 מְקוֹם הַרְמַתָּה אֲשֶׁר שָׁם אָהָלוּ מִתְחִלָּה לַחֲזוֹת
 בְּנַעַם הַוָּיָה פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים אִם לֹא בְּהַתְעַסְקוֹת
 הַחֲכָמָה הַזֹּאת חֲזִי מַה שֶׁהַזְּהִיר לָנוּ הַרְבֵּי
 שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה בַּזְּהַר פְּרָשַׁת
 פְּקוּדֵי (דף רמז) הֵאֵי חִיוֹתָא וְכוּ', וּמִי שֶׁלֹּא
 עָסַק בְּחֲכָמָה זֶה בְּזִמְן עֲלִית נִשְׁמָתוֹ לְמַעְלָה אֶף
 עַל פִּי שֵׁשׁ בֵּידוֹ כִּמָּה תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים
 זֶה הַמְּלֶאךְ הַגָּדוֹל יוֹפִיאֵל דּוֹחָה אוֹתוֹ לַחוּץ
 וְהַשְׂרָפִים אֲשֶׁר תַּחֲתָיו שֶׁהֵם כָּלֵם בַּעֲלֵי שֵׁשׁ
 כְּנַפִּים שׁוֹרְפִים אוֹתוֹ בְּהַבְּלִי כְּנַפִּיהֶם וְהוּא
 חוֹזֵר וּמִתְחַדֵּשׁ וְחוֹזְרִים וְשׁוֹרְפִים אוֹתוֹ עַד
 שֶׁמִּתְגַּלְגְּלִין רַחֲמָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עָלָיו וְחוֹזֵר וּבוֹרְאוֹ פַּעַם אַחֲרַת וְהֵם הַנִּשְׁמוֹת
 הַחוֹשְׁקִין בְּחֲכָמָה זֶה מִפְּנֵי שֶׁלְקוֹ מִקְדָּם לְכֵן
 רוֹדְפִים אַחַר חֲכָמָה זֹאת כְּמֵאן דְּרִדִּיף בְּתַר
 חַיִּים אֶף עַל גַּב דְּאִיהוּ לֹא חָזוּ מִזְלִיהוּ חֲזִי.

(ויקהל משה דף ה:)

אין לי הנאה בעולמי אלא בשעה שתלמידי
 חכמים יושבין ועוסקים ומציצים ומביטים
 בכבודי ובמעשה מרכבה

גם במדרש משלי היה רבי ישמעאל אומר
 אוי לאותה בושה אוי לאותה כלימה
 על זה בקש דוד המלך תפלה ותחנונים
 לפני המקום ואמר הויה בקר תשמע קולי
 וכתוב בתריה בקר אערך לך ואצפה כונת
 המדרש דוד היה מתפלל על יום הדין
 לעתיד ואמר אערך לפניך כל למודי מי
 שיש וכו'... צפית במרכבה צפית בגאון
 שלי שאין לי הנאה בעולמי אלא בשעה
 שתלמידי חכמים יושבין ועוסקים ומציצים
 ומביטים בכבודי ובמעשה מרכבה והוגים
 המון הלמוד הזה כסא הכבוד האף הוא
 עומד רגל אחד מה הוא משמשת רגל
 שניה מה הוא משמשת כו' זהו הדרי זהו
 גדלתי זהו יפיי שבני מכירין את כבודי וזה

שֶׁאָמַר דָּוִד מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ הָוְיָה כָּלָם
 בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ מִכָּאֵן הִיָּה רַבִּי יִשְׁמַעֵאל
 אוֹמֵר אֲשֶׁרִי תַלְמִיד חָכֵם שְׂמֵשְׁמֵר תּוֹרָתוֹ
 וְלִמּוּדוֹ בִּידּוֹ כִּדִּי שִׁיְהִיָּה לוֹ פֶּתַח חוֹן פֶּה
 לְהַשִּׁיב לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיוֹם הַדִּין לְכָךְ
 אֲרַח לְחַיִּים שׁוֹמֵר מוֹסֵר רוֹצֵה לוֹמֵר שִׁיְהֵא
 שְׁמוּרָה בְּלִבּוֹ מֵהַ שִׁשִּׁיב לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אִם אֵינוֹ יוֹדֵעַ לְהַשִּׁיב אוֹי לְאוֹתָהּ
 חֶרֶף אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשֵׁה אוֹי לְאוֹתָהּ כְּלִימָה
 וְעַל צְדִיקִים הוּא אוֹמֵר וְאוֹהֲבֵיו כְּצֵאת
 הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבּוֹרָתוֹ הֵם מִתְגַּבְּרִים לְהַשִּׁיב וְנֹאמֵר
 לְהַנְחִיל אוֹהֲבֵי יֵשׁ וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמֵלֵא עַד
 כָּאֵן.

יִצְא לָנוּ מִנְדוּן דִּידָן מֵהַמְדָּרֵשׁ, שְׂמֵצוּה גְדוּלָה
 לְעֶסֶק בְּחִכְמָה הַזֹּאת שְׂאִין נַחַת רוּחַ
 מִלְפָּנֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר כִּי אִם לְעֶסֶק
 בְּחִכְמָה הַזֹּאת לְשִׁלְמוֹת נִפְשׁוֹ וְאִם לָאוּ יַעֲנֵשׁ
 מִי שְׂיִכּוֹל לְמַדְבֵּר וְלֹא אֲדַבֵּיק הוּא נְדוּן עַל זֶה

וּמְכָרָח לְהַתְגַּלְגַּל עַל כָּל פָּנִים עַל זֶה נֶאֱמַר
 "אֲשֶׁרִי אָדָם מָצָא חֲכָמָה וַיִּפִּיק תְּבוּנָה".

וַיֵּשׁ אַנְשִׁים גְּדוּלִים וַחֲשׁוּבִים בְּדוּרָנוּ הֵמָּה
 חֲכָמִים וְנִבְוִנִים בְּעֵינֵיהֶם לְמַסִּיךְ שֶׁקָּר
 בְּטַעֲנוּתֵיהֶם הַמְזִיפּוֹת נִפְתַּת תְּטַפְּנָה שִׁפְתֵי זָרָה
 רָאמוֹת לְאוֹיֵל חֲכָמוֹת בַּשֶּׁעַר לֹא יִפְתַּח פִּיהוּ,
 וַיּוֹרֶה הַתָּר לְעַצְמוֹ וְאָמַר עַדִּין לֹא מִלֵּאתִי
 כְּרִסִּי לֶחֶם וּבֶשֶׂר בְּגִמְרוֹת וּבְפוֹסְקִים עַד
 שֶׁהָעֵנִי הִזָּה כָּל יָמָיו לֹא יִסְפִּיקוּהוּ לְלַמֵּד
 אֶפְלוֹ קִצַּת מִמֶּנּוּ כָּל שְׂיִמְלָא בְטָנוֹ שְׂיֵאכֹל
 מִהַחֲכָמָה הַזֹּאת עַל הַשֶּׁבַע וּבְזֶה הָעֵנִי זֶה
 נִפְטָר לוֹ לְבֵית עוֹלָמוֹ וּבֵין חֲכָמָה כְּסוּמָא
 שְׁלֹא רָאָה אוֹרָה מֵעוֹלָם וְדוּמָה לְעֵטֶלֶף
 שֶׁמַּעִיד שְׂרָאָה אוֹר גְּדוּל וַיְדוּעַ לְכָל שְׁלֹא
 זָכָה לְאוֹר מֵעוֹלָם וְנַעֲלַמְתָּ מֵעֵינֵיהֶם לְמָה סִפֵּר
 תּוֹרָה נִפְסָלַת בְּחִסְרוֹן אוֹת אַחַת אוֹ מְלוֹאִים
 וַחֲסֵרוֹת תַּגִּין אוֹתֵינּוּ גְדוּלוֹת וַקְטָנוֹת וְכוּ'.

(ויקהל משה דף ה')

אין נחת לקודשא בריך הוא ושכינתיה יותר
בעולם כי אם בהתעסקות תלמיד חכם
בחכמה הזאת

דע אהובי ורעי כי טעות גדול עלה בידם
שאין מבינים הפשט מה ענין ארבעה
שנכנסו לפירוש כדאיתא בפרקי היכלות שהם
היו משמשים בהשבעות מלאכים דעולם
יצירה ובריאה בקבלה מעשיות מה שהזהירו
לנו רבותינו זכרונם לברכה דאשתמש בתגא
חלף והם היו משמשים בשמות קדושים מה
שאין אדם יכול להשיג בחייו בעוד נשמתו דר
בחמר עב וכו' אבל בידיעת אלקות מה
שהזהיר דוד לשלמה בנו דע אלקי אביך
ועבדהו בלב שלם אין נחת לקודשא בריך
הוא ושכינתיה יותר בעולם כי אם בהתעסקות
תלמיד חכם בחכמה הזאת כאשר הזהיר לנו
הרשב"י זכרוננו לברכה ורעיא מהימנא
ובפרט האור הגדול אשר נגלה בימינו אור

שְׁבַעַת הַיָּמִים כִּדֵּי לְזִכּוֹת אוֹתָנוּ וְלָתֵת לָנוּ
אֲחֵרִית טוֹב וְתִקְוָה וְכוּ' לְהִיּוֹת לָנוּ לְפִלְטָה
גְּדוֹלָה עַד בִּיאַת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

(ויקהל משה דף ו')

אֵין לְשִׁכְיָנָה נַחַת רוּחַ יוֹתֵר בְּעוֹלָם כִּי אִם
בְּלִמּוּד הַקְּבָלָה

אֵין לְשִׁכְיָנָה נַחַת רוּחַ יוֹתֵר בְּעוֹלָם כִּי אִם
בְּלִמּוּד הַקְּבָלָה, כִּדְאִיתָא בְּזוֹהַר פְּנִיחָס
(דף רטו.) בְּרַעְיָא מְהִימְנָא בְּדַבּוּר הַמִּתְחִיל
בְּנֵי מְטְרוֹנִיתָא.

וּבְגִין דָּא, "אִם כְּבָנִים אִם פְּעֻבָּדִים". וּבְזִמְנָא
דְּאִתְחַרַּב בֵּי מְקַדְשָׁא, אוּקְמוּהָ דְּעֻבָּדִים
חָפוּ רֵאשָׁם, וְנִתְדַלְדְּלוּ אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂה. וְדֵאִי
אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂה אִתְקָרְיָאוּ, עַל שֵׁם מְטְרוֹנִיתָא,
דְּאִתְמַר עָלֶיהָ (מְשָׁלִי לָא) "רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל
וְאֵת עֲלִית עַל כְּלָנָה". אָבַל אֵי אִית לִיָּה
צְדִיק, דְּזִכוּוֵי וְעוּבָדוּי לְאַנְהָרָא, בְּהוּן

מִטְרוּנֵיתָא, וּלְמַפְשֵׁט מְנָה לְבוּשֵׁי קְדֻוֹתָא
 דְּפִשְׁטִין וּלְקִשְׁטָא לָהּ בְּלְבוּשֵׁין דְּגִוּוּנִין
 נְהִירִין דְּרִזִין דְּאוּרֵיתָא, מַה כְּתִיב בֵּיהּ,
 וְרֵאִיתִיהּ לְזָכוֹר בְּרִית עוֹלָם. וְרֵאִיתִיהּ, בְּרִזִין
 נְהִירִין דְּאוּרֵיתָא, דְּאוּר ר"ז אֶתְקַרֵי, הֲדָא
 הוּא דְכְּתִיב, (מְשָׁלִי ו) "כִּי נִר מְצֹוֹה תוֹרָה
 אוּר". וּבְאֵלִין רִזִין אֶתְמַר וְרֵאִיתִיהּ. וּבְהָהוּא
 זְמַנָּא סָלִיק מְנִיָּה רוּגְזָא דְּבְרִיָּה, (אסתר ז)
 "וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכְכָה", וַיִּימָא לָהּ מִלְּכָא
 בְּצִלוֹתָא דְּעַמִּידָה קַמִּיָּה, (אסתר ה) "מַה
 שְׂאֵלְתִךְ וַיִּנָּתֶן לָךְ וּמַה בִּקְשָׁתְךְ". בְּהָהוּא
 זְמַנָּא, שְׂאֵלְתָא עַל פּוּרְקָנָא דִּילָהּ, וּבְנָהָא
 עַמִּיָּה, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (אסתר ז), "תִּנָּתֶן לִי
 נַפְשִׁי בְּשֵׂאֵלְתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי".

אֵין אָנוּ עוֹשִׂים נַחַת רוּחַ יוֹתֵר לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אִם לֹא בְּלִמּוּד הַחֲכָמָה הַזֹּאת

גַּם אֵיתָא בְּפִרְשֵׁת נְשָׂא בְּרַעֲיָא מְהֵימְנָא דְּךָ

קכד וכו', הפלל העולה משני המאמרים
 גידון ויעידון כְּאַחַד שְׁאִין אָנוּ עוֹשִׁים נַחַת
 רוּחַ יוֹתֵר לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ אִם
 לֹא בְּלִמּוּד הַחֲכָמָה הַזֹּאת זוֹהָרָא דְאִמָּא
 עֲלָאָה טוֹעֵמִיהָ מִפְּרִי עֵץ הַחַיִּים וְאִין אָנוּ
 יְכוּלִים לְמִיפֵק מַגְלוֹתָא אֶלָּא בְּלִמּוּד הַזֶּה
 וַיְקִיִּם בָּנוּ הַשֵּׁם בְּדָד יִנְחֵנוּ כִּי בְשִׂמְחָה תִצְאוּ
 וּבְשָׁלוֹם תּוּכְלוּן וְאֵל יִשְׁלַט בָּנוּ שׁוֹב עֵץ
 הַדַּעַת טוֹב וְרַע אָסוּר טָמֵא פְּסוּל וְרוּחַ
 הַטְּמָאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ.

בְּעֲלֵי הַמְּקַבְּלִים נִקְרְאִים "מַחְצְדָּא חֲקֵלָא"
 שְׁבִלִימּוּד הַחֲכָמָה הַזֹּאת אָנוּ מְקַצְרִים
 הַקְּמִשׁוּנִים וְהַחֲרוּלִים מִן הַשְּׂדֵה הַיְדוּעֵ אֲשֶׁר
 בְּרָכוּ הַשֵּׁם, וּמִתְבַּעְרִין הַקְּלָפוֹת לְנוֹקְבָא
 דְּתֵהוּמָא רַבָּא

לְכוּ נִקְרְאִים בְּעֲלֵי הַמְּקַבְּלִים בְּאִידְרָא נְשָׂא
 מַחְצְדָּא חֲקֵלָא כְּלוּמַר בְּלִמּוּד הַחֲכָמָה

הזאת אנו מקצרים הקמ'שונים והחרולים מן
השדה הידוע אשר ברכו השם ומתבערין
הקלפות לנוקבא דתהומא רבא ואין יכולים
להרים את ראש ונעשים מן מלת בראשית
ארת שבי מן האלף הידוע יוצאין ת"ר אורות
ושבי הם שנים עשר צרופי הויות כידוע לנו
אבל אם חס ושלום אין אנו מתעוררים בלמוד
החכמה הזאת מלמטה למעלה נתהוה ממלת
בראשית ארת יבש רוצה לומר האורות
העליונים יסודות דאבא ואמא משם יוצאין כל
רזי דאורייתא ומשם יוצאין אורות לכל
העולמות לפרצופים למטה גדולות ראשון
ושני ושפע הברכה וגאלה וחרות וחיים
ועשירות ושמחה ושלום ואותו המקום חס
ושלום נסתם מקור נשחת העב והעכור
והנאלח ומי המרים המארים ונפתח הסתום
בנוקבא דתהומא רבא ויוצאים הקלפות
ושולטים בעולם ויכולים להרים את ראשם

וְשׁוֹלֵט עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע בְּסוּד קוֹץ וְדַרְדַּר
 תְּצַמִּיחַ לָךְ גִּימְטְרִיא עִם הַכּוֹלֵל תּוֹרָה
 הַפְּשׁוּטוֹת שֶׁל תּוֹרָה וְשֵׁם יוֹנֵק הַגְּאֹל'
 וְהַמְּחַלְקֵת וְהַחֲנֻפָּה בְּסוּד פְּלוּגְתָּא וְכוּ' וְשׁוֹלֵט
 הַשְּׂכָחָה וְחֻשֶׁךְ וְאוֹרֶכֶת הַגְּלוּת וְהָאֲמוֹת יֵשׁ
 לָהֶם שְׁלִיטָה וְהַשְּׁעָבוּד מִלְכִּיּוֹת גּוֹבְרִין עָלֵינוּ
 בְּכָל יוֹם וְאֵין לָךְ יוֹם וְיוֹם שֶׁקְּלָלָה מְרַבָּה
 מִחִבְרָתָהּ מִכַּח שֶׁהָאֲמַת שֶׁל תּוֹרָה נַעֲדָרַת וְכוּ'.

אֵין אָדָם יְכוֹל לְהַשִּׁיג אֹרֶךְ הָעֲלִיּוֹן אִם לֹא
 בְּלִמּוּד הַחֲכָמָה הַזֹּאת

לָכֵן שָׁמְעוּנִי אֱהוּבֵי אַחֵי וְרַעֵי מִי הָאִישׁ הַיֵּרָא
 וְהַחֲרוּד עַל דְּבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים וְרַצּוֹנִי
 לְלַמֵּד לְשֵׁם יַחּוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ
 וְלְשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל וְלְאַצַּר אוֹצְרוֹת לְמַעְלָה
 מִמָּקוֹם שֶׁאֵין יָד שׁוֹלֵטֶת בּוֹ וְלְהַסִּיר הַמָּסַךְ הָעֵב
 וְהַגִּס וְהָעֶכוּר וּמַחְצֵת הַבְּרִזָּל הַמְּפָסִיק בֵּינֵינוּ
 וּבֵין אֲבֵינוּ שְׁבַשְׁמִים כִּי חֲטָאוּתֵיכֶם

הַמְבַדִּילִים לְבֵין אֱלֹקֵיכֶם וּמְנַעוּ הַטּוֹב מִכֶּם
 לְכֵן אֶהוּבֵי אַחֵי וְרַעֵי דְעוּ כִּי לְזְכוּתְכֶם אֲנִי בָא
 לְהַעֲלוֹת אֶתְכֶם מִן הַגִּלְגָּל אֶל הָרְמָה לְהַעֲלוֹת
 אֶל גֶּרֶם הַמַּעֲלוֹת כַּאֲשֶׁר אוֹכִיחַ וְאַבְאֵר מִכֶּמָּה
 מֵאֲמַרִי זֶהר שְׂאִין לָהֶם סוּף וְשַׁעוֹר שְׂאִין אָדָם
 יְכוּל לְהַשְׁיֵג אוֹר הָעֲלִיּוֹן אִם לֹא בְלִמּוּד
 הַחֲכָמָה הַזֹּאת. (ויקהל משה ז.)

כָּל הַמִּפְנֶה לְבוֹ מַעֲסָקֵי הָעוֹלָם וּמַתְעַסֵּק
 בְּמַעֲשֵׂה הַמְרַכְבֶּה מְקַבֵּל לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא כְּאֵלוֹ הַתְּפִלָּל כָּל הַיּוֹם כָּלוֹ

וְגַם אֵלֶּה מוֹסִיף עַל הָרֵאשׁוֹנִים שְׂיֵשׁ כֶּת
 שְׂיִתְרַחֲקוּ מִן הַחֲכָמָה הַנִּפְלְאָה בְּאֲמָרָה
 כִּי קָרוֹב אָדָם לְטַעוֹת לְפָל בְּאַחַד מִן הַטַּעוֹת
 בְּבַחֲיִנוֹת הַנוֹגְעִים בְּמָקוֹם הַגְּבוּהָ כְּזֶה הֵנִּה
 כְּוִנָּתָם רְצוּיָה אֲבָל מַעֲשֵׂיהֶם אֵינָם רְצוּיִים
 שְׂזֵהוּ אֲמַת בְּאֲמָרָם כִּי קָרוֹב אָדָם לְטַעוֹת
 בְּדַבָּרִים הַנִּעְלָמִים מִמֶּנּוּ עַל כָּל זֶה לֹא יֵאָשֵׁם

אֲדַרְבֵּה נַחַת רוּחַ הוּא לְפָנַי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 כְּדֹאִיתָא בְּזוּהַר קְדוּשִׁים דְּבוּר הַמִּתְחִיל הָאִי
 מֵאֵן דְּתִיאֻבְתִּיהָ לְמַלְעֵי בְּאוּרֵייתָא, וְלֹא
 אֲשַׁכַּח מֵאֵן דִּיּוֹלִיף לֵיהּ, וְהוּא בְּרַחֲמֵימוֹתָא
 דְּאוּרֵייתָא, לְעֵי בָּהּ, וּמְגַמְגֵם בָּהּ, בְּגַמְגוּמָא
 דְּלֹא יָדַע. כָּל מְלָה וּמְלָה סְלִקָא, וְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא חֲדֵי בְּהֵיִא מְלָה, וְקַבִּיל לָהּ, וְנִטְע
 לָהּ סְחָרְנִיָּה דְּהֵהוּא נַחְלָא, וְאַתְעֵבִידוּ מֵאֲלִין
 מְלִין אֵילָנִין רַבְרַבִּין, וְאַקְרוּן עַרְבֵי נַחַל, הֵדָא
 הוּא דְּכַתִּיב, (מְשָׁלִי ה) בְּאַהֲבַתָּה תִּשְׁגֶּה תְּמִיד
 וְדוֹד מְלִכָא אָמַר הוֹרְנֵי הוּיָה דְּרַכְּךָ אֲהֵלְךָ
 בְּאַמְתָּךְ וְגוּמַר.

וְכֵן הוּא בְּסֵפֶר הַבְּהִיר שְׁאֵלוּ תְּלַמִּידֵי אֶת רַבִּי
 רַחוּמַאי מֵאִי דְּכַתִּיב "תְּפִלָּה לַחֲבִקוּק
 הַנְּבִיא עַל שְׁגִיוֹנוֹת" תְּהֵלָה מְבַעֵי, אֵלֹא כָּל
 הַמְּפָנָה לְבוּ מַעֲסָקֵי הָעוֹלָם וּמַתְעַסֵּק בְּמַעֲשֵׂה
 הַמְּרַכְּבָה מְקַבֵּל לְפָנַי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלוּ
 הַתְּפִלָּל כָּל הַיּוֹם כְּלוּ שְׁנַאֲמַר "תְּפִלָּה", מֵאִי

"שגיונות", כמה דאת אמר "באהבתה תשגה תמיד" וכו' אמר רבי רחומאי מאי דכתיב "ודרך חיים תוכחת מוסר" מלמד שכל הרגיל במעשה מרכבה ובמעשה בראשית אי אפשר לאדם שלא יכשל בה שנאמר "והמכשלה הזאת תחת ירך" אף על פי כן הוא אהוב וחיבב לפני המקום שנאמר "ודגלו עלי אהבה", עד כאן. (ויקהל משה דף י' עמוד ג')

**אין להקדוש ברוך הוא נחת רוח יותר בעולם
אלא ממי שמכיר באלקותו**

ואני הדל כתבתי מעט מזעיר ואמר והודיע לנו שהכלל בריאת העולם והאדם וכל הברואים בכלל הכל כדי להודיע לנו גדל עז אלקותו וחסדו וגבורתו וממשלתו ותפארתו כאשר אמר דוד לשלמה בנו דע אלקי אביך ועבדהו שאין להקדוש ברוך הוא נחת רוח יותר בעולם אלא ממי שמכיר באלקותו זה

נִקְרָא בֵּן לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיֵּשׁ לוֹ רְשׁוֹת
 לְחַפֵּשׂ בְּגַנְזֵי דְמַלְכָּא וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִשְׁתַּבַּח עִמּוֹ בְּפַמְלֵיא שְׁלוֹ בְּכָל יוֹם וּדְיוֹקְנֵנוּ
 נְרָשָׁם לְמַעְלָה בֵּין אוֹהֲבֵי דְמַלְכָּא וּמַכְרִיזִין
 לְפָנָיו הָוֵי זְהִירִין בְּדְיוֹקְנָא דְפְלָנְיָא הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא גּוֹזֵר וְהוּא יֵשׁ לוֹ רְשׁוֹת לְבַטֵּל צְדִיק
 מוֹשֵׁל בִּירֵאת אֱלֹקִים מִי מוֹשֵׁל בִּי צְדִיק
 וּבְשַׁעָה שְׁהַנְשָׁמָה יוֹרֶדֶת בְּזָה עוֹלָם הַשְּׁפַל
 מִשְׁבִּיעִים אוֹתָהּ קֶדָם וּמְרַאֶה לָּהּ רְזִי דְרִזִּין
 אוֹצְרֵי וְגַנְזִין דְמַלְכָּא וּמִשְׁבִּיעִין אוֹתָהּ וְגוֹזְרִין
 עָלֶיהָ שְׁלֵא תִרְדַּ לְעוֹלָם אֲלֵא כְּדִי לְחַקֵּר
 וּלְדַרְשׁ בְּרִזִּין דְאוֹרִיתָא וְגַם הוֹכַחְתִּי מִכַּמָּה
 מֵאֲמַרֵי זֶהֱר שְׁלַרְבֵי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי נְתָן
 רְשׁוֹת וְהוֹרְמָנָא מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינְתִּיהָ
 עִם כָּל פְּמַלְיָא שְׁלוֹ בְּצִרוּף כָּל הַנְּשָׁמוֹת
 דְצְדִיקָא דְגֵן עֵדֵן עֲלִיוֹן וְתַחְתּוֹן לְגִלוֹת לָנוּ
 הַזְהַר כְּדֵאִיתָא בְּהַקְדָּמַת תְּקוּנַי הַזְהַר ע' אֲנַפִּין
 קַח צְנֻצָּנַת הַמֶּן לְמִשְׁמֶרֶת עַד דְרָא בְּתַרִּיתָא

וַיִּטְעֲמוּן בְּחִבּוּרָא דִּילָךְ יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן
 גְּלוּתָא בְּלֹא נִסְיוֹן כָּלִל זִיְהָרָא דְאִימָא עֲלָאָה
 מִשָּׁם יֵצֵא לְעוֹלָם חַיִּים וְשָׁלוֹם רְזָא דְאוּרִיתָא
 הַגְּאָלָה וְהַחֲרוּת וְהַשְׁמָחָה וּבְהַתְּעוֹרוּת
 הַתְּחַתּוֹן אָנוּ מְעוֹרְרִים הַמְּקוֹר הָעֲלִיוֹן.

(ויקהל משה דף לו.)

כָּל אֶחָד מִחַיִּב לְתַקֵּן נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ,
 אוֹתוֹ וְאֵת כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, בְּרִזֵּי דְאוּרִיתָא
 וּבְהַתְּעוֹרוּת דְּבְרֵי הַזוֹהַר וְהַתְּקוּנִים עַל פִּי
 דְּבְרֵי מוֹרֵינוּ וְרַבֵּינוּ הַרְבֵּה הָאֲר"י ז"ל - אֵין
 בְּטוֹלָם וּבְעוֹרָם שָׁל הַקְּלָפוֹת אֶלָּא בְּלִמּוּד
 הַקְּבָלָה עַל פִּי עוֹלָם הַתְּקוּן

הַרְבֵּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי סוּד בּוֹצִינָא קְדִישָׁא מִן
 הָרְאוּי הָיָה לַעֲשׂוֹת תְּקוּן הָעוֹלָם כְּמוֹ
 רַבִּי עֲקִיבָא עִם מְסִירַת נַפְשׁוֹ כו', בְּהִימְנוּתָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵּי וְכָל פְּמִלְיָא
 דִּילֵיהּ בְּצִרוּף מִשָּׁה רַבֵּינוּ רַעֲיָא מְהִימְנָא

וְאֵלֵיהוּ וְכָל נִשְׁמָתִין דְּצַדִּיקֵי אֲמַן עֵדֶן, וְהוּא
הָיָה מְתַקֵּן כָּל הַדּוֹר בְּיָמָיו כּו', וְשִׁלַּח הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא הָאֹר הַגָּדוֹל הַזֶּה דְּוִקָא בְּאַלְף
הַחֲמִישִׁי מִתּוֹךְ הַחֲשָׁךְ הַגָּדוֹל שֶׁהוּא יוֹמָא שֶׁל
הו"ד, בְּסוּד כָּל הַיּוֹם דְּו"ה, אֹר הַגָּדוֹל אֹר
שְׁבַעַת הַיָּמִים, לְהַגֵּן עָלֵינוּ וּלְהַצִּיל אוֹתָנוּ
מִכָּל הַמְקַטְרָגִים עַל יְדֵי לְמוֹד רְזִין דְּאוֹרֵיתָא
כו', וְאִם לֹא הָיָה מְגַלָּה לָנוּ רְזִין דְּאוֹרֵיתָא אֶת
סְפָרֵי הַזוֹהַר וְכו', הָיָה חָס וְשָׁלוֹם חוֹזְרִין
עָלֵינוּ לְתַהוּ וּבַהּוּ מִפְּנֵי הַתְּגַבְרוּת הַדִּינִים
בְּאַלְף הַחֲמִישִׁי כּו', וּפְתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
יֹחָאי אֶת הָאוֹרוֹת הָעֲלִיוֹנִים לְהָאִיר וּלְהַגֵּן
עָלֵינוּ, וְהֵנִיחַ בְּרָכָה לְדוֹרוֹת אַחֲרָיו כּו'.

וְאַחֲרָיו קָמוּ חַכְמֵי הַדּוֹרוֹת וּמָצְאוּ פְתַח פְּתוּחַ
וְשִׁמְשׁוּ וְנִגְהָנוּ מִהַשְׁפַּע וְאוֹרוֹת
עֲלִיוֹנִים, וְנַעֲשֶׂה נְסִים בִּימֵיהֶם, כְּגוֹן רַבִּי
וְחַכְמֵי הַדּוֹרוֹת כּו', וַיַּחֲדִי סְגָלָה בְּכָל דּוֹר
וְדוֹר הוּי יָדְעֵי בְּרִזִין אֵילִין אֲבָל לֹא בְּאַתְגְּלִיא,

כִּי עֲדִין הָיָה בְּאֶלֶף הַחֲמִישִׁי, וְעוֹד לֹא הָיוּ
 מִתְּנוּצָצִין נְשָׁמוֹת שֶׁל עוֹלָם הַתְּקוּן, עַד בְּאֶלֶף
 הַשְּׁשִׁי הָאִיר הַשֵּׁם עֵינֵינוּ בְּשֵׁנַת שִׁל"ה עַל יְדֵי
 נְשִׁמַּת בְּצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמִטֵּה יְהוּדָה
 וַיִּמְלֵא אוֹתוֹ רוּחַ חֲכָמָה בְּתַבּוּנָה וְדַעַת וּבְכָל
 מְלָאכָה, הוּא נְשִׁמַּת מוֹרְנוּ וּרְבִנוּ הָאֲר"י
 זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה אוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים, וּבִידוֹ נָתַן
 הַמַּאֲצִיל רָצוֹן הָעֲלִיּוֹן רְשׁוֹת לְפִתּוּחַ הַמְּקוֹרוֹת
 וְצִנּוֹרוֹת עֲלִיוֹנוֹת בְּרִזֵי דְאוּרִיתָא, וְאָמַר לָנוּ
 בְּפִרוּשׁ שֶׁהִנְסְתָרוֹת בְּזִמָּן הַזֶּה הֵם כְּמוֹ
 נְגִלוֹת, אֶף עַל פִּי שְׁתַּלְמִידָיו הָיוּ מְכַסִּין
 דְּבָרָיו בְּהַצְנַע מְשֵׁנַת שִׁל"ה עַד שֵׁנַת ש"ץ
 כּו', בְּסוּד הַגְּאֻלָּה וְהַחֲרוּת, הַתְּנוּצָצוֹת
 הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל עוֹלָם הַתְּקוּן, כִּידוּעַ לָנוּ
 מְדַרְגוֹת הַנְּשָׁמוֹת בְּשֵׁנַת ש"ץ.

וּמְשֵׁנַת ש"ץ וְאֵילָךְ מְחַיְבִים אֲנַחְנוּ לְתַקֵּן כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ וְנְשִׁמַּתוֹ,
 אוֹתוֹ וְאֵת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, לְהִיּוֹת מִיֵּן נוֹקְבִין

לִיְחַד וּלְלִבָּן וּלְצָרֶף נִיצוּצוֹת קְדוּשׁוֹת בְּרִזֵּי
 דְּאוֹרֵי־תֵּא וּבְהִתְעַסְקוֹת דְּבִרֵי הַזְּהַר וְהַתְּקוּנִים
 עַל פִּי דְּבִרֵי מוֹרְנוּ וּרְבִנּוּ הָרַב הָאֶר"י זְכוֹרָנוּ
 לְבִרְכָה, אֲשֶׁר שָׁלַחוּ אֱלֹהִים לְפָנֵינוּ לְהַאִיר לָנוּ
 מִתּוֹךְ הַחֲשָׁךְ וְאֶפְלָה, בְּפֶרֶט בְּעִקְבֵּתָא
 דְּמִשִּׁיחָא חֲצָפָא יִסְגָּא, וַיְדוּעַ לָנוּ מִסּוּדוֹת אֱלוֹ
 שָׁאִין בְּטוֹלָם וּבְעוֹרָם שֶׁל הַקְּלִיפּוֹת אֲלֵא
 בְּלִמּוּד הַקְּבָלָה עַל פִּי עוֹלָם הַתְּקוּן, לָכֵן קָרָא
 הָרַבִּי שְׂמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי לְבַעֲלֵי הַקְּבָלָה מְחַצְדֵי
 חֲקֵלָא הַקְּמִשׁוּנִים וְהַחֲרָלִים וּמִן הַשְּׂדֵה אֲשֶׁר
 בִּרְכוּ הַשָּׁמַיִם. (סוף ספר ויקהל משה)

פרק י"א

פלא יועץ

למוד זוהר הקדוש אף באין מבין חשוב כאלו
 חדש חדושים

מעלת חדושי תורה שהוא חשוב מאד

בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, עַד שֶׁאָמְרוּ בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ
 שְׁבוּנָה שָׁמַיִם חֲדָשִׁים, וְעָלְיוֹ הַכָּתוּב אוֹמֵר:
 "לְנֹטַע שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי
 אֲתָה", אֵל תִּקְרֵי עֲמִי אֵלֶּא עֲמִי, שֶׁנֶּעֱשֶׂה שְׁתָּף
 לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', וְהוּא תִקְוֹן גָּדוֹל לְכָל
 עוֹזֵן וְלְכָל חֲטָאת וּבִפְרֹט לְעוֹזֵן פָּגַם הַבְּרִית
 וְכוּ'. וְגַם לְמוֹד סֵפֶר הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ אֵף בְּאֵין
 מִבֵּין חָשׁוּב כָּאֵלוֹ חֲדָשׁ חֲדוּשִׁים. וְאֶחָד
 הַמְּרַבֵּה וְאֶחָד הַמִּמְעִיט וּבִלְבַד שֶׁיִּכּוֹן לְבוֹ
 לְשָׁמַיִם. (פלא יועץ ערך חדוש)

לְמוֹד סֵפֶר הַזוֹהַר נִשְׁגָּב מְאֹד לְטַהַר וּלְקַדְּשׁ
 הַנַּפֶּשׁ, וְאֶפְלוֹ אֵי לֹא יֵדַע מֵאֵי קָאֵמֵר
 וְשׁוּגָה בּוֹ שְׁגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לְפָנֵי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְנִהְיֵי שֶׁבְּלְמוֹד הַמְּשַׁנְיֹת
 וְכַדּוּמָה יֵשׁ דְּעוֹת שְׁצָרִיף לְהַבִּין לְפָחוֹת מֵהוּ
 הָעֲנִין שְׁלוּמָד, אֲבָל בְּלְמוֹד תְּהִלִּים וְזוֹהַר
 הַקְּדוֹשׁ אֶפְלוֹ בְּאֵין מִבֵּין כָּלֵל, חָשׁוּב וּמְקַבֵּל
 וּמְרַצֵּה לְפָנֵי הַשֵּׁם וְכוּ'. (פלא יועץ אות ז', זוהר)

למוד הזהר הקדוש אֶפְלוּ בְּלִי הַבְּנֵה חָשׁוּב
 לַפְּנֵי הַשָּׁם - גָּדֵר גְּדוּל לְאָדָם שְׁלֵא יַעֲבֹר
 מִלְקָרָא הַפְּרָשָׁה מִסְפָּר הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ מִדֵּי
 שָׁבוּעַ בְּשָׁבוּעַ

למוד ספר הזהר נשגב מאד לטהר ולקדש
 הנפש, ואֶפְלוּ אִי לֹא יֵדַע מֵאִי קָאָמַר
 וְשׁוּגָה בּוֹ שְׂגִיאוֹת הַרְבֵּה, הוּא חָשׁוּב לַפְּנֵי
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּדַכְתִּיב (שִׁיר הַשִּׁירִים א, ד)
 וְדַגְלוּ עָלַי אֶהְבֶּה, פִּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם
 לְבָרְכָה (שִׁיר הַשִּׁירִים רָבָה פָּרָק ב' פְּסוּק הֵבִיאֲנִי):
 וְדַלּוּגוּ עָלַי אֶהְבֶּה. הָא לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה?
 לְתִינוּק קִטָּן שְׂאִינוּ יוֹדַע דְּבַר וּמְדַבֵּר חֲצִיזָן שֶׁל
 תְּבוֹת בְּלַעֲגֵי שִׁפָּה וְאָבִיו וְאִמּוֹ יִצְחָקוּ לוֹ
 יִשְׁמְחוּ לְקוּלוֹ, כֶּךָ יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק
 וְיִשְׁמַח כְּשֶׁהָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי יֵשׁ לוֹ חֶבֶה
 בַּתּוֹרָה וְרוּצָה לְלַמֵּד, אֲךָ אֵין דַּעְתּוֹ מִשְׁגָּת אוֹ
 אֵין לוֹ מִי שְׂיִלְמְדֵנוּ וְלוֹמַד כִּמָּה שְׂיִוְדַע,
 בּוֹדָאֵי עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרוֹ וּבָא בְּשִׁכְרוֹ.

הנה כי כן אין מקום פטור למי שאינו יודע
 ללמד אין טענה זו פוטרנו ליום הדין,
 כי יכול הוא ללמד כמו שיודע. ונהי שבלימוד
 המשניות והעשרים וארבע (תנ"ך) יש דעות
 שצריך להבין לפחות מהו הענין שלומד,
 אבל בלימוד תהלים וזוהר הקדוש אפלו באין
 מבין כלל חשוב ומקבל ומרצה לפני השם.
 ומי שיודע ספר ומבין דברי הזוהר הקדוש
 הפשוטים ומצא בו טוב טעם ודברים מתוקים
 מדבש ומוסרי השכל שמושכים לב האדם
 לאביו שבשמים.

הנה כי כן ראוי לכל אדם לקח לו ספר הזוהר
 הקדוש ולא יעבר מלקרא הפרשה מדי
 שבוע בשבוע, וזה גדר גדול לאדם כדי שלא
 ישיאנו יצרו לפנות עצמו לבטלה שהוא רעה
 גדולה כידוע, ויעשה זאת אפוא וינצל,
 שיקבל עליו סדר למודים כגון שמונה עשרה
 פרקי משנה בכל יום וספר תהלים ופרשת

הזֶהר וְכִדּוּמָה, וְכִשְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ פְּנָאֵי יִהְיֶה
 לוֹוֶה וּפּוֹרַעַ מְיוּם לְיוּם וּמִחֻדָּשׁ לְחֻדָּשׁ בְּאַפֵּן
 שְׂבִהִיּוֹתוֹ פְּנוּי תַּכְף יִפְנֶה לְשֵׁלִם חוּבָתוֹ,
 אַךְ יִשְׁכִּיל עַל דְּבַר מִרְאשִׁיתוֹ שְׁלֵא יִצְטַרֵּךְ
 לְלַמַּד בְּמַהִירוֹת גָּדוֹל בְּאַפֵּן שְׁלֵא יִהְיֶה שְׂוֶה
 אוֹתוֹ הַלְמוּד כְּלוּם וְיִהְיֶה עֲמָלוֹ לְרִיק חָס
 וְשָׁלוֹם. וְכִבֵּר אָמְרוּ (טוֹר אֶרַח חַיִּים סִימָן
 א') טוֹב מְעַט בְּכֹנָה מִהֶרְבּוֹת בְּלֵא כֹנָה.
 וְכִשְׁלוּמֵד סוּדוֹת הַזֶּהר הַקִּדָּשׁ בְּלִבָּבוֹ יִבִּין
 שֵׁישׁ צְפוּנֵי סוּדוֹת וְרִזֵּי דְרִזִּין בְּכָל הָעֲנִינִים,
 אַךְ בְּשָׂרוֹ עָלָיו יִכָּאֵב עַל שְׂאִין לוֹ יְדִיעָה
 כָּלֵל וְכָלֵל.

וְאַזְהָרָה שְׁמַעְנוּ לְמִי שְׁלוּמֵד סֵפֶר
 הַזֶּהר הַקִּדּוּשׁ, שֵׁישְׁמֹר נַפְשׁוֹ
 מֵאֵד כְּשְׁלוּמֵד אֲבָא, אֲמָא, בְּרָא, בְּרִתָּא,
 זְעִיר-אַנְפִּין, אָרִיךְ-אַנְפִּין, מִטְרוּנִיתָא, וְכֵן
 צוּרַת אֵיבָרִים: רִישָׁא, עֵינִין, אוּדְנִין וְכִדּוּמָה,
 שְׁלֵא יִצִּיר שׁוּם צוּרָה לְמַעְלָה חָס וְשָׁלוֹם

חֲלִילָהּ וְחָס, וְעַל זֶה נֶאֱמַר (דְּבָרִים כז, טו)
 אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמִסֵּכָה וְשָׂם
 בְּסִתְרוֹ, בְּסִתְרוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲלֵא יֶאֱמִין בְּאַמוֹנָה
 שְׁלֵמָה שְׂאִינוֹ שִׁיךְ לְמַעַלָּה אֵלֹהֵי הָעֲנִינִים
 כָּלֵל וְכָלֵל, רַק הַכֹּל אִוְרוֹת עֲלִיוֹנִים וְצְפוּנֵי
 סוּדוֹת שְׂאִין יַד שְׂכַלְנוּ מִגַּעַת. וְכֹל אֵלֹהֵי
 הַמַּלְאוֹת שֶׁנִּזְכְּרוּ בַּזְהָר הַקָּדוֹשׁ, הַכֹּל הוּא
 כְּנוּיִים וְדַרְךְ מִשָּׁל בְּעֵלְמָא שְׁהַמְשַׁכִּיל יִבִּין
 אֵיזָה דְּבַר, וְאַנְחָנוּ לֹא נִדְעָ וְאִין לָנוּ רְשׁוּת
 לְחַשְׁבַּ וּלְצִיר בְּשׁוּם אִפְּן, רַק נִקְרָא בְּשִׁפְתֵינוּ
 וְנִקְדִים תְּפִלָּתָנוּ שְׂיֵהִי נַעַם הַשֵּׁם עָלֵינוּ
 יְהֵא חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרַצָּה שִׁיחַ שְׁפִתוֹתֵינוּ
 לְרַצּוֹן וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְדִינוּ.

(פלא יועץ אות ז', זוהר)

לְמוֹד הַזְהָר מְבִיא לְטַהֲרַת וּקְדוּשַׁת הַנֶּפֶשׁ.

(פלא יועץ ערך זוהר)

אֶפְלוּ אִי לֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר וְשׁוּגָה בּוֹ
 שְׁגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וּבּוֹדָאֵי עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרוֹ
 וּבֹא בְּשִׁכְרוֹ

לְמוֹד סֵפֶר הַזֹּהַר נִשְׁגָּב מְאֹד לְטֹהַר וּלְקִדְשׁ
 הַנֶּפֶשׁ וְאֶפְלוּ אִי לֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר
 וְשׁוּגָה בּוֹ שְׁגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לְפָנֵי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדַכְתִּיב וְדַגְלוּ עָלַי אֲהַבָּה
 פִּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה וְדַלּוּגוֹ עָלַי
 אֲהַבָּה הָא לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה לְתִינוּק קָטָן
 שְׂאִינוּ יוֹדַע דְּבָר וּמְדַבֵּר חֲצִיץ שֶׁל תְּבוּת
 בְּלַעֲגֵי שָׁפָה וְאָבִיו וְאִמּוֹ יִצְחָקוּ לוֹ יִשְׁמְחוּ
 לְקוֹלוֹ כִּי יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק וְיִשְׂמַח
 כְּשֶׁהָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי יֵשׁ לוֹ חֶבֶה בַּתּוֹרָה וְרוּצָה
 לְלַמֵּד אֶךְ אֵין דַּעְתּוֹ מְשֻׁגָּת אוֹ אֵין לוֹ מִי
 שְׂלִמְדָנוּ וְלוּמַד כְּשִׂיּוּדַע בּוֹדָאֵי עוֹשֶׂה נַחַת
 רוּחַ לְיוֹצְרוֹ וּבֹא בְּשִׁכְרוֹ הֵנָּה כִּי כֵן אֵין מְקוּם
 פְּטוֹר לְמִי שְׂאִינוּ יוֹדַע לְלַמֵּד אֵין טַעֲנָה זֹ

פּוֹטְרָתוֹ לְיוֹם הַדִּין כִּי יְכוּל לְלַמַּד כְּמוֹ
שְׂוִידָע.

(רבי אליעזר בר יצחק פאפו, פלא יועץ, ערך זוהר)

פרק י"ב

המקובל האלוקי מהר"י אשל"ג בעל הסלם

קוּמוּ וְהִתְעוֹרְרוּ בְּשִׁבְלֵי הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה
וְזֶהוּ שְׂאֲמָרוֹ בַּתְּקוּנִים (תְּקוּן ל' נְתִיב תְּנִינָא),
וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: קוּמוּ וְאֲתַעְרוּ
לְגַבֵּי שְׂכִינְתָא, דְּאִית לְכוּן
לְבָא בְּלָא סְכְּלָתְנוּ לְמַנְדַּע
בָּהּ, וְאִיהוּ בִּינִיכוּ. [תְּרַגּוּם
וּבִיאור הַזֹּהַר:] קוּמוּ
וְהִתְעוֹרְרוּ בְּשִׁבְלֵי הַשְּׂכִינָה
הַקְּדוּשָׁה, שְׁהֲרִי יֵשׁ לְכֶם לֵב

רִיקוֹן בְּלִי בִּינָה לְדַעַת וּלְהַשִּׁיג אוֹתָהּ, אַף
עַל פִּי שֶׁהִיא בְּתוֹכְכֶם.

אֶפְלוּ הַטּוֹבִים שְׁבָהֶם, שְׁמָסְרוּ זְמַנָּם עַל עֶסֶק
הַתּוֹרָה, לֹא עָשׂוּ זֶה אֶלָּא לְתוֹעֵלַת גּוֹפֶם
עֲצָמָם - כּוֹלֵם כַּבְּהִמּוֹת שְׂאוֹכְלִים חֲצִיר

וְרִזָּא דְמַלְהָ קוֹל אוֹמֵר קָרָא (יִשְׁעִיָּה מ ו),
כְּגוֹן קָרָא נָא הִישׁ עוֹנֶךָ וְאֵל מִי
מְקַדּוֹשִׁים תִּפְנֶה (אִיּוֹב ח א), וְהִיא אָמְרַת
מָה אֶקְרָא, כָּל הַבָּשָׂר חֲצִיר, כֹּלָּא אִינּוּן
כְּבַעִירָן דְּאֶכְלִין חֲצִיר, וְכָל חֲסֵדוֹ כְּצִיץ
הַשָּׂדֶה (שׁם), כָּל חֲסֵד דְּעַבְדִּין לְגַרְמִיּהוּ
עַבְדִּין. [תְּרַגּוּם וּבִיאוֹר הַזְּהָר]: וְסוּד הַדְּבָר,
כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (יִשְׁעִיָּה מ) 'קוֹל אֹמֵר קָרָא',
שְׁקוֹל דּוֹפֵק בְּלָבוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל לְקָרוֹת וּלְהַתְּפִלֵּל לְהַרְמֵת הַשְּׂכִינָה
הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא כְּלָלוֹת נְשָׁמוֹת שֶׁל כָּל
יִשְׂרָאֵל, וּמִבִּיא רְאִיָּה מִהַכְּתוֹב 'קָרָא נָא

הַיֵּשׁ עוֹנֵךְ, שְׁקִרְיָאָה פִּירוּשׁוֹ תִּפְלָה, אֲבָל
הַשְּׂכִינָה אוֹמֶרֶת מָה אֶקְרָא, כְּלוֹמַר
אֵין בָּהּ כַּח לְהָרִים אֶת עֲצָמֵי מֵעָפָר,
בְּשִׁבִיל שִׁפְלֵי הַבָּשָׂר חֲצִיר, כָּלָם הֵמָּה
כְּבִהְמוֹת אוֹכְלֵי עֵשֶׂב וְחֲצִיר, כְּלוֹמַר
שְׁעוֹשִׂים הַמְּצוֹת בְּלִי דַעַת כְּמוֹ בְּהֵמוֹת,
וְכָל חֶסֶדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה, כָּל הַחֲסָדִים
שְׁעוֹשִׂים, לְעֲצָמָם הֵם עוֹשִׂים, כְּלוֹמַר
שְׂאִין כְּוֹנְתָם בַּמְּצוֹת שְׁעוֹשִׂים, שְׂתִּהְיֶינָה
בְּכִדֵי לְהַשְׁפִּיעַ נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרָם אֲלָא
רַק לְתוֹעֵלַת עֲצָמָם הֵם עוֹשִׂים הַמְּצוֹת.
וְאֶפִּילוֹ כָּל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵייתָא,
כָּל חֶסֶד דְּעֶבְדִּין לְגַרְמִייהוּ עֶבְדִּין. [תְּרַגּוּם
וּבִיאור הַזֹּהַר:] וְאֶפִּילוֹ הַטּוֹבִים שְׂבָהֶם,
שְׂמָסְרוּ זְמַנָּם עַל עֶסֶק הַתּוֹרָה, לֹא עָשׂוּ
זֶה, אֲלָא לְתוֹעֵלַת גּוֹפָם עֲצָמָם, בְּלִי
כְּוֹנָה הָרְצוּיָה, בְּכִדֵי לְהַשְׁפִּיעַ נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרָם.

אוי להם, שהם גורמים במעשיהם הללו, שיהיו עניות וחרב וחרם ובזה והריגות והשמדות בעולם

בההוא זמנא [וכו'] רוח הולך ולא ישוב, לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח.

[תרגום וביאור הזהר:] בעת ההיא נאמר על הדור, רוח הולך ולא ישוב, להעולם, דהינו רוח המשיח, הצריך לגאל את ישראל מכל צרותיהם עד לגאולה השלמה לקיים הכתוב, כי מלאה הארץ דעה את השם וגו' הרוח הזה נסתלק לו והלך, ואינו מאיר בעולם. וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה. [תרגום וביאור הזהר:] אוי להם לאותם אנשים הגורמים שרוחו של משיח יסתלק וילך לו מהעולם ולא יוכל לשוב לעולם, שהמה הם העושים את התורה ליבשה,

כְּלוּמַר, בְּלִי מַשְׁהוּ לַחֲלוּחִית שֶׁל שֶׁכַל וְדַעַת,
כִּי מְצַטְמְצָמִים רַק בַּחֶלֶק הַמַּעֲשֵׂי שֶׁל הַתּוֹרָה,
וְאֵינָם רוֹצִים לְהַשְׁתַּדֵּל וּלְהַבִּין בְּחֻכְמַת
הַקְּבָלָה, לִידַע וּלְהַשְׁכִּיל בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה
וְטַעְמֵי מַצּוּה. וַי לֹון דְּגַרְמִין עֲנִיּוֹתָא וְחַרְבָּא
וּבִיזָה וְהָרַג וְאַבְדָן בְּעָלְמָא. [תַּרְגוּם וּבִיאוֹר
הַזֹּהַר]: אִוִי לָהֶם, שֶׁהֵם גּוֹרְמִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם
הַלָּלוּ, שֶׁיְהִיו עֲנִיּוֹת וְחָרָב וְחָמָס וּבִזָּה
וְהַרְיָגוֹת וְהַשְׁמָדוֹת בְּעוֹלָם.

(הַקְּדַמַת הַ"סְלָם" אוֹת ע')

הַסְּכַמַת רַבִּי אֵלִיָּהוּ לְאַפִּיאָן זצ"ל עַל הַדְּפֻסַת הַזֹּהַר

הַנְּנִי לְהַבִּיא לְפָנֶיכֶם שְׂאָבֵי
הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק (רַבִּי
אֵלִיָּהוּ לְאַפִּיאָן) זִכָּר צַדִּיק
לְבָרְכָה, שְׂאַחַר שְׂזָכָה לְלַמֵּד
תּוֹרַת הַחֵן וְהַגִּיעַ לְמַעֲלוֹת

רמות כידוע לכל, וכשהגיעו ספרי בעל הסלם לידיו עסק ועמל בהם בכל כחו, והפליג בשבחם ואמר שזו השיטה נכונה והאמתית ומביאה את האדם לדבקות בהשם, ולהבין את כל דברי האר"י הקדוש זכותו יגן עלינו אמן, וכדאי לעסק בה, כי הוא מסביר כל דבר בטוב טעם השוה לכל נפש. (מתוך הסכמת

הגאון רבי חיים שמואל בהגאון הצדיק רבי אליהו לאפיאן זצ"ל, מחבר ספר רווחא שמעתתא על השב שמעתתא, כ"ח תמוז תשנ"ו על הזוהר עם פרוש הסלם)

מאמרים קצרים שנדפסו בספר "אור הזוהר"

אי אפשר שכל כלל ישראל יבואו לטהרה הגדולה הזו, זולת על ידי למוד הקבלה
אי אפשר שכל כלל ישראל יבואו לטהרה הגדולה הזו, זולת על ידי למוד הקבלה,

שְׁהִיא הַדֶּרֶךְ הַקְּלָה בְּיוֹתֵר, הַמְּסַפֵּיקָה גַם
 לְקַטְנֵי הַדַּעַת, מֵה שְׂאִין כֵּן בְּדֶרֶךְ הָעֶסֶק
 בְּתוֹרַת הַנְּגִלָה בְּלִבָּד, אִי אֶפְשָׁר לְזָכוֹת עַל
 יָדָהּ, זוֹלַת לִיחִידֵי סִגְלָה, וְעַל יְדֵי יְגִיעָה רַבָּה,
 אֲבָל לֹא לְמַרְבִּית הָעָם.

(רבי יהודה אשלג זצ"ל, בהקדמה לתלמוד עשר הספירות, אות לו)

גֵּאֲלַת יִשְׂרָאֵל וְכָל מַעֲלַת יִשְׂרָאֵל תְּלוּי בְּלִמּוּד
 הַזֶּהָר וּבַפְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה

הֵרִי לְעֵינַיִךְ, שְׁגֵאֲלַת יִשְׂרָאֵל וְכָל מַעֲלַת יִשְׂרָאֵל
 תְּלוּי בְּלִמּוּד הַזֶּהָר וּבַפְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה.

(רבי יהודה אשלג, קבלה למתחיל, הקדמה לזהר אות סט עמ' 61)

הַסְּפָמַת הַמְּקַבֵּל רַבִּי יִצְחָק פְּדוּרִי זצ"ל עַל
 הַדְּפֹסֶת הַזֶּהָר

הִנֵּה בָּאוּ לְפָנַי תְּלִמִּידֵי כְבוֹד קִדְשֵׁת הָאֲדָמוֹר
 הָרַב בְּרוּךְ שְׁלוֹם הַלְוִי אֲשֶׁלֶּג זָכָר צַדִּיק
 לְבָרָכָה וּבִידָם תִּכְרִיךְ כְּתָבִיו. בְּאוּרִים

עַל תּוֹרַת הָאֲר"י הַקָּדוֹשׁ
 וּבְתוֹרַת אָבִיו אִישׁ
 הָאֱלֹקִים מָרַן בְּעַל הַסֵּלֶם
 עַל הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ, וּכְבָר
 הַסְּכִימוּ צְדִיקֵי וּגְאוּנֵי אֶרֶץ
 מִן הַדּוֹר הַקּוֹדֵם עַל תּוֹרָתוֹ
 הַטְּהוֹרָה לְשֵׁם שָׁמַיִם שֶׁל
 שָׁר בַּיִת הַזֶּה קָדֵשׁ

הַקָּדָשִׁים כְּבוֹד קָדְשֵׁת אֲדָמוֹר הָרַב יְהוּדָה לֵיִב
 הַלְּוִי אֲשֶׁלֶּג זָכַר צְדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה לְחַיֵּי
 הָעוֹלָם הַבָּא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, כִּי חָזוּ נְכוּחָה
 יְחִידוֹת מִפְּעֻלָּיו, אֲשֶׁר מִתּוֹךְ הַתְּגִלוֹת רוּחַ
 הַשֵּׁם עָלָיו הַשְּׂכִיל לְהוֹצִיא מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה אֶת
 מְאוֹר הַתּוֹרָה הַזֶּה הַקָּדוֹשׁ וְכַתְּבֵי הָאֲר"י
 הַקָּדוֹשׁ, וְשִׁמְחָה יְרֵדָה לְעוֹלָם כְּבִיוִם נְתִינַת
 הַתּוֹרָה מִמֶּשׁ. וְאוֹרוֹ הַקָּדוֹשׁ יֵאִיר דְּרָכֵנוּ נְכוּחָה
 הַיָּאֵךְ הַדֶּרֶךְ לְתַקֵּן עֲצָמֵנוּ וּלְכוּנֵן צְעָדֵינוּ
 לְקִרְאָת בִּיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

(מתוך הספמת זקן המקבלים פאר הדור והדרו הצדיק החסיד
רבי יצחק כדורי זצ"ל, תמוז תשנ"ו על הזהר עם פרוש הסלם)

הספמת רבי יוסף חיים זוננפלד זצוק"ל על הדפסת הזהר

האמת אגיד, שאני יודע מן ערכי, כי אפלו
בפשט איני כדאי לתן הספמה, וכל
שכן בדבר שלא בי הוא, אבל כולי עלמא
מכירים את כבוד... הכהן
הגדול בלמוד הקבלה
ומפרסם שמו... אחד
מיקירי ירושלים וחכמה
העוסק בתורה לשמה
ומגלה צפונייה, הלא הוא
האי גברא רבא ויקירא
ידידי הוא הקשור
במוסרות לבבי... ביראתו הקודמתו כבוד
קדשת הרב הגאון רבי יהודה לייב אשלג

שְׁלִיט"א... וְיִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנַי אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים
 שְׁכָל בְּרִכּוֹתָיו יִתְקַיְמוּ וּבְעֶזְרַת הַשֵּׁם הַמְּחַכֶּה
 לִישׁוּעָה קְרוּבָה. (מתוך הספמת הראב"ד הגאון הצדיק
 רבי יוסף חיים זוננפלד זצוק"ל על הזוהר עם פרוש הסלם)

מֵעַת שְׁנַתְגָּלוּ סְפָרֵי הָאֲרִיז"ל בְּעוֹלָם, כָּל
 הָעוֹסְקִים בְּחֻכְמַת הַקְּבָלָה כָּל חַיֵּי רוּחָם
 הַדְּבִיקוּ רַק בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל בְּלִבָּה, עֲקָרֵי
 הַחֲבוּרִים בְּחֻכְמַת הָאֱמֶת הֵם סְפָרֵי הַזוֹהַר
 וְהַתְּקוּנִים וְסְפָרֵי הָאֲרִיז"ל

וּמַטְעֵם זֶה, מֵעַת שְׁנַתְגָּלוּ סְפָרֵי הָאֲרִי
 זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה בְּעוֹלָם, כָּל
 הָעוֹסְקִים בְּחֻכְמַת הַקְּבָלָה הַנִּיחוּ יְדֵיהֶם מִכָּל
 סְפָרֵי הָרַמ"ק זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה, וּמִכָּל
 הָרֵאוּשׁוֹנִים וְהַגְּאוּנִים שֶׁקָּדְמוּ לְהָאֲרִי זְכוּרֵנוּ
 לְבָרְכָה, כַּמְּפָרְסֵם בֵּין הָעוֹסְקִים בְּחֻכְמָה זו.
 וְכָל חַיֵּי רוּחָם הַדְּבִיקוּ רַק בְּכַתְבֵי הָאֲרִי
 זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה בְּלִבָּה. בְּאִפְן אֲשֶׁר עֲקָרֵי

הַחֲבוּרִים הַנְּחָשְׁבִים בְּבַחֲיַנַּת בְּאוּרִים בְּחֻכְמָה
 זו כְּרָאוּי לְהִיּוֹת, אֵינָם אֶלָּא סְפָרֵי הַזֹּהַר
 וְהַתְּקוּנִים, וְאַחֲרֵיהֶם סְפָרֵי הָאֲר"י זְכוּרֵנוּ
 לְבָרְכָה.

(רבי יהודה אשג זצ"ל, גלוי טפח וכסוי טפחים)

הַיְבִשׁוֹת וְהַחֲשָׁכוֹת בְּדוּרְנוּ זֶה, לֹא נִשְׁמַע
 כְּמוֹהֵן בְּכָל הַדּוֹרוֹת שֶׁקָּדְמוּ לָנוּ - הוּא מְשׁוּם
 שֶׁאֶפְלוּ עוֹבְדֵי הַשֵּׁם מָטוּ יְדֵיהֶם מִהַעֲסֵק
 בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה

מִכָּאן תִּבִּין אֶת הַיְבִשׁוֹת וְהַחֲשָׁכוֹת שֶׁמִּצְאוּנוּ
 בְּדוּרְנוּ זֶה, שֶׁלֹּא נִשְׁמַע כְּמוֹהֵן בְּכָל
 הַדּוֹרוֹת שֶׁקָּדְמוּ לָנוּ, שֶׁהוּא מְשׁוּם שֶׁאֶפְלוּ
 הָעוֹבְדֵי הַשֵּׁם שֶׁמָּטוּ יְדֵיהֶם מִהַעֲסֵק בְּסוּדוֹת
 הַתּוֹרָה. וּכְבָר הַמְּשִׁיל הָרַמְבַּ"ם [רַבֵּינוּ מֹשֶׁה
 בֶּן מִימּוֹן] זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה מִשָּׁל אֲמַתִּי עַל זֶה,
 וְאָמַר, שָׂאם שׁוֹרָה שֶׁל אֶלֶף אֲנָשִׁים סוּמִים
 הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ, וַיֵּשׁ לָהֶם לְפָחוֹת פְּקֻחַ אֶחָד

בְּרֵאשֵׁם הָרִי הֵם בְּטוּחִים כָּלֶם שְׂיִלְכוּ בְּדַרְךְ
הַיִּשָּׁר, וְלֹא יִפְלוּ בַּפְּחִים וּמְכַמּוּרוֹת, לְהִיּוֹתָם
נִמְשָׁכִים אַחַר הַפְּקִחַ שְׁבֵרֵאשֵׁם, אֲבָל אִם חָסַר
לָהֶם אוֹתוֹ הָאֶחָד, בְּלִי סֶפֶק שְׂיִכְשְׁלוּ בְּכָל
דָּבָר הַמְטָל בְּדַרְךְ, וְיִפְלוּ כָּלֶם לְבוֹר שַׁחַת. כֵּן
הַדָּבָר שֶׁלְּפָנֵינוּ, אִם הָיוּ לְפָחוֹת עוֹבְדֵי הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ עוֹסְקִים בַּפְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, וְהַמְשִׁיכוּ
אוֹר שָׁלֵם מֵאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הָרִי כָּל בְּנֵי
הַדּוֹר הָיוּ נִמְשָׁכִים אַחֲרֵיהֶם, וְכָלֶם הָיוּ
בְּטוּחִים בְּדַרְכָּם שְׁלֵא יִכְשְׁלוּ, וְאִם גַּם עוֹבְדֵי
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ סִלְקוּ אֶת עֲצָמָם מִחֲכָמָה זוֹ, אֵין
פְּלֵא שְׁכָל הַדּוֹר נִכְשָׁל בַּגְּלָלָם, וּמַגְדֵּל צַעֲרֵי
לֹא אוֹכֵל לְהֶאָרִיךְ בְּזָה.

אֲמָנָם יִדְעָתִי הַסְּבָה, שֶׁהִיא בְּעֵקֶר מִתּוֹךְ
שְׁנֵת־מַעֲטָה הָאֲמוּנָה בְּכָלֶל, וְהָאֲמוּנָה
בְּקַדוּשֵׁי עֲלִיּוֹן חֲכָמֵי הַדּוֹרוֹת בְּפָרֵט, וְסִפְרֵי
הַקְּבֵלָה וְהַזְהָר מִלְּאִים מִמְשָׁלִים

גִּשְׁמִיִּים, עַל כֵּן נִפְלַח הַפְּחַד
עַל כָּל אֶחָד, שְׁלֹא יֵצֵא
שְׁכָרוֹ בְּהִפְסָדוֹ, כִּי חָס
וְשָׁלוֹם קָרוֹב לְהַכְשִׁיל בְּפֶסֶל
וְדַמוּת. וְהִיא שְׁהַעִירָנִי
לְעֲשׂוֹת בְּאוֹר מִסְפִּיק עַל

הָאֵר"י זְכוֹרָנוּ לְבָרְכָהּ, וְעַתָּה עַל הַזְהַר
הַקְּדוֹשׁ, וְהִסְרָתִי הַפְּחַד הַזֶּה לְגַמְרִי, כִּי בְּאַרְתִּי
וְהוֹכַחְתִּי בְּעֵלִיל אֶת הַנְּמֹשׁ הַרוֹחָנִי שֶׁל כָּל
דָּבָר, שֶׁהוּא מְפָשֵׁט מִכָּל דְּמִיוֹן גִּשְׁמִי, לְמַעַלָּה
מִהַמָּקוֹם וּלְמַעַלָּה מִהַזְמַן, כְּמוֹ שִׁירָאוֹ
הַמְּעִינִים, לְמַעַן לְאַפְשֵׁר לְכָל הַמוֹן בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְלַמַּד סֵפֶר הַזְהַר, וּלְהַתְחַמֵּם בְּאוֹרוֹ
הַקְּדוֹשׁ.

וְקִרְאתִי הַבְּאוֹר בְּשֵׁם "הַסְּלָם" לְהוֹרוֹת,
שֶׁתְּפַקִּיד בְּאוֹרִי הוּא כְּתַפְקִיד כָּל
סְלָם, שְׁאֵם יֵשׁ לָךְ עֲלֶיךָ מְלֵאָה כָּל טוֹב, אֵינְךָ
חָסֵר אֶלָּא "סְלָם" לְעֵלוֹת בּוֹ, וְאֵז כָּל טוֹב

העולם בידיך. אמנם אין "הסלם" מטרה כלפי עצמו, כי אם תנוח במדרגות הסלם ולא תכנס אל העליה, אז לא תשלם כונתך. כן הדבר בבאור שלי על הזהר, כי לבאר דברייהם, העמקים מכל עמק, עד סופם עוד לא נברא הבטוי לזה, אלא עשיתי על כל פנים בבאורי זה דרך ומבוא לכל בן אדם שיוכל על ידו לעלות ולהעמיק ולהסתכל בספר הזהר גופו, כי רק אז תשלם כונתי בבאורי זה. והנה כל המצויים אצל ספר הזהר הקדוש, כלומר, המבינים מה שכתוב בו, הספימו פה אחד, שספר הזהר הקדוש חברו התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי, חוץ מהרחוקים מחכמה זו ונוטים לומר על סמך מעשיות בדויות ממתנגדי החכמה הזו, שמחברו הוא המקבל רבי משה די ליאון, או אחרים הסמוכים לו בזמן. ואני כשאני לעצמי, הרי מיום שזכיתי באור השם יתברך להתבונן

מַעַט בַּסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, לֹא עָלָה עַל לְבַי לַחֲקוֹר בְּיַחוּסוֹ, וְהוּא מְטַעַם פְּשׁוּט, כִּי לְפִי תִכְנֹנוּ שֶׁל הַסֵּפֶר עָלָה בְּלְבַי מֵעֵלַת יָקָר הַתְּנַא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי לְאִין עָרוּךְ יוֹתֵר עַל כָּל הַתְּנַאִים הַקְּדוּשִׁים, וְאִם הָיָה מִתְבָּרַר לִי בְּבִרְוֹר גָּמוֹר שְׁמַחְבְּרוּ הוּא שֵׁם אַחֵר, כְּגוֹן רַבִּי מֹשֶׁה דִּי לִיאֹן זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה וְכַדוּמָה, הָרִי אַז הָיָה גְדוֹל אֲצִלִּי מֵעֵלַת הָאִישׁ רַבִּי מֹשֶׁה דִּי לִיאֹן זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה יוֹתֵר מְכָל הַתְּנַאִים הַקְּדוּשִׁים, וְגַם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי בְּכָלְלָם.

אָמְנָם בְּאַמַּת לְפִי מִדַּת עֵמֶק הַחֲכָמָה שְׁבַסְפֹּר, אִם הָיִיתִי מוֹצֵא בְּבִרְוֹר, שְׁמַחְבְּרוּ הוּא אֶחָד מֵאַרְבָּעִים וְשְׁמוֹנָה הַנְּבִיאִים, הָיָה זֶה מְקַבֵּל עַל לְבַי בְּיוֹתֵר מְלִיחָסוֹ לְאַחַד מֵהַתְּנַאִים, וּמְכָל שְׁכֵן אִם הָיִיתִי מוֹצֵא שְׁמֹשֶׁה רַבִּינוּ קִבֵּל אוֹתוֹ מֵהַר סִינַי מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲצָמוֹ, אַז הָיְתָה שׁוֹכֶכֶת דַּעְתִּי לְגַמְרִי, כִּי לוֹ

נָאָה וְלוֹ יָאָה חֲבוּר כָּזָה. וּלְפִיכָךְ, כִּיּוֹן שְׂזַכִּיתִי
 לְעֶרְךָ בְּאוּר מִסְפִּיק הַשְּׁוֹה לְכָל בְּעַל עֵיוֹן,
 לְהַבִּין מֵעַט מַה שְּׁכָתוּב בּוֹ בַּסֵּפֶר, אָנִי חוֹשֵׁב
 שְׁכָבֵר נִפְטַרְתִּי בְּזָה לְגַמְרִי מִלְטַרַח עוֹד
 וְלְהַכְנִיס עֲצָמִי בַּחֲקִירָה הַזֹּאת, כִּי כָּל מִשְׁפִּיל
 בְּזָהֵר לֹא יוּכַל לְהַסְתַּפֵּק עוֹד שְׂמַחְבְּרוּ יוּכַל
 לְהִיּוֹת אִישׁ פָּחוֹת בְּמַעֲלָה מִהַתְנַא רַבִּי שְׂמַעוֹן
 בֶּן יוֹחָאֵי הַקְּדוֹשׁ. אָכֵן לְפִי זֶה נִשְׁאַלְתָּ הַשְּׂאֵלָה,
 לָמָּה לֹא הָיָה נִגְלָה סֵפֶר הַזֹּהֵר לְדוֹרוֹת
 הָרַאשׁוֹנִים, שְׁבָלִי סֵפֶק הָיוּ חֲשׁוּבִים בְּמַעֲלָה
 יוֹתֵר מִדוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים וְהָיוּ רְאוּיִים לוֹ יוֹתֵר,
 וַיַּחֲד עִם זֶה יֵשׁ לְשֵׁאל לָמָּה לֹא נִגְלָה בְּאוּר סֵפֶר
 הַזֹּהֵר עַד הָאָר״י זְכוֹרוֹנוֹ לְבִרְכָה, וְלֹא לְמַקְבְּלִים
 שְׁקִדְמוֹ לוֹ. וְהַתְמַיָּה הָעוֹלָה עַל כְּלָנָה, לָמָּה לֹא
 נִגְלוּ בְּאוּר דְּבָרֵי הָאָר״י זְכוֹרוֹנוֹ לְבִרְכָה וְדְבָרֵי
 הַזֹּהֵר מִימֵי הָאָר״י זְכוֹרוֹנוֹ לְבִרְכָה עַד דּוֹרְנוֹ זֶה
 (וְעֵינִן בְּהַקְדַּמְתִּי לְסֵפֶר 'פְּנִים מִסְבִּירוֹת' עַל הָעֵץ חַיִּים'

בְּאוֹת ח' ד"ה וְאִתָּא, עי"ש).

וְנִשְׂאָלָה הַשְּׂאֵלָה, הֲכִי אֶכְשֶׁר דְּרִי?

וְהַתְּשׁוּבָה הִיא, כִּי הָעוֹלָם בְּמִשְׁךְ זְמַן קִיּוּמוֹ
 שֶׁל שִׁיתָא אֲלֵפֵי שְׁנִין, הוּא כְּמוֹ
 פְּרָצוּף אֶחָד שְׂיֵשׁ לוֹ ג' שְׁלִישִׁים, רֹאשׁ תוֹךְ
 וְסוֹף, דְּהֵינּוּ חַב"ד חַג"ת נַה"י [חֲכָמָ"ה בִּינָ"ה
 דַּע"ת, חֶסֶד גְּבוּרָ"ה תְּפָאֶרֶת, נְצַ"ח הו"ד
 יְסוּ"ד]. וְזֶה שְׂאֵמְרוּ זְכוּרֹנָם לְבָרְכָה שְׁתִּי
 אֲלֵפִים תְּהוּ שְׁתִּי אֲלֵפִים תּוֹרָה וְשְׁתִּי אֲלֵפִים
 יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ (סְנֵהֲדִרִין צ"ז.), כִּי בְּשְׁתִּי אֲלֵפִים
 הָרֵאשׁוֹנִים שְׁהֵם בְּחִינַת רֹאשׁ וְחַב"ד הֵיוּ
 הָאוֹרוֹת מוֹעֲטִים מְאֹד, וְהֵיוּ נֶחֱשָׁבִים לְבְּחִינַת
 רֹאשׁ בְּלִי גוֹף, שְׂאִין בּוֹ אֵלָא אוֹרוֹת דְּנִפְשׁ. כִּי
 יֵשׁ עַרְךְ הַפּוֹךְ בֵּין כָּלִים לְאוֹרוֹת, כִּי בְּכָלִים
 הַכָּלֵל הוּא, שְׁהַכָּלִים הָרֵאשׁוֹנִים נִגְדָּלִים בְּכָל
 פְּרָצוּף מִתְחַלָּה, וּבְאוֹרוֹת הוּא לְהִפְךָ,
 שְׂאוֹרוֹת הַתְּחִתּוֹנִים מִתְּלַבְּשִׁים בְּפְרָצוּף
 מִתְחַלָּה. וְנִמְצָא, כָּל עוֹד שְׂאִין בְּכָלִים רַק
 הָעֲלִיוֹנִים לְבַד, דְּהֵינּוּ כָּלִים דְּחַב"ד, יוֹרְדִים

שָׁם לְהִתְלַבֵּשׁ רַק אִוְרוֹת דְּנִפְּשׁ, שְׁהִם הָאוֹרוֹת
הִתְחַתּוֹנִים בְּיֹתֵר. וְזֶה שְׁאָמְרוּ עַל שְׁתֵּי
אֲלָפִים רֵאשׁוֹנִים שְׁהִם בְּבַחֲיַנַּת תְּהוּ. וּבְשְׁתֵּי
אֲלָפִים הַשְּׁנָיִים שֶׁל הָעוֹלָם, דִּיהִם בְּבַחֲיַנַּת
חַג"ת דְּכֻלָּיִם, יֵרֵד וְנִתְלַבֵּשׁ אִוֵּר הָרוּחַ בְּעוֹלָם,
שֶׁה"ס תּוֹרָה. וְעַל כֵּן אָמְרוּ עַל שְׁתֵּי אֲלָפִים
הָאֲמֻצָּעִים שְׁהִם תּוֹרָה. וּשְׁתֵּי אֲלָפִים
הָאֲחֵרוֹנִים הֵם נְהִי"מ [נְצַ"ח הו"ד יְסו"ד
מִלְכוּ"ת] דְּכֻלָּיִם, וְעַל כֵּן מִתְלַבֵּשׁ בְּעוֹלָם
בְּזִמְן הֵהוּא אִוֵּר דְּנִשְׁמָה, שְׁהוּא הָאִוֵּר הַיּוֹתֵר
גָּדוֹל, וְעַל כֵּן הֵם יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ.

גַּם הַדֶּרֶךְ הוּא בְּכָל פְּרָצוֹף פְּרָטִי, שְׁבִכְלָיִם
דְּחַב"ד חַג"ת עַד הַחֲזָה שְׁלוֹ, הָאוֹרוֹת
מְכֻסָּיִם, וְאֵינָם מִתְחִילִים לְהָאִיר חֲסָדִים
הַמְּגֻלָּיִם, שְׁפִירוּשׁוֹ הַתְּגִלוֹת הָאֶרֶת חֲכָמָה
עֲלִיוֹנָה, אֶלָּא מִחֲזָה וּלְמַטָּה, דִּהְיִינוּ בְּנֵהִי"מ
שְׁלוֹ. וְהוּא הַסְּבָה שְׁמִטָּרָם הַתְּחִילוֹ לְהַתְּגַלּוֹת
הַכֻּלָּיִם דְּנֵהִי"מ בְּפְרָצוֹף הָעוֹלָם, שְׁהִם ב'

אֲלֵפִים הָאֲחֵרוֹנִים, הִיְתָה חֲכַמַת הַזֹּהַר בְּכָל
וְחֲכַמַת הַקְּבָלָה בְּפָרֵט מְכֶסֶה מִן הָעוֹלָם, אֲלֵא
בְּזִמְן הָאֲר"י זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה, שְׁכָבַר נִתְקָרַב
זִמְן הַשְּׁלֵמַת הַכִּלִּים שְׁמִחָזָה וּלְמַטָּה, נִתְגַּלְתָּה
אֲזִי הָאֲרַת חֲכָמָה הָעֲלִיוֹנָה בְּהָעֵלָם עַל יְדֵי
נִשְׁמַת הָאֱלֹקִי רַבִּי יִצְחָק לֹוִרְיָא זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה,
שֶׁהָיָה מוֹכֵן לְקַבֵּל הָאוֹר הַגָּדוֹל הַזֶּה. וְעַל כֵּן
גָּלָה הָעֵקָרִים שְׁבַסְפָר הַזֹּהַר וְגַם חֲכַמַת
הַקְּבָלָה, עַד שֶׁהָעֵמִיד בְּצַד כָּל הָרֵאשׁוֹנִים
שֶׁקָדְמוּהוּ. וְעַם כָּל זֶה כִּיּוֹן שֶׁהַכִּלִּים הָאֵלוֹ
עוֹד לֹא נִשְׁלְמוּ לְגַמְרֵי (שֶׁהוּא נִפְטָר בְּזִמְן ה'
אֲלֵפִים שֶׁל"ב כַּנּוֹדָע), עַל כֵּן לֹא הָיָה הָעוֹלָם עוֹד
רְאוּי שִׁתְּגַלּוֹ דְּבָרָיו, וְלֹא הָיוּ דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים
אֲלֵא קִנְיָן לִיחִידֵי סְגָלָה מוֹעֲטִים, שֶׁלֹא נִתְּנָה
לָהֶם הָרְשׁוּת לְגַלּוֹתָם בְּעוֹלָם. וְכַעַת בְּדוֹרְנוֹ
זֶה, אַחַר שְׁכָבַר קְרוֹבִים אָנוּ לְגַמֵּר ב' אֲלֵפִים
הָאֲחֵרוֹנִים, לְפִיכֵךְ נִתְּנָה עֵתָה הָרְשׁוּת לְגַלּוֹת
דְּבָרָיו זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה וְדְבָרֵי הַזֹּהַר בְּעוֹלָם

בשעור חשוב מאד, באפן שמדורנו זה ואילך יתחילו להתגלות דברי הזהר בכל פעם יותר ויותר, עד שיתגלה כל השעור השלים שבחפץ השם יתברך. (הקדמת ה"סלם" לספר הזהר)

למוד חכמת הקבלה הוא מחיב בהחלט לכל אדם מישראל

הנה נודע מפי סופרים ופי ספרים אשר למוד חכמת הקבלה הוא מחיב בהחלט לכל אדם מישראל, ולו למד אדם כל התורה כלה, ובקי בש"ס ופוסקים בעל פה, גם ממלא במדות ובמעשים טובים יותר מכל בני דורו ולא למד חכמת הקבלה, הוא מחיב להתגלגל ולבוא עוד פעם בעולם הזה כדי ללמד רזי תורה וחקמת האמת, שזהו מובא בכמה מקומות במדרשי חכמינו זכרונם לברכה.

והוא חיוב גמור בהחלט על כל אדם מישראל, ללמד ולהבין רזין דאורייתא

וְכָל דַּרְכֵי הַשְּׁפָעוֹתָיו יִתְבַרֵךְ לַתַּחְתּוֹנִים, שֶׁהֵם
עֶקֶר חֲכָמַת הָאָמֶת וְשֹׁכֵר הַנְּשָׁמוֹת לְעֵתִיד
לְבוֹא.

(רבי יהודה אשלג זצ"ל, הקדמה לספר פי חכם)

מִכְּתָב הַתְּגִלּוֹת נְבוֹאִית שֶׁל הַשִּׁ"ת אֵל
בְּעַל הַסֵּלָם

"וַיְהִי בַתּוֹךְ שְׁנֵי הַמְּלַחְמָה בִּימֵי
הַטֵּבַח הָאֵיּוֹם, וְאֲנִי
תְּפִלָּה, וְאַבְךָ בְּכִי רַב כָּל הַלֵּילָה.
וַיְהִי כַּעֲלוֹת הַבֶּקֶר וְהִנֵּה אֲנִשִּׁי
הָעוֹלָם כְּלוֹ כְּמוֹ מְקַבְּצִים בְּקִבוּץ
אֶחָד לְפָנַי דְּמִיוֹנִי, וְאִישׁ אֶחָד מֵרַחֵף בִּינֵיהֶם
בְּרֹאשׁ חֲרָבוֹ עַל רְאֲשֵׁיהֶם, מִצְּלִיף כְּלָפִי
רְאֲשֵׁיהֶם, וְהָרֹאשִׁים פּוֹרְחִים לְמָרוֹם וּגְיוֹתֵיהֶם
נוֹפְלִים לְבִקְעָה גְדוֹלָה מְאֹד וַיְהִיו לַיִם שֶׁל
עֲצָמוֹת.

וְהִנֵּה קוֹל אֵלַי: אֲנִי אֵל שְׁדֵי הַמְּנַהֵיג לְכָל
הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּרַחֲמִים מְרַבִּים, שְׁלַח יְדָךְ

וְאַחֲזוּ בְּהַחֲרֵב כִּי עֲתָה נִתְּתִי לָךְ עֲצָמָה וּגְבוּרָה.
 וְתִלְבְּשֵׁנִי רוּחַ ה' וְאַחֲזֵתִי בְּהַחֲרֵב, וְתַכֶּךְ
 נַעֲלָם אוֹתוֹ הָאִישׁ וְהַבִּטְטִי הֵיטֵב עַל מְקוֹמוֹ
 וְאִינְנוּ, וְהַחֲרֵב בְּרִשׁוֹתַי לְקַנְיָנִי הַפְּרָטִי.

וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי: שָׂא רַגְלֶךָ וְלֶךְ לָךְ מִמּוֹלַדְתְּךָ
 אֶל אֶרֶץ הַחֲמֻדָּה אֶרֶץ הָאֲבוֹת
 הַקְּדוֹשִׁים, וְאֶעֱשֶׂךָ שֵׁם לְחַכֶּם גָּדוֹל וְעֲצוּם,
 וְנִבְרָכוּ בְּךָ כָּל גְּאוּנֵי הָאָרֶץ, כִּי אוֹתְךָ בְּחִרְתִּי
 לְצַדִּיק וְחָכָם בְּכָל הַדּוֹר הַזֶּה, לְמַעַן תִּרְפָּא אֶת
 שִׁבְרֵי הָאֲנוּשֵׁי בִישׁוּעָה שֶׁל קִימָא, וְאֶת הַחֲרֵב
 הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ וְתִשְׁמֹר עָלֶיהָ בְּכָל נַפְשֶׁךָ
 וּמְאוּדָּה, כִּי הִיא הָאוֹת בֵּינִי וּבֵינֶיךָ אֲשֶׁר כָּל
 הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים הָאֵלֶּה יִתְקִימוּ עַל יְדֶיךָ, כִּי
 עַד עֲתָה עוֹד לֹא הָיָה לִי אִישׁ נְאֻמָּן כְּמוֹתְךָ,
 לְמַסּוֹר לוֹ הַחֲרֵב הַזֶּה, וְעַל כֵּן עָשׂוּ הַחֹבְבִים
 מִה שֶׁעָשׂוּ, וּמֵעַתָּה כָּל מַחְבֵּל אֲשֶׁר יִרְאֶה אֶת
 חֲרָבִי בְּיָדְךָ, תַּכֶּךְ יִתְעַלֵּם וְיִתְבַּעַר מִהָאָרֶץ.

וְאַסְתֵּר פָּנֵי כִי יֵרְאֵתִי מִלְּהַבֵּיט לְעַמַּת הַדּוֹבֵר
בִּי, וְהַחֲרֵב שְׁהִיתָה לְמִרְאָה עֵינַי
דְּמִיּוֹנֵי כְּמוֹ חֲרֵב פְּשׁוּטָה שֶׁל בְּרִזָּל, בְּדַמּוֹת
מִשְׁחִית נוֹרָא, הֵנָּה נִתְּהַפְּכָה בְּרִשׁוֹתַי לְאוֹתִיּוֹת
נוֹצְצוֹת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ "אֵל שַׁדַּי" אֲשֶׁר בָּרַק
זִיוּם מְלֶאָה אֹר וְנִחַת וְהִשְׁקֵט, וּבִטַח אֶת כָּל
הָעוֹלָם כָּלוּ.

וְאוֹמֵר (ה) אֵל לְבִי: מִי יִתֵּן וְאֶקְנֶה לְכָל דְּרֵי
הָעוֹלָם מְטוֹפָס (מְטָפָה/מְאָפָס)
טְהַרָה שֶׁל הַחֲרֵב הַזֶּה, כִּי אִזּוֹ יִדְעוּ שִׁישׁ
נַעַם ה' בְּאֶרֶץ.

וְאִשָּׁא עֵינַי וְהֵנָּה ה' נֹצֵב עָלַי וַיֹּאמֶר אֵלַי: אֲנִי
אֵל אֱלֹקֵי אַבּוֹתֶיךָ, שָׂא נָא עֵינֶיךָ
מִהַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד לְפָנַי וּתְרֹאֶה כָּל
הַמְּצִיאוֹת אֲשֶׁר הִמְצֵאתִי יֵשׁ מֵאִן, עֲלִיּוֹנִים
וְתַחְתּוֹנִים יַחַד, מִרְאֵשׁ מִתְחִילַת יְצִיאָתָם
לְגִלּוֹי הַמְּצִיאוֹת, וְעַד כָּל הַמְּשֻׁךְ זְמַן בְּסִדְרֵי

הַתְּפִיחוּתָם, עַד יָבוֹאוּ עַל גְּמַר מְלֹאכְתָם
 כְּרֹאוּי, לְמַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפֹאֵר. וְאַרְאֶה וְאַשְׁמַח
 מְאֹד עַל הַבְּרִיאָה הַנְּהַדְרָה וְכָל מְלוֹאָה, וְהָעֲנָג
 וְהַטּוֹב אֲשֶׁר כָּל בְּאֵי הָאָרֶץ מִתְּעַנְּגִים עָלֶיהָ,
 וְאוֹדָה לָהּ.

אֲזִי אֶמְרָתִי לָהּ: לְפָנַיךָ נַעֲבֹד בְּיִרְאָה וּפְחָד,
 וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ תָּמִיד כִּי מֵאַתָּךְ לֹא תִצָּא
 הָרְעוּת וְהַטּוֹב, אֲכֵן שֶׁלְשֵׁלֶת שֶׁל נַעַם עָרוּכָה
 לְפָנֵינוּ מֵרֹאשׁ עַד סוֹף, וְאַשְׁרֵי הַדּוֹרְכִים עַל
 עוֹלָמְךָ, אֲשֶׁר הִכִּינוֹת לָהֶם לְנַעַם וְעֵדֶן וְכָל
 טוֹב, אֵין שׁוֹם נִפְתָּל וְעֵקֶשׁ בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ
 הָעֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים יַחַד. וְנִמְלֵאתִי חֲכָמָה
 נְהַדְרָה, וְעַל כָּל־חֲכָמַת הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרָטִית
 בְּתַכְלִית. כֵּן הִלְכָתִי וְהוֹסַפְתִּי חֲכָמָה יוֹם יוֹם
 יָמִים רַבִּים שְׂמוֹנִים וּמֵאת יוֹם.

בְּיָמִים הָאֵלֶּה עָלָה עַל לְבִי לְעֶרְךָ תְּפִלָּה לָהּ
 לְאִמּוֹר: הֵן נִמְלֵאתִי חֲכָמָה יוֹתֵר מִכָּל

הַקְדָּמוֹנִים וְאֵין דְּבַר בְּעוֹלָם אֲשֶׁר יִפְּלֵא מִמֶּנִּי,
אוֹלָם אֶת דְּבָרֵי הַנְּבִיאִים וְחֲכָמֵי ה', אֵינִי מִבֵּין
כְּלוּם, גַּם הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים בְּרַבָּם לֹא הִבְנֵתִי,
וְהִרְהַרְתִּי: הִנֵּה ה' הִבְטִיחַ לִי חֲכָמָה וְדַעַת, עַד
לְהִיּוֹת לְמוֹפֵת בֵּין הַחֲכָמִים וְהַנְּבִירָאִים, וְאֲנִי
עֹדִין אֶת שִׁיחָתָם אֵינִי מִבֵּין.

וּבְטָרָם אֶקְרָא וְהִנֵּה ה' שׁוֹרָה עָלַי וַיֹּאמֶר:
הֵן תִּרְאֶה חֲכָמְתֶךָ וְהַשְּׁגָתֶךָ לְמַעְלָה
לְמַעְלָה, עַל כָּל הַחֲכָמִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ עַד
הִנֵּה, וּמָה שְּׂאֵלְתָּ (י) מִמֶּנִּי וְלֹא נָתַתִּי לְךָ?
וְלָמָּה תִּדְאִיב אֶת רוּחְךָ בְּהִבְנַת דְּבָרֵי
הַנְּבוּאָה, שְׂאִינְךָ מְסַפֵּק שֶׁדְּבָרֵיהֶם נֶאֱמָרִים
מִתּוֹךְ קִטְנוֹת מֵהַשְּׁגָתֶךָ, הֲאִם תִּרְצֶה
שְׂאוּרֵיֶךָ מִמְּדַרְגָּתֶךָ, וְאִז תּוּכַל לְהִבִּין אֶת כָּל
דְּבָרֵיהֶם כְּמוֹתָם?

וְהַחֲרַשְׁתִּי וְשִׁמַּחְתִּי בְּהַתְּפָאוֹת רַחֲבָה וְלֹא
עֲנִיתִי דְּבַר.

אֲחֵרֵי זֶה שָׁאַלְתִּי אֶת ה': הֲלֹא עַד הֵנָּה לֹא
 שָׁמַעְתִּי דָבָר עַל קִיּוּם גּוֹיֹתַי, וְכָל
 הַטּוֹבוֹת וְהַיְעוּדִים הִגִּיעוּ לִי מִתּוֹךְ רוּחַנִיּוֹת
 בְּלִבְד, וְאַלֶּיָּה הִכַּל מִיַּעַד, וְאִם כֵּן מָה יִהְיֶה
 שְׁבַגְלָל אֵיזָה מִחֻלָּה אוֹ פְּגַעֵי הַגּוֹף יִתְבַּלְבַּל
 שְׁכָלִי וְאַחֲטָא לְפָנֶיךָ, הֲאִם תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ
 וְתֵאבֵד אֶת כָּל הַטּוֹבָה הַזֹּאת, אוֹ תַעֲנִישֵׁנִי?

וַיִּשְׁבַּע לִי ה' (הֵן כָּבֹד בָּאת עַל תְּכִלִּיתְךָ, וְלִכָּל
 פְּשַׁעֶיךָ סִלַּחְתִּי וְהַחֲסֵד הַזֶּה) בְּשֵׁמוֹ
 הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא וּבְכֹסֶאוֹ הַנִּצְחִי, כִּי לֹא יִרְפָּה
 חֲסִדוֹ מִמֶּנִּי בְּנִצְחִיּוֹת, וְאִם אֲחֲטָא, וְאִם לֹא
 אֲחֲטָא, חֲסִדוֹ וְקִדּוּשָׁתוֹ לֹא יִסּוּר הַיְמָנִי לְנִצְחָה,
 וְשָׁמַעְתִּי וְשִׂמַּחְתִּי מְאֹד.

וּבְמִלֵּאת הַיָּמִים הָאֵלֶּה הִקְשַׁבְתִּי קָשָׁב רַב לְכָל
 הַיְעוּדִים וְהַהֲבָטָחוֹת שְׁנוּעֵדֹתַי מֵאֵת
 ה', וְלֹא מָצָאתִי בָּהֶם סְפוּק וְלָשׁוֹן אֵיךְ לְדַבֵּר
 אֶל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְלִהְבִּיאֵם לַחֲפֹץ ה' אֲשֶׁר

הוֹדִיעַ (י)נִי, וְלֹא יִכְלֹתִי לְהִתְאַפֵּק לְטִיל בֵּין בְּנֵי
אָדָם הָרִיקִים מִכָּל, וְדוֹבְרִים סָרָה עַל ה' וְעַל
בְּרִיאָתוֹ, וְאֲנִי שָׁב (ו)עַ וְהִלֵּל הוֹלֵךְ וְשֹׁמֵחַ,
וְכִמּוֹ מִצִּטְחֵךְ עַל הָאֲמִלִּים הָאֵלֶּה, וְנִגְעוּ אֵלַי
הַדְּבָרִים עַד הַלֵּב.

אֲזִי הֶסְכַּם בְּלִבִּי - יִהְיֶה מֶה שְׂיִהְיֶה וְאֶפִּילוּ
אֵרֹד מִמְדַּרְגְּתֵי הַרְמָה, הַנְּנִי מוֹכֵרָח לְשִׁפּוֹךְ
תְּפִילָה חֲמָה לֵה', לְתַן לִי הַשְּׂגָה וְדַעַת בְּדִבְרֵי
נְבוֹאָה וְחֲכָמָה וְלָשׁוֹן לְהוֹעִיל אֶת בְּנֵי הָעוֹלָם
הָאֲמִלִּים לְהַעֲלוֹתָם לְדַרְגַּת הַחֲכָמָה וְהַנְּעַם
כְּמוֹתַי. וְהִגַּם שְׂדֵעֵתִי מֵאֲזִי שְׁאֲסוֹר לִי לְהִדְאִיב
רוּחִי עִם כָּל זֶה לֹא הִתְאַפְּקֵתִי, וְשִׁפְכֵתִי שִׁיחַ
וְתַפְלָה חֲמָה מְאֹד.

וַיְהִי בַּבֶּקֶר וְאֶשָּׂא עֵינַי וְרִאִיתִי יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם
שֹׁחֵק עָלַי וְעַל דְּבָרַי וַיֹּאמֶר לִי: מֶה
אַתָּה רוֹאֶה? וַאֲוֹמֵר אֲנִי רוֹאֶה ב' אֲנָשִׁים
מִתְאַבְּקִים יַחַד, אֶחָד חָכָם וְשָׁלֵם בְּכָל עוֹז,

וְהַשְּׁנִי קָטָן וְטַפֵּשׁ כְּמוֹ קָטָן שְׁנוּלֵד, וְהַשְּׁנִי
הַחֲסִיר טַעַם, הַקָּטָן וְהַחֲלָשׁ, מִפִּיל אֶת
הַגְּבוּר וְהַשְּׁלֵם.

וַיֹּאמֶר לִי ה': זֶה הַקָּטָן גָּדוֹל יִהְיֶה. וַיִּפְתַּח
הַקָּטָן אֶת פִּיו וַאֲמַר לִי אֵיזָה פְּסוּקִים
בְּלִתֵּי מוֹבְנִים לִי כָּל צָרְכָם, אֲמָנָם, הַרְגִּשְׁתִּי
בָּהֶם כָּל אוֹצְרוֹת הַחֲכָמָה וְהַנְּבוּאָה הַנְּהוּגָה
בֵּין כָּל נְבִיאֵי אֲמַת, עַד שִׁידַעְתִּי כִּי עָנָה לִי ה',
וְנָתַן לִי מְהֻלָּכִים בֵּין כָּל הַנְּבִיאִים וְחַכְמֵי ה'.

וַיֹּאמֶר לִי ה': קוּם עַל רַגְלֶךָ וְהִבֵּט לְרוּחַ
מְזַרְחֵית קִדְמָה, וְנִשְׂאֵתִי עֵינַי וְרָאִיתִי
אֲשֶׁר הַקָּטָן הִלְזוּ בְּרַגְעַ אַחַת נִתְרוּמָם וְהִשְׁוּהוּ
אֶת עֲצָמוֹ וְקוּמָתוֹ לְקוּמַת הַגָּדוֹל, וְעַדִּיין הָיָה
חֲסִיר טַעַם וְשִׁכָּל כְּמַקְדָּם וְנִפְלְאֵתִי מְאֹד.

אַחַר זֶה הָיָה דְבַר ה' אֵלַי בַּמַּחֲזָה לְאִמּוֹר:
שִׁכַּב עַל צִדְךָ הַיְמָנִית. וְאֲשַׁכַּב עַל
הָאָרֶץ, וַיֹּאמֶר לִי: מַה אַתָּה רוֹאֶה? וַאֲמַר:

אֲנִי רוֹאֶה גּוֹיִים וְלֹאֲמִים רַבִּים מְאֹד מִתְנַשְּׂאִים
 וְנֹאכְדִים וּמְרֵאִיָּהֶם מְשַׁחֵת מְאֹדָם. וַיֹּאמֶר לִי
 ה': אִם תּוּכַל לַתֵּן צוּרָה לְכָל הַגּוֹיִים הָאֵלֶּה
 וּלְהַפִּיחַ בָּהֶם רוּחַ חַיִּים, אֲזִי אֲבִיאֲךָ אֶל הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לָתֵת לָךְ, וְכָל יְעוּדֵי
 יִתְקַיְמוּ עָלֶיךָ." (הַעֲתֵק הַתְּגִלּוֹת נְבוֹאִית מִתּוֹךְ כְּתַב
 יָד קֹדֶשׁוֹ שֶׁל מֶרֶן בְּעַל "הַסֵּלֶם" זי"ע).

פרק י"ג

החפץ חיים והחזון איש

על למוד הזהר אין שום
הגבלות

על למוד הזהר אין שום
הגבלות. (החפץ חיים)

לְשׁוֹן הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ מְעוֹרֵר
 יוֹתֵר מִכָּל מְאֲמָרֵי חַז"ל

לְשׁוֹן הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ מְעוֹרֵר
 יוֹתֵר מִכָּל מְאֲמָרֵי חַכְמֵינוּ
 זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה.

(מַעֲשֵׂה אִישׁ לְמָרְן בְּעַל הַחֲזוֹן אִישׁ)

הַחֲפִיץ חַיִּים זְכוֹר צְדִיק לְבִרְכָה פּוֹסֵק: עַל
 לְמוֹד סֵפֶר הַזֹּהַר אֵין שׁוֹם הַגְּבֻלָה - יִלְמְדוּ כָּל
 שֶׁבֶת אֶת הַזֹּהַר שֶׁל אוֹתָהּ פְּרָשָׁה וְאֶפְלוּ
 לְבַחּוּרִים

וְכֵן אָמַר הַגְּאוֹן הַצְּדִיק רַבִּי שְׁלֵמָה בְּלוּךְ זְכוֹר
 צְדִיק לְבִרְכָה מִשֵּׁם רַבּוֹ הַחֲפִיץ חַיִּים זְכוֹר
 צְדִיק לְבִרְכָה, שְׁעַל לְמוֹד סֵפֶר הַזֹּהַר אֵין שׁוֹם
 הַגְּבֻלָה כִּי רַבּוֹ מְדַרְשׁ. וְהִיָּה הַחֲפִיץ חַיִּים
 מְעוֹרֵר לְכֹלֶם שְׁיִלְמְדוּ כָּל שֶׁבֶת אֶת הַזֹּהַר שֶׁל
 אוֹתָהּ פְּרָשָׁה וְאֶפְלוּ לְבַחּוּרִים.

(רַבִּי יוֹסֵף בֶּן שְׁלֵמָה מְפוֹזְיִין, הוֹסְפוֹת בְּנֵינ יוֹסֵף)

הַחֲפֵץ חַיִּים מְעוֹרֵר לְכֹלֶם שְׁלִמְדוֹ כָּל שַׁבַּת
אֶת הַזְהָר שֶׁל אוֹתָהּ פִּרְשָׁה וְאֶפְלוּ לְבַחֲוֵרִים

כְּתַב בְּהוֹסְפָה לְיִסוּד יוֹסֵף (תְּקוּוֹן יג)

דֵּה־הַגְּבֻלוֹת עַל לְמוֹד הַקְּבֻלָּה כְּגוֹן

שְׁלִמְד מִפִּי מְקַבֵּל וְלֹא מִפִּי

כְּתָבִים וְכוּ' זֶה לֹא נֶאֱמַר עַל

לְמוֹד סֵפֶר הַזְהָר עֵינַן שָׁם. וְכֵן

אָמַר הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי שְׁלֵמָה

בְּלוֹךְ זְכוּרֵנוּ צַדִּיק לְבִרְכָה

מִשֵּׁם רַבּוֹ הַחֲפֵץ חַיִּים זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה שְׁעַל

לְמוֹד סֵפֶר הַזְהָר אֵינַן שׁוֹם הַגְּבֻלָּה כִּי רַבּוֹ

מִדְרָשׁ וְהָיָה הַחֲפֵץ חַיִּים מְעוֹרֵר לְכֹלֶם

שְׁלִמְדוֹ כָּל שַׁבַּת אֶת הַזְהָר שֶׁל אוֹתָהּ

פִּרְשָׁה וְאֶפְלוּ לְבַחֲוֵרִים.

הוֹסְפוֹת בְּנֵי יוֹסֵף: בְּמִכִּירַת חֶסוֹל לֹא

מִשְׁלָמִים בְּהַקְפָּה - מְשִׁיחַ צַדִּיקֵנוּ כְּבָר עוֹמֵד

עַל סֵף הַבַּיִת, בְּזִמְנָן כְּזֶה אֵינַן מְקִיפִים,

וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גוֹבֵה מִיַּד בּוֹ בַּמָּקוֹם
עָבוּר כָּל עֲבָרָה

תִּכְפּוּ עָלֵינוּ הַצָּרוֹת, וְעַד שֶׁהֵאֲחַת אֵינָה
הוֹלֶכֶת, כָּבֵר בָּאָה הַשְּׁנִיָּה, וְאֵין לָךְ יוֹם
שֶׁאֵין קִלְלָתוֹ מְרַבָּה מִחֲבֵרוֹ, וְאָנוּ שׂוֹאֲלִים אֶת
עֲצָמֵנוּ, מָה חָרִי הָאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה?

אֵת זֹאת הַסְּבִיר הַ"חֶפֶץ חַיִּים" בְּמִשְׁלַל נִפְלְאָ:
רַבִּם שֶׁל הַחֲנוּנִים וּבְעֵלֵי הָעֵסָקִים מוֹכְרִים
לְלִקּוּחוֹתֵיהֶם בְּהַקְפָּה לְמִשְׁךְ תְּקוּפָה מְסִימָת,
בְּתֵם הַתְּקוּפָה יֵם גּוֹבִים אֶת הַחֹב וּמִמְשִׁיכִים
לְמַכּוֹר בְּהַקְפָּה.

בַּמָּה דְּבָרִים אֲמוּרִים? כְּשֶׁאֵין בְּדַעַת הַחֲנוּנִי
אוֹ בְּעַל הָעֵסָק לְסַגֵּר אֶת הַחֲנוּת וּלְחַסֵּל
אֶת הָעֵסָק מִחֲמַת סָבָה מְסִימָת, אוֹלָם כְּשֶׁבְּעַל
הַחֲנוּת עוֹמֵד לְסַגֵּר אֶת הַחֲנוּת וּלְחַסֵּל אֶת
עֵסָקוֹ, אִזּוֹ כְּשֶׁמוֹפִיעַ לְקוּחַ וּמִבְקֵשׁ לְקַנּוּת
בְּהַקְפָּה אוֹמֵר לוֹ הַמוֹכֵר: שְׂמַעֲנִי! אֲדוֹנִי, כָּל

עוד שלא עמדתי לחסל את עסקי, מכרתי לך
 ברצון בהקפה, אף לזמן ארץ, אולם עכשו,
 שאני סוגר את החנות ומחסל את העסק, אין
 לי אפשרות למכר בהקפה ואני נאלץ לבקש
 כסף מזמן.

וזהו ההסבר לצרות ולפרעניות המתרגשות
 ובאות עלינו תכופות, כי השם יתברך
 כביכול כבר עומד בפני סגירת החנות בעולם
 הזה וחסול העסקים, כלומר, משיח צדקנו
 כבר עומד על סף הבית: בזמן כזה אין
 מקיפים, והקדוש ברוך הוא גובה מיד בו
 במקום, עבור כל עברה חס ושלום, וכיון
 שעדין לא חזרנו בתשובה שלמה לפניו
 יתברך, משום כך תכפו עלינו צרות כדי
 שנטהר לקראת משיח צדקנו במהרה בימינו
 ממש.

(משלי החפץ חיים - לבוש יוסף לר' יוסף ישר מועדים, תשס"ג)

וּבְמִכְתָּבֵי מֶרֶן הַחֶפֶץ חַיִּים זַצ"ל (דף יד אות ג'
 בְּדָפוּס הַחֲדָשׁ), שֶׁסֵּפֶר בְּנוֹ הָרַב
 אֲרִיָּה לֵיב עַל אָבִיו מֶרֶן הַחֶפֶץ חַיִּים, שֶׁהַחֲזִיק
 מְאֹד בְּחֻכְמַת הַקְּבָלָה בְּאָמְרוֹ כִּי הוּא אֶחָד
 מִחֻלְקֵי תוֹרַת הַיּוֹתֵר נְעֻלִים (וּכְעֵין מֵאֲמָרָם "דְּבַר
 גְּדוֹל מַעֲשֵׂי מִרְכָּבָה"), וּמְרַגְּלָא בְּפוּמִיָּה תָּמִיד כִּי
 בְּלִי סֵתְרֵי תוֹרַת מְגִשְׁשִׁים אָנוּ בְּאֶפְלָה, וְאִי
 אֶפְשֵׁר לָבֹא עַד חֻקְרֵי אֱלֹהֵי בְּהִנְהַגְתּוֹ עִם
 הַבְּרִיאָה, אֲמַנָּם דָּאֵג כִּי לֹא יִסְפִּיק לוֹ הַזְּמַן
 לְהַתְּעַמֵּק בָּהּ, בְּשִׁבְלֵי לְמוֹדֵיּוֹ הַנְּגֻלִים שֶׁהֵם
 צֶרֶךְ רַבִּים, וְעֵינַי בְּסִפְרֵי הַקְּבָלָה רַק לְפַעֲמִים, וְעַל
 פִּי רוֹב בְּלִילָה בְּשַׁעַת מְאֻחֶרֶת, כֹּה זוֹכֵר אֲנֹכִי מִיָּמֵי
 נְעוּרַי, סִפְרֵי קְבָלָה הָיָה לוֹ רַק מֵהַמְּחַבְּרִים
 הַקְּדָמוֹנִים, כְּמוֹ סֵפֶר יִצְרָה, וְסֵפֶר דְּצַנִּיעוֹתָא
 עִם בְּאוּרֵי הַגָּר"א, כֵּן סֵפֶר הַתְּמוּנָה, וְסֵפְרֵי הַזְּהַר,
 כֵּן סֵפֶר הַפְּרֻדִּים מְשֶׁה לְקוֹרְדוֹבִירוֹ, וְסֵפְרֵי עֵץ חַיִּים
 וּפְרֵי עֵץ חַיִּים, כֵּן סֵפֶר עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְהַגְבָּאִי,
 וְסֵפְרֵי הָרַבִּי יוֹסֵף גִּיקֻטְלִיא הֵלֵא הֵם שְׁעָרֵי אוֹרָה

וְגִינַת אֶגּוּז וְסִפְר שְׁפַע טַל, זוּלְתָם לֹא (וְעוֹד עֵינַי שָׁם
עֲמוּד קע"ב אוֹת צא, רֵאָה אוֹר הַזֹּהַר דף 82).

וּבְמִשְׁנָה בְרוּרָה (סִימָן א סְעִיף קָטָן יב) כָּתַב
בְּשֵׁם בְּרָכִי יוֹסֵף, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:
"וְצָרִיךְ הָאָדָם לְקַבֵּעַ לוֹ עֵת לְלַמַּד סְפָרֵי מוֹסֵר
בְּכָל יוֹם וְיוֹם אִם מְעַט וְאִם הַרְבֵּה כִּי הַגְּדוֹל
מִחִבְרוֹ יֵצְרוּ גְדוֹל הַיָּמֵנוּ, וְתַבְלִין הַיֵּצֵר הָרַע
הוּא תוֹכַחַת מֵאֲמָרֵי חַז"ל". וּבְשַׁעַר הַצִּיּוֹן
(אוֹת כ"ו) כָּתַב בְּשֵׁם הַחַיִּי אָדָם, שֶׁהוּא יוֹתֵר
חַיִּיב מִלְמוּד מִשְׁנֵיּוֹת, עַד כָּאֵן.

❁ פרק י"ד ❁

שערי הלשם

על ידי דרשת הרשב"י בענינים הללו
נעשו ונבנו אותן הענינים למעלה, וזהו כל
עקר תקון למוד הקבלה יותר מכל שאר
חלקי התורה

כי הנה עקר קדשת וגדל מעלות למוד
הקבלה הוא לדבר למעלה ולא למטה
וכדי לתקן ולעורר באורותיהם למעלה. ועין
בהקדמת זהר בראשית ב' עמוד א'. אמר רבי

אלעזר. שתיקא דילי בנא
מקדשא כו' עין שם. וכן
בהקדמת תקונים ג' סוף
עמוד ב' ונענה מלאך מגו
אשא משמיא ואמר, הן הן
מעשה מרכבה, והו

מִתְקַבְּצִין מִלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת כּו'. וְהוּא כִּי עַל יְדֵי
 דְרִשְׁתָּ הַרְשֵׁב"י בְּעֵנִינִים הִלְלוּ נַעֲשׂוּ וְנִבְנוּ
 אוֹתָן הָעֵנִינִים לְמַעְלָה. וְזֶהוּ כָּל עֵקֶר תְּקוּן
 לְמוֹד הַקְּבֵלָה יוֹתֵר מִכָּל שְׁאָר חֲלָקֵי הַתּוֹרָה.
 כִּי שְׁאָר כָּל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הֵרִי מְלַבֵּשׁ בְּנוֹשְׂאֵי
 הָעֵנִינִים אֲשֶׁר בְּעוֹלָם הַזֶּה, מֵה שְׂאִין כֵּן לְמוֹד
 הַקְּבֵלָה וּבִפְרֹט דְּבָרֵי הָאֵר"י זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה
 אֲשֶׁר הֵם בְּנוֹיִים עַל הָאֲדָרוֹת וְסִפְרָא
 דְּצְנִיעוּתָא וְעִמְקֵי סִתְרֵי הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ. הוּוּ כָּל
 נוֹשְׂאֵי הָעֵנִינִים רַק בְּאַצִּילוֹת וּבְעוֹלָמוֹת דְּאוּר
 אִין סוּף.

חֲכָמַת הַקְּבֵלָה נִקְרָא בְּשֵׁם נִסְתָּר, מִשּׁוּם
 שְׂמִדְבָר מִעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים לְמַעְלָה לְמַעְלָה,
 שְׂאִין הַשְּׂגָה וְתַפְיֶסָה בְּזֶה לְשׁוּם בְּרִיָּה וְהוּא
 נֶעְלָם וְנִסְתָּר מֵהַכֹּל

וְלִכְךָ נִקְרָא חֲכָמַת הַקְּבֵלָה בְּשֵׁם נִסְתָּר, מִשּׁוּם
 שְׂכָל נוֹשְׂאֵי הָעֵנִינִים שְׂאֵנוּ מְדַבְּרִים

בָּהֶם הוּא מְעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים אֲשֶׁר לְמַעַלָּה
 לְמַעַלָּה, אֲשֶׁר אֵין הַשָּׂגָה וּתְפִיסָה בְּזֶה לְשׁוֹם
 בְּרִיָּה וְהָרִי הוּא נֶעְלָם וְנִסְתָּר מִהַכֹּל. מַה שְּׂאֵין
 כֵּן כָּל חֲלָקֵי הַנְּגֻלָּה מִתּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה. הָרִי
 הוּוּ כָּל נוֹשְׂאֵי הָעֲנִיּוֹנִים שְׂבָהֶם גְּלוּיִים לְכֹל.
 וְעַיִן בְּזֶה בְּנֶפֶשׁ הַחַיִּים שֶׁעַר ד' פָּרָק

כ"ח עֵינַי שָׁם. וְכֵן הוּא
 בְּשֵׁל"ה בְּהַקְדַּמַּת תּוֹלְדוֹת
 אָדָם. וְעַיִן בְּנֶפֶשׁ הַחַיִּים
 שָׁם שֶׁעַר ב' פָּרָק ה'
 בְּהַגָּה ב'. כִּי כָּל הַתּוֹרָה
 כְּלָה הוּא בְּכָל עוֹלָם
 עוֹלָם. עַל כָּל עֲנִיּוֹנֵיהֶם

הַמְתִּיחַס בְּכָל אֶחָד, וְכִמוּ שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה
 עַל הָעֲנִיּוֹנִים הַשֵּׁיף כָּאֵן. וְאִם כֵּן הָרִי מְבֹאָר בָּה
 מְפָרֵשׁ בְּאֵר הַיִּטִּיב כָּל מַה שְּׁלְמַעַלָּה וּלְמַטָּה.
 וְעוֹד, כִּי לְפִי דְבָרָיו הָרִי שֵׁיף גַּם כֵּן לְקִרְא לְכָל
 תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה כְּלָה בְּשֵׁם נִסְתָּר, מְשׁוֹם

שנסתר ונטמן כל עניניהם רק ברמז בתורה
 שבכתב. אך העקר הוא כמו שכתבתי כי
 משום שנושאי כל הענינים הללו הם נעלמים
 מעיני כל חי, לכן נקרא בשם נסתר.

(שערי הלשם חלק ב - סימן י"ד - משנת חכמת האמת)

❁ פרק ט"ו ❁

רבי חיים כהן

הלשון מסגלת לזכר הנשמה ולהאירה
 בזהר נפלא

מי שלא זכה להבין, אפלו הכי, יקרא הלשון
 מפני כי הלשון מסגלת לזכר הנשמה
 ולהאירה בזהר נפלא.

(רבי חיים הכהן, הנהגות טובות, אות מה)

כל אות בזהר הוא חדוש בפני עצמו
 בשלומד זהר יעין בכל מלה ומלה. כי כל
 אות הוא חדוש בפני עצמו.

וּדְבָרִים הַנִּרְאִים כְּפֶשֶׁט אֵינָם אֶלָּא סוּד. כִּי
הַזֹּהַר כָּלוּ אֹרְחָה.

(רבי חיים הכהן, הנהגות טובות, אות מו)

הַלְשׁוֹן מְסַגֶּלֶת לְזִכְרֵי הַנְּשָׂמָה וּלְהַאֲרִיחָה
בְּזֵהַר נִפְלָא

מִי שֶׁלֹּא זָכָה לְהַבִּין, אֶפְלוּ הָכִי, יִקְרָא הַלְשׁוֹן
מִפְּנֵי כִּי הַלְשׁוֹן מְסַגֶּלֶת לְזִכְרֵי הַנְּשָׂמָה
וּלְהַאֲרִיחָה בְּזֵהַר נִפְלָא.

(רבי חיים הכהן, הנהגות טובות, אות מה)

כָּל אֹת בְּזֵהַר הוּא חֲדוּשׁ בְּפָנָי עֲצָמוֹ

כְּשֶׁלֹּמֶד זֶהַר יַעֲיִן בְּכָל מְלָה וּמְלָה. כִּי כָּל
אֹת הוּא חֲדוּשׁ בְּפָנָי עֲצָמוֹ.

וּדְבָרִים הַנִּרְאִים כְּפֶשֶׁט אֵינָם אֶלָּא סוּד. כִּי
הַזֹּהַר כָּלוּ אֹרְחָה.

(רבי חיים הכהן, הנהגות טובות, אות מו)

❁ פרק ט"ז ❁

השל"ה הקדוש

כִּשְׁם שְׁלֹא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עַד
 שֶׁהֲצַרְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשׁם בְּדָם
 פֶּסַח וּבְדָם מִיֵּלָה, כֵּן גְּאֻלָּה הָעֲתִידָה לֹא
 תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה עַד שְׂיִזְכּוּ לְתוֹסֶפֶת קְדֻשַׁת
 הַזוהר הַקְּדוֹשׁ

בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא (פְּרַשְׁתָּ נְשֵׂא דָךְ קַכ"ד:)
 וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהִירוּ כְּזוהר הַרְקִיעַ
 בְּהַאי חַבּוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזוהר, מִן
 זוהַרָא דְּאִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה. בְּאֵלֵין לָא צָרִיךְ
 נְסִיוֹן, וּבְגִין דְּעֲתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעַם מְאִילָנָא
 דְּחַיִּי, דְּאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזוהר, יִפְקוּן בֵּיה מִן
 גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וְיִתְקַיֵּים בְּהוֹן, (דְּבָרִים לֵב) יִי
 בְּדָד יִנְחֲנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל נִכְר. עַד כָּאן לְשׁוֹנוּ.
 הֵנָּה מְבָאָר מְכָאן, שֶׁהַחֲבוּר מֵהַזוהר הִיא עֲתִיד
 לְהִיּוֹת גְּנוּז וְכוּ' עַד שְׂיָבוֹא הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן

בְּסוּף הַיָּמִים שָׁאז יתְגַלֶּה לַתַּחַתוֹנִים, וּבְזָכוֹת
הָעוֹסְקִים יָבֹא מְשִׁיחַ, כִּי אֵז תִּמְלֵא הָאָרֶץ
דְּעָה בְּסִבָּתוֹ, אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סְבָה קְרוּבָה
לְבִיאָתוֹ. וְזֶהוּ שְׁאֵמַר וּבְגִינִיָּה וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל
אֶחָזְתּוֹ וְכוּ', כְּדֵי שְׂבִזְכוֹת זֶה יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל,
כְּשֵׁם שֶׁלֹּא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים עַד שֶׁהֶצְרַךְ
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשׁ בְּדָם פֶּסַח וּבְדָם
מִלָּה, כֵּן גְּאָלָה הָעֵתִידָה לֹא תִהְיֶה הַגְּאָלָה עַד
שִׁזְכּוּ לְתוֹסְפוֹת הַקָּדְשָׁה הַזֹּו, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל
יִתְבָּרַךְ, וְאַשְׁרֵי הַזּוֹכֶה בָּהּ.

(ש"ה, עֲשֶׂרָה מְאֻמְרוֹת, מְאֻמַּר רֵאשׁוֹן)

הַשְּׁל"ה הַקָּדוֹשׁ פּוֹסֵק: מִי שֶׁלֹּא רָאָה אֹר
חֲכָמַת הַקְּבֵלָה לֹא רָאָה מְאֻרוֹת מִיָּמָיו, וְכָל
הַפּוֹרֵשׁ מִמֶּנָּה פּוֹרֵשׁ מֵהַחַיִּים הַנִּצְחָיִים
הַרוֹחֲנִיִּים

הוּא סוּד לְמוֹד חֲכָמַת הַקְּבֵלָה אֲשֶׁר מְחַכְּמַת
פְּתִי, וּמִי שֶׁלֹּא רָאָה אֹר הַחֲכָמָה זֹו לֹא

רָאָה מְאֹרֹת מִיָּמָיו, כִּי אֶזְיָבִין וַיִּשְׁכֵּיל סוּד
אַחֲדוּתוֹ בְּרוּךְ הוּא וְסוּד הַשְּׁגָחָתוֹ... וְכָל
הַפּוֹרֵשׁ מִמָּנָה פּוֹרֵשׁ מֵהַחַיִּים הַנִּצְחָיִים
הַרוּחָנִיִּים.

(רבי ישעיה בן אברהם הלוי הורוביץ, מאמר ראשון דף ל)

רבי יצחק דלטאש בפסקו המפורסם יצא
להגן על הזהר מפני מתנגדיו, ומאז נתפרסם
בעולם ביותר

ספר הזהר נתחבר ונכתב בדורו של רבי
שמעון בן יוחאי, שהסכימו בו מן
השמים, כי היה ראוי לכך, וגלגלו זכות על
ידו ועל ידי חבריו הזכאים, כדי שבסוף
הימים, בדורות של משיח בקרבת הישועה,
בזכות זה יגאלו ישראל. וכמו שבמצרים היה
צריך לזכות ישראל בדם פסח ובדם מילה
כדי להוציאם מאותו הגלות כו', כן כדי
להוציא ישראל מהגלות הנה צריך שיזכו

בידיעת הנסתר, כי כל הנביאים לא נבאו לימות המשיח אלא על זה כו'. הלא תראה רש"י זכרונו לברכה בפירוש שיר השירים בדגמא מפסוק ישקני מנשיקות פיהו, זה לשונו: ומבטחים מאתו להופיע עוד עליהם לבאר להם סוד טעמיה ומסתר צפונותיה, ומחלים פניו לקיים דברו, וזהו ישקני מנשיקות פיהו.

וכל שכן עתה, שקרובה הישועה להגלות כו', כי לפי דברי הזהר זכות למוד ספרו הוא המלאך הגואל, וזה לשונו: וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה י) "ויקראתם דרור בארץ" וגומר.

ובמקום אחר זה לשונו: אמר ליה אליהו רבי שמעון, רבי רבי, כמה זכאה

אֲנִי דִמְהֵאֵי חֲבוּרָא דִילָךְ יתְפַרְנְסוּן כַּמָּה
עָלָאֵי עַד דְּאַתְגַּלִּיא לְתַתָּאֵי בְסוּף יוּמֵיא,
וּבְגִינִיה וְשַׁבְתָּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ וְאִישׁ אֶל
מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשׁוּבוּ וְכוּ'. הֲרִי לָךְ מִבְּאָר שְׁזֻכוֹת
הָעֵינֹן בְּסִפְר הַזֶּהר מִסְפִּיק לְהָשִׁיב שְׁבוּתָנוּ
וְלַהֲעֵבִיר גְּלוּתָנוּ, וְעָלִיו אָמְרוּ זָכוּ אַחֵישְׁנָה,
כִּי בַעֲבוּרוֹ יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין וְיִקְרָא דְרוּר
בְּאַרְץ, שְׁיִהְיוּ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם בְּנֵי חוּרִין
בְּשִׁלּוּה שְׁאִין כָּמוֹהָ.

וּבְמָקוֹם אַחַר יְבִשׁר הַזֶּהר, שְׁבִדוּר שְׁעֵתִיד
הַמְּשִׁיחַ לְהַתְגַּלוֹת, בּוּ יִתֵּן הָרְשׁוֹת
לְהַתְגַּלוֹת סְפָרוֹ וְחֲבוּרוֹ. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ בְּפִתְיָה
גְּדוּלָה בְּתַקוּנִים: וְהַמְּשִׁכִּילִים יִזְהִירוּ וְגו'
(דְּנִיאל יב ג), וְהַמְּשִׁכִּילִים אֵלִין רַבִּי שְׁמַעוֹן
וְחֲבַרְיָא כּו' לְגַלְאָה לֹון רְזִין טְמִירִין דְּלָא
אַתְיָהִיב רְשׁוֹ לְגַלְאָה לֹון עַד דִּיִּיתִי דְרָא
דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא וְכוּ'. וְאַל תַּגְמִגְם לֹומר שְׁאִין
רְשׁוֹת לְגְלוּתָם עַד אַחַר בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ, שְׁזֶה

שָׁקַר וְטָעוֹת גְּדוֹל. דִּיקָא נְמִי דְקָאֵמַר עַד דִּיִּיתִי
דְרָא דְמִלְכָא מְשִׁיחָא, וְלֹא קָאֵמַר עַד דִּיִּיתִי
מִלְכָא מְשִׁיחָא, וְכֹל זֶה פְּשׁוּט.

(פסק מורינו הרב רבי יצחק דלֵטָאש, נדפס בריש ספר הזוהר)

❧ פרק י"ז ❧

מאמרים קצרים מספרים הקדושים

דוֹקָא בְּעֵת הַזֹּאת שְׂאִינוּ מְרַגֵּישׁ בְּעֵצְמוֹ שׁוּם
חֶשֶׁק לְלַמַּד אֶף עַל פִּי כֵן יִתְגַּבֵּר בְּכַח לִוְמַר
אַז בְּפִינוּ אֵת דְּבַרֵּי הַזֹּהַר

עֶקֶר גְּדוֹל לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד בְּכַח לְלַמַּד דְּוִקָא
בְּעֵת הַזֹּאת, שְׂאִינוּ מְרַגֵּישׁ בְּעֵצְמוֹ שׁוּם
חֶשֶׁק לְלַמַּד רַק הַחֲמֹר מְקַרְרוֹ בְּעֵצְלוֹת
וּבְכַבְדוֹת וְכוּ', אֶפְלוֹ שְׂמַחוּ וְלָבוּ אֶטוּמִים וְלֹא

יכול לכוון כלל מה שלומד, אף על פי כן
יתגבר בכח לומר אז בפיו את דברי הגמרא,
משניות, מדרש וזהר.

מנחת ע'ני אות כ"ה: חכמי הגויים כלם אינם
יודעים ביצירה מה שיודע קטן שבִּישְׂרָאֵל
אין חכמי הגויים, שכלם אינם יודעים ביצירה
מה שיודע קטן שבִּישְׂרָאֵל. ותועלת שאר
החכמות להיות סלם לחכמת ידיעת הבורא.

(הרמב"ן, כתבי רמב"ן, מאמר תורת ה' תמימה, עמוד קנ"ה)

ללמד אף על פי שאין לו לב

ואם אדם טורח לדעת בזה העולם למודיים,
אף על פי שאין לו לב עתה יהיה לו לב
במתיבתא דרקייעא. (ספר חסידים תתשס"ד)

התפלה על קברי צדיקים, אפלו יחיד ובלי
כונה שלמה, מתקבלת כתפלת צבור
נתבאר שיש הכנה גדולה לשפע האלקי
במקום, וכמו כן המקום שהוא מוכן

לְהִתְפַּלֵּל בּוֹ כְּבָר הוֹכֵן לְהִיּוֹת תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל
 נִשְׁמַעַת בּוֹ, וְלִכֵּן הִמְתַּפְּלֵל בּוֹ אֶפְלוּ יַחִיד,
 וְאֶפְלוּ בְּלִי כּוֹנֵנָה שְׁלֵמָה, הוּא קְרוֹב לְהִיּוֹת
 תְּפִלָּתוֹ נִשְׁמַעַת, וּכְמוֹ שְׁכָתוֹב בְּכָלֵב שְׁהֲלֵךְ
 לְהִשְׁתַּטַּח עַל קִבְרֵי אָבוֹת שְׁיִצְיִלְהוּ הַשֵּׁם
 מֵעֲצַת הַמְּרַגְּלִים, שְׁהָיָה בְּטוֹחַ שְׁיִשְׁמַע הַשֵּׁם
 תְּפִלָּתוֹ בְּאוֹתוֹ מְקוֹם הַמְּקַדָּשׁ מֵצַד הִיּוֹת בּוֹ
 אָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים וְגוֹפְתָם בְּהִיּוֹתָם חַיִּים הָיוּ
 כְּלִים לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם בְּדָבָר שְׁבִקְדוּשָׁה.

(המב"ט בספרו בית אלהים שער התפלה פרק ה')

כָּלֵל הַדְּבָרִים כִּי גַם בַּפְּשָׁטִים לֹא נִמְצָא יְדִינוּ
 וְרַגְלֵינוּ בְּלִתֵּי סַעַד הַמְּקַבְּלִים, וְאֵלֵיהֶם
 נִכְרַע אַפִּים וַיִּפְתַּח לָנוּ בְּכָל אֵלֶּה הָעֵינַיִם.

(ספר החנוך פרשת תרומה)

רַבֵּינוּ בְּחַיֵּי תַלְמִיד הַרְמַב"ן [רַבֵּינוּ מִשֶּׁה בֶּן
 נְחֻמָּן] כּוֹתֵב עַל אֵלוּ שְׁלֹא זָכוּ לְהַכְּנִס
 אֶל חֲצַר הַקְּדוֹשׁ הַפְּנִימִית, שְׁלֹא הִבִּינוּ

פְּנִימִיּוֹתוֹ שֶׁל עֲנִיָּן, וְלֹא לְקַחוּ מִנְהוּ רַק נִגְלֶהוּ,
 וְכָתַב שָׁם עַל הַרְמַבָּ"ן, שֶׁהוּא הוֹרָה לָנוּ אֶת
 הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נֶעְלָה בָּהּ, וּבְדֶרֶךְ אֱמֶת הִנְחָנוּ, הוּא
 אֲשֶׁר הִצְדִּיקָנוּ, וְזָכְנוּ וְשִׁחֲתָנוּ, מֵאֲשֶׁר לְקַחוּ
 אֲזַנִּי שָׁמֶץ מִנְהוּ וְהִצִּיצוּ רַעֲיוֹנֵי, פַּעַם אֲבָאָר
 פַּעַם אֲרָמִז וְיִצָּא כְּפָרֶק מִלְּפָנַי, כִּי מִמְחָצָב
 הָעֲלִיּוֹנָה נִחְצָב, לְפָנַי חֲשׂוֹכִים בֶּל יִתִּיצָב, לְפָנַי
 מְלָכִים יִתִּיצָב, הֵמָּה חֲכָמֵי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר בָּאוּ
 לְפָנַי וּלְפָנַי, רְזִי עֲלִיּוֹנִים צְפוּנָם, וְהַשִּׁיגוּ
 בְּחִדְרֵי הַכְּתוּב סוּדוֹת נִשְׁגָּבִים. (רבינו בחיי)

יַעֲסֶק בְּסֵפֶר הַזֹּהַר אֶף עַל גַּב דִּלָּא יִדַּע וְלֹא
 מִבֵּין מֵאֵי קָאָמַר, מִכָּל מְקוֹם הַלְשׁוֹן
 שֶׁל הַזֹּהַר מְסַגֵּל לְשִׁכְיִנְתָּא וּלְנִשְׁמַתָּא לְקֹרָא בּוּ
 יוֹתֵר מִכָּל יַעֲסֶק הַתּוֹרָה.

(תקון ליל הושענא רבא, ספרי יראים)

אֶף עַל פִּי שְׁעָקַר לְמוֹדְנוּ בְּתַלְמוּד וּבְהִלְכוֹת
 וּבְפִסְקֵי הַדִּינִים, מִכָּל מְקוֹם צָרִיךְ מִי

שְׁחַנְנוּ הַשֵּׁם שְׁכָל לְיַחַד מְקַצֵּת שְׁעוֹת לַחֲכָמָה
הַפְּנִימִית. אֲבָל צָרִיךְ שְׁמִירָה אַחַר שְׁמִירָה
לְבַל יֵט אֲשׁוּרוֹ מְנִי הַדֶּרֶךְ וַיָּבֹא לְהַגְשִׁים
כָּל־פִּי מֵעֵלָה.

(טעמי המצוות להַרְדָּב"ז [רבי דוד בן שלמה אבן זמרא] מצוה כ"ב)

זְכוּת הַרְבֵּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאי מְסִיעֵת לְהַבָּא
לְטָהָר

רְאוּי לְכָל אִישׁ הַיָּרָא וְחָרַד אֶל לְבוֹ יוֹם הַהוּא
לָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה, כִּי זְכוּת רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר
יוֹחָאי מְסִיעֵ לְהַבָּא לְטָהָר, וְלֹא לְבִלּוֹת הַזְּמַן
בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים בְּהַבְּלִי עוֹלָם אֲשֶׁר הוּא
לְצַדִּיק לְטָהָר וְכו'.

(רבי יהונתן איבשיץ זכר צדיק וקדוש לברכה)

לְהִיּוֹת נוֹהָרִים לְהִיכָל הַמְּלֶךְ לְעֶסֶק בְּחַכְמַת
הַקְּבֵלָה וְהַזְהָר הַקְּדוֹשׁ בְּחֶלֶק נִכְבָּד בְּיֹתֵר
בְּסֹדֵר הַיּוֹם, וְאַף רַב שְׁעוֹת הַיּוֹם

הַתּוֹרָה הִיא אֲמֻצָּעִי בְּלְבָד. וְהָעֶסוֹק בָּהּ צָרִיךְ

לְהִיּוֹת מִתּוֹךְ שְׂאִיפָה וְרָצוֹן עֲמֵק לְדַבְּקוֹת
 בַּהֲשֵׁם. וְשׁוֹם כְּוֹנֵה אַחֲרַת אֲסוּרָה בְּהִיכַל הַשֵּׁם.
 בְּרוּר, שְׂאֵם לּוֹמְדֵי הַתּוֹרָה הָיוּ עוֹסְקִים בָּהּ
 מִתּוֹךְ אֲהַבַת הַשֵּׁם הַיּוֹקֶדֶת בְּלִבָּם, וְהִרְצוּן
 לְהִדְבֵּק בּוֹ הוּא זֶה שֶׁהָיָה מְמַלֵּא אֶת כָּל
 יְשׁוּתָם, לֹא הָיָה נּוֹצֵר שׁוֹם וְכוּחַ בְּקִשְׁר
 לְפָנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, וְכֻלָּם הָיוּ נוֹהָרִים לְהִיכַל
 הַמֶּלֶךְ לַעֲסֵק בְּחֻכְמַת הַקְּבָלָה וְהַזְהַר הַקְּדוֹשׁ
 בְּחֵלֶק נְכֹבֵד בְּיוֹתֵר בְּסֹדֵר יוֹמָם, וְאַף רַב שְׁעוֹת
 יְמֵיהֶם. (שביל הפרדס, כרך יא, פרשת וישלח תשנז)

לֹא יִשְׁיג אֲרָחוֹת חַיִּים אֶלָּא עַל יְדֵי לְמוּד
 הַזְהַר - בְּדוֹר הַזֶּה אִי אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ
 שְׂכִינָתָא עֲלֵיוֹנָה אֶלָּא עַל יְדֵי הַזְהַר וְכֹתְבֵי
 מֶרֶן הַרְבֵּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל בְּלִבָּד

לֹא יִשְׁיג אֲרָחוֹת חַיִּים אֶלָּא עַל יְדֵי לְמוּד
 הַזְהַר... וּבְדוֹר הַזֶּה אִי אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ
 שְׂכִינָתָא עֲלֵיוֹנָה אֶלָּא עַל יְדֵי הַזְהַר וְכֹתְבֵי מֶרֶן

הַרְבַּ חַיִּים וַיִּטְאַל בְּלִבְד שְׁנֵאמְרוּ בְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ,
 וּבִדְוֹר הַזֶּה מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים אוֹהֵב יָמִים
 מִבְּלִי לְבָלוֹת יוֹם בְּלִתִּי קֹדֶשָׁה לְרְאוֹת טוֹב
 עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה יְדִבֵּק נַפְשׁוֹ בְּסִפְרֵי הַזֹּהַר
 וּבְכַתְּבֵי מָרְן הַרְבַּ חַיִּים וַיִּטְאַל בְּלִבְד. (רבי יצחק
 אֲזִיזִיק יְהוּדָה יְחִיאֵל סְפָרִין מְקוֹמְרָנָה, הֵיכַל הַבְּרָכָה, דְּבָרִים נח:)

הַזֹּהַר מְאִיר לָנוּ בַּגְּלוּת עַד יִתְגַּלֶּה בְּזִכּוֹת
 זֶה מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הִנֵּה בַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר נִכְתַּב הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ
 הַזֹּהַר שֶׁהוּא מִהָאֶרֶת הָאוֹר כִּי טוֹב
 הַגְּנוּז... וְזֶה מְאִיר לָנוּ בַּגְּלוּת עַד יִתְגַּלֶּה בְּזִכּוֹת
 זֶה מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ. יְהִי אוֹר זֶה אוֹרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ. (רבי צבי אלימלך שפירא מדינוב, מהרצא, בני
 יִשְׁשֹׁכֵר, מֵאמְרֵי חֹדֶשׁ אֵיר מֵאֲמַר ג' אוֹת ד')

לְמוֹד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ בְּזִמְנֵי הַזֶּה נִצְרָף לָנוּ מְאֹד
 לְהִגָּן וּלְהַצִּיל אוֹתָנוּ נֶגֶד כָּל רַע
 לְמוֹד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ בְּזִמְנֵי הַזֶּה נִצְרָף לָנוּ מְאֹד

לְהַגִּן וּלְהַצִּיל אוֹתָנוּ נֶגֶד כָּל רָע, כִּי גְלוּי
הַחֲכָמָה זֹאת עֲתָה בְּדוֹרוֹת גְּרוּעוֹת הוּא. כִּי
שִׁיְהִיָּה לָנוּ מִגֵּן עֲתָה לְאַחֵז בְּלִבְךָ שָׁלֵם
לְאַבִּינוּ שֶׁבַשְׂמַיִם. כִּי אוֹתָן דּוֹרוֹת קוֹדְמִים הָיוּ
אֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה וַחֲסִידִים וְהַמַּעֲשִׂים טוֹבִים הָיוּ
מִצִּילִין אוֹתָן מִפְּנֵי הַמְּקַטְרָגִים. עֲתָה רְחוּקִים
אָנוּ מִשָּׂרֵשׁ הָעֲלִיּוֹן כְּמוֹ הַשְּׂמָרִים בְּתוֹךְ
הַחֲבִיּוֹת. מִי יִגֵּן עָלֵינוּ אִם לֹא קָרִיאוֹתֵינוּ
בַּחֲכָמָה הַזֹּאת. (הרב יעקב צמח בהקדמתו לעץ חיים)

מְאִירִים נְשֵׁמַת הָאָדָם

שְׁנֵי הַסְּפָרִים, הַזוהר הַקָּדוֹשׁ וְאוֹר הַחַיִּים
הַקָּדוֹשׁ, מְאִירִים אֶת נְשֵׁמַת הָאָדָם.

(בַּעַל יְסוֹד הָעֲבוּדָה)

קְבִיעוֹת בְּלִימוֹד הַזוהר

גַּם בְּכָל שַׁבַּת תִּקְבְּעוּ לְלַמֵּד שְׁעוֹר בַּזוהר
הַקָּדוֹשׁ.

(הַנְּהַגוֹת הַרַב רַבֵּי יַעֲקֹב מִלִּיסָא זצ"ל אוֹת ג')

וְעִקְרֵי סוּדוֹת הַזֹּהַר הֵם מִחֲתָמִין בְּאֶלֶף עֵיזֶקִין
וְעֵין בְּתִשְׁבּוֹת חַוֵּת יֵאִיר (סימן ר"י) מֵה שְׁכָתָב
הוּא וּמֵה שְׁכָתָב בְּשֵׁם אָבִיו זְכוּרֵנוּ צְדִיק
לְבָרָכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא עֵין שֵׁם שְׁהֶאֱרִיכוּ
בְּדַבָּרִים הָאֵלֶּה וְעַם כָּל זֶה לֹא מִנְעָתִי עֲצָמִי
מִלְלָמֵד בַּזֹּהַר בְּשִׁבְתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים וְסִמְכָתִי
יִתְדוֹתַי עַל מֵה שְׁכָתָב הַזֹּהַר פֶּרֶשֶׁת בַּמְדָּבָר וְזֶה
לְשׁוֹנוֹ וְהַמְשָׁכִילִים יְבִינּוּ מִסֵּטְרָא דְבִינָה וְכוּ'.
שְׁמַעֲנִין מֵהַמְּאָמֵר הַזֶּה שֶׁטוֹב הוּא לְלָמֵד הַזֹּהַר
שְׁבִזְכוֹת זֶה יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא אֲמָנָם מִמֵּה
שְׁכָתוֹב דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעָם וְכוּ' הַאי סֵפֶר
הַזֹּהַר, מִשְׁמַע טְעִימָה בְּעֵלְמָא, אֲמָנָם לֹא
לְהַסְבִּיר סְבָרָה מִדְּנִפְשִׁיהַּ בְּדַבָּרֵיהֶם שְׁאִינָם
מְבִינִים לוֹ בְּנֶקֶל בְּלִי עֵיוֹן וְכֹה עָשִׂיתִי וְאֶעֱשֶׂה
כִּי יֵשׁ בּוֹ מוֹסְרִים וְהִנְהָגוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַתְקַדֵּשׁ
אֶפְלוּ מִמֵּה שְׁמַתָּר לוֹ גַּם מֵרְאָה לָנוּ גְּדֻלוֹת
וְרוֹמְמוֹת תּוֹרָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה אֲבָל מִמֵּה שְׁנִרְאָה
שֶׁהֵם דַּבָּרִים פְּשׁוּטִים הֵם עוֹמְדִים בְּרוֹמוֹ שֶׁל

עוֹלָם וְעֶקְרֵי סוּדוֹת הַזֹּהַר הֵם מִחֲתָמִין בְּאֶלֶף
 עִיזְקִין כְּדֹאִיתָא בְּזֹהַר וְלֹא יִפְתַּח עַד כִּי יָבוֹא
 הַגּוֹאֵל וְחֲדוּשֵׁי תוֹרָה מֵאֲתוֹ יֵצְאוּ וּמְלֵאָה
 הָאָרֶץ יִדְעָה וְגוֹמֵר. (הוספות יסוד יוסף תקון יג)

אֲשֶׁרִי הָעוֹסֵק בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה וּבְדַבְרֵי רִשְׁבִּי
 שְׁכֵמוֹ שְׁטָעַם בְּעוֹלָם הַזֶּה מֵעֵין עוֹלָם הַבֵּא כֵּן
 יִשְׁבִּיעוּהוּ מִפְּנֵי מַעֲשָׂיו וְתוֹרָתוֹ

אִם אָדָם טוֹרֵחַ בְּזֵה הָעוֹלָם לְדַעַת אֶף עַל פִּי
 שְׂאִין לוֹ לֵב עֲתָה יִהְיֶה לוֹ לֵב בְּמַתִּיבְתָא
 דְּרַקִּיעָא. וְכָתוּב בְּפָרָשַׁת וַיֵּשֶׁב (דף קפה.),
 אוֹרֵיתָא לֹא יִתְנַשֵּׂי מִדְּמִיכִי עֲפָרָא דְהָא כְּדִין
 יִנְדַעוֹן כָּל הַהִיא אוֹרֵיתָא דְשָׁבְקוּ כֵּד אֲסַתְלָקוּ
 מֵהָאֵי עֲלָמָא, הַהִיא אוֹרֵיתָא נְטִירָא מֵהָהוּא
 זְמַנָּא וְתִיעוּל בְּמַעֲיָהוּ כְּמִלְקָדְמִין וְאִיהִי
 תַּמְלִל בְּמַעֲיָהוּ.

וְכָל מְלִין מִתְתַקְנָן יִתִּיר מִכְמָה דְהוּוּ
 בְּקַדְמִיתָא, דְהָא כָּל אֵינוֹן מְלִין דְאִיהוּ

לָא יְכִיל לְאַדְבָּקָא לוּ כְּדָקָא יָאוּת וְאִיהוּ
 אֲשַׁתְּדַּל בְּהוּ וְלֹא אֲתַדְבֵּק בְּהוּ. כְּלָהוּ עָאֲלִין
 בְּמַעוּי מִתְתַקְנָן, וְאוּרִייתָא תְּמַלִּל בֵּיהּ. וְהִינוּ
 דְּכְתִיב וְהִקְיִצוּתָּהּ הִיא תְּשִׁיחָךְ וּשְׁנֵי מַלְאָכֵי
 הַשָּׁרֵת מְסֻדְרִין תְּלַמּוּדוֹ שֶׁל אָדָם בְּפָנָיו בְּצִאתוֹ
 מִן הָעוֹלָם שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ בַּשָּׂת פָּנִים לְפָנֵי
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ שְׁדַרְשׁוּ עַל פְּסוּק לֹא
 יִרְעִיב הָוְיָה נֶפֶשׁ צְדִיק וְאִם כֵּן אֲשֶׁרִי הָעוֹסֵק
 בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה וּבְדַבְרֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי
 שְׂכַמוֹ שְׂטַעַם בְּעוֹלָם הַזֶּה מַעֲיִן עוֹלָם הַבָּא כֵּן
 יִשְׁבִּיעוּהוּ מִפְּנֵי מַעֲשָׂיו וְתוֹרָתוֹ וְאָמַר מוֹרֵי
 הַגָּאוֹן מִפָּאֲנוּ זִכָּר צְדִיק לְבִרְכָה כִּי שְׁנֵי
 מַלְאָכִים אֵלָיו הֵם יִצָּר טוֹב וְיִצָּר הָרַע לְהִיּוֹת כִּי
 הֵם שְׂמַעוּ מִפִּי תוֹרָה כָּל יְמֵי חַיָּיו וְנִתְקַדְּשׁוּ
 שְׁנֵיהֶם עַל יְדוֹ שְׂמֵשֶׁךְ אוֹתָם לְבֵית הַמְּדַרְשׁ
 וְאִם בְּמַתָּן תּוֹרָה אָמַר בְּתַקוּן כ"ב שְׁכָל אֶחָד
 מֵהַמַּלְאָכִים הָיָה עוֹשֶׂה עֲצָמוֹ קוֹל וּפּוֹרֵחַ
 בְּאוֹר וְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁהָיָה אוֹמֵר נַעֲשֶׂה

וְנִשְׁמַע הָיָה שׁוֹרָה בְּפִיו וּמִלְמַדוֹ הַתּוֹרָה כְּלָה
 כָּל שָׁכֵן שֶׁהִמְלֵאכִים גְּבוּרֵי כַחוֹ שֶׁל הָאָדָם
 הַמְתֵּהוּיִם מִתּוֹרָתוֹ וּמַעֲשָׂיו בְּחַיָּיו שְׁלוֹמֵדִים
 וּמְבִינִים אוֹתוֹ בְּעֵצָם מֵה שְׁלֵמֵד וְהִגָּה בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וְזֵהוּ לְגֵרָם אֵינִישׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהָדָר
 לְסִבֵּר בְּעוֹלָם הַבָּא לְגֵרָם אֵינִישׁ וְאַף עַל גַּב
 דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר כִּי עֲתִיד לְהִבִּין וְאָמְרוּ
 הֵאֵי מֵאֵן דְּבַעֵי לְמַנְדַּע אַף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע
 שְׂבַחָא אִיהוּ לֵיהּ כִּי מִי שְׁטָרַח וְלֹא הִשְׁיֵג יִזְכָּה
 וְיִבִּין בְּגֵן עֵדֶן וְלָכֵן טוֹב לְגֵרָם סֵפֶר הַזֶּה
 וְתִקְוִינִים וְרַעֲיָא מְהִימְנָא וְכִיּוֹצֵא גַם שְׁלֹא יִבִּין
 אוֹתָם. (מעבר יבק מאמר שפתי רננות פרק כו)

יעסק בספר התקונין להרשב"י זכרונו לחיי
 העולם הבא... וספר הזהר עצמו יעסק בו
 מדי שבת בשבתו וחדש בחדשו

יעסק בספר התקונין להרשב"י זכרונו לחיי
 העולם הבא שהוא פנת להבין על ידו

בְּסֵפֶר הַזֹּהָר וְסֵפֶר הַזֹּהָר עֲצָמוֹ יַעֲסֹק בּוֹ מֵדֵי
שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ וְחֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ וְהַכֹּל לְפִי מָה
שֶׁהִיא אָדָם אֵלֶּה שֶׁהֲצַעֲתִי הַדְּבָרִים לְפָנָיו
וְהַמְשָׁכִיל יִבִּין וַיִּבְחַר.

(סדר היום, סדר הלמודים במועדי השם)

וַיָּאֵר אֶת הַלֵּילָה בְּתַקוּנֵי הַזֹּהָר כְּעֵצָם
הַשָּׁמַיִם לְטָהָר

וְעַם הַיּוֹתוֹ בְּחֹר כְּאַרְזִים נִכְנָס בְּכִי טוֹב אֶל
תָּא הָרְזִים וְלֹא הֵשִׁיב אַחֲוֹר יְמִינוֹ מִפְּנֵי
חֶסֶר זְמַנּוֹ כִּי אָמַר מִחֻשְׁבַּת הַמָּקוֹם קִדְמָה
לְמִחֻשְׁבַּת הַזְּמַן וּבִעֵת פְּקִדַת הַמְשֻׁמּוֹרוֹת קִדְמוֹ
עֵינָיו אֲשֻׁמּוֹרוֹת וְהִתְקִין מְאֹרוֹת וַיָּאֵר אֶת
הַלֵּילָה בְּתַקוּנֵי הַזֹּהָר כְּעֵצָם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר.

(שו"ת דביר יוסף בהקדמה, מתלמידו בעל יד מלאכי)

לְמוֹד חֲמֵשׁ דְּפִין זֶהָר בְּכָל יוֹם הוּא תוֹעֵלַת
גְּדוּל לְהַנְפֹּשׁ

הַמְקַבְּלִים כְּתָבוּ, כִּי חֲמֵשׁ דְּפִין מִזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ

בְּכָל יוֹם הוּא תוֹעֵלֶת גְּדוֹל וְתִקּוּן גְּדוֹל לַנֶּפֶשׁ
 לְהַאֲרִיחַ וּלְזַכְּכָה וּלְתַקְּנָה, וְהוּא מֵרַפָּא וְתִקּוּן
 לְחַטָּאִים וּלְפִשְׁעִים שֶׁל הַנֶּפֶשׁ.

(מִטָּה אֲפָרִים סִימָן תַּקט"ו סְעִיף קָטָן ז')

מִי שֶׁלֹּא לָמַד רְזִין דְּאוֹרֵיתָא לֹא זָכָה
 לְפִנְיָמִיּוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

מִי שֶׁלֹּא לָמַד חֲכָמַת הַקְּבִלָּה שֶׁל סוּדוֹת וְרְזִין
 דְּאוֹרֵיתָא, לֹא זָכָה לְפִנְיָמִיּוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה כּו'. (סֵפֶר בְּרִית מְנוּחָה דָף ב' :)

עֵת קְבוּעַ בְּסֵפֶר הַזֹּהַר

וְהַעֲקֹר שְׂיִהְיֶה עֵת קְבוּעַ בְּכָל יוֹם לְלִמּוּד סְפָרֵי
 מוֹסֵר כְּמוֹ רֵאשִׁית חֲכָמָה וְסֵפֶר הַיֵּשֶׁר
 לְרִבֵּינוּ תָם וּבְפָרְט בְּסֵפֶר הַזֹּהַר.

(מֵאָה שְׁעָרִים עַמ' 40)

מי שלא למד רזין דאורייתא לא זכה
לפנימיות הקדוש ברוך הוא

מי שלא למד חכמת הקבלה של סודות ורזין
דאורייתא, לא זכה לפנימיות הקדוש ברוך
הוא יתברך ויתעלה כו'. (ספר ברית מנוחה דף ב' :)

אם ימצא אחד בעיר ושנים ממשפחה הלומד
סתרי תורה, האיש הזה הוא בעקר בדעת
השלם בלי חסרון. (ספר קנה הגדול דף מ"א עמ' ג)

מי שאינו מאמין ולומד תורת הח"ן הוא
בבחינת "מפריד אלוף לא יראה מאורות"

הרב משה זכותא פרשת קדושים (דף ע"ב)
כתב: אפלו השיג ג' מעלות, פשט רמז
דרוש, ולא רצה לדעת חכמת הסוד, אז ימנע
אור התורה, דהינו "משם הוי"ה, ויהיה
הו"ה על הו"ה. פרוש הדברים, שאנחנו
מחייבים לעשות בבחינת פ'ר'ד'ס', דהינו

פִּשְׁט רִמְז דְרוּש ס'וד, נֶגְד ד' אוֹתוֹת שֵׁם
הוֹי"ה בְרוּךְ הוּא, וְאִם כֵּן אֶפְלוּ הַשִּׁיג כָּל
הַג', פִּשְׁט, רִמְז, דְרוּש, נֶגְד ג' אוֹתוֹת הוֹי"ה,
וְלֹא הַשִּׁיג נֶגְד ס'וד, דְהִינּוּ י', הוּא בְסוּד הו"ה
עַל הו"ה.

עַל זֶה נִרְאָה פְרוּשׁ הַפְּסוּק בְּתַהֲלִים "אֵל תִּהְיוּ
כְּסוּס כְּפָרָד אֵין הָבִין בְּמַתְג" וְכו', כְּפָרָד
דְהִינּוּ בְג' אוֹתוֹת פ'ר'ד' בְּלֹא ס'וד, "אֵין
הָבִין" עִם הָאוֹתוֹת הוּא ע"א, גִּימְטְרִיָּה
סו"ד עִם הַכוֹלֵל, וְאִם כֵּן "אֵין הָבִין" בְּלֹא
ס'וד, הוּא כְּפָרָד, מִמָּשׁ נִפְרָד. וְעֵין בְּתַקוּנִים
ח' (דְפוּס קוּשְׁטָאנְטִינָא דְף קמט.), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: ד'
נִכְנְסוּ לְפָרָדִים חַד הַצִּיץ כו', הָנִי תִלְת נִכְשְׁלוּ
הוּא ס'וד פ'ר'ד, הַג' עָלוּ בְפ'ר'ד', וְרַבִּי עֶקִיבָא
עָל בְּשָׁלוּם וְנִפְק בְּשָׁלוּם, עֵין שֵׁם בְּאַרְךְ, עַד
כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

(תפארת ישראל מהרב הקדוש מסאטאנאב זצוק"ל, פ' קדושים)

לְלַמֵּד זֹהַר בְּכָל עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ

יְגַמֵּר הַפְּרָשָׁה שְׁנַיִם מְקָרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם בְּעֶרֶב שַׁבַּת מִיַּד לְאַחַר חֲצוֹת בְּכוּנָה רְצוּיָה, וַיִּרְאֶה לְהַשִּׁים אֶל לְבוֹ לְקַיִם הַמְצוּוֹת שְׁקוּרָא. וְאַחַר כֵּן הַפְּטָרָה וּמְזִמּוֹר הַשֵּׁם מְלֶךְ, וּמְאַמֵּר אֶחָד מִזֹּהַר, וּמְשַׁנָּה יְצִיאֹת הַשַּׁבַּת, וַיִּרְחֹץ פָּנָיו יָדָיו וְרַגְלָיו לְכַבוֹד שַׁבַּת, וַיִּקְבַּל שַׁבַּת בְּשִׂמְחָה. (הנהגות צדיקים - דרך חיים לאחד מגדולי גאוני קדמאי)

גִּדְל מַעֲלַת לְמוֹד הַזֹּהַר וְהַתְּקוּנִים

סְגָלָה לְהַנְצִיל מִגְּאֻוָּה, לְהַרְבּוֹת בְּלְמוּד זֹהַר הַקְּדוֹשׁ, בְּדוּק וּמְנֻסָּה. (ספרי יראים)

וְהַעֲקָר שְׂיֵהִיָּה עֵת קְבוּעַ בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד סְפָרֵי מוֹסֵר כְּמוֹ רֵאשִׁית חֲכָמָה וְסֵפֶר הַיֵּשֶׁר לְרַבֵּינוּ תָם וּבְכַרְט בְּסֵפֶר הַזֹּהַר.

(מֵאָה שְׁעָרִים עֲמוּד 40)

הַחֲכָמָה הָאֲמִתִּיּוֹת חֲכָמַת הַקְּבָלָה הָאֱלֹקִית הִיא עֲקָר הַצְּלָחַת הַנֶּפֶשׁ, וְאֵין לְאָדָם

לְהַפְטֵר מִמֶּנָּה בְּשׁוֹם אִפֶּן, וְהִיא עֶקֶר תּוֹרַת
 יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַגִּיד דְּבָרָיו
 לְיַעֲקֹב חֶקְיוֹ וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל וְגו' וְכו'.
 וְאוֹמֵר אָנִי, הַלֹּאִי שְׁלֵא הָיוּ מִקְלִין גְּדוּלֵי
 הַדֹּר בְּלִמּוּד הַחֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה וְהַלֹּאִי הָיוּ
 מְלַמְּדִים דְּרוֹךְ לְתַלְמִידִים לַעֲסֹק בַּחֲכָמָה
 הַלְּזוֹ, אֲזִי בּוֹדָאִי לֹא הָיָה שׁוֹם הַרְמַת
 רֵאשׁ לַחֲכָמָה הַחִיצוֹנִיּוֹת וְהָיוּ כָּל הַחֲכָמוֹת
 נִדְחִים מִפְּנֵיהָ כְּמוֹ שְׂנֵדָחָה הַחֲשֵׁךְ מִפְּנֵי
 הָאוֹר, אֲךְ שְׁעוֹנוֹתֵינוּ גָּרְמוּ שֶׁגַם כִּמָּה
 וְכִמָּה מִצְדִּיקֵי הַדֹּר סָגְרוּ אֶת דְּלֹתֵי הַחֲכָמָה
 בְּפָנֵי פְרָחֵי הַכְּהֵנָּה וְאָמְרוּ שְׁלֵא יִלְמְדוּ
 עַד שִׁיְהִיָּה בְּעַלְי מְדֻרְגָּה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ,
 וְהִנֵּה עֲבוּר זֶה נִשְׁאַרְנוּ עֲרָמִים מִן הַחֲכָמָה
 הַקְּדוּשָׁה וְנִתְגַּבֵּר בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים חֲשָׁכוֹת
 הַחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת הַכֶּסֶל בַּחֲשֵׁךְ הוֹלֵךְ
 וְכו' וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהִי אוֹר וַיֵּאֶר לָנוּ.

(מעין גנים פרק א')

אֶפְלוּ בַעֲת עֲצֵלוֹת וְכַבְדוֹת יִתְגַבֵּר בְּלִמּוּד
הַזֹּהַר

עָקַר גְּדוֹל לְהִתְגַבֵּר מְאֹד בְּכַח לְלַמֵּד דִּיקָא
בַּעֲת הַזֹּאת שְׂאִינוּ מְרַגֵּישׁ בְּעֲצָמוֹ שׁוּם
חֶשֶׁק לְלַמֵּד רַק הַחֲמֵר מְקַרְרוֹ בְּעֲצֵלוֹת
וּבְכַבְדוֹת וְכוּ', אֶפְלוּ שְׂמַחוּ וְלָבוֹ אֲטוּמִים
וְלֹא יָכוֹל לְכַוֵּן כָּלֵל מֵה שְׁלוּמֵד, אַף עַל פִּי כֵן
יִתְגַבֵּר בְּכַח לוֹמֵר אֲז בְּפִיו אֶת דְּבָרֵי הַגְּמָרָא
מִשְׁנִיּוֹת מְדַרְשׁ וְזוֹהַר.
(מנחת עיני אות כ"ה)

שְׂאֵלָה: אָמַר נָא לִי, מֵהוּ הַסְּגָלָה בְּלִמּוּד
סֵפֶר הַזֹּהַר.

תְּשׁוּבָה: סְגָלוֹת רַבּוֹת מְצִינוּ בְּסִפְרִים
לְהַעֲוֹסְקִים בְּסֵפֶר הַזֹּהַר, וְכֵאֵן
נַעֲלָה בְּקִצּוֹר לְדַגְמָא שְׁבַעֵה עָשָׂר מֵהֶם:

א. עַל יְדֵי לִמּוּד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר זְכוֹת רַבִּי שְׂמַעוֹן
וְהַחֲבָרִים שְׁלוֹ יִגְנוּ עָלָיו.

(זְכִירָה לְחַיִּים דָּף יד ע"מ ד')

ב. ועוד, שזכות רבי שמעון בן יוחאי בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא.

(ספר אברהם במחזה דרוש ט"ז)

ג. ולמוד הזהר הקדוש סגלה ליראת שמים.
(הקדמת רבי משה בסולה לספר התקונים)

ד. העסק בספר הזהר סגלה להשגה.
(האר"י זכרונו לברכה בשער רוח הקדש דף יא:)

ה. העסק בזהר הקדוש בתדירות סגלה להביא את האדם להתקשרות לאין סוף ברוך הוא.
(רבי ישראל דוב מוילעזניק,

שארית ישראל שער ההתקשרות שער א' דרוש ה מאמר ב)

ו. הלמוד בזהר הוא תקון גדול לבעל תשובה.
(שבחי האר"י זכרונו לברכה)

ז. הלמוד בזהר הוא תקון גדול לנשמה.
(מורה באצבע אות מד)

ח. ולזכות הנשמה.

(הגהות מורינו הרב רבי צבי אלימלך אות ט)

ט. למוד בזהר הקדוש מסיר טמטום הלב.

(מאה שפרים לבעל התניא)

י. בלמוד הזהר בונה עולמות.

(כסא מלך על תקוני הזהר תקון מג אות ס)

יא. הלומד בספר זהר הקדוש בעולם הזה, אז לעתיד לבוא לא ישב בבושה.

(זהר פ' וישב דף קפ"ה. בכללות,

ובפרטות בלקוטי תורה לבעל התניא פ' צו)

יב. למוד סתרי התורה הוא סיוע רב להבנת נגלות התורה.

(רבי אברהם מסלונים בספר תורת אבות)

יג. הלמוד בזהר מביא את האדם לאהבת הבורא.

(הרמ"ז בהגהותיו לספר הכנאות)

יד. הלמוד בזהר מביא את האדם לאמונה.

(אמרי פנחס שער ט אות ג)

טו. למוד הזהר הקדוש מציל את האדם
ומשפחתו ממגפה ושערורות.

(שם שער ו אות עג)

טז. מביא רפואה לכאב שנים.

(מעשי אמת לתלמיד החוזה מלובלין נדפס בס' אמת ויציב ח"ד ע"א)

יז. והוא רפואה לרגלים ולהוצאת קוץ.

(אמרי פנחס שער ט אות ג)

ל"ג בעמר מסגל לרפואת הגוף והנפש

ל"ג בעמר מסגל לרפואת הגוף והנפש.

(אורה ושמחה דף כ')

לְמוֹד הַתְּקוּנֵי זֹהַר הַקְּדוֹשׁ מִקְרַב הַגָּאֵלָה
 לְמוֹד הַתְּקוּנֵי זֹהַר הַקְּדוֹשׁ... מִטֵּהַר הַגּוֹף
 וְהַנְּשָׁמָה וְסִגְלָתוֹ לְקָרֵב הַגָּאֵלָה
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

(רבי חיים צבי עהרנרייך, מטה אפרים, קצה המטה, ס"ק כג)

אִי לֵאלֹהֵי שְׁלֵא רוֹצִים לְלַמֵּד אֶת הַזֹּהַר, מִפְּנֵי
 שֶׁהֵם מְבִיאִים לְעוֹלָם עֲנִי, מִלְחָמוֹת
 וְאַסוֹנוֹת - אִי לֵאלֹהֵי שְׁלֵא רוֹצִים לְלַמֵּד אֶת
 הַזֹּהַר, מִפְּנֵי לְמוֹד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ מִבְּטֵל כָּל
 מִינֵי פְרַעַנְיּוֹת וְגִזְרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת - כְּבָר יְדוּעַ
 לְכַבּוֹדָם מַעֲלֵת לְמוֹד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר הוּא
 מִבְּטֵל כָּל מִינֵי פְרַעַנְיּוֹת וְגִזְרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת.
 (רפני ירושלים, שנת תרפא)

תְּלַמִּידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַמְּשִׁיכוֹ הַנְּהַגָה זֹ
 עַל כֵּן קָבְעוּ תְּלַמִּידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב אֶת עֵקֶר
 לְמוֹדָם בְּסִפּוֹר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ, וְהֵם

נחשבים לתלמידיו של רבי שמעון בר יוחאי, שאף הם אחזו דרכם בקדש שאין צריך ללמד חובה ולשרף את החוטאים כי אם להסתכל בעין טובה ועל ידי זה יכולים להחזירם בתשובה, להסיר מהם הלב חורש מחשבות און ושיקבלו לב בשר לחזור בתשובה שלמה לפני ה' יתברך. (ספר הזוהר קלויזנבורג, מתוך דברי קדשו בשעור חמש ורש"י פרשת אמור תש"מ, "ל"ג בעומר").

מתוך מכתבו של פ"ק אדמו"ר רבי שלום יהודה גראס

אבדק"ק עטרת ישעיה האלמין בית שמש

... ובצואת רבנו הגאון רבי יעקב מליסא (אות ג), "גם בכל שבת תקבעו ללמד שעור בזוהר הקדוש", עד כאן. והגאון רבי אברהם ענתבי זצ"ל בספרו "אהל ישירים" (שער התשובה, פרק א'), כתב וזה לשונו: מצאנו

רֵאֵינוּ מֵשֵׁם הָאֲרִיז"ל שְׁלֵמוֹד בְּסֵפֶר הַזֶּהר
וְהַתְּקוּנִים הֵם יוֹעִילוּ לְנִשְׁמָה לְהַזְדַּכֵּךְ מְאֹד,

אֶף עַל פִּי שְׂאִינוּ מִבֵּין
הָאָדָם עוֹמֵק כּוֹנֵתוֹ,
דְּאֶפִּילוּ לְפִי פִּשְׁטוֹת
דְּבָרָיו הֵם דְּבָרֵי מוֹסֵר
הַשֶּׁכֶל וְכָל דְּבָרָיו כְּגַחֲלֵי
אֵשׁ וְנִכְנָסִים בְּלֵב הַלּוֹמֵד
וְהַשׁוֹמֵעַ, וּבִפְרָט אִם
יִתְעוֹרֵר בְּבִכְיָה וְשִׁבְרוֹן

לֵבב כְּשֵׁלּוֹמֵד בְּסֵפֶר הַזֶּהר, אֵין סֵפֶק
שְׁנַמְחָלִים עֲוֹנוֹתָיו, וַיְבָרְחוּ הַמְּזִיקִים וְהַסְטָרָא
אַחֲרָא מִמֶּנּוּ הֶרְחַק כְּמִטְחָוֵי קֶשֶׁת, וּמְכָל שְׂכָן
אִם יִלְמְדוּ לְמוֹד זֶה בְּלִילָה מִחֲצוֹת לַיְלָה
וְאֵילָךְ, שְׂיוֹעִיל מְאֹד לְזַכֵּךְ נִשְׁמָתוֹ, אַחַר
שְׁבוּכָה עַל גְּלוֹת הַשְּׂכִינָה וְהַחֲרָבָן וְהַגְּלוּת,
וְאַחַר כֵּן יֵשֵׁב וַיִּלְמַד עַד שִׁיעֲלָה עֲמוּד
הַשַּׁחַר, וַיַּחֲבֵר לַיְלָה וַיּוֹם, וְעָלִיו נֶאֱמַר "יוֹמָם

יְצוּה הַשֵּׁם חֶסֶדוֹ, שְׁחוּט שֶׁל חֶסֶד מְשׁוּךְ
 עָלָיו כָּל הַיּוֹם מִשׁוֹם דְּ"בַלְיָלָה שְׂרִירָה עִמִּי".
 וְגַם בְּשִׁבְתוֹת לֹא יִלְמַד אֶלָּא בְּסִפּוֹר הַזֹּהַר,
 שֶׁהַשִּׁבְתָּ קִדְשׁ וְסִפּוֹר הַזֹּהַר קִדְשׁ, וְאִם לֹא יִדּוּ
 בְּחֻכְמַת הַקְּבָלָה יִלְמְדוּ בְּיוֹם הַשִּׁבְתָּ, וַיְהִי לּוֹ
 סִיּוּעַ גָּדוֹל בְּלְמוּדוֹ.

וּבְסִפּוֹר "אֲבִיר הַרוּעִים" (חֻלְק א' עֲמוּד פ"ג אוֹת
 קס"ח) מְסַפֵּר, שֶׁפַּעַם אַחַת בְּשַׁעָה
 שֶׁהַתְּבוּדָה עֲצָמוֹ רַבְּנֵי הַקְּדוּשָׁה וְנוֹרָא אֲדָמוֹ"ר
 מְסוֹכְטָשׁוּב זַצ"ל לְלַמֵּד הַזֹּהַר הַקְּדוּשָׁה וְכוּ',
 וְהָיָה מִשִּׁיךְ אֶת כּוֹבַע הַשְּׂטָרִימָל שֶׁעַל רֹאשׁוֹ
 לְמַטָּה עַד גְּבוֹת עֵינָיו בְּאֶפֶן שֶׁכָּל הַמְּצָח שֶׁלוֹ
 הָיָה מְכֻסָּה, וְאַחַר כֵּן הִתְחִיל לְלַמֵּד
 בְּהַתְּלַהֲבוֹת עֲצוּמָה וּבְאִימָה וַיִּרְאֶה שְׂאִין
 לְשַׁעַר וּבְנֵהִימָה בְּקוֹל דְּמָמָה דְּקָה מְאֹד, וְרַק
 לְפָרְקִים הַתְּפָרֵץ מְלָבוֹ הַטְּהוֹר נְהִימָה גְּדוּלָה
 עַל אֵיזָה רְגָעִים, וְלֹא רָמוּ עֵינָיו הַטְּהוֹרִים וְלֹא
 הִגְבִּיֵה אֶת גְּבוֹת עֵינָיו לְהַבִּיט חוּצָה מִן סִפּוֹר

הזֵהר הַקְדוֹשׁ בְּכָל מִשְׁךְ לְמוֹדוֹ וְכוּ',
וּכְשֶׁהֵבִיט אַחַר כֶּךָ עַל הַמּוֹרָה שְׁעוֹת רָאָה
שֶׁלְמַד רַבְּנֵי הַקְדוֹשׁ בֶּן יוֹתֵר מֵאַרְבַּע שְׁעוֹת
שְׁלֵמוֹת, וְהַכֹּל הָיָה בְּהִתְעוֹרְרוֹת וְחֵד קְטִירָא
מִתְחַלָּה עַד סוּף בְּלִי הַפְּסִק רְגַע אַחַת וּבְלִי
הַיֵּט חוּצָה מִסְפָּר הַזֵּהר הַקְדוֹשׁ בְּכָל זְמַן רַב
הַהוּא, עַד כָּאן.

וּבַמִּשְׁנָה בְרוּרָה (סִימָן א סְעִיף קָטָן יב) כָּתַב
בְּשֵׁם בְּרָכִי יוֹסֵף, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:
"וְצָרִיךְ הָאָדָם לְקַבֵּעַ לוֹ עֵת לְלַמֵּד סְפָרֵי מוֹסֵר
בְּכָל יוֹם וְיוֹם אִם מְעַט וְאִם הַרְבֵּה כִּי הַגְּדוֹל
מִחֲבָרוֹ יֵצְרוּ גְדוֹל הַיִּמְנוֹ, וְתַבְלִין הַיֵּצֵר הָרַע
הוּא תוֹכַחַת מֵאֲמָרֵי חַז"ל". וּבְשַׁעַר הַצִּיּוֹן
(אוֹת כ"ו), כָּתַב בְּשֵׁם הַחַיִּי אָדָם, שֶׁהוּא יוֹתֵר
חַיִּיב מִלְמוֹד מְשֻׁנִּיּוֹת, עַד כָּאן.

וּבַסְּפָר "מֵאִיר עֵינַי יִשְׂרָאֵל" (כ"ג עֲמוּד
תקנ"ו), מוֹבָא שְׁמִקוּרְבוֹ שֶׁל רַבִּי

שְׁלֵמָה בְּלוֹךְ זצ"ל (תלמיד החפץ חיים) כותב, שרבי שלמה ספר לו על רבו מרן החפץ חיים זי"ע, שכל שבת קודש למד את הזוהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזוהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרבו כמדורש.

ובמכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג' בדפוס החדש), שספר בנו הרב אריה ליב על אביו מרן החפץ חיים, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים (וכעין מאמרם "דבר גדול מעשי מרכבה"), ומרגלא בפומיה תמיד כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה, ואי אפשר לבא עד חקר אלוה בהנהגתו עם הבריאה, אמנם דאג כי לא יספיק לו הזמן להתעמק בה, בשביל למודיו הנגלים שהם צורך

רבים, ועיין בספרי הקבלה רק לפעמים, ועל פי רוב בליילה בשעה מאחרת, כה זוכר אנכי מימי נעורי, ספרי קבלה היה לו רק מהמחברים הקדמונים, כמו ספר יצירה, וספרא דצניעותא עם באורי הגר"א, כן ספר התמונה, וספרי הזהר, כן ספר הפרדס משה לקורדובירו, וספרי עץ חיים ופרי עץ חיים, כן ספר עבודת הקדש להגבאי, וספרי הרבי יוסף גיקטליא הלא הם שערי אורה וגינת אגוז וספר שפע טל, זולתם לא (ועוד עיין שם עמוד קע"ב אות צא, ראה אור הזהר דף 82).

ובספר מעשה איש (חלק ג' עמוד צ"ח) מובא

שמרן החזון איש זצ"ל אמר להגאון רבי שמריהו גריינימן זצ"ל, שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזהר ופעם אמרו ללמד זהר, ואף הוא

עֲצֵמוּ לְמַד סֵפֶר הַזֹּהַר עִם הַגָּאוֹן רַבִּי שְׁמַרְיָהוּ
זצ"ל, עַד כָּאן.

וְעוֹד שֵׁם (חֵלֶק ד' עֲמוּד צג) מוֹבָא, שֶׁהַגָּאוֹן רַבִּי
שְׁמוּאֵל הַלֵּוִי וְוַאזְנֵר שְׁלִיט"א שָׂאֵל
פַּעַם אֶת מָרְן הַחֲזוֹן אִישׁ זצ"ל אֹדוֹת לְמוֹד
הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ לְמִי שֶׁלֹּא הִגִּיעַ לְחֻכְמָה זוֹ,
וְהִשִּׁיב מָרְן ז"ל, לְמַעַן הַלְמוּד אָסוּר, אֲבָל
לְמַעַן יֵרָאֵת אֱלֹקִים מִתֵּר וּמִצְוָה גְדוֹלָה הִיא,
כִּי אֵין לָךְ מֵאֲמָרֵי חוֹז"ל שְׁמֵלְהִיבִים כָּל כָּךְ.
כְּמוֹ מֵאֲמָרֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ.

וְעוֹד שֵׁם (בְּשׁוּלֵי הָעֲמוּד) מוֹבָא
שֶׁהָרַב רַבִּי שְׁמוּאֵל
עֲקִיבָא שְׁלִזִינְגֵר שְׁלִיט"א (אֲב"ד
שְׁטֵרֶסבוּרְג) מְסַפֵּר: בְּהִיוֹתִי עֹדֵין
בְּחֹר צָעִיר לְאַחַר בַּר מִצְוָה
נִתְּלוּתִי פַּעַם לְהַגָּאוֹן רַבִּי שְׁמוּאֵל וְוַאזְנֵר
שְׁלִיט"א, וְאָז זְכָרוֹנִי שֶׁהָיָה מְנַח עַל הַשְּׁלַחַן
סֵפֶר "הַזֹּהַר" (שֶׁהָיָה לְלֹא כְּרִיכָה), וְאָמַר הַגָּאוֹן

רבי שמואל וואזנר: נראה שלומדים הרבה בספר זה. והחזון איש חיך (ראה אור הזהר דף 86).

ובספר לב אליהו חלק א' (במעשים והנהגות עמוד ע"ה) מובא, שהגאון רבי אליהו לאפיאן זצוק"ל בכל יום אחר הצהרים היה לומד זהר הקדוש בנעימות קולו והתלהבות גדולה.

ובספר "המשגיח דקמניץ" (פרק ו' עמוד פ"ח), מובא שהגאון רבי משה אהרן שטרן זצ"ל בהיותו תלמיד בישיבת קמניץ היתה לו קביעות בכל לילה לפני השינה בספר זהר הקדוש, עין שם.

והרב הגאון רבי חיים קמיל זצ"ל ראש ישיבת אופקים נהג אחר סעודת ליל שבת ללמד דברי הזהר הקדוש ומדרש תנחומא על פרשת השבוע.

וּבְסֵפֶר "זְכוּרָה לְחַיִּים" (בְּהַקְדָּמָה) כָּתַב וְזֶה
 לְשׁוֹנוֹ: וְאֵת זֶה כָּתַב הָרַב ז"ל בְּגִלְיוֹן
 הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ סֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה (קל:), דְּמִי
 שִׁישִׁיג בְּלִמּוּד סֵפֶר הַזֹּהַר וּפְרוּשׁוֹ בְּדִיוֹק
 וּבְעִיּוֹן מְבֻטָּח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הַבָּא, עַד
 כָּאן דְּבָרָיו.

נְקוּט מִיָּהָא פְּלָגָא, דְּבַלְמוּד מַה שְׂיוּכַל לְהַבִּין
 אֲפִילוּ שֶׁהוּא לְפִי הַפֶּשֶׁט בְּלִתֵּי דִיוֹק
 וְעִיּוֹן כְּמִנֵּי וְכוּ' דְּאֵין לָנוּ עֵסֶק בְּנִסְתָּרוֹת כְּבֵן
 זֹמָא מִבְּחוּץ אֲהֵינִי לִיָּה מִיָּהָא דְּמִסְתָּמָא לֹא
 יֵרָאֵה פְּנֵי גֵיהֶנָם. וְעֵינֵי סֵדֶר וַיְחִי (רכה.) מַה
 שֶׁכָּתַב שָׁם. וְרָאֵה עוֹד מַה שֶׁהֵבִיא בְּסֵפֶר
 הַלּוּלָא רַבָּא (ג"ן:), דְּכָל הָעוֹסֵק בְּסֵפֶר הַזֹּהַר
 יֵהָא נֶשְׁמַר מִכָּל דְּבַר רָע, דְּרָאֲשֵׁי תַבּוֹת רַ' גְּלִי
 ח' סִידְיוֹ י' שְׁמוֹר גִּימְטְרִיא זֹה"ר.

עוֹד כָּתַב (בְּדָף נה:) דְּהַלּוּמֵד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר
 מְכַנִּיעַ אֶת יִצְרוֹ הָרַע וְקוֹנֵה שְׁלֵמוֹת

בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא יַעֲיֵן שָׁם. וְעַל הַכֹּל
דְּלִמּוּד הַזֶּהר מְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְהַקְּלָפוֹת כָּרֹת
יְכַרְתוּן כְּמוֹ שֶׁכָּתַב שָׁם פְּעָמִים רַבּוֹת.

וּבְקוֹנֵטְרָס חַיִּים וּמְזוּן (חֶלֶק ב' אוֹת מ"ד),
הִבֵּאתִי מִסֵּפֶר קָרְבֵּן מִנְחָה "גַּם
כִּי יִתְנוּ בַגּוֹיִם" גִּימְטְרִיא סֵפֶר הַזֶּהר, כִּי
עַל יְדֵי זֶה עֲתָה אֶקְבְּצֶם, עַיֵן שָׁם. וְהָא שְׁמִיעַ
לִי דְבִסְפֵר הַזֶּהר יִרְגִיל יוֹתֵר מִהַתְקוּנִים בַּיּוֹם,
וּבַתְקוּנִים יִרְגִיל בְּלַיְלָה יוֹתֵר מִבַּיּוֹם, לְפִי מָה
שֶׁכָּתוּב "מְאוֹר הַגְּדוֹל" הוּא סֵפֶר הַזֶּהר,
וְ"הַמְּאוֹר הַקָּטָן" הוּא סֵפֶר הַתְקוּנִים, כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב שָׁם בְּסֵפֶר הַלּוּלָא רַבָּא (דף נ.).

וְכָתַב עוֹד שָׁם (חֶלֶק א' דף י"ד עֲמוּד ד'), עַל
מֵאֵי דְאָמַר רַשְׁבִּי עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם "אֲנָא
שְׂכִיחַ בְּעֵלְמָא, דְּהָא בְּחַיִּי לָא יְתִיב עֲלִמָּא
בְּצַעְרָא" (זֶהר בְּרֵאשִׁית דף רכח.), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:
מְזֵה תְּבִין דְּהַלּוּמַד בְּזֶהר יִשָּׁן וְחֻדָּשׁ וְתַקּוּנֵי

הזֶהר בְּקִבְעוֹת וּרְגִילוֹת מְבֹטָח לוֹ דִּיגֵן עָלָיו
דְּגִדּוּלִים צְדִיקִים בְּמִיתָתָן... וְעַיִן סֵדֶר יִתְרוֹ
(דף ס"ח.) מֵה שְׁכָתָב הַרְמ"ז (רַבִּי מֹשֶׁה זְכוּתָא)
דָּאם אֵינוֹ לוֹמֵד בַּזֶּהר הַקָּדוֹשׁ יִכְסִיפוֹ לוֹ
בְּעוֹלָם הַבָּא, יְעַיֵן שָׁם, וְעוֹד יִתְּרָה עַל זֹאת
דְּבָרֵי מוֹרְנוֹ רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זִי"ע, וְזֶה
לְשׁוֹנוֹ: אָמַר עוֹד (יְרַמְיָה ד כד): "וְכָל הַגְּבָעוֹת
הַתְּקַלְקְלוּ", כִּי הַגְּבָעוֹת הֵם הַתְּלַמִּידֵי חֲכָמִים
הַבְּחוּרִים הַנִּקְרָאִים גְּבָעוֹת אֵצֶל בְּחִינּוֹת
הַהָרִים הַנִּזְכָּר, הֵנָּה הַגְּבָעוֹת אֵלוֹ נִתְּקַלְקְלוּ
לְגַמְרֵי, כִּי בְּרֹאוֹת הַתְּלַמִּידִים הַקְּטָנִים אֶת
הַגְּדוּלִים הַהָרִים הַרְמִים רוֹדְפִים יוֹמָם וְלַיְלָה
אַחֲרֵי הַפְּשָׁטִים וְאֵינָם עֲסוּקִים בְּחֻמְהָ הַזֹּאת
וְאֵינָם יוֹדְעִים כִּי מִיִּרְאָתָם לְכַנֵּס בָּהֶם
נִמְנָעִים מִלְּהִתְעַסֵּק בָּהֶם כְּנִזְכָּר, וְעַל כֵּן גְּבָעוֹת
אֵלוֹ נִתְּקַלְקְלוּ וְלָבָם שָׂרֵשׁ פּוֹרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה
וְעֻלְתָּהּ בָּהֶם חִלּוּדַת טֵיט וְרֶפֶשׁ לְכַפּוֹר בְּחֻמְתָּ
הָאֵמֶת, וְאוֹמְרִים שְׂאִין בַּתּוֹרָה אֵלָּא פְּשָׁטִיָּה

וּלְבוּשֵׁיהָ בְּלִבָּד עַל דֶּרֶךְ הַנְּזֹכֵר לְעֵיל בְּפָרֶשֶׁת
בְּהַעֲלֵתָהּ, וְאִין סָפֵק כִּי לֹא יִהְיֶה לָהֶם חֵלֶק
בְּעוֹלָם הַבָּא כַּנְּזֹכֵר שֵׁם בְּזוּהַר. וְכִבֵּר נִתְבְּאָר
לְמַעַלָּה הַסָּבָה כִּי תוֹרַת עוֹלָם הַבָּא אֵינְנָה
כְּפִשְׁטָה רַק עַד שֵׁם עוֹסְקִים בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה
וְסוּדוּתֶיהָ, וְזֶה שְׁלֹא בְּחַר בָּהּ וְלֹא טָרַח
בְּעוֹלָם הַזֶּה מֵעָרַב שִׁבְתָּ לֹא יֹאכַל בְּשִׁבְתָּ,
וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר "הִנֵּה עֲבָדֵי יֹאכְלוּ וְאַתֶּם
תִּרְעָבוּ" וְגו' (אור הזוהר דף 493).

חֲזִינָן הַשְּׁתָּא עַד כַּמָּה גְּדוֹל וְעֲצוּם כַּחוּ שְׁל
הַלְמוּד בְּסֵפֶר הַזוּהַר, אִין לָנוּ אֵלָּא
לְחִזְקָא אֶת יְדֵי עוֹשֵׂי מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ, לְהוֹסִיף
לָהֶם אִמְץ וְכַח וְחִזְקָא בְּעִבּוּדֵתָם הַקְּדוּשָׁה,
אִמְצוּ מִתְנַיִם וְחִגְרוּ עַז לְהַמְשִׁיךְ וְלְהַפְיִין אֶת
אוּרוֹ שְׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי, לְפָרְסָם כַּחוּ
בְּעוֹלָם וְלִסְיַע בְּכָל מָה דְאַפְשָׁר, וְהוֹסִיפוּ
לַעֲשׂוֹת חֵיל וְלְהַרְבּוֹת חֵילִים לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא וְאוּרֵיתָא לְאוּקְמָא שְׁכִינְתָּא מֵעַפְרָא.

וְעוֹד לְמִדְנֵנוּ מוֹרְנוּ הָרַמְח"ל אֲגַרְתַּ ט"ו
 (רַמְח"ל לַרַב"ך) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְאוֹדִיעֶךָ
 בְּזֶה סוֹד גְּדוֹל מֵה שְׁאֵמֵר הַכְּתוּב: "בְּצַר לְךָ
 וּמִצָּאוֹךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְכוּ' וְשִׁבְתָּ עַד
 הַשֵּׁם אֱלֹהֶיךָ" וְכוּ' (דְּבָרִים ד, ל), דַּע, כִּי
 הַתְּגַבְרוֹת הַסְטֵרָא אַחֲרָא לְגִזּוֹר חַס וְשְׁלוֹם
 גִּזְרוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, נִמְשָׁךְ לְפִי עֲלִיָּתָהּ לְהַתְּאַחֵז
 וְלִינֵק בַּמִּדְרָגוֹת, כִּי כִפִּי עֲלוֹתָהּ כֶּף מִתְּגַבְּרַת.
 וְהִנֵּה הִיא עוֹלָה וּמִתְּגַבְּרַת בַּסְפִּירוֹת זו"ן, וְאִז
 נִדְחָקִים יִשְׂרָאֵל דּוֹחֵק אַחֵר דּוֹחֵק. עַד שֶׁהִיא
 מַגֵּעַת לְ"אִימָא", וְהִיא חוֹשֶׁבֶת לְהַתְּדַבֵּק שָׁם
 גַּם כֵּן, בְּסוֹד "אִימָא דִּינִין מִתְּעַרִין מִינָה"
 (זוהר חלק ג' סה.), אִךְ בְּאַמַּת אֵינָה יְכוּלָה, כִּי
 אִימָא הִיא חֲרוֹת. וְאִז אֲדַרְבָּה, יִשְׂרָאֵל
 מִתְּדַבְּקִין בָּהּ וּבוֹרְחִין בְּסוֹד הַתְּשׁוּבָה, וְלִכֵּן
 הִיא צָרִיךְ הַמְּלִיךְ שְׁגִזְרוֹתָיו קָשׁוֹת, שֶׁהוֹלֵךְ
 וּמִתְּגַבֵּר מִסְפִּירָה לְסְפִירָה עַד שֶׁמַּגִּיעַ לְאִימָא
 וְשֵׁם נִשְׁבֵּר כַּחוֹ, כִּי אֲדַרְבָּה מִתְּעוֹרְרַת

הַתְּשׁוּבָה לְיִשְׂרָאֵל. וְהוּא סוּד "לְפָנַי שָׁבֵר
 גָּאוֹן" (מְשָׁלִי טז, יח), וְעַל כֵּן גַּם בְּרִיחַת מִשָּׁה
 וְרִשְׁבִּי הָיוּ עַל יְדֵי הַגְּזֵרָה, וְכִיּוֹן שֶׁבְּרִיחָהּ
 זֹאת נַעֲשֶׂה סֵפֶר הַזֹּהַר, הִנֵּה כָּבֵר עֲנִין הַתְּבָה
 קִים וְעוֹמֵד לְכָל מִי שִׁיזְדַּמֵּן אֵלָיו, דְּהֵינּוּ:
 הַנְּדָבֵק בְּסֵפֶר הַזֹּהַר כָּבֵר מִגִּיעַ לְ"אִמָּא"
 וְיֵצֵא מִן הַסְטֵרָא אַחְרָא, וְאֵין צָרִיךְ לוֹ חֲבָלִי
 מְשִׁיחַ, כַּמְזָכֵר בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא פְּרַשְׁתָּ נְשֵׂא,
 בְּעֲנִין שְׁהִבְאֵתִי לְמַעְלָה בְּתַחֲלָה. וְהִנֵּה, עִם
 כָּל זֶה, לֹא נִתְגַּלָּה הַזֹּהַר אֶלָּא בְּזִמְן הַרְבֵּה
 אַחְרֵי הַעֲשׂוֹתוֹ, כִּי הִלֵּא הַפְּעֻלָּה הַזֹּאת אֵינָה
 צְרִיכָה לְהַמְצִיא אֶלָּא בְּזִמְנָה, פְּרוּשׁ: שְׁיִבְרַחוּ
 יִשְׂרָאֵל בְּסוּד הַזֹּהַר הַזֶּה, כִּי פְּעֻלָּתוֹ אֵינּוּ אֶלָּא
 בְּסוּף יוֹמֵי אַבְדָּן דְּמַלְכָּא מְשִׁיחָא - בְּסוּף
 הַיָּמִים, בְּדוּרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. (אגרות
 רמח"ל אגרת ט"ו, רמח"ל לרבי"ך).

וְהִנֵּה, בְּיָמֵינוּ אָנוּ, זְכִינוּ שֶׁסֵּפֶר הַזֹּהַר מְצוּי
 לְכָל אָדָם בְּכָל קְצוֹת תֵּבֵל, וְכַפִּי

הנראה שזו כוונת הדברים, שפעלת ספר הזהר (שאמנם נתגלה בתקופה מאחרת יחסית לתקופת רשב"י) צריכה להמציא לכלל ישראל בסוף הימים, בדורו של משיח, כלומר בדורנו אנו, וכקריאת כל גדולי הדור את הצבור ללמוד בספר הזהר דוקא בתקופה זו. ואמרו רבותינו, שנכון שאדם יקציב לעצמו אפילו קריאה של דבר מועט בספר הזהר מדי יום, ובכך יוכל בעזרת השם לדבק בספר הזהר. ומלבד כחו של ספר הזהר לביטל את חבלי משיח עבור האדם הדבק בו, הרי ידוע שספר הזהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגולה לכל הישועות וההצלחות. (אגרות רמח"ל אגרת ט"ו, רמח"ל לרב"ד).

ודרשו דורשי רשומות... וגם מי שאינו מבין, נרמז לו, דאף על גב שאדם הוא כבהמה ואינו יודע לקרות, עם כל זה משמיא יכפלו לו שכרו. ויש רמז בפסוק

(תהלים לו ז) 'אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ הַיְיָ ה',
 דְּתַבּוֹת 'תּוֹשִׁיעַ הַיְיָ ה' עִם הַתַּבּוֹת וּשְׁתִּי
 כּוֹלְלִים שֶׁל תַּבּוֹת יַעֲלוּ כְּמִסְפַּר תַּבּוֹת 'זֶה"ר
 תְּקוּנֵי"ם' בְּדִקְדוּק צ"ח. (הַקְדַּמַת הַמוֹצֵי־אֵיִם
 לְאוֹר סֵפֶר הַתְּקוּנִים דְּפוּס לְיוֹרְנוֹ)

וְאָמְרוּ חַז"ל בַּמִּשְׁנָה מִסְכַּת סְנֵה־דְרִין (פָּרָק י'
 מִשְׁנָה א') כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק
 לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר (יִשְׁעִיָּה ס) "וְעַמֶּךָ כָּלֵם
 צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה
 יָדֶי לְהַתְּפָאֵר". ח'ל'ק' רָאשֵׁי תַבּוֹת "חֲזוּק
 לְמוֹד קְבָלָה", לְלַמְּדֵנוּ שֶׁלְּכָל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ חֵלֶק
 בַּזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ, וְעוֹד, שֶׁעַל יָדֵי לְמוֹד הַקְּבָלָה –
 סֵפֶר הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ יִזְכּוּ לְעוֹלָם הַבָּא, [רְאֵה
 לְעִיל] וְעוֹד "חֵלֶק" גִּימַטְרִיָּה "צַמַּח" דְּעַל יָדֵי
 זֶה נִזְכָּה לְ"אֶת צַמַּח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהָרָה
 תְּצַמִּיחַ", וְקָרְנוּ תָרוּם "בִּישׁוּעָתְךָ" –
 בִּישׁוּעָתְךָ – גִּימַטְרִיָּא [עִם הָאוֹתִיּוֹת] "תִּשׁ"ע
 גְּאוּלָּה". וּלְפִי זֶה מוֹבֵן מֵה שֶׁכָּתַב מוֹרְנוֹ רַבִּי

חיים ויטאל זי"ע, דכל חלקו בעולם הבא תלוי בלמוד זה, ועוד כתב הרמ"ז (רבי משה זכותא) דאם אינו לומד בזהר הקדוש יכסיפו לו בעולם הבא, יעין שם.

נשאר לנו איפה לברככם, הוסיפו לעשות חיל להרבות חילים לקודשא בריך היא ואורייתא, ויהי הברכה במעשי ידיכם עד אשר תשלם כל המלאכה, להביא את העולם לשלמותו האמתית, ויהי שם ה' שלם והכסא שלם ותכון מלכותו לעד בביאת מלכנו ומשיחנו במהרה בימינו אמן. וכדאי הוא רשב"י, התנא האלקי זכותו יגן עלינו אמן, לפטר את כל העולם כלו מן הדין ולקרב את הגאולה, ועינינו תחזינה בהגלות נגלות אור השם ומלאה הארץ דעה את השם בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

שלום יהודה גראס

אבדק"ק עטרת ישעיה האלמין בית שמש

הלומד סתרי תורה הוא בעקר בדעת השלם
בלי חסרון

אם ימצא אחד בעיר ושנים ממשפחה הלומד
סתרי תורה, האיש הזה הוא בעקר בדעת
השלם בלי חסרון.

(ספר קנה הגדול דף מ"א עמוד ג')

ובספר הקנה כתב על דברי הנביא מלאכי (ג')
"ח) וישבתם וראיתם בין צדיק
לרשע בין עבד אלקים לאשר לא עבדו"
עובד אלקים הינו העוסק בתלמוד ובזהר. לא
עבדו - העוסק בתלמוד לבד ואינו עוסק
בזהר. (רבי צבי אלימלך שפירא מדינוב, מהרצ"א,
מעין גנים, פ"א אות ב'), וזהו הברור האחרון
לפני התקיימות הנבואה (שם, כג) "הנה אנכי
שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה'
הגדול והנורא: פי השם יתברך מחכה
ומצפה שכל היהודים ילמדו זוה"ק, ובזה

יְתַלַּקְטוּ הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְלֹא יֵדַח מִמֶּנּוּ
 נְדַח, וְאִזּוּ יִגָּלֶה וַיּוֹפִיעַ מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וַיִּלְמַד
 לְכָל יִשְׂרָאֵל אֶת סוּדוֹת הַתּוֹרָה, מִה שֶׁלְּמַדוּ
 עֲכָשׁוּ, וְלֹא הִבִּינוּ.

הזוהר הקדוש הגן על יהודי ספרד והמזרח
 בזמן מלחמת העולם השניה

בס"ד

לכבוד כ"ק האדמו"ר מהאלמין הרה"ג הרב גרוס שליט"א
 ראיתי את העלונים על הזוהר הקדוש
 שכבודו כתב, ורציתי להאיר על
 דבריו על מה ששמעתי בשם
 הרה"ג מרן ראש הישיבת
 פונוביז הצדיק הרב
 אלעזר מנחם שך זצ"ל,
 שהזוהר הקדוש הגן על
 יהודי ספרד והמזרח בזמן
 מלחמת העולם השניה,

כיון שיהודים אלו, בעלי בית ועמך בית ישראל היו רגילים בקריאה ובגרסת הזוהר הקדוש בכל יום.

וכן במוצאי שבת קודש לא הלכו לביתם לעשות הבדלה, אלא היו ממתינים כשעתיים בבית הכנסת ולומדים את הזוהר הקדוש. ולכן היטלר והגרמנים ימש"ו לא יכלו לגעת בהם לרעה.

וכן ראיתי כתוב בספר (עלינו לשבח) שבין היתר שהגן עליהם היה שלא דיברו כלל שום שיחת חולין בבית הכנסת.

ע"ה יעקב שבח

בעמח"ס תורת הנפש בתורה ובחז"ל על פסיכולוגיה יהודית

מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל ידע קבלה מילדותו

כשהייתי ילד כבר ידעתי קבלה וזוהר הקדוש... (מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א)

מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל מבאר את הגמרא על פי קבלה

בגליון המפורסם 'מרווה לצמא' של שבוע
זה, פורסם מאחד מתלמידיו של מרן
רשכבה"ג הגרי"ש אלישיב זצוק"ל, משומעי
שיעורו הקבוע בבית המדרש תפארת

בחורים, ומכותבי
השיעור. וכה
מספר: "באחד
השיעורים באמצע
השיעור בגמרא,
התחיל מרן זצוק"ל
להסביר את הגמרא

על פי קבלה, והזכיר את המושגים 'דוכרא'
ו'נוקבא', ולבסוף ננער, והמשיך את השיעור
כרגיל". "גם את אותו השיעור כתבתי" סיפר
הלה, "אך לא הבנתי מאומה".

"שהרב אלישיב יודע הכל בנגלה זה ידעתי מכבר, אבל שגם בנסתר הוא כך לא ידעתי"

סיפר הגאון רבי יהודה עדס שליט"א, שפעם אביו הגאון רבי יעקב עדס זצ"ל - שהיה מיוחד עם הגרי"ש אלישיב זצ"ל משיבתם יחד

בבית דין - חזר פעם הביתה נסער באומרו, שהרב אלישיב יודע הכל בנגלה זה ידעתי מכבר, אבל שגם בנסתר הוא כך לא ידעתי!

"מקובלני ממרן החזון איש זצוקללה"ה שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזוה"ק וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסוק בו"

*יום א' וישב לסדר ויאמר צדקה ממנה תשע"א לפ"ק
פה אלעד ת"ו*

לכבוד כ"ק האדמו"ר שליט"א

**מזכה הרבים חד בדרא מניצוץ נשמת התנא
הקדוש בוצינא קדישא הרשב"י**

זיע"א, אשר בזכות הקונטרס "ערכה של שעה" ודאי יעזור להתקיים "בספרא דא יפקון מן גלותא".

הנה, הזדעזעתי לשמוע מה שכתבו בעתון הנקרא של חרדים, בשם מרן שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א שכביכול אמר ח"ו שאין לבחורים ללמוד זוה"ק ח"ו, וקמתי ועליתי ונכנסתי בקודש פנימה אל מרן שליט"א ושאלתי לפיו בזה"ל: נחרדתי לשמוע שכך הרב פסק!! וא"ל בזה"ל: הרבה דברים אומרים בשמי מה לך להתרגש ח"ו שאומר כך, אלא אדרבה מקובלני ממרן החזון איש זצוקללה"ה שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזוה"ק וחובה קדושה

**בפרט לבני תורה לעסוק בו, עכל"ק. ואמרת
לכתוב זאת למו"ר האדמו"ר כדי לחזק ידיו.**

*בברכת התורה אי"ש ב"ר ציון בוגנים
מו"ץ פעיה"ק אלעד ת"ו*

נב וזאת למודעי, כי אני מקורב מאד לאדוננו עט"ר
האדמו"ר רבי דוד חי אבוחצירא, ורבות פעמים דיברתי
עמו בענין השיעור שאנחנו מוסרים לבעלי בתים
ואברכים יראים בזוה"ק, והתייעצתי עמו בענין השיעור
שאנחנו מוסרים לבעלי בתים ואברכים יראים בזוה"ק
והתייעצתי עמו עד היכן מותר ללמוד, ואמר לי כמה
פעמים, זה עושה רעש גדול בשמים וודאי מביא
לקידוש ה' וקירוב הגאולה, תמשיכו בזה.

נב עתה הגיע לי עוד 6 קרטונים של החוברות ששלח
האדמו"ר, וכבר בבקר נתתי זאת לחסיד ברסלב
אחד שמחלק ספרים בצמתים, ובשני ימים חילק הכל
בצומת רעננה צפון ואין ספק שזה גורם מודעות גדולה
ללימוד הזוה"ק.

*י"ש כחכם ומוקירכם
אי"ש ב"ר ציון בוגנים*

בלי לימוד הזוהר אי אפשר להיכנס לגן עדן העליון

רבנו שאל מספר אברכים האם הינכם לומדים זוהר? ענו לו שעדיין לא סיימו ללמוד ש"ס ופוסקים. אמר להם: האם הנכם יודעים שבלי לימוד הזוהר אי אפשר להיכנס לגן עדן העליון? [עי' בזוהר פקודי (דף רמז:)].

(מרן הגר"ח קניבסקי)

"ממאמר זה בלבד אפשר להפיר ולהבחין את גדל דבקותו בתורה של הרב אשלג זצ"ל"
"יומם יצוה ה' חסדו". עלה בידעתי בין כסה לעשור תשל"ז, לפי מה שאמרו בירושלמי (ראש השנה פ"א ה"ג) הקב"ה דן את ישראל ביום ואת אמות העולם בלילה, וזה "יומם יצוה ה' חסדו".

"יומם יצוה ה'חסדו ובלילה שירו עמי".
מאמר חכמינו זכרונם לברכה במסכת
חגיגה (דף יב ע"ב), ובעל המאמר הוא ריש
לקיש, על הפסוק "יומם יצוה ה'חסדו ובלילה
שירו עמי", אמר ריש לקיש, כל העוסק
בתורה בעולם הזה שהוא דומה ללילה,
הקדוש ברוך הוא מושך עליו חוט של חסד
לעולם הבא שהוא דומה ליום, שנאמר "יומם
יצוה ה'חסדו ובלילה שירה עמי". ועוד
נקדים המאמר (אבות פרק ה משנה כ) "יהי רצון
מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שיבנה
בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו
בתורתך". ויתבאר על דרך שאיתא בתנא דבי
אליהו (אליהו זוטא פרשה י"ד ד"ה אפילו יחיד),
שהגאלה תבוא בזכות עשרה בני אדם
שיושבים זה על יד זה ועוסקים בתורה.
ונמצא לפי השעור שאדם דבק ולומד תורה
או לכל הפחות שמחזיק בלומדי תורה, לפי

זֶה הַשְּׁעוֹר יֵשׁ לְזֶה הָאָדָם חֵלֶק בְּבִנְיָן בֵּית
 אֱלֹקֵינוּ. וְשְׁעוֹר לְמוֹד אִו שְׁעוֹר הַחֲזָקָת לִוּמְדֵי
 תּוֹרָה זֶה גַם כֵּן לְפִי שְׁעוֹר אֲמוּנָה שְׁיֵשׁ לוֹ
 לְאָדָם, וּכְמוֹ שְׁכָתָב הַגָּאוֹן בְּעַל הַסֵּלֶם
 בְּתִלְמוּד עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּהַקְדָּמָה (דף יב ט"ב)
 עַל מֵאֵמֶר חַז"ל (בְּרֻכּוֹת דף טז ע"ב) "מִי
 שֶׁתּוֹרָתוֹ אֲמוּנָתוֹ", אֲשֶׁר בְּעֶסֶק לְמוֹד הַתּוֹרָה
 נִכָּר שְׁעוֹר אֲמוּנָתוֹ, כִּי "אֲמוּנָתוֹ" אוֹתִיּוֹת
 "אֲמוּנָתוֹ", בְּדוּמָה לְאָדָם שֶׁמֵּאֲמִין לַחֲבֵרוֹ
 וּמְלוֹה לוֹ כֶּסֶף, אֲפֹשֶׁר שְׁיֵאֲמִין לוֹ עַל לִירָה
 אַחַת, וְאִם יִדְרוֹשׁ מִמֶּנּוּ שְׁתֵּי לִירוֹת יִסְרָב,
 וְאֲפֹשֶׁר שְׁיֵאֲמִין לוֹ עַד מֵאָה לִירוֹת אֲבָל לֹא
 יוֹתֵר מִזֶּה, וְאֲפֹשֶׁר שְׁיֵאֲמִין לוֹ אֲפִילוֹ לְהִלוּוֹת
 לוֹ אֶת חֲצֵי רְכוּשׁוֹ אֲבָל לֹא אֶת כָּל רְכוּשׁוֹ,
 וְאֲפֹשֶׁר גַּם כֵּן שְׁיֵאֲמִין לוֹ עַל כָּל רְכוּשׁוֹ בְּלִי
 שׁוּם צֵל שֶׁל פֶּחֶד. וְאֲמוּנָה זֹו אֲחֵרוֹנָה נְחֻשְׁבֶּת
 לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, אֲבָל בְּאוֹפְנִים הַקּוֹדְמִים
 נִבְחָנָת לְאֲמוּנָה בְּלִתֵּי שְׁלֵמָה, אֲלֵא שֶׁהִיא

אמונה חלקית אם פחות ואם יותר. כף אדם אחד מקצה לו מתוך שעור אמונתו בה רק שעה אחת מיומו לעסק בתורה ובעבודה, והשני מקצה לו שתי שעות לפי מדת אמונתו בה', השלישי אינו מזניח אפילו רגע אחד משעת הפנאי שלו מבלי לעסק בתורה ובעבודה, הוי אומר שרק האחרון אמונתו שלמה היא, שהרי מאמין להשם יתברך על כל רכושו, עין שם.

ושמעתי כי בזמן שמרן החזון איש זצלה"ה קנה את ה"תלמוד עשר ספירות", אמר "פון דיא ווערטער אליין זעט מען דאס גרויס דבקות אין תורה פון הרב אשלג זצ"ל, פאר דעם אליין איז שוין כדאי צא קופן זין ספר" [=ממאמר זה בלבד אפשר להפיר ולהבחין את גדל דבקותו בתורה של

הָרַב אֲשֶׁלֶּג זצ"ל, בְּשִׁבִיל זֶה לְבַד הָיָה כְּבָר
 כְּדָאֵי לְקִנּוּת אֶת הַסֵּפֶר], עִכְלָה"ק. (ספר "מנחת
 יהודה" על תיקון כללי מהצדיק הנסתר ר' יהודה
 זאב ליבקוביץ זי"ע)

ברכת הצדיק

נכנסתי אל הקודש פנימה להגאון הצדיק
 רבי חיים קנייבסקי שליט"א,
 ודיברנו מענין לימוד והפצת הזוהר
 הקדוש, וסיפרתי שהכנסתי מאמריו בענין
 לימוד הזוהר הקדוש, בירך אותי בהצלחה
 גדולה בכל ספרי הזוהר שאני מוציא.

הק' שלום יהודה גראס
 אבדק"ק האלמין

ספר זוהר הצדיקים

התוכן:

פרק א

- א. הגהצה"ק בעל האמרי חיים זצ"ל
- ב. הגהצה"ק בעל אהבת ישראל זצ"ל
- ג. הגהצה"ק בעל צמח צדיק זצ"ל
- ד. הגהצה"ק רבי ברוך ממעזבוש זצ"ל

פרק ב

- א. הגהצה"ק המגיד משרנאביל זצ"ל
- ב. הגהצה"ק רבי יצחק מסקווער זצ"ל
- ג. הגהצה"ק רבי דוד מטאלנא זצ"ל
- ד. הגהצה"ק כ"ק מרן אדמו"ר מקלויזנבורג זצ"ל
- ה. הגהצה"ק רבי יצחק כדורי זצ"ל
- ו. הגהצה"ק רבי מרדכי שרעבי זצ"ל

עיר וקדיש מן שמיא נחית

ט לא תשכח מפי זרעו

ספר
הזוהר הקדוש
עם לשון הקודש
לש"ס דף היומי

מסכתות
ברכות, שבת

לדאיר את הש"ס באור הזוהר

בדא יפקון מן גלותא ברחמי

ספר
הזוהר
הקדוש

*

עם
לשון
הקודש

*

בריאת א

לש"ס דף היומי

ברכות
שבת

*

יד

יד

יד

יד

יד

יד

יד

יד

יד

יד

יד

יד

יד

יד

יד

יד

זוהר הצדיקים

פרק א' ❁

האמרי חיים - והזהר הקדוש

רבות היתה מעורר את האחרים ללמד בזוהר
לפני התפלה

בכל יום לפני התפלה היתה לומד בזוהר
הקדוש, ותמיד החזיק את ספר הזוהר
על שלחנו. רבות היתה מעורר את האחרים
ללמד בזוהר לפני התפלה.
באמצע קריאת הזוהר
בימות החול היתה פועמים
רבות מפזם לעצמו בנסח
מיחד: "הייליגער שבת!

"הייליגער שבת!". היתה תקופה שהייתי רואה אותו לומד לפני התפלה שעור קבוע בספר הקדוש "פרי עץ חיים" עם בנו כ"ק מרן אדמו"ר בעל ישועות משה מוויזניץ זצוק"ל.

החלק החשוב ביותר שבאוצר הספרים של רבנו הם הספרים שקבל מירושית אביו הרה"ק בעל אהבת ישראל זי"ע אשר חלקם עוד היו ברשות אבות השלשלת למעלה בקדש כדגמת הספר הזוהר הקדוש של הרה"ק בעל "צמח צדיק" זי"ע שרבנו השתעשע בו רבות.

ספר הזוהר הקדוש השתמש בו עוד בצעירותו

אחד הספרים החשובים ביותר באוצרו של רבנו בעל "אמרי חיים מוויזניץ" זי"ע, היה ספר הזוהר הקדוש, מעזבון זקנו הרה"ק בעל "צמח צדיק" מוויזניץ זי"ע,

שֶׁהִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ עוֹד בְּצַעֲרוֹתוֹ בְּחַיֵּי אָבִיו
הָרַחֵם בְּעַל "תּוֹרַת חַיִּים" זי"ע, כְּנִרְשָׁם
בְּשֵׁעַר הַסֵּפֶר: "שִׁיב לַה"ה הָרַב ר' מְעַנְדִּיל
בֶּן הָרַב מְקַאסוּב".

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפַס בְּשָׁנַת תר"ד בִּירוּשָׁלַיִם
בְּדַפּוּסוֹ שֶׁל הַמְדַפֵּיס הַמְּפָרָסָם
הָרַחֵם ח"ו ר' יִשְׂרָאֵל בֶּ"ק ז"ל, בְּהַקְדַּמַת הַמְדַפֵּיס
מְדַגֵּשׁ מֵעֵלֶת הַסֵּפֶר "שֶׁנִּדְפַס בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ
וְעַל יְדֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָדוֹשׁ וְנִהְדָּר בְּקֹדֶשׁ", וְאָכֵן
סְפָרֵי הַדְּפוּס הַנֵּל הָיוּ חֲשׁוּבִים וְיִקְרִים בְּעֵינַי
גְּדוּלַי יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲבֵי הָעוֹלָם.

כְּשֶׁהִצְמַח הָיָה יְלָד, לָקַח אֶת הַזּוֹהַר, וְאָמַר
לוֹ הַתּוֹרַת חַיִּים: "הִנֵּחַ לוֹ, הוּא רוֹצֵה לִיקַח
אֶת שְׁלוֹ"

בֵּין כְּתָבֵי רַבֵּנוּ נִמְצָא פִתְקָא כָּתוּב בְּכָתָב יָד
קָדְשׁוֹ: "כְּשֶׁהִצְמַח הָיָה יְלָד, עָמַד אֶצֶל
אָבִיו, וְהָיוּ סְפָרִים וְהַזּוֹהַר עַל הַשְּׁלֶחָן, וְהִצְמַח

לְקַח אֶת הַזוהַר, וְהַגִּבְאֵי לֹא הִנִּיחוּ, וְאָמַר לוֹ
הַתּוֹרַת חַיִּים: הִנֵּחַ לוֹ, הוּא רוֹצֵה לִיקַח אֶת
שְׁלוֹ", סֵפֹר זֶה סֵפֹר רַבְּנוּ גַם כֵּן כִּמָּה פְּעָמִים
בְּיוֹמָא דְהִילּוּלָא שֶׁל זִקְנוּ הַקְּדוֹשׁ, וְסֵפֹר תּוֹךְ
כְּדֵי דְבוּר שֶׁסֵּפֹר הַזוהַר שֶׁלוֹ נִמְצָא בְרִשּׁוֹתּוֹ,
(יֵשׁ שֶׁהִבִּינוּ בְּטָעוֹת שֶׁהַסֵּפֹר הַזֶּה הוּא הַסֵּפֹר שֶׁלְקַח
מֵאֲבִיו בְּיְלֻדוֹתּוֹ, אֲבָל זֶה לֹא יִתְכַן, כִּי כָּבֵר הָיָה בֵּר
מִצְוָה בְּשֵׁנַת הַדְּפָסַת הַסֵּפֹר).

זִקְנוּ הַקְּדוֹשׁ עָסַק הַרְבֵּה בְּתַקוּן נְשָׁמוֹת עִם
הַזוהַר הַקְּדוֹשׁ, וּבְכָל עֵת שֶׁהָיָה לוֹ דְבַר קָשָׁה
לְקַח הַזוהַר

קְדוּשָׁה מִיְחָדָת מִיְחָס לְסֵפֹר זֶה, לְאוֹר עֵדוּתּוֹ
שֶׁל רַבְּנוּ, כִּי זִקְנוּ הַקְּדוֹשׁ עָסַק הַרְבֵּה
בְּתַקוּן נְשָׁמוֹת עִם הַזוהַר הַקְּדוֹשׁ בִּידּוֹ, וּבְכָל
עֵת שֶׁהָיָה לוֹ דְבַר קָשָׁה לְקַח הַזוהַר, וְכֵן סֵפֹר
רַבְּנוּ עַל אֲבִיו, שֶׁכְּשֶׁהָיָה לוֹ עֲנִיָּן קָשָׁה אָמַר:
מִשׁוּלָם גִּיב מִיר דְעַם זוהַר (מִשׁוּלָם תָּן לִי אֶת

הזוהר) רבנו בעצמו היה לו שעור קבוע ללמוד הזוהר בכל יום קדם התפלה, ואף ערך פעם סיום על הזוהר הקדוש כמו שנוהגים לעשות סיום על הש"ס, ומרב חשיבות המארג התעטר בקאלפיק על ראשו.

היה לוקח הספר הזה להשתעשע בו

הרה"ק בעל "אהבת ישראל" זי"ע, לא למד בדרך כלל בספר הזה של זקנו הקדוש, אלא היה נוהג ללמד בספר הזוהר של דפוס סלאוויטא או

זיטאמיר. גם רבנו לא השתמש בדרך כלל עם ספר הזוהר יקר הערך מירושת אבותיו, אף לעתים ידועים היה לוקח הספר הזה להשתעשע בו, כגון ביום ל"ג בעומר בהילולא דרשב"י, מחבר ספר הזוהר.

פַּעַם נִכְנַס רַבֵּנוּ לְעֶרְךָ אֶת שְׁלַחֲנוּ הַטְּהוֹר בְּיוֹם
 ל"ג בְּעוֹמֶר עִם הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה בְּיָדוֹ,
 וְהִרְאָה לְהַנוֹכְחִים מַה שְּׁנִרְשָׁם בְּשַׁעַר הַסֵּפֶר
 שֶׁהַשְּׂתִיף לְזַקִּינוּ הַקְּדוֹשׁ בְּעַל "צִמַּח צְדִיק"
 זי"ע, וְהִתְבַּטָּא עַל זֶה בְּצַחוֹת לְשׁוֹנוֹ: "אֵיךְ
 וְוַאֲלֹט עִם נִישֻׁט פֶּאֶרְקוּיִפֵּט אֲפִילוּ פֶּאֶר קִיִּין
 פִּינֶךָ פּוֹנֵט!"

הַצְּמִיד אֶת סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ שְׁבִידוֹ אֶל
 לְבוֹ, בְּיוֹם ל"ג בְּעוֹמֶר

אַחַר כֵּךְ סִפֵּר רַבֵּנוּ מֵהֵרָה"ק רַבִּי בְּרוּךְ
 מִמְּעֻזִּיבוֹז זצ"ל, שֶׁנִּטְלָה סֵפֶר הַזֹּהַר
 בְּיָדוֹ, וּפִרְשׁ אֶת הַכָּתוּב בְּשַׁעַר: "סֵפֶר הַזֹּהַר -
 דָּאס לְעַכְטִיגֶע סֵפֶר, מֵהַתְּנָא - פּוֹן דְּעַר וְוַאס
 לְעַרְנֵט אֹנֵז, אֲלֵקִי - גָּאט, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר
 יוֹחָאִי". אַחַר כֵּךְ נִטְלָה הֵרָה"ק מִמְּעֻזִּיבוֹז אֶת
 הַסֵּפֶר וְהַצְּמִידוֹ אֶל לְבוֹ וְאָמַר: "הֵיילִיגֶער רַבִּי
 שְׁמַעוֹן, אֵיךְ קָעֵן דִּיר אֹן דוּ קָענְסֵט מִיר!"

[אני מכיר אותך ואתה מכיר אותי] כשחזר רבנו על המאמר האחרון של הרה"ק ממעזיבוז, חקה אותו תוך כדי דבור, והצמיד את ספר הזוהר הקדוש שבידו אל לבו. המחזה הנורא הזה חזר על עצמו משך כמה שנים ביום ל"ג בעומר.

❁ פרק ב' ❁

המגיד מטשערנאביל נשמת רשב"י זי"ע

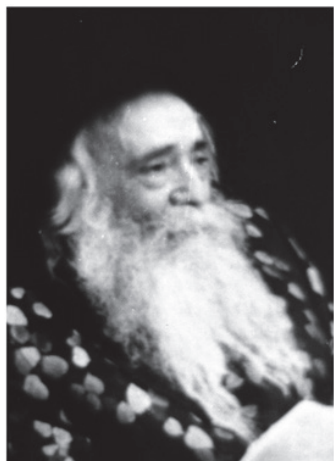
הרבה צדיקים העידו על המגיד הקדוש מטשערנאביל זי"ע שהיתה לו נשמת רשב"י, הרה"ק רבי יצחק מסקווירא זי"ע היה שר לפעמים ביום היארצייט של אביו הזמר "בר יוחאי". ושמעתי שבצפת היו עושים הדלקה בל"ה בעומר.

הרה"ק רבי דוד מטאלנא זי"ע אמר
 שהנוטריקון של מרדכי הוא: מ'גלה ר'זין
 ד'אורייתא פ'בר י'וחאי, ובמקום לשיר "בר
 יוחאי" היה שר ב"ר נחמיניו" שהרי היה בנו
 של ה"מאור עינים" זי"ע. (כ"ק מרן אדמו"ר
 מטשערנאביל שליט"א המבשר תורני שבת הגדול)

❁ פרק ג' ❁

כ"ק מרן האדמו"ר מקלויזנבורג זיע"א

תלמידי הבעל שם טוב קבעו, את עקר
 למודם בספר הזוהר הקדוש, והם נחשבים
 לתלמידיו של רבי שמעון בר יוחאי
 על כן קבעו תלמידי הבעל שם טוב את עקר
 למודם בספר הזוהר הקדוש, והם

נְחָשִׁים לְתַלְמִידוֹ שֶׁל רַבִּי
שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, שָׁאֵף הֵם
אָחֳזוּ דְרָכָם בְּקֹדֶשׁ שְׂאִין
צָרִיךְ לְלַמֵּד חוֹבָה וְלִשְׂרֹף
אֶת הַחוּטָאִים כִּי אִם
לְהִסְתַּכֵּל בְּעֵין טוֹבָה וְעַל יְדֵי
זֶה יְכוּלִים לְהַחְזִירָם

בְּתִשׁוּבָה, לְהִסִּיר מֵהֶם הַלֵּב חוֹרֵשׁ מִחֲשָׁבוֹת
אֶזְרוֹן וְשִׁיקְבָלוֹ לֵב בְּשָׂר לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנָי ה' יִתְבָּרֵךְ. (מתוך דברי קדשו בְּשַׁעוֹר חֲמֵשׁ וָרֵשׁ"י

פְּרֻשֵׁת אָמוֹר תַּשׁ"מ "ל"ג בְּעוֹמֵר", סֵפֶר זוהר קלויזנבורג)

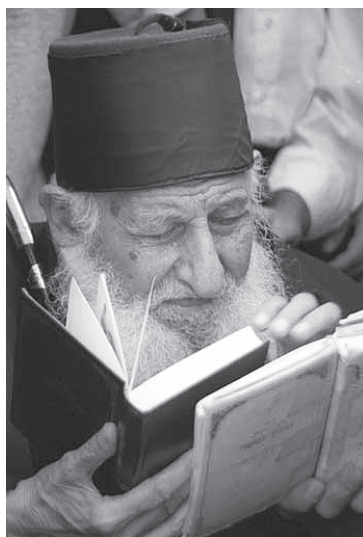

פרק ד' ❁

זקן המקובלים המלומד בניסים רבינו יצחק כדורי זצוק"ל

מי זוכה לגעת במקלו של משיח

בשנה קדם פטירת רבנו זיע"א, בקרתי אצל
רבנו ושאלתי לפיו מה הוא הדבר
שיש בכחו לקרב את הגאולה יותר מכל, ספר
לי שבישיבת "פורת יוסף"
היה גבאי גדול במעשים
בשם ר' נסים נחום, אשר
היה חסידא קדישא
ופרישא, תלמיד של ר'
אפרים הכהן והשד"ה (ר'
שאול דוויק כהן), והיה
עושה צומות ותעניות

וְלוֹמַד קִבְּלָהּ, וּבְזִמַּן הַמְּלַחֲמָה הָיָה דוֹאֵג
 שִׁילְמָדוֹ בְּכָל מָקוֹם וּמָקוֹם בְּסִפְרֵי הַזּוֹהַר
 הַקְּדוֹשׁ, כְּדֵי לְקַרֵּב אֶת הַגְּאוּלָּה, וְעַל יְדֵי זֶה
 בָּטַל גְּזֵרוֹת רַבּוֹת מֵעַל עִם יִשְׂרָאֵל.

וּסְפָרְתִי לוֹ מַה שֶּׁשָּׁמַעְנוּ מִמּוֹרְנוּ ר' מְרֻדְכִי
 שֶׁרַעֲבֵי זְצוּק"ל שְׂיוֹם אֶחָד רָאָה
 אֶת ר' נָסִים נַחוּם בַּחֲלוּם וּבִידּוֹ מִטָּה,
 וּכְשֶׁשָּׁאֲלוּ מַה עֲנִין הַמִּטָּה אֲשֶׁר בִּידּוֹ,
 אָמַר לוֹ שְׁזָהוּ הַמִּטָּה שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ,
 וּכְשֶׁיָּבֹא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יֵשׁ לוֹ אֶת הַזְּכוֹת
 לְתֵת בִּידּוֹ אֶת הַמִּטָּה. וּכְשֶׁשָּׁאֲלוּ לָמָּה זָכָה
 לָזֶה, אָמַר לוֹ שְׁזָה בְּזְכוֹת שְׂדָאֵג שְׂרַבִּים
 יַעֲסִקוּ בְּסִפְרֵי הַזּוֹהַר וּבְתוֹרַת הַקִּבְּלָהּ, וְאָמַר
 רַבְּנוּ זְצוּק"ל דְּגַם בְּכוֹלָלִים שֶׁל אַבְרָחָם
 חִיָּבִים לְהַתְּעִסֵּק בְּכָל יוֹם בַּלְמוּד הַקְּדוֹשׁ
 הַזֶּה, וְלַמּוֹד זֶה יִתְקַן אוֹתָם וַיְדַרְיף אוֹתָם
 בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה, וַיִּקְרְבוּ בְּכַף אֶת הַגְּאוּלָּה,
 כְּמוֹ כֵּן צְרִיכִים בְּכָל בֵּית כְּנֶסֶת וּבֵית מְדֻרָשׁ

לְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַזוהַר הַקְדוֹשׁ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בַּזוהַר
הַקְדוֹשׁ: "וּבְגִין דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי".

לְמוֹד הַזוהַר וְהַקְבָּלָה מְקַרְבִּים מְאֹד אֶת
הַגְּאוּלָּה

בְּאוֹתוֹ מֵעֵמֶד דִּבְרַתֵּי עִם רַבְנֵי עַל לְשׁוֹן
הַזוהַר הַקְדוֹשׁ, שְׁכָתוּב בּוֹ בְּמַעֲלַת
הַלְמוּד בְּסֵפֶר הַזוהַר, וּמוּבָא שָׁם שְׁכָאֲשֶׁר כָּתַב
רַש"י אֶת הַזוהַר הַקְדוֹשׁ, אֶסְף אֶצְלוֹ אֶת
נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים כְּלָם, וְכֵן אֶת כָּל מְלֵאכֵי
מָרוֹם, וְהָיָה מִזְמִין אוֹתָם שְׁיִהְיוּ כְּלָם שְׁתַּפְּסִים
יַחַד בְּכַתִּיבַת הַזוהַר הַקְדוֹשׁ. וְעוֹד מוּבָא
שָׁם שֶׁהַזוהַר הַקְדוֹשׁ הוּא כְּמוֹ תִּבְתַּת נֹחַ,
אֲשֶׁר בִּימֵי הַמַּבּוּל מִי שֶׁהָיָה בְּתוֹךְ הַתִּבָּה
נֶצַל, וְאֵף עֲכָשׁוּ בַדּוֹר הָאַחֲרוֹן יֵשׁ מַבּוּל
שֶׁל אֲפִיקוֹרְסוֹת וּמִינּוֹת וְנִסְיוֹנוֹת גְּדוּלִים, וּמִי
שְׁרוּצָה לְהִנָּצֵל מִהַמַּבּוּל הַזֶּה, יַעֲסֹק כָּל יוֹם
בַּזוהַר הַקְדוֹשׁ וְיִנָּצֵל.

וְלִכֹּן אִם אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְקַרֵּב אֶת הַגְּאוּלָּה,
צְרִיכִים לְעֵסֶק כַּמָּה שְׁיֹתֵר בְּזוּהַר
הַקְּדוּשׁ וּבְתוֹרַת הַנְּסֻתָּר, וְכֹל אָדָם צָרִיף
לְהִשְׁתַּדֵּל לֹא לְבַטֵּל אֶף יוֹם אֶחָד מִלְמוּד זֶה.

(ספר זקן המקובלים מזקן המקובלים, המלומד בניסים, רבינו
יצחק כדורי זצוק"ל - שמסר פה אל פה לתלמידו המובהק
הגאון המקובל רבינו בנייהו שמואלי שליט"א)

שטר שותפות

יהודי יקר!!!

בס"ד זכית להיות שותף במאמצי הגאולה
 וללמוד זוהר הקדוש "יחד שבטי ישראל",
 להווי ידוע לך, שבשתי דקות לימוד זוהר ליום,
 אתה בן עולם הבא, וזוכה להיות מרואי פני המלך!
ברצוננו להגיע לכל יהודי ויהודי באשר הוא שם!
וזהו בגדר הצלת נפשות ממש! ובך משתבח הקב"ה בכל יום!
 בכמה שקלים ליום אתה נעשה שותף לרשב"י הקדוש,
 זוכה לשמירה והגנה לך ולמשפחתך ובכל משלח ידך.
 בא והטה שקב, למפעל הקדוש
 שב'לו לשם שמים, לקירוב הגאולה ברחמים.

זכור המשיח בפתח!

וכל מי שיכנס בתוך תיבת ההצלה של הרשב"י, יזכה לסבת מגן!
 ולא יחוש ולא יפחד מהאויבים, מהטילים, ומכל מיני פגעים.
 הרוח פולו שקב,
 תן לרשב"י ותקבל פי אלה,
 בברכת אלה המגן,
 מפעל הזוהר העולמי

אנא הושיטו ידיכם ומלאו את המופס המצרף,
 ושלחו בפקס: 02-9951300

לתרומות בפרטים אש"רא: 054-8433385

ניתן לשלוח בפקס הנ"ל, שמות לתפלה וישועה:

ובן אפשר להתפלל וללמוד זוהר הקדוש לעלוי נשמות

תזכו למצוות ולחיים טובים!

כח הזוהר

חלק ג'

התכּוּן:

בו יבאר היאך שבלמוד דקה אחת [דק"ה עם מנן האותיות, בגימטריה שם קדוש "יב"ק" (זוה"ק, זוהר לש"ס דף היומי ברכות), והוא ראשי תבות הפסוק: "יענה ידוד ביום צרה". והפסוק: "יענו ביום קראנו", (תהלים פרק כ', ב' י'), ופעמים השם יב"ק גימטריה דר"ה, כלומר בשתי דקות לימוד ביום, יזכה ל"מלך פורץ גדר לעשות לו דרך", מאן מלכי רבנו, וכל השערים נפתחים לפניו, כידוע גודל מעלת לומדי זוה"ק הנקראים בני, העוסקים בתקון השכינה הקדושה, ויזכו לכל השפעות טובות, כמבואר בכסא מלך וז"ל: הא אם ישתדלון בהון, כל אחד כפי יכולתו... וכל שכן אם קובע עת להשם... אז מבטח לו שהוא בן העולם הבא, מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך, היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא, עכ"ל, (עין אור הזוהר, פוח הזוהר חל' א-ב, מאורות הזוהר).

ואם ילמדו בני הישיבה זוהר הקדוש כל יום יתבטלו כל הגזרות ובפרט גזירת גינים בני הישיבות רח"ל

Shlomo Moshe Amar
Rishon Lezion Chief Rabbi Of Israel
President of the Great Rabbinical Court

שלמה משה עמאר
ראשון לציון הרב הראשי לישראל
נשיא בית הדין הרבני הגדול

בעה"ח"ש. בשלישי בשבוע עשרים יום בחגגור התשע"ב.
25-718/ע"ב

קריאה של חבה

אחינו ביח ישראל, עת צרה היא ליעקב, ואין לההירש לעת כזאת, כי הגנ אוריכו נשאו ראש ניר חי ונגר משיחו ועמו, אמרו לכו ונכחידם מגוי וגו', בעלילות שוא ומדוחים, והדברים מתמשכים ומתחזקים מזה זמן רב. הקב"ה יצילנו מידם, ויפר מהשבתם וישב גמולם על ראשם.

וגם הגזרה הקשה של התאונת והחולאים חרעים אשר הללים רבים הפילו, הי יאמר לצרחה עמו ישראל רי. ועוד שזה זמן רב שהמומחים מרכיבים על רעיוות אדמת, והן אמש נודע שהיתה רעידת אדמה בדרגה גבוהה רחמנא ליצלן ולישביון.

וזה העת להקהל ולעמוד על נפשנו, באהבה רבה, להיות כולנו כאיש אחד בלב אחד, ולהרחיק המחלוקת והשנאה, "כי כותבו הוא באחדותנו", ועינינו רואות שהשטן מרקד בחוכנו, ומצית אש של הסתה לשנאה ולפירוד הלכבות, ומעורר מהומות נגד תורת א-ל-חיים חיים ולומדות, בסיסמאות ריקות ושדופות, בדברי הכל שלא יועילו ולא יצילו, ואחידתם מי ישרוט.

יישכנו לדון בכוכבו ראש מתוך תורה לעם חי ונחלתו, כזה מח לעשות, כדי לבטל רעה השיאה והמחלוקת, ואחר דיונים רבים, באנו לכלל החלטה, שמלבר החינוך הנדרש ככל זמן, להגדיל תורה ועבודת חי, ואהבת אש את רעהו, והרכוח צדקה והסד. שזה נחוץ ביותר לעת הזאת.

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לסחות דף אחד של חזרה הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסו לבד מסוגלה הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע. (ויודפס בחוברתו כיוחדות, באריות מאירות עינים, ומלווה בסירוש קל וקצר, ומחולק לפי השיעור של כל יום יום), ובכוח הלשון והקריאה בספר הזמר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וברחמים רבים. כמאמר התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי, בנין חיבורא דא יפקוד ישראל מגלותא.

וגם זאת נבקש להרבות בקריאת הקטורת בכונה ובשמחה בכל הזדמנות (בנוסף על מה שאורים כסדר החפלה) במקומות הקדושים ובקברי צדיקים. ומפורש בזהר הקדוש נודל מעלח אמירת הקטורת, שהיא מבטלת הגזרות הרעות, וממתקת הדינים, ומתפכת מדת הדין למדת הרחמים, ואלו הן פגולות ידועות ומנסות. ושומע פסלות ישמע פסילותו, ויקבל שועתו, וחבא לפניו נאקתינו, ויחיש לגאילנו גאולה עולם כשוכה ונתח בבי"א.

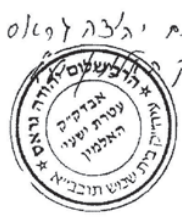
המצפים לישועת חי כרחמים.

הרב עובדיה יוסף מן מאור ישראל מופה הודו וראשון ראש ממשלת התורה. מנהיג דורנו נשיא מועצת חכמי התורה

שלמה משה עמאר ראשון לציון הרב הראשי לישראל נשיא בית הדין הרבני הגדול

ציון בארון חבר בית הדין הגדול לערורים כעהיק ירושלים ת"ד

ביהר שמואלי ראש ישיבת המקובלים נהר שלום כעהיק ירושלים ת"ד

Handwritten signature and date: 4/63, 21/10/63, א"ש

כַּח הַזוֹהַר חֵלֶק ג' רְלָה

כַּח הַזוֹהַר חֵלֶק ג' עֲלוֹן אֹר הַזוֹהַר 53

בְּטוֹל גְּזִירַת גִּיוֹס בְּנֵי הַיְשִׁיבוֹת - בְּדָקָה אַחַת
לְיִמּוּד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ

דָּוִד הַמְּלֹךְ בְּתַהֲלִים (פֶּרֶק מֵד ד) אֹמֵר, "כִּי
לֹא בְּחֶרֶב־וּבַיִט יִרְשׁוּ אֶרֶץ וְזָרוּעִם לֹא הוֹשִׁיעָה
לָמוֹ כִּי יִמְיִנֶה וְזָרוּעָה וְאוֹר פְּנִיךָ כִּי רָצִיתָם",
וּבִיָּאֵר בְּתַרְגוּם יוֹנְתָן: אַרוֹם לֹא בַגְבוּרַת
סִיפָהוֹן יִרִיתוּ אַרְעָא, וְתַקּוּף אֲדַרְעִיהוֹן לֹא

פרקת להון, ארום ימינך ואדרע גבורתך, ונהור זיו יקרך, ארום כל זמן דעסיקו באוריתא אתרעיתא בהון.

פירוש, שלא הצבא ולא המטוסים ולא הטנקים ולא הטילים הם מגינים על הארץ, אלא הארת השי"ת לעם ישראל על ידי התורה, "ארום כל זמן דעסיקו באוריתא אתרעיתא בהון". פסוק זה הוא נמצא בלימוד היומי "חק לישראל" פרשת פנחס ליום שני, וכידוע שהמרח"ו תיקן על פי דברי האריז"ל את סדר לימוד החק לישראל לכל יהודי ויהודי מהפשוט ועד הלמדן הגדול ביותר, ונאמר ברוח הקודש, ובכל יום רואים כמעין נבואה שמדבר מענינא דיומא. ועכשיו שכל בני הישיבות בסכנה שרוצים לגייסם לצבא, ולבטל את תורתם ח"ו, וביותר שכל יושבי ארץ ישראל נמצאים בסכנה גדולה!!! כי בלי לימוד התורה"ק כל הצבא לא יעזור ולא יגן

כלל, אם כן מה העצה היעוצה שכל גדולי ישראל מתחבטים ושוברים את הראש מה לעשות, ומן השמים עוד לא גילו להם, וזהו פלא גדול מה שהיה גלוי וידוע לכל גדולי הדורות מהרמח"ל והגר"א ולמעלה בקודש ועד לבד"ץ הגדול שבירושלים משנת תרפ"א בארץ ישראל, ובעל הסולם באותה השנה באירופא, [ראה דברי אלף גדולי ישראל מדורות הקודמים בספר "אור הזוהר", וכן דברי כל גדולי ישראל הספרדים והאשכנזים עם בד"ץ עדה החרדית בתשס"ב - ס"ח] שרק בלימוד הזוה"ק יחד כל שבטי ישראל, יתבטלו כל הגזירות, והצה"ק הרב פתייה זי"ע בשנת תרע"ד אמר: שכל גזירת גיוס הבחורים לצבא היא בגלל ביטול לימוד הזוה"ק.

וכדברי הרמח"ל (באגרות) שנשמעים כמו נבואה לזמנינו זה, וז"ל: וְעַתָּה אֵל יִשְׁלִיכּוּ חֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אַחֲרֵי גֹּם, כִּי אֲנִי

אֶלְמָלֵא נְתִישׁוּר חִילֵי הָיִיתִי קוֹבֵעַ דְּבַר זֶה בְּכָל
 מְקוֹם וּמְקוֹם, אֲבָל כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת
 הָעֵצָה הַזֹּאת וְיִהְיֶה לוֹ לְזִכּוֹת, כִּי אֵין כְּמוֹהָ
 לְטוֹבָה לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד בְּמְקוֹמוֹ יִכּוֹל
 לַעֲשׂוֹתוֹ כִּי לֹא דְבַר קָשָׁה הוּא כָּלֵל". וּמִי לָנוּ
 גְּדוֹל כְּהַרְמָח"ל זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אֲמֵן אֲשֶׁר הָיָה
 בְּקִי עֲצוּם בְּכָל מְכַמְנֵי הַתּוֹרָה וְלֹא מֵצֵא עֵצָה
 לְבַטֵּל גְּזֵרוֹת מֵעַם יִשְׂרָאֵל אֲלֵא אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת,
 לְמוֹד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר בְּרֵצֶף לְלֹא הַפָּסֵק, שְׁבִכַח
 הַקְּדָשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ
 לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת וּלְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים.

יְדוּעַ, שְׁמַתוֹף מֵדַת הַרַחֲמִים הָאֵינְסוֹפִית
 שֶׁל הַבוֹרָא, לַעֲמוֹ יִשְׂרָאֵל, לְפָנָי כָּל דִּין אוֹ
 גְּזֵרָה קָשָׁה מִשְׁמַיִם, עוֹשִׂים חֶסֶד עִם הָאָדָם
 וְנוֹתְנִים לוֹ הַזְדַּמְנוֹת לְבַחֵר בְּטוֹב עַל מְנַת
 לְבַטֵּל אֶת הַגְּזֵרָה מֵעֲלָיו. וַיֵּמָּה שְׁנִכּוֹן לְגַבִּי
 גְּזֵרוֹת הַפָּרֵט תִּקְוֶה לְגַבִּי גְּזֵרוֹת הַכָּלֵל. לְפָנָי
 הַגְּזֵרָה אוֹ "הַמְּכָה" שֶׁל הַשּׂוֹאָה הָאֵימָה, ה'

כַּח הַזֹּהָר הַלֵּק ג' רל"ט

שׁוֹלַח הַזְדִּמְנוֹת לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְבַחַר בְּטוֹב
וְשׁוֹלַח "תְּרוּפָה" עִם שְׁלִיחַ בְּדַמּוֹתוֹ שֶׁל בַּעַל
הַסֵּלֶם, לְלַכֵּת לְקַהְלוֹת הַיְהוּדִיּוֹת בְּפוֹלִין וְלוֹמַר
לָהֶם לְלַמֵּד זֹהָר הַקְּדוֹשׁ. בַּעַל הַסֵּלֶם צָפָה
בְּרוּחַ קְדָשׁוֹ עֲשָׂרִים שָׁנָה לִפְנֵי מַלְחַמַת הָעוֹלָם
הַשְּׁנֵיָה אֶת הַשׁוֹאָה הַהוֹלֵכֶת וְקַרְבָּהּ, הוּא הֵלֶךְ
וְזָעַק וּבְפָנָי כָּל הָרַבָּנִים וַיְהוּדֵי אֲרוּפָה, הֲרַעִישׁ
עוֹלָמוֹת כְּדֵי שְׁיִלְמְדוּ אֶת הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ, כִּי
יָדַע שֶׁזוֹ הַתְּרוּפָה הַקְּדוּשָׁה לְהַצִּיל יְהוּדֵי
אֲרוּפָה מִהַשׁוֹאָה הָאֵימָה. הַסְטֵרָא אַחֲרָא
(הַיֵּצֵר הָרַע), כְּמוֹבּוֹן, מְאֹד מְפָרֵעַ בְּבַחֲרֵהּ,
לְבַחַר בְּטוֹב, וּמְקַשָּׁה אֶת לְבָבָם שֶׁל רְאִישֵׁי
הַקַּהְלוֹת הַיְהוּדִיּוֹת.

קָשָׁה לְרַבָּנִים לְהֶאֱמִין שְׁמֵרְחֶפֶת עֲלֵיהֶם
גְּזֵרָה כָּל כָּף קָשָׁה שֶׁל שׁוֹאָה, זֶה הָרִי לְגַמְרֵי
לֹא הֶגְיוֹנִי, וְכִנְגָד זֶה (לְשֵׁם הַבְּחִירָה) מֵצַד הַטּוֹב,
גַּם קָשָׁה לְהֶאֱמִין בְּאוֹתָהּ מִדָּה שְׁתְּרוּפָה
רוּחֲנִית שֶׁל לְמוֹד הַזֹּהָר... שְׁאוּלֵי שִׁיכֶת רַק

לַצְדִּיקִים, יְכוּלָה לְבַטֵּל גְּזֵרוֹת. אֶת הַתּוֹצְאוֹת
 הַעֲגוּמוֹת שֶׁל הַשּׂוֹאָה כְּלָנוּ יוֹדְעִים, בּוֹאוּ לֹא
 נִתֵּן לַהֶסְטוֹרִיָּה לַחֲזוֹר עַל עֲצָמָה!!! בּוֹאוּ לֹא
 נְטֵמֵן אֶת רֵאשֵׁנוּ בַּחֹל כְּמוֹ הָאֲדַמּוּרִי"ם
 רַבָּנִים וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת בְּפוֹלִין, אִי אֶפְשָׁר לְבָרַח
 מִהַתְּקוּן! הָאֵם זֶה הַגִּיוֹנִי שֶׁתִּפְּל עָלֵינוּ פְּצִצַת
 אָטוּם? הָאֵם זֶה הָיָה הַגִּיוֹנִי שֶׁהִיָּתָה הַשּׂוֹאָה?
 ה' שׁוֹב שׁוֹלַח לָנוּ תְּרוּפָה הוּא לִימוּד זֹהָר
 הַקְּדוֹשׁ, כְּמוֹ שֶׁהִבְטִיחַ לָנוּ מִשֶּׁה רַבְּנוּ בְּזוֹהַר
 בְּרַעְיָא מְהֵימְנָא (פְּרָשַׁת נְשֵׂא דֵף קכ"ד):
 "וְהַמְשַׁכִּילִים יִזְהִירוּ כְּזוֹהָר הַרְקִיעַ", בְּהֵאִי
 חֲבוּרָא דִּילָךְ דִּאִיהוּ סֵפֶר הַזֹּהָר, מִן זוֹהָרָא
 דִּאִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה. בְּאֵלִין לָא צָרִיף נְסִיוֹן,
 וּבְגִין דַּעֲתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעָם מֵאִילָנָא דְחַיִּי,
 דִּאִיהוּ הָאִי סֵפֶר הַזֹּהָר, יִפְקוּן בִּיה מִן גְּלוּתָא
 בְּרַחֲמֵי. וַיִּתְקַיֵּם בְּהוֹן, (דְּבָרִים לב) "ה' בְּדָד
 יִנְחֵנוּ וַאֲיִן עֲמוּ אֵל נִכְר", עַד פֶּאן לְשׁוֹנוּ.
 לְמָה אַתֶּם מְחַכְּיִם? הָאֵם לֹא מִסְפִּיק

כַּח הַזֹּהָר הַלֵּק ג' רמא

סובלים עם ישראל צרות ואסונות מחרידים, כמה גדולי ישראל שנפטרו, ועדיין לא מבינים על מה עשה ה' ככה, ומה רוצים מאתנו, אבל ה' יתברך שלח לנו את צדיקיו גדולי הדורות שחזו מראש מה השם רוצה מאתנו, כי כידוע אנחנו הדור האחרון סוף הגלות לפני הגאולה, והגאולה הזאת אי אפשר שתבא אלא בלימוד התורה, רק שלא יודעים מה נקרא לימוד התורה, כי הישיבות לומדים כל היום גמרא ופלפולים, אבל שוכחים שיש לתורה פרד"ס פ'שט ר'מז ד'רוש ס'וד, כמו שכתב האור החיים הקדוש, (ויחי), וכל מי שלא עוסק בארבעת חלקיה, עליו יוצאת בכל יום בת קול וצווחת "אוי להם לבריות מעלבונה של תורה" (מהרח"ו), וכתב השלה"ק וז"ל: שְׁהַחְבוּר מִהַזְהָר הַזֶּה עֲתִיד לְהִיטֵל גְּנוּז וְכוּ' עַד שְׁיָבוֹא הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוֹף הַיָּמִים שְׂאֵז יִתְגַּלֶּה לְתַחַתוֹנִים,

וּבְזָכוֹת הָעוֹסְקִים יָבוֹא מְשִׁיחַ, פִּי אִז תִּמְלֵא
הָאָרֶץ יָדְעָה בְּסִבְתּוֹ, אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סִבָּה
קְרוֹבָה לְבִיאָתוֹ.

וְזֶהוּ שְׁאָמַר וּבְגִינִיָּה וּשְׁבִתָּם אִישׁ אֶל
אֶחָדָתוֹ וְכוּ', פְּדֵי שְׂבֻזָּכוֹת זֶה יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל,
כְּשֵׁם שֶׁלֹּא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עַד שֶׁהֲצִרֶף
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם פָּסַח וּבָדָם
מִיָּלָה, כֵּן גְּאֻלָּה הָעֵתִידָה לֹא תִהְיֶה הַגְּאֻלָּה עַד
שִׁיזְכוּ לְתוֹסְפוֹת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל
יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרֵי הַזֹּכָה בָּהּ. (שְׁל"ה, עֶשְׂרֵה
מֵאמְרוֹת, מֵאמַר רֵאשׁוֹן). וְכֵן כָּתַב הַגָּאוֹן מְוִילְנָא.
(אָבֵן שְׁלֵמָה פָּרַק י"א אוֹת ג') הַגְּאֻלָּה וּבִיאַת
הַמְּשִׁיחַ תְּלוּוִיִּים רַק בְּלִמּוּד הַקְּבָלָה. וּבִישׁעִיָּה
(ו' ט') כָּתַב, שֶׁהֵיכַל הָרַע עוֹשֶׂה שֶׁלֹּא יִלְמַד
קְבָלָה, כִּי יוֹדַע שֶׁעַל יְדֵי לִימוּד זֶה יֵשׁוּב
הָאָדָם בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה, וּבִסְפָר הַקְּנָה כָּתַב
עַל דְּבָרֵי הַנְּבִיא מִלֹּאכִי (ג' י"ח) "וּשְׁבִתָּם
וְרֵאִיתֶם בֵּין צְדִיק לְרָשָׁע בֵּין עֶבֶד אֱלֹהִים

לְאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוּ עֹבְדֵי אֱלֹקִים הֵינּוּ הָעוֹסֵק בְּתַלְמוּד וּבַזְהָר. לֹא עֲבָדוּ - הָעוֹסֵק בְּתַלְמוּד לְבַד וְאֵינוֹ עוֹסֵק בַּזְהָר. (רַבִּי צְבִי אֱלִימֶלֶךְ שְׁפִירָא מְדִינַב, מֵהַרצ"א, מְעַנֵּן גְּנִים, פ"א אֹת ב'), וְזֶה הַבִּירוֹר הָאֲחֵרוֹן לִפְנֵי הַתְּקִימוֹת הַנְּבוּאָה (שם, כג) "הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנָי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא: כִּי הַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ מִחֲכָה וּמִצַּפָּה שֶׁכֵּל הַיְהוּדִים יִלְמְדוּ זוֹה"ק, וּבַזְהָר יִתְּלַקְטוּ הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְלֹא יִדַּח מִמֶּנּוּ נִידַח, וְאִזּוֹ יִגְלֶה וְיִפְיַע מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וְיִלְמַד לְכָל יִשְׂרָאֵל אֶת סוּדוֹת הַתּוֹרָה, מֵהַ שְׁלֵמוֹת עֲכָשִׁיו, וְלֹא הַבִּינוֹ. וּבַסֵּפֶר יִסּוּד וְשׁוֹרֵשׁ הָעֲבוּדָה (שַׁעַר הַנִּיצוּץ) כְּתוּב, וּז"ל: אַחֵי וְרַעִי, אִם כָּל כֵּךְ גְּדוּלָה לְשָׁמַיִם שִׁיאוּ וּמַעֲלָתוֹ, וְכִמָּה תִּקְיָא חֵילָא דְהַאִי אֵילְנָא רַבְרַבָּא שֶׁל לִימוּד סֵפֶר הַזְּוֵהַר הַקְּדוּשׁ, וְשׁוֹרֵשׁ בְּאַרְץ גְּזַעוֹ לְשַׁלַּח רְצוּצִים חֲפְשִׁי מִן הַגְּלוּת הַמֶּר, הַאִיךְ לֹא יִתְּלַהֵב לֵב

האדם להעיר אוזן, לשמוע כלימודים, לקבוע שיעור קבוע בכל יום בזוהר הקדוש ובתיקונים ושאר ספרי המקובלים וכו', עכ"ל.

בואו וראו איך הזוהר הקדוש הציל את בחורי ישראל שלא ילכו לצבא, ואיך שהציל את העיר, וברגע שלא הייתה הזכות של הזוהר הקדוש - נחרבה כל העיר והרגו וחמסו כמו בשואה רח"ל

אלו דברי המקבל האלקי רבי יהודה פתיה צוקללה"ה בהקדמתו לספרו בית לחם יהודה, וז"ל: ... כי מי שלא טעם טעם חכמת האמת פאלו לא ראה מאורות מימיו, ואוי להם לברייתות מעלבונה של תורה. והאומר די לי בנגלות אין לי עסק בנסתרות, טב ליה דלא איברי בעלמא כמבאר בתיקונים תקון מ"ג. ופירש הרב פסא מלך שם וז"ל בקצור, שאם הייתה עם הארץ יותר טוב לו

כַּח הַזֹּהָר הַחֶלֶק ג' רמה

כִּי אֵינוּ פּוֹגֵם אִם אֵינוּ לוֹמֵד קִבְּלָה כִּי אֵין לְטִיֵּל בַּפְּרִדָּס קֶדֶם שְׂיִמְלֵא כְּרִסּוֹ בְּשָׂר וְיִין אֲבָל מֵאֵן דִּילִיף תּוֹרָה שְׂבַעַל פָּה עֲנָשׁוּ כָּל כֶּף גָּדוֹל אִם לֹא יִלְמַד קִבְּלָה וְאֲדַרְבָּא פּוֹגֵם בְּלַמוּדוֹ (כַּמְבַּאֵר בְּשַׁעַר הַגְּלִגּוּלִים סוּף הַקְּדָמָה י"ז, וז"ל: וּמִי שֶׁלֹּא עָסַק בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה פּוֹגֵם בְּתַפְאָר"ת דְּאֲצִילוֹת וְכוּ' יְעוּיֵן שָׁם) וְטָב לִיָּה דְלֵא יוֹלִיף לִיָּה כִּי אַחֲזַר עַלְמָא לְתַהוּ וְבַהּוּ שְׁהוּא סוּד שְׂבִירַת הַפְּלִים וְכוּ'. וְהַמְתַּרְשָׁל גּוֹרֵם אַרְךְ גְּלוּתָא וּבִפְרוּשׁ אָמַר אֵלֶיהוּ לְרַבִּי שְׂמַעוֹן בְּתִיקוּנָא שְׂתִיתָאָה דְּבַהֲאֵי סִפְר הַזֹּהָר יִתְפָּרְקוֹן מִן גְּלוּתָא פֶּד אֲתַגְּלִיא בְּדָרָא בְּתַרְאָה, כִּי לַמוּד הַזֹּהָר בְּגִירָסָא בְּעַלְמָא בּוֹנָה עוֹלָמוֹת כָּל שְׂכָן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין פְּרוּשׁ מֵאָמַר אֶחָד יַעֲשֶׂה בּוֹ תַקּוּן לְמַעְלָה בְּשַׁעָה אַחַת מֵה שְׂלֵא יַעֲשֶׂה בְּלַמוּד הַפְּשֻׁט שְׁנָה תְּמִימָה עַד כָּאֵן לְשׁוּנוֹ. וּבַזֹּהָר בְּהַעֲלֵתְךָ (דף קנב.) קָרִי לְעוֹסְקִים בְּחֻכְמַת הָאֱמֶת אֵינוֹן

דְּהוּוּ קַיִימִי בְּטוֹרָא דְּסִינֵי, [וְנִכְתַּב בְּצֵדוֹ, א"ה:
 מִשְׁמַע אוֹתָם שְׁאִינָם יוֹדְעִים סוּדוֹת הַתּוֹרָה
 לֹא עֲמָדוּ עַל הַר סִינֵי]. וְכֵן בְּעֵינֵי הָעֶנֶשׁ
 הַמְּעַתֵּד לְאוֹתָם שְׁאִינָם עוֹסְקִים בְּרִזֵי תּוֹרָה
 רַחֲמָנָא לִיצְלָן אֲשֶׁר בְּזֹהַר פְּקוּדֵי (דף רמו:):
 וז"ל... מִי שִׁיכַל וְלֹא לִמַּד סוּד כִּשְׁתַּעֲלָה
 נִשְׁמַתוּ דוּחִים אוֹתוֹ לַחוּץ, וְלֹא עוֹלָה
 לַמַּעֲלָה, וְנִמְצָא מִתַּחַת לְהִיכַל בְּבוּשָׁה
 וְכֹאשֶׁר הַשֶּׁרְפִים מְרִימִים אֶת כִּנְפֵיהֶם כּוֹלֵם
 בּוֹעֲטִים בּוֹ בְּכִנְפֵיהֶם וְשׁוֹרְפִים אֶת נִשְׁמַתוֹ
 וְלֹא נִשְׁרַפֵּת, וְעוֹמֵדֵת וְלֹא עוֹמֵדֵת, וְכֹכָה
 נִידוֹנֵת נִשְׁמַתוֹ בְּכָל יוֹם, מֵאִירָה וְלֹא מֵאִירָה,
 וְאֵף עַל גַּב שִׁישׁ לוֹ מַעֲשִׂים טוֹבִים - בְּגִין
 דְּלִית אֲגָרָא בְּהֵוָא עֲלֵמָא, פְּאִינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי
 בְּחִכְמָתָא, לְאַסְתַּפְּלָא בִּיקְרָא דְּמֵאֲרִיהוֹן וְכוּ',
 יְעוּיֵן שָׁם. וְלֹא דֵי בְּעֵנֶשׁ זֶה אֶלָּא צְרִיף לַחֲזוֹר
 וְלָבוֹא בְּגִלְגּוֹל פְּמָה פְּעַמִּים וְלִסְבַּל צַעַר עוֹלָם
 הַזֶּה וְצַעַר הַמִּיתָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וַיֵּשׁ סַפֵּק

בְּזֶה אוֹלֵי יִזְכֶּה בְּנִשְׁמָתוֹ גּוֹף הַשְּׁנַי שָׁבוּ יְקִים
 זֹאת הַמְצוּהָ כִּי אֵין מְסַפִּיק לוֹ לְבוֹא בְּסוּד
 הָעֵבוֹר, כְּמִבְאֵר בְּתַחֲלַת שְׁעַר הַמְצוּוֹת וז"ל:
 וְאִם לֹא עָשָׂה כֵּן הָרִי חֶסֶר מְצוּהָ אֶחָד שֶׁל
 תְּלִמּוּד תּוֹרָה שֶׁהִיא גְּדוּלָה וְשִׁקּוּלָה כְּכֹל
 הַמְצוּוֹת וְצָרִיף שְׁיִתְגַּלְגַּל עַד שְׁיִטְרַח בְּד'
 בְּחִינּוֹת שֶׁל הַפְּרִד"ס הַנִּזְכָּר. עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.
 [א"ה: וּמֵרֵן הַגַּה"צ רַבִּי חַיִּים קִנִּיבֶסְקִי
 שְׁלִיט"א שׁוֹאֵל לְאַבְרָכִים הַבָּאִים אֵלָיו, אִם
 לוֹמְדִים הֵם זֹה"ק? וְעוֹנִים לוֹ עַדִּיין לֹא
 סִימְנוּ ש"ס!!! וְאוֹמֵר לֵהֶם, מַה זֶה נוֹגַע,
 וְדַעוּ כִּי לֹא לִימּוּד זֹה"ק לֹא זוֹכִים לְהִיכַנֵּס
 לְגַן עֵדֶן הָעֵלְיוֹן, וּמִוֵּרָה לְאַבְרָכִים לְלִמּוּד
 זֹהַר גַּם בְּגִירָסָא, ע"כ].

וְהִנֵּה בְּעִירְנוּ בְּגִדְד יִבְנֶה עִירְנוּ אָמֵן, הָיוּ לָנוּ
 שְׁנַיִם פְּרוּבִים זָהָב הַסּוּכְכִים עַל הָעִיר מִבֵּית
 וּמִחוּץ וְהִמָּה אֲשֶׁר הָיוּ לָנוּ לְחֹמָה וּלְמַחְסָה
 בְּיוֹם זַעַם, הָרָאשׁוֹן בְּקִדְשׁ צְדִיק יְסוּד עוֹלָם

חָכָם רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים בֶּן חָכָם רַבִּי אֱלִיהוּ בֶּן חָכָם
 רַבִּי מֹשֶׁה בֶּן חַיִּים וז"ל וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה. וְשֵׁנִי
 בְּקִדְשׁ הָרַב הַגָּאוֹן חָכָם רַבִּי שְׁמַעוֹן אֶהְרֹן אָבִא
 בַּר אָבִא הַמְכֻנָּה אַגָּסִי וז"ל וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה,
 הַמְחַבֵּר סֵפֶר בְּנֵי אֶהְרֹן עַל שְׁעַר הַגְּלֻגּוּלִים,
 אֲשֶׁר ב' צְדִיקִים אֱלוֹהִים לְבָדָם הָיוּ נִמְצְאִים
 בְּעִירְנוּ שָׂרֵב עֶסְקָם הָיָה בְּעֵץ חַיִּים וּבְשִׁמוֹנָה
 שְׁעָרִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד הוּא עוֹסֵק לְבַדּוֹ בְּחֶדֶר
 מִשְׁכִּיתוֹ בְּפָנָי עֲצָמוֹ, וְהֵמָּה בְּזִכּוֹתָם וְצַדִּיקְתָּם
 הָיוּ מְגַנְיִים עַל הָעִיר זֶה מִפְּנֵי זֶה מִפְּנֵי, אָפֶס
 כְּשֶׁגָּמְרוּ הָעוֹוֹנוֹת וְנִלְקַח אַרְוֹן הָאֱלֹהִים חָכָם
 רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה בְּשָׁנַת ה'תַּרְס"ט
 בִּי"ג אָלוֹל הַתְּחִילָה הָעִיר לִהְיוֹת צוֹלְעַת
 מִהֶלְקֶת עַל רֶגֶל אַחַת וְהַתְּחִילוּ הַצָּרוֹת לָבוֹא
 כִּי אַחֲרֵי קְבוּרָתוֹ נִלְקַחוּ בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל לְעִבּוּדַת
 הַצָּבָא לְמֶלֶךְ יִשְׁמַעְאֵל לְלַמְדָם סֵדֶר הַמְּלַחְמָה
 וְהָיוּ כָּל הָעָם מִיִּלְלִים וּבּוֹכִים, וְהָיִינוּ מִתְנַחֲמִים
 בְּחָכָם רַבִּי שְׁמַעוֹן אֶהְרֹן וז"ל לְבָרְכָה וְכָל הָעָם

עָנּוּ אַחֲרָיו עוֹד לֹא אָבְדָה תִּקְוַתְנּוּ כִּי הוּא יָכוֹל
לְמַלֵּא מְקוֹם הָרַב חָכָם רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים זְכוֹרוֹנוֹ
לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

אִךְ לֹא כִּפְאֶשֶׁר דְּמִינּוּ כֵּן הִיְתָה, כִּי מַעֲשֵׂה
שָׁטָן הִצְלִיחַ וְגַם בְּאוֹתוֹ צְדִיק פָּגְעָה מִדַּת
הַדִּין, כִּי אַחֲרֵי חֲמִשָּׁה שָׁנִים בְּלֵיל ו' ח' לְחֹדֶשׁ
מְנַחֵם שְׁנַת הַמַּבִּיט לְאֶרֶץ וְתִרְע"ד נָסַע גַּם
הוּא לְמְנוּחֹת וְעָזַב אוֹתְנוֹ לְאַנְחוֹת. וּבְהַסְתַּלַּק
גַּם חָכָם רַבִּי שְׁמַעוֹן זְכוֹרוֹנוֹ לְבִרְכָה אֲזוּ כָּבֵה
מִהָעִיר גַּם שָׁבִיב הָאֲחֵרוֹן. יוֹס"ף אֵינָנו
וְשְׁמַעוֹן אֵינָנו. וְהִיְתָה עֵת צָרָה לִיעֶקֶב צָרָה
כְּמַבְּפִירָה כִּי בְלֵיל י"א מְנַחֵם אָב, אַחֲרֵי
פְּטִירַת חָכָם רַבִּי שְׁמַעוֹן זְכוֹרוֹנוֹ לְבִרְכָה, בִּבְקָר
הַשָּׁפָם נִדְּבָקוּ מוֹדְעוֹת אֲדָמִים מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ
וְגִדּוּלָיו בְּכָל הַשְּׁוֹקִים וּבְכָל הַמְּקוֹמוֹת וּבְתוֹךְ
הַמוֹדְעוֹת מְצִיר חָרַב אָדָם לְאוֹת מְלַחְמָה
מִמְּלָכָה בְּמִמְלָכָה. מִמְּלַכַת קוֹסְטַנְטִינָא
בְּמִמְלַכַת בְּרִיטַנְיָא. וְתִכְף הַתְּחִיל לְקַבֵּץ אֶת

בַּחוּרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְצֵאת לְמִלְחָמָה לְהִלָּחֵם עִם
 בְּרִיטְנֵיִיא. וְהָיוּ מְסִיעֵין אוֹתָם מֵעִיר לְעִיר
 וּמִמְדָּבָר לְמִדְּבָר בְּהָרִים וּבַגְּבְעוֹת עַד הַגִּיעִים
 עַד מְקוֹם קְשָׁרֵי הַמִּלְחָמָה, וּמִנִּי אַז וְהִלָּאָה
 מִצְאוּנוּ רַבּוֹת רָעוֹת וְצָרוֹת וְהָיוּ הַצָּרוֹת
 דוֹחֲקוֹת זוֹ אֶת זוֹ כָּל אַחַת רוֹצֶה לְהַקְדִּים אֶת
 פְּנֵי חֲבֵרְתָּהּ וְאִין שָׁעָה בְּלֹא רָעָה וְאִין רָגַע בְּלֹא
 נֶגַע, וּגְזֵרוֹת קָשׁוֹת נִתְחַדְּשִׁים בְּכָל יוֹם נוֹסֵף
 עַל יוֹם אֶתְמוֹל.

גַּם מִן הַשָּׁמַיִם נִלְחָמוּ כִּי בְּלִיל ג' י"ג כִּסְלוֹ
 שְׁנַת אֵיכָה תִרְע"ה צָפוּ מִי נִהַר חֲדָקֶל מְרֹב
 הַגְּשָׁמִים וּפָרְצוּ גְדָרֵי הַנְּהָר וְשִׁטְפוּ וְעָבְרוּ תוֹף
 הָעִיר בְּעוֹד הֵיוּתְנוּ יְשָׁנִים עַל מְטוֹתֵינוּ בְּלִילָהּ
 וְגָאוּ הַמַּיִם מִי שָׁתוּ, וְתָהִי צָעֲקָה גְדוֹלָה בְּתוֹךְ
 הָעִיר אֲשֶׁר כָּמוֹהָ לֹא נִהְיְתָה רַק בְּזִמְן יְצִיאַת
 מִצְרַיִם. וְכָל אֲנָשֵׁי הָעִיר עִם מַעֲמִסֵּיהֶם שָׁעַל
 כְּתִפֵּיהֶם וְעַם בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם הַקִּטְנִים
 שְׁנוֹשְׂאִים אוֹתָם עַל זְרוּעוֹתָם הָיוּ בּוֹרְחִים

וְנָסִים בְּתוֹךְ הָעִיר מִמָּקוֹם הַנְּמוּךְ לְמָקוֹם
הַגְּבוּהָ כִּי אֵין דֶּרֶךְ לְצֵאת מִן הָעִיר כִּי הַמַּיִם
הַקִּיפּוּ כָּל הָעִיר מִכָּל צֶד יוֹתֵר רְחוֹק מִמּוֹלֵא
עֵינָיו שֶׁל אָדָם, וְגָבְהוּ הַמַּיִם וְהִפִּילוּ גְלִיהֶם
שְׁלִישׁ הָעִיר וְכַמָּה בְּנֵי אָדָם שֶׁלֹּא קָדְמוּ לְבָרַח
הָיוּ בְּתִיהֶם קְבָרֵיהֶם רַחֲמָנָא לִיצְלָן. וְאַחַר כֵּן
בָּא דָּבָר לֹא תְקוּם פְּעֻמִּים צָרָה, גַּם נִתְמַלֵּא
אֲוִיר הָרְקִיעַ פְּרַעוֹשִׁים וְנִלְוָה עִמָּהֶם מִכַּת
בְּצִרְת וַיִּקָּר הַשְּׁעָרִים. גַּם אֲנָשֵׁי הַצָּבָא לֹא
הִצְלִיחוּ בַּמְלַחְמָה וְהָיוּ אֲנָשֵׁי חָרָב הֵרוּגֵי
מְלַחְמָה וְנִשְׁאַרוּ נְשֵׁיהֶם אֶלְמָנוֹת וּבְנֵיהֶם
יְתוּמִים, עַד שֶׁרָאָה הַשֵּׁם אֶת לַחֲץ עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וַיִּנָּחֵם עַל הָרָעָה וְנִלְכְּדָה בְּכָל בַּלִּיל א'
י"ז אֲדָר שְׁנַת עֶזְרָת בֵּיד סָגֵן הַמְּלַחְמָה שֶׁל
בְּרִיטְנֵיִיא הַנִּקְרָא מוֹךְ, וּבְכַח אֲנָס כָּבוּ אֶת
שְׂרֵפֶת הָעִיר אֲשֶׁר הִצִּיתוּ בָּהּ אֲנָשֵׁי חֵיל שֶׁל
קוֹצְטִנְטִינָא בְּעֵת צֵאתָם מִהָעִיר, גַּם שָׂאָר בְּנֵי
יִשְׁמַעֵאל הַנִּשְׁאַרִים בָּעִיר שָׁבְרוּ אֶת חֲנִיּוֹת

הַיְהוּדִים וּבְזוֹ אִישׁ לוֹ עַד שֶׁלֹּא הִשְׁאִירוּ כָּלֹּם
 וְאִפְּלוּ הַדְּלָתוֹת שֶׁל הַחֲנִיּוֹת עָקְרוּ וּלְקַחֲוֹם
 וְהָיָה דַעְתָּם לְחֹזֵר אַחֵר כִּי וּלְבוֹז גַּם אֶת
 הַבָּתִּים. וַתִּהְיֶה לְאֵל שֶׁלֹּא הִפִּיק אֶת זְמַמָּם
 כִּי בְּהַפְּנִס הָאוֹיֵב נָחָה שֶׁקָּטָה כָּל הָעִיר
 וּנְפָשָׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּח יוֹקָשִׁים. וְאַתָּה
 קוֹרָא נְעִים הַבֵּט נָא וּרְאֵה לָמָּה מִצְּאֵתָנוּ
 כָּל זֹאת תִּתְּכֶּךָ וּמִיָּד בְּזִמְנֵן סְלוּקָם שֶׁל ב'
 צְדִיקִים הַנִּזְכָּר אִם לֹא לְהוֹדִיעַ לָנוּ שְׁזִכּוֹת
 חֲכָמַת הָאֲמֶת שֶׁהָיוּ עוֹסְקִים בָּהֶם אֲשֶׁר
 הָיוּ עוֹמְדִים לְמַגֵּן וְצִנָּה נֶגֶד מִדַּת הַדִּין וּבְעֵצָם
 כָּחֶם וְאוֹנָם הָיוּ דוֹחִים אֶת הַגְּזֵרוֹת, מֶה שֶׁלֹּא
 הָיָה יָכוֹל לְעַמֵּד נֶגֶד מִדַּת הַדִּין זְכוֹת כִּפָּה
 צְדִיקִים וְחֲסִידִים הָעֹסוּקִים בְּחִיצוֹנִיּוֹת הַתּוֹרָה
 שְׁבָאוֹתוֹ הַדּוֹר...

כֹּה דִבְרֵי הַמַּחְבֵּר הָאִי לְחֶמָּא עֲנִיא.

הַצֵּעִיר יְאוּדָה מוֹשֶׁה יִשׁוּעָה יְחֻזְקָאֵל יִשׁוּעָה פְּתִיא יצ"ו

(בֵּית לָחֶם יְהוּדָה חֵלֶק רֵאשׁוֹן)

מִכְתָּב גִּילּוּי שֶׁל בַּעַל הַסֵּלָם

"וְתִדַּע נְאֻמָּנָה, שְׁעֵדִין לֹא הָיָה מִזְמַן הָאָר"י ז"ל עַד הַיּוֹם הַזֶּה, מִי שְׁיָבִין אֶת שִׁיטַת הָאָר"י ז"ל, עַל שָׂרְשׁוֹ וְכוּ' וְהֵנָּה בְּרָצוֹן הָעֲלִיּוֹן יִתְבָּרַךְ, זְכִיתִי לְעִבּוֹר נְשָׁמַת הָאָר"י ז"ל, לֹא מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַטּוֹבִים, אֶלָּא בְּרָצוֹן עֲלִיּוֹן, שְׁנִשְׁגָב גַּם מִמֶּנִּי עֲצָמִי, לָמָּה נִבְחַרְתִּי אֲנֹכִי לְנִשְׁמָה נִפְלְאָה זֹה, שְׁלֹא זָכָה בָּהּ אָדָם מֵעַתַּת פְּטִירָתוֹ עַד הַיּוֹם, וְלֹא אוֹכַל לְהֵאָרִיךְ בְּעֵנֶיךָ זֶה מִפְּנֵי שְׂאִין דִּרְפֵי בָּזָה לְדַבֵּר בְּנִפְלְאוֹת" (מָרָן "בַּעַל הַסֵּלָם" זי"ע בְּמִכְתָּב מִשְׁנַת תַּרפ"א).

אָנוּ רוֹאִים שְׁבַעַל הַסֵּלָם הָעֵיד עַל עֲצָמוֹ שֶׁהוּא זָכָה לְעִבּוֹר נְשָׁמַת הָאָר"י ז"ל, וְהוּא זָכָה לְהַתְגַּלוּת נְבוֹאֵית שֶׁל ה' אֱלֹהֵינוּ, (רֵאָה לְמַטָּה עֵדוֹת אִישִׁית וּמִכְתָּבֵי הַתְגַּלוּת) וְהוּא הָיָה שְׁלִיחַ ה' לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִחֲלֵי הַגָּלוּת הָאֲיִמָּה, בְּאִמְצָעוֹת תְּרוּפָה קְדוּשָׁה וְאַלְקִית שְׁנִקְרָאת "הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ".

רנד   כַּח הַזוֹהַר הַלֵּק ג'

לֹא נִהְיֶה כְּבֵת יַעֲנֶה הַטּוֹמֵנֶת רֹאשָׁה בַּחוּל!

**נַפְעַל לְבַטּוֹל הַגְּזֵרוֹת הַקְּשׁוֹת בְּכָל כַּחֲנוּ!
נִלְמַד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ וַיִּתְבַּטְּלוּ כָּל
הַקְּטְרוּגִים מֵעַלֵּינוּ!**

וּכְבָּר הוּבְטַחְנוּ שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִים אֶלָּא
בְּתַשׁוּבָה, וְכִי־צַד? וּכְבָּר הַתְּנַבֵּא הַנְּבִיא
יַחְזִקָאֵל (פָּרָק לוּ כַה) "וַיִּזְרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיָּם
טְהוּרִים וְטְהַרְתֶּם" וְגו', וְאָמְרוּ צְדִיקֵי הַדּוֹרוֹת
שְׁזָהוּ בְּלִימוּד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וְנִזְכָּה בְּקִרּוֹב
שְׂיַעֲרָה עַלֵּינוּ הַשִּׁי"ת רוּחַ טְהוּרָה, וְנִזְכָּה לְטְהַר
לְבַבְנוּ לְעַבֵּד לְיוֹצְרֵנוּ וְלִלְמוּד כָּל תּוֹרַתְנוּ
הַקְּדוֹשָׁה בְּפֶרֶד"ס חֶלְקִיָּה בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל
נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאִדְנוּ, וְתַקִּים הַבְּטַחַת הַרְעִיָּא

כַּח הַזֹּהָר חֵלֶק ג' רנה

מְהִימָנָא "בְּהֵאֵי סֵפֶר הַזֹּהָר, יִפְקֹון בֵּיה מִן
גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהְרָה
בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

לְהַזְהִיר זְוָהַר שֵׁם דָּף הַיּוֹמִי מִסְּכַת בְּרָכוֹת

זוהר עמודים:	דף הש"ס	זוהר עמודים:	דף הש"ס	זוהר עמודים:	דף הש"ס
ח"א פה-פו	ברכות דף מד	ח"א מג-מד	ברכות דף כג	ח"א א-ב	ברכות דף ב
ח"א פז-פח	ברכות דף מה	ח"א מה-מו	ברכות דף כד	ח"א ג-ד	ברכות דף ג
ח"א פט-צ	ברכות דף מו	ח"א מז-מח	ברכות דף כה	ח"א ה-ו	ברכות דף ד
ח"א צא-צב	ברכות דף מז	ח"א מט-נ	ברכות דף כו	ח"א ז-ח	ברכות דף ה
ח"א צג-צד	ברכות דף מח	ח"א נא-נב	ברכות דף כז	ח"א ט-י	ברכות דף ו
ח"א צה-צו	ברכות דף מט	ח"א נג-נד	ברכות דף כח	ח"א יא-יב	ברכות דף ז
ח"א צז-צח	ברכות דף נ	ח"א נה-נו	ברכות דף כט	ח"א יג-יד	ברכות דף ח
ח"א צט-ק	ברכות דף נא	ח"א נז-נח	ברכות דף ל	ח"א טו-טז	ברכות דף ט
ח"א קא-קב	ברכות דף נב	ח"א נט-ס	ברכות דף לא	ח"א יז-יח	ברכות דף י
ח"א קג-קד	ברכות דף נג	ח"א סא-סב	ברכות דף לב	ח"א יט-כ	ברכות דף יא
ח"א קה-קו	ברכות דף נד	ח"א סג-סד	ברכות דף לג	ח"א כא-כב	ברכות דף יב
ח"א קז-קח	ברכות דף נה	ח"א סה-סו	ברכות דף לד	ח"א כג-כד	ברכות דף יג
ח"א קט-קי	ברכות דף נו	ח"א סז-סח	ברכות דף לה	ח"א כה-כו	ברכות דף יד
ח"א קיא-קיב	ברכות דף נז	ח"א סט-ע	ברכות דף לו	ח"א כז-כח	ברכות דף טו
ח"א קיג-קיד	ברכות דף נח	ח"א עא-עב	ברכות דף לז	ח"א כט-ל	ברכות דף טז
ח"א קטו-קטז	ברכות דף נט	ח"א עג-עד	ברכות דף לח	ח"א לא-לב	ברכות דף יז
ח"א קיז-קיח	ברכות דף ס	ח"א עה-עו	ברכות דף לט	ח"א לג-לד	ברכות דף יח
ח"א קיט-קכ	ברכות דף סא	ח"א עז-עח	ברכות דף מ	ח"א לה-לו	ברכות דף יט
ח"א קכא-קכב	ברכות דף סב	ח"א עט-פ	ברכות דף מא	ח"א לז-לח	ברכות דף כ
ח"א קכג-קכד	ברכות דף סג	ח"א פא-פב	ברכות דף מב	ח"א לט-מ	ברכות דף כא
ח"א קכה-קכו	ברכות דף סד	ח"א פג-פד	ברכות דף מג	ח"א מא-מב	ברכות דף כב

ספר

שיח שרפי קודש

בו מובא שיחת אדמורי"ם:

א. כ"ק מָרֶן הָאָדָמוֹ"ר מְלִיּוּבָאוּיטֶשׁ זיעוכי"א, ולהבחל"ח הָאָדָמוֹ"ר מְבַעֲלָזָא שְׁלִיט"א בְּעֵנִין לִימוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה [תורת הסוד].

ב. כ"ק מָרֶן הָאָדָמוֹ"ר מְלִיּוּבָאוּיטֶשׁ זיעוכי"א ולהבחל"ח הָאָדָמוֹ"ר מְהָאֲלָמִין שְׁלִיט"א, בְּעֵנִין שְׁהָאָדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן בְּעַל הַתְּנָיָא מְסַר נַפְשׁוֹ אֶפִּילוּ עַל אֲכִילַת פֶּת פְּלִטֶר - הָעֵבֶרָה הָרְאשׁוֹנָה הַיִּתְּהָ מְאָכְלוֹת אֶסּוּרוֹת - "עַל יְדֵי מְאָכְלוֹת אֶסּוּרוֹת נִקְנְסָה מִיתָה עַל הָאָדָם עַל כָּל הַדּוֹרוֹת".

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (וידפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומלווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום יום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וברחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחא, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפנינו נאקתינו, וחישי לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.

המצפים לישועת ה' ברחמים.

ב"ב וזשכ אהא"י
ביהו שמאלי

ראש ישיבת המקובלים נהר שלום
בעה"ק ירושלים ת"ו

ב"ב וזשכ אהא"י
ציון בוארון

חבר בית הדין הגדול לערעורים
בעה"ק ירושלים ת"ו

שלמה משה עמאר

ראשון לעיון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

ארכיביה יוסף

הרב עובדיה יוסף

מזן מאור ישראל מוסף תדיר ה'תשס"ז
ראש ממשלת החוזה, מנהיג דורנו
נשיא מועצת חכמי התורה

א"כ א"כ א"כ
אליעזר ברננד
ראש ישיבת שובנו בניו
בעה"ק ירושלים ת"ו

משה צדקה

ראש ישיבת מרת יוסף
בעה"ק ירושלים ת"ו

סֵפֶר

שִׁיחַ שְׂרָפִי קוֹדֶשׁ

הַיּוֹם צָרִיךְ שְׁהֶאֱלֹקוֹת שְׁבַת־תּוֹרָה יִהְיֶה גַם
בְּשׂוֹקֵי דְבוּרְסָקִי

כ"ק אדמו"ר שליט"א: אאמו"ר כְּשֶׁהָיָה
מְבַאֵר עֲנִינִן, הִיָּתָה דִּרְכוֹ לְדִיֵּק לֹא רַק
בְּאוֹתָהּ עֲנִינִן עֲצָמוֹ, אֶלָּא גַם בְּאִיזָה מְקוֹם
מוֹפִיעַ הַדְּבָר בַּתּוֹרָה. וּבְאֵם זֶה כְּתוּב בְּפָרָשָׁה
מְסֻיָּמָת, בְּהַכְרַח שְׁיִשְׁנָה שְׁיִכּוֹת מִיַּחַדָּת
לְאוֹתָהּ פָּרָשָׁה, לְמֵרוֹת שְׁהַעֲנִינִן מְצַד עֲצָמוֹ
הוּא בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה^[א].

א. ראה מפתחות ללקוטי לוי יצחק (קה"ת אה"ק תשל"ע)
ע' ו ואילך.

בסיום פרשת בחקותי, ש"ב בחקותי" ענינו
 "אם^א בחקתי תלכו ואת מצותי
 תשמרו", דוקא שם מביא הזוהר^א שכאשר
 יהודי נמצא בשוקא דבורסקי, מקום שהוא
 הפכי מענין המלכות, הרי, מצד חשיבות כלתו
 בא המלך עצמו לשוקא דבורסקי, וזהו הענין
 ד"לא מאסתים ולא געלתים לכלותם"^א, והוא
 נמצא אפילו בשוקא דבורסקי.

בתורה עצמה ישנם ענינים שבהם אלקות
 איננה כל כך בגלוי ומשום כך הם
 נקראים בשם נגלה דתורה, וישנו הענין ד"רזי
 תורה" שם אלקות היא בגלוי. כנראה שכעת
 הוא הזמן שאלקות שבתורה (ובתורה גופא,
 אלקות שבאלוקות) יהיה גם בשוקא דבורסקי.

ב. בחוקותי כו, ג.

ג. ח"ג קטו, ב.

ד. בחוקותי כו, ג.

בְּזִמְנֵי הַזֶּה שֶׁהַחֲשֵׁךְ גָּדוֹל כָּל כֶּךָ צָרִיךְ יוֹתֵר אֹר
הַאֲדָמוֹר מִבְּעִלְזָא: דוֹר הַהִפְלָגָה הִיא בְּזִמְנֵי
שׁ"ב בֶּן מ"ח שָׁנָה הַכִּיר אֲבָרָהָם אֶת
בוֹרְאוֹ^[ה], וּמִכָּאן, בְּזִמְנֵי שֶׁהַחֲשֵׁךְ גָּדוֹל, צָרִיךְ
יוֹתֵר אֹר.

הַלּוֹמֵד כְּפִשּׁוּטוֹ מֵאֲרִיךְ אֶת הַגְּלוּת
כ"ק אֲדָמוֹר שְׁלִיט"א: בְּהַקְדָּמַת רַבֵּי חַיִּים
וַיִּטָּאֵל לְשַׁעַר הַהַקְדָּמוֹת יִשְׁנָה אִמְרָה
"חֲרִיפָה" אֹדוֹת "הַמְחֲלִיף פָּרָה בַּחֲמוֹר",
וְכֵן הוּא כּוֹתֵב: מִי שֶׁלּוֹמֵד אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל
הַמְחֲלִיף פָּרָה בַּחֲמוֹר כְּפִשּׁוּטוֹ, וְלֹא יוֹתֵר,
הוּא מֵאֲרִיךְ אֶת הַגְּלוּת, אֶת הַ"שְׂכִינְתָּא
בְּגְלוּתָא"^[ו], עִם כָּל הַחֲרִיפוֹת שֶׁבִּדְבָר.

כַּאֲשֶׁר כ"ק מו"ח אֲדָמוֹר נ"ע הִגִּיעַ לֵאמֹר
הוּא אָמַר אִמְרָה זוֹ וְזֶה גֵרָם לְ"רַעַשׁ"

ה. ב"ר פס"ד ד.

ו. ראה מגילה כט, א', זח"ב רטז, ועוד.

גָּדוֹל. הֵיִתְכַן! טָעֲנוּ, הֲרִי לְמוֹד הַמַּחְלִיף פָּרָה
 בַּחֲמוֹר הוּא הֲרִי מְצוֹת תִּלְמוּד תּוֹרָה, וּמְבָרְכִים
 עַל כֵּן בְּרַכַּת הַתּוֹרָה "וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ",
 אִם כֵּן כִּיצַד אֶפְשָׁר לוֹמַר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה?

עֲנֵה עַל כֵּן כ"ק מו"ח אַדְמו"ר: "נִיתִי סֵפֶר
 וְנִחַזִּי" הֵבִיאוּ אֶת הַסֵּפֶר (כְּעֵת הַהִקְדָּמָה
 מִדְּפֹסֶת גַּם בְּקִנְטָרְס עֵץ הַחַיִּים^[ז]) וּמָצְאוּ שְׂאֵכָן כֵּן
 בְּדִיוֹק כּוֹתֵב ר' חַיִּים וִיטָאֵל.

בְּאוֹתָהּ הַזְדַּמְנוֹת הוּא גַם בֵּיֵאֵר זֹאת בְּעֵבוֹדַת
 הָאָדָם: פָּרָה יוֹנֵק מִשְׂמָאל^[ח],
 מְגַבּוֹרוֹת וַחֲמוֹר יוֹנֵק מִיְמִין^[ט].

אִם כֵּן "הַמַּחְלִיף פָּרָה בַּחֲמוֹר", לִיהוּדֵי צָרִיף
 לְהִיּוֹת אֶת שְׂתֵי הָעֲנִינִים: א) אֶת הָעֵבוֹדָה

ז. לכ"ק אַדְמו"ר (מהורש"ב) נ"ע ע' 61 ואילך.

ח. זח"ג קפ, ב.

ט. ראה שם רז, א. אוה"ת ויחי תתריא, ב. ובכ"מ.

שֶׁל "סוּר מֵרַע" וְלִכֵּן דְּרוֹשׁ אֶת עֲנִיִן הַגְּבוּרוֹת.
 (ב) אֶת הָעֲבוּדָה שֶׁל "עֲשֵׂה טוֹב" עֲנִיִן
 הַחֲסָדִים. וְלַעֲתִים הוּא צָרִיךְ לְהַחֲלִיף לְמֵרוֹת
 שֶׁהוּא רָגִיל בְּקוֹ אֶחָד, אֲךָ מֵצֵד הֶכְרַח הַדְּבָרִים
 הוּא פּוֹעֵל בְּקוֹ הַשְּׁנַיִם.^י

הָאֲדָמוֹר מְבַעֲלָזָא: מֵדַת הָאָרוֹן לֹא הִיְתָה
 שְׁלֵמָה, "אֲמַתִּים^{יא} וַחֲצֵי אֲרָכּוֹ
 וְאֲמָה וַחֲצֵי רַחְבּוֹ", מוֹבָא עַל כֶּף שְׂצָרִיכִים
 לְהַכִּיל מְשַׁנֵּי הָעֲנִיָּנִים.

כ"ק אֲדָמוֹר שְׁלִיט"א: הַעִיר שֶׁהוּא מְרַצָּה
 עַל שֶׁהָאֲדָמוֹר מְבַעֲלָזָה עֵלָה אֶת עֲנִיִן
 "הַמַּחֲלִיף פָּרָה בַּחֲמוֹר", כִּי אוֹדוֹת עֲנִיִן זֶה
 מְדַבֵּר עֲתָה, שִׁיחֲלִיפוּ חֵלֶק מִזְמַנֵּי הַיְשִׁיבָה
 מִלְמוּד עֲנִיִן אֶחָד בַּתּוֹרָה לְלִמּוּד עֲנִיִן שְׁנַיִ

י. כל ענין זה נדפס ב"הקריאה והקדושה", ה"מרעיש"
 היה רי"ד סולובייצ'יק.

יא. תרומה כה, י.

וַיִּשְׁנוּ הַרֵי חַמּוֹרוֹ שֶׁל ר' פְּנַחֵס בֶּן יֶאֱיר^[יב],
 וְכֵן פָּרָה אֲדוּמָה וְזֶה כְּפִי שֶׁהֵם בְּלַעֲוֹמַת
 זֶה, וְלֹאח"ז צְרִיכִים לַחֲשֹׁב פִּיצוּד הֵם
 נִמְצְאִים בְּקִדּוּשָׁה.

הַגָּאוֹן רַבִּי שְׁלֹמֹה יְהוּדָה גְּרָאס
 גַּאב"ד הָאֱלִמִּין

הַזְהִירוֹת בְּעֲנִינֵי אֲכִילָה - עֵץ הַדַּעַת

הַרְש"י גְּרָאס: שָׁמַעְתִּי שְׁכַאֲשֶׁר הָאֲדָמוֹר
 הַזֶּקֶן הָיָה בְּמַאֲסָר, מְסַר נַפְשׁוֹ
 אֲפִילוֹ עַל אֲכִילַת פֶּת פֶּלְטָר, שְׂאֵלוֹהוּ הִיתְכֵּן
 לְאַבְד נַפְשׁוֹ עַל דְּבַר שֵׁשׁ לְמַצּוֹא לוֹ הַתֵּר
 עַל פִּי הַהֶלְכָה (רק בַּעֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה יֵשׁ
 לְהַקְפִּיד יוֹתֵר וְכוּ)^[יג], הַרֵי הַמְּאֲבָד עֲצָמוֹ אֵין

יב. ראה חולין ז, א. שבת קיב, ב. ירושלמי דמאי פ"א
 ה"ג. ב"ר פ"ס, י.

יג. ראה שו"ע אדה"ז או"ח ר"ס תרג וש"נ.

לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא^[יז]. עָנָה הַרְבִּי, שְׂמוּטָב לוֹ לְאָבֵד עוֹלָם הַבָּא מֵאֲשֶׁר לְאָכוֹל דְּבַר שְׂאִינוֹ כִּשֶׁר בְּתַכְלִית.

כ"ק אַדְמו"ר שְׁלִיט"א: כְּלָלוֹת עֲנִין הַמִּיתָה בְּעוֹלָם (שְׁבַגְלֵל זֶה יִשְׁנוּ הָעֲנִין דְּנִיחוּם אַבְלִים) הוּא כְּתוּצָאָה מֵאֲכִילַת דְּבַר בְּלִתִּי רְצוּי, עֵץ הַדַּעַת. כְּמוֹ שְׁכָתוּב: ^[טו] "כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ וְגו'" , שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִקְנְסָה מִיתָה עַל הָאָדָם עַל כָּל הַדּוֹרוֹת.

וּלְפֶלֶא שְׁמַהֲחִידוּשִׁים דְּלַעֲתִיד לָבוֹא הוּא הֵתֵר דְּבַר שְׂאָסוֹר בְּאֲכִילָה, כְּמֵאֲרִז^[טז] שְׁעֵתִיד חֲזִיר לְהִטְהָר, עֲתִיד הַקַּב"ה לְהַחֲזִירוֹ לְיִשְׂרָאֵל.

יז. נסמן בלקו"ש חי"ז ס"ע 190 ואילך.

טו. בראשית ב, יז.

טז. כתב בבני יששכר (מאמרי חודש אדר מאמר ז דורש טוב): "והנה מרגלי בפומיה דאינשי שעתיד חזיר ליטהר, הן

וּמַעֲיִן זֶה מְצִינּוֹ גַם בְּכַבוּשׁ הָאָרֶץ שֶׁהִתֵּר לָהֶם
 אֲפִילוֹ קָדְלֵי דְחֲזִירוּיָא^{יז}. אָמֵנָם, עֲנִין זֶה
 אֵינוֹ אֶלָּא בְּאִפְּן הַיּוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, מִצַּד פְּקוּחַ
 נֶפֶשׁ (בְּכַבוּשׁ הָאָרֶץ), אוֹ כְּשִׁיבוֹא הַזְּמַן שֶׁ"עֲתִיד
 הַקֶּב"ה לְהַחְזִירוֹ", אֲבָל הָעֲבוּדָה עַל דֶּרֶךְ
 הַרְגִיל, שְׂזוּהֵי הַהֲכָנָה לַזְּמַן שֶׁ"עֲתִיד הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְהַחְזִירוֹ", הִיא דוֹקָא עַל יְדֵי
 שְׁלִילַת מֵאֲכָל בְּלִתֵּי רְצוּי, שְׁלִילַת עֵץ הַדַּעַת.

וַיֵּשׁ לְהוֹסִיף וּלְהַעֲיֵד עַל פְּלֵא נוֹסֶף שְׁכָל
 הָאֶסוּר דְּעֵץ הַדַּעַת לֹא הָיָה אֶלָּא לְמִשְׁךְ
 ג' שְׁעוֹת בְּלִבָּד, "וְאֵלוֹ הַמִּתִּין ג' שְׁעוֹת עַד
 שַׁבַּת הָיָה כָּל פְּרִיּוֹ קוֹדֶשׁ הַלְּוִלִים לְהַ"י^{יח} (עַל

אמת לא נודע מקומו איה כי לא נמצא במדרשי חז"ל
 שבידינו, ואפשר הוא בקבלה וכו", עי"ש.

יז. חולין יז, א.

יח. ש"ך עה"ת קדושים י"ט, כ"ג. הובא בלקו"ת ר"פ
 קדושים. וראה לקו"ש חכ"ד ויש ע' 133 וש"נ.

דֶּרֶךְ הָעֲנִיָּן ד' שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָּכֶם עֲרָלִים" [יט],
 שֶׁהָיָה זֹכָה לְקֹדֶשׁ עַל הַיֵּין מֵעַץ הַדַּעַת
 ש' גִּפֶּן הָיָה" [כ].

וַיְהִי רָצוֹן שְׁנֵזֶכָה בְּקָרוֹב מִמֶּשׁ ל' יוֹם שְׁכָלוּ
 שֶׁבַת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים" [כא], שָׁאז
 יִקְדָּשׁוּ עַל הַיֵּין הַמְּשֻׁמֵּר, וַיֹּאכְלוּ הַסְּעוּדָה
 דְּלוֹיֹתָן וְשׁוֹר הַבָּר [כב].

(תיעוד שיחות ופגישות גדולי ומאורי ישראל עם
 הוד כ"ק אדמו"ר האלקי קדש הקדשים רבי מנחם
 מנדל שניאורסון מליבאוויטש זיעוכי"א. מהדורה
 חדשה בתוספת מפתח הענינים מכון באהלי צדיקים
 ירושלים התשס"ט)

יט. קדושים שם.

כ. ברכות מ', סע"א וש"נ. וראה ב"ר פי"ט, ה'.

כא. תמיד בסופה.

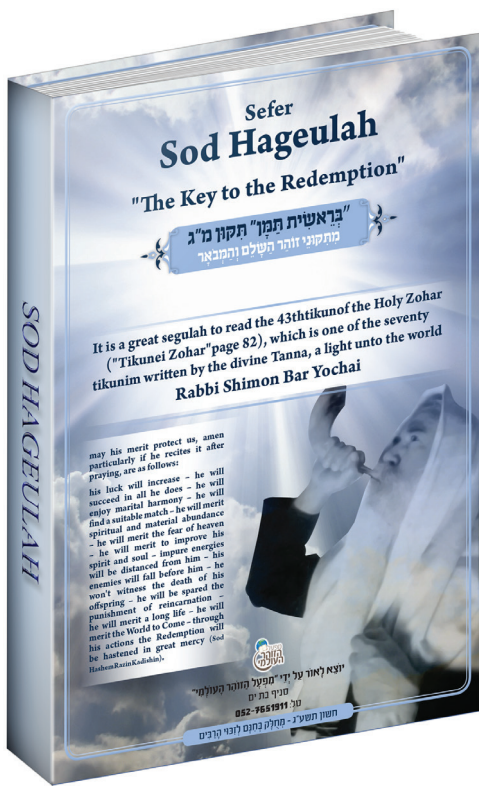
כב. ראה ברכות ל"ד, ב. ב"ב ע"ה, א. ויק"ר פי"ג, ג.

ועוד.

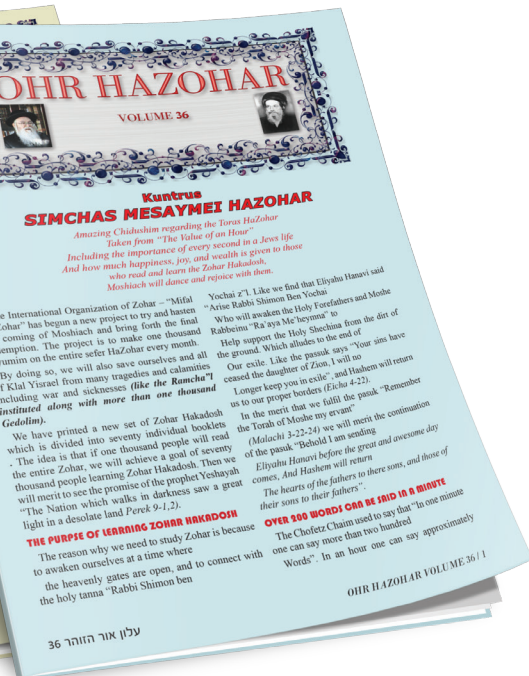
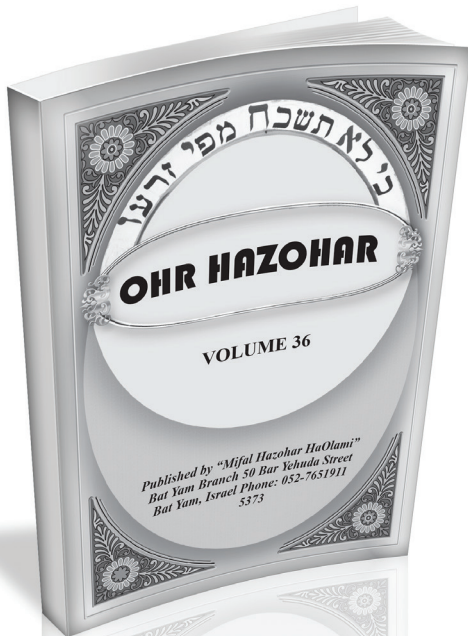
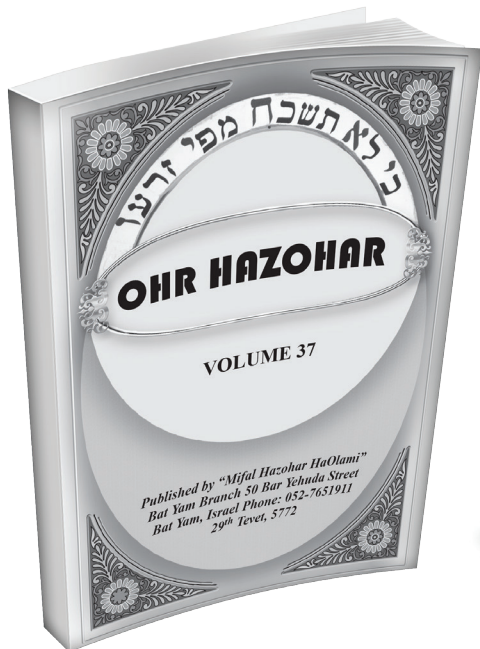

The "Mifal HaZohar HaOlami" (International Institute of the Zohar, Hakadosh) has decided to begin a new project to help bring forth the final redemption. This project is to have the Zohar Hakadosh read one thousand times every single month by people around the globe. The zechus (merit) of such a project will not only speed up our geula, but will also help protect and save Klal Yisrael from all the dangers of war, disease, and potential calamities that face us every single day.

We find ourselves in very difficult times. The entire world is talking about a possible war, about an international economic collapse, Anti Seminitism on the rise, and many of the Gedolei Ha'Dor are sick! However, we know that the learning of the Zohar Hakadosh, can help save and protect us from these difficult times that face us, just like the Rambam wrote along with more than one thousand previous Gedolim.

We have published a new set of the Zohar Hakadosh which is divided into seventy volumes. When we reach our goal, that one thousand groups of seventy people will read the Zohar Hakadosh (which means that Seventy Thousand people will learn Zohar Hakadosh), we will definitely merit to the brachos of Yeshaya Hanavi (Perek 51:1-2) "The nation who walks in darkness saw a great light, those who dwell in a land of deep darkness on them has the light shone. You have multiplied the nation, you have increased its joy; they rejoice before you as with joy at the harvest, as they are glad when they divide the spoil". See Rashi's interpretation of the pasuk!

Within one month we plan to make our first siyum one thousand times and hope that this will arouse

עלון אור הזוהר 35

Kuntres SIMCHAS MESAYMEI HAZOHAR
 Amazing Chidushim regarding the Torah HaZohar
 Taken from "The Value of an Hour"
 Including the importance of every second in a Jews life
 And how much happiness, joy, and wealth is given to those who read and learn the Zohar Hakadosh, who read and learn the Zohar Hakadosh, Moshiach will dance and rejoice with them.

The International Organization of Zohar "Mifal HaZohar" has begun a new project to try and hasten the coming of Moshiach and bring forth the final redemption. The project is to make one thousand siyumim on the entire sefer HaZohar every month. By doing so, we will also save ourselves and all of Klal Yisrael from many tragedies and calamities including war and sicknesses (like the "Rumcha" instituted along with more than one thousand Gedolim).

We have printed a new set of Zohar Hakadosh which is divided into seventy individual booklets. The idea is that if one thousand people will read the entire Zohar, we will achieve a goal of seventy thousand people learning Zohar Hakadosh. Then we will merit to see the promise of the prophet Yeshayah "The Nation which walks in darkness saw a great light in a desolate land Perek 9:1,2).

THE PURPOSE OF LEARNING ZOHAR HAKADOSH
 The reason why we need to study Zohar is because we awaken ourselves at a time where the heavenly gates are open, and to connect with the holy tanna "Rabbi Shimon ben

Yochai z"l. Like we find that Eliyahu Hanavi said "Arise, Rabbi Shimon Ben Yochai who will awaken the Holy Forefathers and Moshe Rabbeynu "Ra'aya Me'hemama" to Help support the Holy Shechina from the dirt of the ground. Which alludes to the end of our exile. Like the pasuk says "Your sins have ceased the daughter of Zion, I will no longer keep you in exile," and Hashem will return us to our proper borders (Isaiah 4:2-22). Longer keep you in exile," and Hashem will return us to our proper borders (Isaiah 4:2-22). In the merit that we fulfill the pasuk "Remember the Torah of Moshe my servant" (Molochi 2:22-24) we will merit the continuation of the pasuk "Behold I am sending Eliyahu Hanavi before the great and awesome day comes. And Hashem will return The hearts of the fathers to their sons, and those of their sons to their fathers".

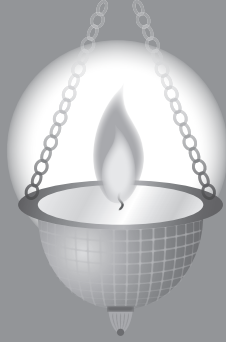
OVER 500 WORDS CAN BE SAID IN A MINUTE
 The Chofetz Chaim used to say that "In one minute one can say more than two hundred Words". In an hour one can say approximately

עלון אור הזוהר 36

OHR HAZOHAR VOLUME 36 1

הספר הזה נדפס
להצלחה בריאות
ופרנסה ושלום בית של:

מאיר נהוראי בן אליס
הילה בת אליס
רוני בן יפה
אליס בת עליה
יהודית בת אליס
סמדר בת אליס
אסתר בת אליס
אלי אליהו בן אליס
אמיל בן מטילדה
מרדכי בן אליס

לעילוי נשמת

עליה סנגס בת סעדה ז"ל

סעדה בת אסתר ז"ל

מאמא אסתר בת חוה ז"ל

לונה בת סעדה ז"ל

סמי בן סעדה ז"ל

אסתר אקוקה בת סעדה ז"ל

רבקה בת רוחמה ז"ל

רוחמה בת חוה ז"ל

מאמא סוליקה ז"ל

מאמא שבזי ז"ל

איישה כהנת בת חוה ז"ל

מרדכי בן אליה ז"ל

משה בן סעדה ז"ל

אברהם בן סעדה ז"ל

חנניה בן רבקה ז"ל

שמעון בן אסתר ז"ל

מרדכי בן אסתר ז"ל

עמרם בן אסתר ז"ל

אליהו בן חוה ז"ל

מזמן אליהו בן חוה ז"ל

מכלוף בן חמו בן חוה ז"ל

יצחק הלוי בן חוה ז"ל

אברהם סנגס בן רחל ז"ל

